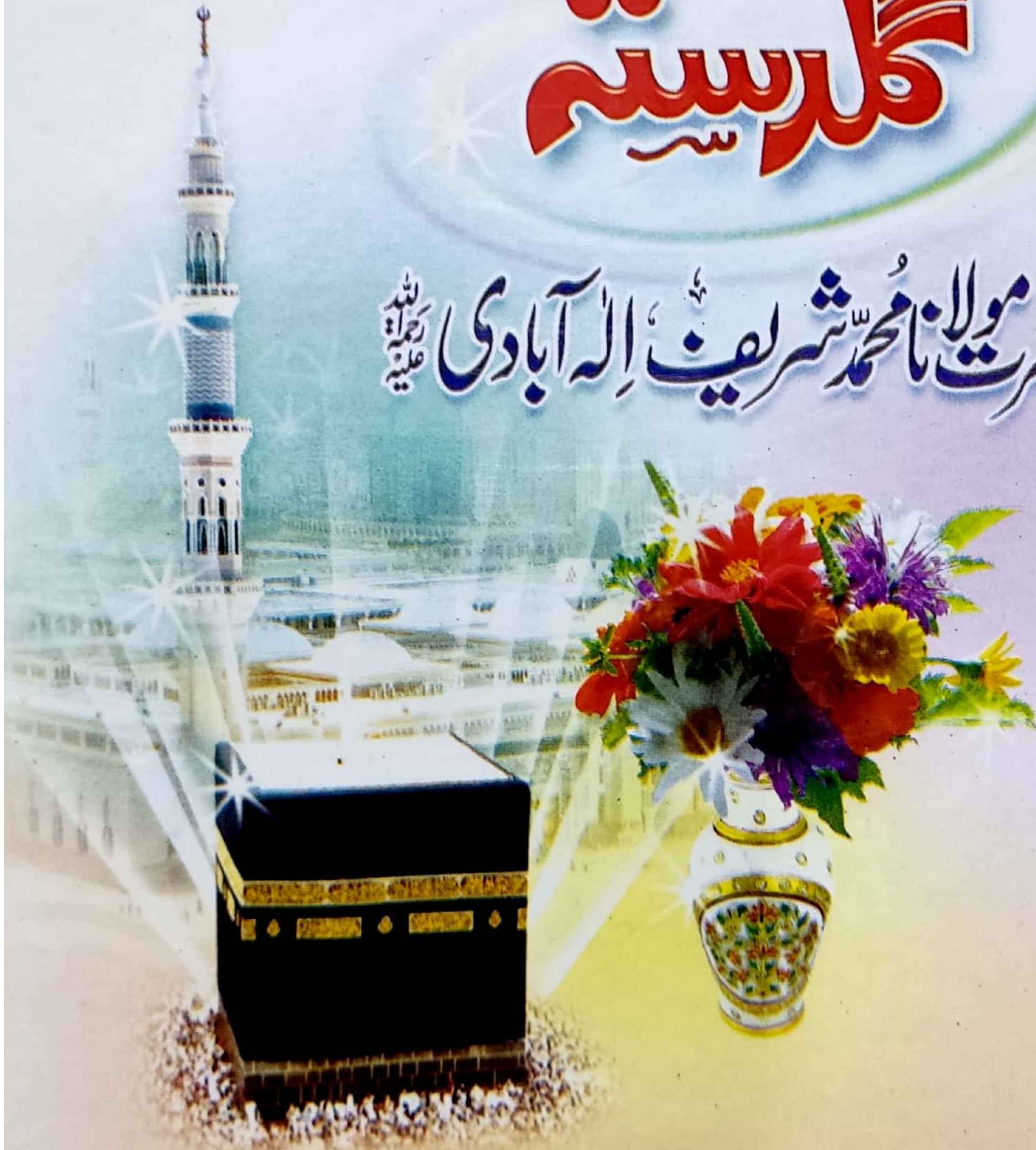
پڑی ضرورت تو ہم دیں گے لہو کا تیل چراغوں میں جلانے کے لیے
عظمت صحابہ کی خاطر ہم ہوں گے سب سے آگے گردنیں کٹوانیں کے لیے

گلدستہ

حضرت مولانا محمد شریف الہ آبادی رحمۃ اللہ علیہ

جمع وترتیب
حافظ محمد ربانی

مکتبہ ربانیہ

گلدستہ
الٰہ آبادی

مولانا محمد شریف الٰہ آبادی رحمہ اللہ

جمع وترتیب

میاں حافظ محمد ربانی

ناشر

مکتبہ ربانیہ

منڈی عثمان والا، ضلع قصور 0300-6595304

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نام کتاب .... گلدستہ الہ آبادی

مصنف .... مولانا محمد شریف الہ آبادیؒ

جمع و ترتیب .... میاں حافظ محمد ربانی

طبع دوم .... جولائی 2015

تعداد 800

ناشر .... مکتبہ ربانیہ

قیمت .... -/450 روپے

ضروری تحریر

فہرست عنوان

حمد باری

لا الٰہ الا اللہ پاک شریکوں ہے اللہ لا الٰہ الا اللہ
صِفتاں دا اوہ والی اے اسدی شان نرالی اے
ہر شے ختم ہو جانی ایں ذات اسدی اک رہے بقا
لا الٰہ الا اللہ
زمین آسمان بنائے نے تھماں باجھ ٹھہرائے نے
روشنی بدلے چن تارے دتے رب نے بلب لگا!!
سب نوں رزق پونچاوندا جیہا وی کوئی کھاوندا
ہر اک دا اوہ مالک ہے سب دی سن دا ہے دعا
لا الٰہ الا اللہ
آپے دکھاں وچ پاوندا آپے دکھ ہٹاوندا!
آپے مشکل حل کرے آپے بن دا مشکل کشا
اس تے نہ کوئی زور ہے اوہدے جیہا نہ ہور ہے
طاقت اوہدے جئی کسے دی نہیں نہ کوئی ایسا بے پرواہ !!!
لا الٰہ الا اللہ
ہر اک نوں اوہ دیندا اے ہر اک دے ول وہندا اے
کدی کسے نوں بھلدا نہیں لوکی بھاویں دین بھلا
لا الٰہ الا اللہ

دعانواں نوں منظور کرے　　دکھیاندے دکھ دور کرے
بیماراں نوں صحت دے　　فضلوں دیندا آپ شفا
راز دلاں دے جان دا　　ہر اک نو پہچان دا
ہور کوئی نہ دلدیاں　　گلاں سمجھے رب سیوا

لا　الٰہ　الا　اللہ

شریف خدا دا ذکر کریں　　پنجے وقت نماز پڑھیں
کھاویں جسدیاں نعمتاں　　ہر دم اسدا شکر بجا

لا　الٰہ　الا　اللہ

پاک شریکوں ہے اللہ

لا　الٰہ　الا　اللہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

نَحْمَدُہٗ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِہِ الْکَرِیْمِ

صفتِ باری تعالیٰ

لکھ لکھ حمد خداوند تائیں جسدی خلقت ساری
وچ زمین آسماناں اندر خاکی نوری ناری
اوہ شہنشاہ حاکم ڈاہڈا حکم اوہدا سب چلے
اسدا ہور شریک نہ کوئی سارے استوں تھلے
لہندیوں چک کے چڑھدے سٹے چڑھدیوں سٹے لہندے
اسنوں کوئی نہ موڑ ہٹاوے سارے ڈردے رہندے
کل پیغمبر نبی ولی سب رب دے خاص پیارے
عاجز مخلوقات تمامی کون کوئی دم مارے
اتنی مخلوقات تمامی انت شمار نہ آوے
اپنی اپنی جگہ سب نوں مولا رزق پچاوے
پتھر دے وچہ ہوے کیڑا اوتھے روزی دیندا
واہ سبحان اللہ رب عالم سب دی خبر رکھیندا
پیٹ مچھی وچہ یونس تائیں چالی روز رکھایا
گہرے پانیوں پیٹ مچھی وچوں فضلوں باہر لیایا
اسنوں نیدر اونگ نہ آوے سدا ہمیشہ زندہ
کل غیباندا جانن والا صفت کرے کیا بندہ
بیٹھے کھڑے تے لیٹے بھائی یاد خدا دی کریئے
سارے حکم قبولیے اسدے نافرمانیوں ڈریئے

ہر حالت وچہ بندہ عاجز رب نوں کرے پکارا
جھیڑا اوکھے مشکل ویلے دیندا ہے چھٹکارا

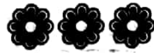
عبدالرحیما رات دنے کوئی صفت اوہدی جے بولے
کی طاقت ہے جن انساناں راز حقیقت کھولے

ہر ایک چیز بنائی اس نے ہر ایک دا اوہ مالک
اکرم ارحم حاضر ناظر قادر قدرت خالق

دن تے رات اوہدی چنتا وچ ہرشے بولے بولی
رکوع سجود کرن اس تائیں ہر شے اس دی گولی

اسدا ہور شریک نہ کوئی وچ زمین آسماناں
جو چاہے سُو کر دا مولا اندر دوہاں جہاناں

عزت ذلت ہتھ اوہدے وچ جو چاہے سو کردا
نبی ولی سب عاجز آ ہے ہر ایک اس دا بُردا

صفت باری تعالیٰ[1]

کر دا مشکلاں حل سب اللہ!
ہر اک دی اوہ سن دا صدا اے

بے کساں دی اوہ سن دا اے زاری
اوہدے بن نہ کوئی مشکل کشا اے

اوہ سبھناں نوں دیندا اولاداں
سن دا سب دیاں اوہ فریاداں

اوہدے در توں نہ جاندا کوئی خالی
در اسدے جو جاندا گدا اے

کئی مخلوقاں رب نے بنائیاں
کسے شے توں نہ اس ترسایاں

بناں منگیاں اوہ سب کجھ دیندا
ہر اک ول رکھدا نگاہ اے

ہر اک نوں اوہ رزق عطاندا
جو کھاوے کوئی اوہو کھواندا

نہ بھلاوے کدی اوہ کسے نوں
پورے وقت تے دیندا کھوا اے

کئی نعمتاں نت اوہ کھوا دے
بھکھا کدی نہ کسے نوں رکھاوے

مہربان اوہ سب دا اے داتا
نام اس دا جو پاک خدا اے

اوہ سب تے ہے کرم کماندا
ہر اک تے اوہ ترس ہے کھاندا

بھاویں کس تھاں تے کوئی پکارے
سن دا اوتھے وی اسدی دعا اے

ہر اک دے اوہ دکھڑے ہٹاوے
چھیتی مدتاں دے روگ مکاوے

اوہدی ذات بڑی اے کریمی
دیندا دکھیاں نوں اوہو شفا اے

نہ شریف توں رب نوں بھلائیں
سن اسدیاں ہر دم رضائیں

در اس دے تے سر نوں جھکانا
بخشنہار اوہ پاک اللہ اے

کر ندا مشکلاں حل سب اللہ
ہر اک دی اوہ سن دا صدا اے

ربا تیری بے پرواہی

ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
رحمت تیری ٹھاں ٹھاں مارے کمی نہ تینوں کائی
اکناں نوں توں ایناں دیندا بس بس کرن زمانوں
اکناں نوں توں خالی رکھیں ایویں جان جہانوں
در تیرے تے بھاویں کئیاں رو رو عمر لنگھائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
اکناں نوں توں ایناں دیویں آکھن کتھے پایئے
در تیرے کئی کرن دعانواں دو ویلے رج کھایئے
اکناں اتے رحمت تیری گھر دی فوج بنائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
اکناں پچھے ڈاراں لگیاں اپنا کرم کماویں
اکناں نوں توں دے کے کھوویں خالی گود رکھاویں
اک بچارے منگدے رہندے تیرا فضل الٰہی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
اکناں نوں توں لڑکیاں دیویں لڑکا نہ کوئی ہووے
در تیرے تے بھاویں کوئی عمراں ساری رووے
کئیاں تے توں رحمت کر کے رلویں بارش پائی

ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
اکناں نوں توں ایناں دیویں کر دے موج بہاراں
خدمت کر دے نوکر چاکر نالے جھوٹن کاراں
کئی بچارے ٹرن نہ جوگے دُکھاں جان سکائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
اکناں نوں توں کجھ نہ دیویں نت دعانواں کر دے
رون کئیاندے بڈھڑے ماپے گھبرو پتر مر دے
کئی جہانوں اینویں جاون پچھے رہوے نہ کائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
کئی نے در در منگدے پھر دے کئیاں تخت بٹھاویں
کئی وچارے دھکے کھاندے گلیاں وچ رلاویں
نہ کوئی تینوں پچھن والا جوتوں کھیڈ رچائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
شکر خدایا لکھ لکھ واری کرے شریف نمایا
جو توں کر دا سوہنا کردا بھیت نہ تیرا جانا
تیرے فضل کرم تے شاکر جو توں کریں الٰہی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی
رحمت تیری ٹھاں ٹھاں مارے کی نہ تینوں کائی
ربا تیری بے پرواہی ربا تیری بے پرواہی

نظم

وہ قادر ہے مطلق جو چاہتا ہے کرتا
زمیں آسماں سب اسی سے ہے ڈرتا
خدا جس کو چاہے تخت پر بٹھا دے
تخت سے اٹھا کر وہ نیچے گرا دے
اگر جس کو چاہے کرے تہ وبالا
وہ اپنی خدائی میں یکتا نرالا
ہزاروں جہاں میں خدائی کے دعوے
ہر جاہ پہ اس کے ابلتے ہیں لاوے
مگر موت ایسی کٹھن جاوداں ہے
عقل پہ نہ آتا کبھی یہ گماں ہے
امیریں ہزاروں ہوئی سب ختم
گئے ہاتھ خالی خدا کی قسم
اس کے حکم سے جو ہے اعراض کرتا
اپنے نفس پر وہ ہے ظلم کرتا
قانون شکنی جو کرتا خدا کی
نبی کا وہ باغی؛ خدا کا وہ باغی
ابھی وقت توبہ عبدالرحیم کر لے
چوکھٹ پہ اس کی تو سر اپنا دھر لے

توحید باری تعالیٰ

مخلوق ساری، داتا خدا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
اوہ پیراں تے پیغمبراں دا بھی والی
اوہدے در تے مخلوق ساری سوالی
او ہر اک دا ہر ویلے حاجت روا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
محمدؐ نوں معراج کس نے کرایا
سنے جوڑے عرشاں تے کس نے بلایا
توں بھل نہ بھراوا عقل کر ذرا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
ہا یعقوب یوسف نوں کس نے ملایا
خلیل اللہ اگ وچہ ہا کس نے بچایا
چھری ہیٹھ لیندا ذبیح نوں بچایا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
ہا نمرود مچھراں توں کس نے مرایا
ابابیلاں تھیں ابرہ کس نے پنجایا
کفر نوں پل وچہ اوہ دیندا مٹا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
جنہوں چاہے دیوے اوہ عزتاں سوایاں
ایہہ قرآن رب دا ہے دیندا گواہیاں
شاہاں نوں اوہ پل وچہ کریندا گدا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے
توں در در تے حشمت نہ سرنوں جھکاویں
اکے در تے آ جا اکے نوں مناویں

ایہہ حق والیاں نوں اوہدا آسرا ہے
اوہ ہر شے تے قادر تے مشکل کشا ہے

توحید باری تعالیٰ

جو حاجت مند خود ہووے نہیں حاجت روا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جہیڑا عابد ہووے لوگو کدی معبود نہیں ہوندا
شریعت مصطفےٰ دی وچہ بشر مسجود نہیں ہوندا

اگر ہوندا تاں مسجود خلائق مصطفےٰ ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جیہڑا اٹھد اجیہڑ ابا ہندہ جیہڑ اپیندا جیہڑ اکھاندا
جیہڑ اجمد اجیہڑ اجنیدا دکھ سکھ دے وچہ رہندا

نہیں حاجت روا کُفُوًا قبیلہ پیو تے ماں ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جیہڑا لوگو بیمار ہووے شفا دا طلبگار ہووے
طبیباں دے تکیند اراہ دوادی انتظار ہووے

نہیں مشکل کشا نوں کہیں دوا دا آسرا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جیہڑا ہر فعل ہر کم وچہ سدے رب نوں کرے زاری
ہووے سجدے سدے وچ اکھیاں کنوں آنسو ہوون جاری

فتح نصرت جہدے ہتھ وچہ نہیں طالب دعا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جہدی ہجرت ہووے معراج ہووے لامکاناں تے
جنہوں مالک زمیناں توں بلاوے آسماناں تے

سدا آیا کیوں جے ہر جاتے حبیب کبریا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جیہڑا حاجت روا اس دے ہوندے ہر ہر جگہ ڈیرے
پکارے جتھ کوئی مشکل دے وچہ دم بھر نہ ہو دیرے

سوا اس سے نہ کہیں سائل دا پورا مدعا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

جیہڑا مشکل کشا ہوندا او ہر مشکل اتے غالب
ہمیشہ بے نیاز ہووے نہ کہیں در دا بنے طالب

انہاں صفتاں دا جو مالک ہووے مشکل کشا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

سناوے حق جیہڑا دنیا اتے بدنام ہوندا اے
ولیکن در اصل بہتر اوندا انجام ہوندا اے

کوئی مشکل کشا کمتر نہیں رب توں سوا ہوندا
جنہوں خود مشکلاں ہوون نہیں مشکل کشا ہوندا

حمد باری تعالیٰ

سبحان تو سبحان تو سبحان تو رحمان تو
سبحان تو حنان تو سبحان تو منان تو
سبحان تو دیان تو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
سبحان تیریاں قدرتاں ہر کم اندر ندرتاں
کن تھیں بنائے فلک توں جن انس سرج ملک توں
ہور کئی ہزاراں رنگ و بو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کِتے چند سورج دمکدتے کِتے تارے جاپن لمکدے
جیوں اَگ دے کوئلے بھمکدے یا بجلی وانگوں چمکدے
کاری گری دا مڈھ تو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
سبحان شاناں تیریاں کِتے کاٹھے سیو بیریاں
خربوزیاں دیاں ڈھیریاں گنے تے نال گنڈیریاں
ہندوانے کدھرے لال سو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کِتے سبزیاں تُرکاریاں تے دوائیں بوٹیاں ساریاں
ایہہ تیریاں گلہ کاریاں باغیں نے پھلاں کیاریاں
کوئی سرخرو کوئی زرد رُو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کِتے کنک چھولے کھان نوں کِتے انب نالے جامنوں
انگور من پرچان نوں ریشم کپاہ ہنڈان نوں
کس کس توں ہوواں سرخرو سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ

گایاں تے مہیاں گھر دیاں   دودھاں دے بھانڈے بھردیاں
وچہ باراں ہرنیاں چر دیاں   کئی جمدیاں کئی مردیاں
ہور ڈنگر ہزاراں سو بسو   سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کِتے موراں پائلاں پایاں   کِتے بلبلاں چہکایاں
کوئلاں کاراں لایاں   سب تینوں گاون سایاں
کِتے گھگی آکھے ہو بہو   سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کیا کیا رنگا رنگ اسواریاں   کِتے ہاتھیاں عماریاں
گھوڑی خچر حماریاں   کِتے اُٹھ موٹر کاریاں
پانی وچہ لگن تاریاں   کِتے ہوا دے وچہ اڈاریاں
کِتے ریل کھڑدی سب نوں دھرو   سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
کِتے بحر ٹھاٹھاں مار دے   کنڈھے نہ وسدے پار دے
کِتے ڈوبدے کِتے تار دے   مچھ کچھ چھالاں مار دے
کِتے ہُو دا عالم ہو بہو   سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ
پر سب تھیں بہتر آدمی   کل خلق کر دی خادمی
کسے کھا لوے کسے جو لوے   بچیاں توں کھو کے چو لوے
اس اگے سکدا کون کو   سُبْحَانَہٗ سُبْحَانَہٗ

توں ہیں مالک میرا

توں ہیں مالک میرا میں ہاں بندہ تیرا
کر دے رحمت توں میں جہے گنہگار تے
کئیاں مدتاندی دل نوں ہے تاہنگ لگی
لے جاویں نبی دے توں دربار تے
میرے پَر وی نہیں پلے زر وی نہیں
تیرے در جیہا کوئی در وی نہیں
تیری ہو جاوے جیکر نظر کرم
تدے جاواں گا روضے میں سرکار تے
اکھاں ترسدیاں دل تڑپدا اے
لگا روگ ایسا دل دھڑکدا اے
لگے روگ جو مدتاندے دور ہوون
جدوں پئے گی نگاہ تیری بیمار تے
جاواں سوہنے نبی دے میں روضے اتے
پا جھپیاں جتھے جانی یار ستے
پوری کر دے جو دل نوں ہے آس لگی
تیرا کرم جے ہو جاوے دکھیار تے
ویکھاں جا کے مدینے دیاں گلیاں
لائیاں سوہنے مبارک جتھے تلیاں

رج رج مدینے دی سیر کراں
جاواں صدقے مدینے دے بازار تے
کرماں والے مکے وچ جاوندے نے
تیرے گھر دی زیارت اوہ پاوندے نے
اک رکعت دا لکھ دا ثواب جتھے
پاندے بھاگاں والے تیرے دربار تے
اک وار توں مکہ مدینہ وکھا
روضے اقدس دی ربا زیارت کرا
پوری آس شریف دی کر مالکا
آنواں روضے میں تیرے دلدار تے
توں ہیں مالک میرا میں ہاں بندہ تیرا
کر دے رحمت میں جہے گنہگار تے

سن گلاں رب جبار دیاں

سن گلاں رب جبار دیاں اے تیرے سوچ وچار دیاں
جے سنیئے دل نوں ٹھار دیاں سن گلاں رب جبار دیاں
بڑا رب احسان کمایا اے جنھے سوہنا نبی عطایا اے
اوہدے جیہا نبی نہ ہور کوئی گلاں جسدیاں بڑے پیار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں
تیری سب توں شان ودھائی اے تینوں دتی عقل دنائی اے
کر شکر خدا دا سجناں توں! کریں نیکیاں جو کمکار دیاں!
سن گلاں رب جبار دیاں

توں اکدن ایتھوں جانا ایں پھر کدی نہ مڑ کے آنا ایں
نہ ویکھنا آ کے سجناں توں نہ سیراں کریں بازار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں

ایتھے سدا نہ بیٹھ رہنا توں اگے وس بیگانیاں پینا توں
تیری ذات کسے نہ پچھنی ایں اوتھے عزتاں نیکو کار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں

چھڈ ایتھے سب کجھ جانویں گا گل کفنی دو گز پانویں گا
تیرا مال کمایا رہ جانا اگے نیکیاں کم سنوار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں

ہن چنگے عمل کماویں توں! کر راضی رب نوں جاویں توں
کر توبہ چھیتی سجناں توں ہون رحمتاں پروردگار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں

شریف جو رب توں ڈر دا اے پنجے وقت نمازاں پڑھدا اے
اوہ جنت دیوچ جاوے گا کرے موجاں سدا بہار دیاں
سن گلاں رب جبار دیاں
اے تیرے سوچ وچار دیاں

آرزو رب ذوالجلال

در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا
دکھ کنہوں اپنا سناواں عرشاں والیا

سب دا توں مالک تے سب دا خدا توں
رد نہ توں کریں کدی کسے دی دعا نوں
نظر کرم تیری چاہواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا

کیڈا ساڈے اتے توں احسان کمایا اے
سب نالوں سوہنا سانوں نبی توں عطایا اے
درود سوہنے نبی تے پہنچانوں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا

دکھیاندے دکھڑے کئی ربا توں ہٹاوندا
اگے تیرے مشکل کم نہ کوئی آوندا
منگاں میں وی تیرے توں شفانواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا

ہر اک شے تیرے در تے سوالی اے
جائے تیرے در توں کوئی مڑ کے نہ خالی اے
سب دیاں سنیں توں صدانواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا

تھاں توں بغیر آسمان توں ٹھہرائے نے
زمین تے پہاڑ اتے پانی دے ٹکائے نے
گیت تیریاں قدرتاں دے گانواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا
توں ہیں میرا داتا تے توں ہی میرا مالک ایں
توں ہی میرا خالق تے توں ہی میرا رازق ایں
دِتا تیرا ہر ویلے کھانواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا
شریف دیاں عیباں ول نظر نہ پاویں توں
نظر کرم نال معاف فرماویں توں
رحمت تیری ہر دم چاہواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا
دکھ کنہوں اپنا سنانواں عرشاں والیا
در تیرا چھڈ کتھے جانواں عرشاں والیا

❁❁❁❁

Scanned with CamScanner

التجاءِ ذوالجلال

چھڈ کے ہاجہان ربا جس ویلے جانواں میں
کلمہ طیب پڑھ ورد پکانواں میں

اک واری اپنا توں گھر وکھال دے
زم زم دا پانی رج رج پلا دے
ویکھ کے گھر تیرا گناہ بخشانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

وکھادے خدایا نالے پاک مدینے نوں
ویکھاں جا روضہ ٹھنڈ پانواں میں سینے نوں
کر کے زیارت سینہ روضے نال لانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

آوے فرشتہ جدوں مینوں لیجان نوں
رکھیں سلامت ربا میرے ایمان نوں
کریں تو مدد کوئی دکھ نہ پانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

وقت نزع دا کریں آپ آسان توں
دیکے توفیق رکھیں ثابت ایمان نوں
تیرے بغیر کسے ہور نوں نہ چاہواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

چک کے قہار جدوں مینوں لیجاون گے
پڑھ جنازہ وچ قبر دے پاون گے
پچھن فرشتے پڑھ کلمہ سنانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

روز قیامت نبی کوثر پلان گے
قسمتاں والے پی کے پیاس بجھان گے
پی کے میں وی کوثر اپنی پیاس بجھانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

جنت الفردوس وڈھا سب توں عطانویں توں
گواہنڈی محمدؐ سوہنا میرا بنانویں توں
تک تک محمدؐ سوہنا زیارتاں پانواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں

شریف دے عیباں ول نظر نہ پانویں توں
اپنی رحمت نال کرم کمانویں توں
عمل نہ پلے کیڑی صفت سناںواں میں
چھڈ کے جہان ربا جس ویلے جانواں میں
کلمہ طیب پڑھ درود پکانواں میں

کر ذکر توں اپنے مالک دا

کر ذکر توں اپنے مالک دا تیری جس نے شکل بنائی اے
سوہنی صورت تیری ہر شے توں نالے دتی عقل دنائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
توں سب توں افضل بنیا ایں تیرے واسطے تانا تنیا ایں!
تیرے جیہی مخلوق نہ ہور کوئی تیری سب توں شان ودھائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
رب تیرے نال پیار کیتا تینوں سبھناں تے سردار کیتا
تینوں دے کے پاک محمدؐ نبی کیتی تیری راہنمائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
دتا سوہنا پاک قرآن تینوں اعلیٰ شان دتا رحمان تینوں
تیرے تابع ہر شے کر دتی ہر چیز نے دھون نوائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
کئی رب احسان کمائے نے جیہڑے گنتی وچ نہ آئے نے
ان گنت نے نعمتاں اوسدیاں لا سکدا صاب نہ کائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
تینوں سوہنا رب نے بنایا اے کوئی نقص نہ اس نے پایا اے
تینوں ہر شے نال نوازیا اے تیری سب توں عزت کرائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا

لکھاں نعمتاں ربدیاں کھاندا توں   پیا گیت ہوراں دے گاندا توں
اس رب نوں کجھ نہ سمجھیا توں   جنھے ہر اک چیز عطائی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا
ڈر رب توں توبہ کر لے توں!   سر رب دے اگے دھرلے توں
شریف توں رب توں منگ معافی   اوہ بخشنہار الہٰی اے
کر ذکر توں اپنے مالک دا

التجاءِ ربی

میرے خداوند پیاریا اپنا گھر وکھا دے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
میرے خداوند پیاریا اپنا گھر وکھا دے توں
پلے نہ کوئی زر میرے   آنواں کیویں گھر تیرے
دے توفیق توں سوہنیا اپنا کرم کما دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
کرمانوالے جاندے نے   رج رج دیداں پاندے نے
کر کے اپنی نظر کرم   حرم پاک پونچا دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
گھر تیرے وچ آنواں میں   دل دی پیاس بجھانواں میں
زم زم پاک شفا مینوں اپنا خاص پلادے توں

میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
آس پوری ضرور کریں عرض میری منظور کریں
گھر اپنے توں نہ ترسا سوہنا گھر دکھلا دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
مدتاں دا بیمار میں رج کراں دیدار میں
وکھا کے اپنا گھر سوہنا جلدی نال شفا دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
شہر مدینے جانواں میں دل دا مقصد پانواں میں
وکھا روضہ محبوب دا ٹھنڈ سینے وچ پادے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
توں ہیں میرا مشکل کشا بادشاہاں دا بادشاہ
کر توں مشکل حل میری ستا لیکھ جگا دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں
ہاڑے منتاں پانواں میں فضل تیرا نت چانواں میں
شریف جیہے گنہگار دے معاف گناہ فرما دے توں
میرے خدا وند پیاریا اپنا گھر وکھاوے توں
روضے پاک رسولؐ دی زیارت پاک کرا دے توں

تیری نظر کرم جے ہو جاوے

تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!
وچ شہر مدینے جانواں میں
کر کر کے زیارت خضریٰ دی!
ستا اپنا لیکھ جگانواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے

دل تڑپے مدینے جاون نوں
رج رج کے زیارت پاون نوں
ہر ویلے رہندی تاہنگ لگی!
تیرا کرم ہمیشہ چاہواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!

دل رہندا ہر دم تڑپدا اے
لگا روگ ایسا دل دھڑک دا اے
سب دھڑکناں دلدیاں دور ہوون
جدوں جھات مدینے پانواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!

پلے ذر نہ کیویں جانواں گا
کیویں دیداں جا کے پانواں گا
تیرے کرم بناں نہیں کم بن دا
کیویں ستے لیکھ جگانواں میں!
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!

کئی کرمانوالے جان اوتھے
جا دید روضے دی پان اوتھے
ہوئیاں مدتاں مینوں ترسدیاں
کدوں دل دی پیاس بجھانواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!
دیکھاں سوہنے پاک مدینے نوں
ٹھنڈ پانواں تپ دے سینے نوں
جا کے روضے پاک رسول اتے
جند اپنی گھول گھما نواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!
سدا تاہنگاں دل نوں رہندیاں نے
کدوں واجاں مینوں پیندیاں نے
لگی آس چروکنی دل میرے
ہووے حکم تے چھ نہ لانوان میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے!!
بناں دید شریف نہ مرجاوے
آوے موت سوہنے دے در آوے
ہو جاوے جیکر آس پوری
سوں ربدی خوشیاں منانواں میں
تیری نظر کرم جے ہو جاوے
وچ شہر مدینے جانواں میں

سانوں رب نے اپنے درتوں سوا

سانوں رب نے اپنے در توں سوا　　کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
در غیراں دا ساتھوں چھڈوا کے　　در اپنے رب نے بٹھا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
اسی ہور کتاباں پڑھدے نہیں　　اینویں عمل کسے تے کر دے نہیں
ساڈا عمل قرآن حدیث اتے　　جو رب سانوں عطا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
ساڈا کملی والا شافعی اے　　سانوں اوہو ای مرشد کافی اے
اساں چھڈ کے ہوراں مرشداں نوں　　پٹا گل محمدؐ پا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
ساڈا مرشد سب توں اعلیٰ اے　　جیہدا رتبہ سب توں بالا اے
اسی حکم اوسے دا منا ایں　　جو کجھ سانوں فرما چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
ہے قرآن حدیث ایمان ساڈا　　نبی پاک تے اک رحمان ساڈا
اونہاں جو کجھ وی فرمایا اے　　اساں اونویں عمل کما چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا

اسی ہور کسے در جاندے نہیں ۔ بناں رب دے سر جھکاندے نہیں
جتھوں رب رسول نے روک دتا اوہ حکم اساں اپنا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
بنا رب رسول کوئی دین نہیں سانوں ہوراں تے یقین نہیں
جیہڑا دین قرآن حدیث نہیں اوہ دین اساں ٹھکرا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در تو سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا
رب رکھے حدیث قرآن اتے ہووے خوش ساڈے ایمان اتے
شریف عقیدے اپنے نوں قرآن حدیث بنا چھڈیا
سانوں رب نے اپنے در توں سوا
کسے ہور دے در توں ہٹا چھڈیا

مشرک دا عقیدہ

رب لاشریک دے شریک کئی بناوندے
لگ کے شیطان پچھے رب نوں بھلاوندے
صفتاں کئی رب دیاں غیراں وچ پاندے نے
نذراں نیازاں لیکے اونہاں کول جاندے نے
ہتھ بھن غیراں اگے عرضاں سناوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
کہندے ہن رب کول چیز نہ کائی اے
رہگئی اوہدے کول بس اکو ای خدائی اے
تایوں اگے حضرتاں دے سرنوں جھکاوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے

جنّاں دے وارث بزرگاں نوں بناندے نے
رب نوں بہشتوں بے دخل کراندے نے
کجھ نہ جے رب کول رہولا نے اوہ پاوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
دتا کہندے اسی سب ولیاندا کھانے آں
تدے ہر ویلے گیت اونہاندے پئے گانے آں
مشکلاں حل اسی اونہاں توں کراوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
سدیئے جاں اونہاں نوں نہ دیر ذرا لاندے نے
دکھ تکلیف ویلے کم ساڈے آندے نے
ڈبیاں اوہ بیڑیاں بنے آ کے لاوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
رب توں سوا داتے اونہاں نوں پئے آندے نے
روزی دے وی مالک پے انہاں نوں بناندے نے
سب کجھ کہندے اسی ولیاندا کھاوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
مدد لئی واجاں کدی علی نوں نے مار دے
لاوندے نے نعرے نالے عرضاں گزار دے
مشکلاں حل پھر اونہاں توں کراوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے
رب توں سوا کوئی مشکل کشا نہیں
کدی بن سکدا کوئی حاجت روا نہیں
شریف اینویں مشرک شرک نے کماوندے
رب لا شریک دے شریک کئی بناوندے

ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں

ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
بھل نہ توں جاویں کدی اسدے احسان نوں
ایہو جیہا ویلا کدی پھر نہیوں آونا
سجناں توں جا کے ایتھوں پھر پچھتاونا
رب ول کر لے اج توں دھیان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
وہلا ایتھے پھر کے توں وقت گنواویں ناں
لگ کے شیطان پچھے رب نوں بھلا ویں ناں
بھل کے خدا نوں راضی کریں نہ شیطان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
اگے تیرے آونیاں نی مشکلاں بھاریاں
اوکھیاں نے گھاٹیاں کر توں تیاریاں
نیکیاں کمان ول کر لے رجحان توں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
پنج ویلے رب دی نماز پڑھ بندیا
چھڈی جے نماز جاویں سولی اتے ٹنگیا
چھڈ جانا اک دن وسدے جہان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں

سدا نئیوں رہنا کدی ایس توں جہاں تے
بیٹھیا نئیں رہنا انویں ایس دے گمان تے
کردا نئیں دل ہن تیرا ایتھوں جان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
بندیا جہان دیا کریں نہ گمان توں
دنیا تے آیا کوئی دن دا مہمان توں
نیکیاں کما کے راضی کر لے رحمان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
اک واری جا کے پھر کدی نہ توں آنویں گا
آ کے پھر ایتھے کوئی نیکی نہ کمانویں گا
مہلت نہ ملے کدی پھر ایتھے آن نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
اج جے توں سجناں لوکاں نوں ستاویں گا
اگے پھر رب توں سزاواں جا کے پانویں گا
بُھلا تینوں رب بیٹھا وڈھیاں توں کھان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
کسے نوں چھڈ دا کسے نوں بنھاوندا
جھوٹھے کر فیصلے کئی ظلم کماوندا
غور نال سنی توں شریف دے بیان نوں
ہر ویلے یاد کر رب مہربان نوں
بھل نہ توں جاویں کدی اسدے احسان نوں

رب سب دے والی

رب سب دے والی!!
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

پیدا اے کیتا توں جگ سارا!!
ہر اک دا توں پالن ہارا
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

اچا اے سب توں شان ہے تیرا
نام وی سوہنا رحمان تیرا
شان ہے تیری بے مثالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

ہر اک نوں توں رزق پونچاندا
جیہڑی چیز کھاوے کوئی اوہو توں کھواندا
سبھناں نوں توں جانویں پالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

سب دا داتا پاک رحمان توں
پیدا اے کیتا سارا جہان توں
قدرت ہے تیری سب توں عالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

ہر اک دی توں سن دا ہیں زاری
دور توں کر دا مشکل بھاری
سب توں ہے تیری شان نرالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

محبوب تیرا سب توں ہے سوہنا
اوہدے جیہا کوئی ہور نہیں ہونا
سج دی ہے جس نوں کملی اے کالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

نام ہے تیرا سب توں پیارا
ہر اک شے توں سر جن ہارا
ہر اک دی توں کریں رکھوالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

شریف نہ تیری صفت مکاوے
لکھ لکھ بھاویں عمر لنگھاوے
ذات ہے تیری سب توں عالی
سارا جہاں تیرے در تے سوالی ، شاہ زمانہ، شاہ زمانہ

اک رب دے سوانہ ہور کوئی

اک رب دے سوا نہ ہور کوئی   کدی بگڑی کسے دی بنا سکدا
اک وار جو مڑ کے ٹر جاوے   اونہوں موڑ نہ گھر کوئی لیا سکدا
رب چاہوے جسنوں مار دیوے   جنہوں چاہو لے اسنوں تار دیوے
اوہدے باجھ نہ ڈبدیاں بیڑیاں نوں   بنے ہور کوئی نہ لا سکدا
اوہ کدی نہ کسے نوں بھلاوندا اے   روزی وقت دے نال کھواندا اے
اوہدے جیہا نہ رازق ہور کوئی   ہر تھاں جو رزق پونچا سکدا
اوہ مالک سب دا والی اے   اگے اس دے ہر کوئی سوالی اے
کوئی ہور نہ سن دا اسدے سوا   دھیاں پتر کوئی نہ عطا سکدا
اوہدی ہر شے تے مختاری اے   ساجھی اسنے خلقت ساری اے
اوہدے وانگ نہ ساری دنیا تے   کوئی ہور نہ نظر ٹکا سکدا
ہر چیز دا مالک مولا اے   اوہدے اگے ہر کوئی ہولا اے
اوہدے جیہا نہ حاکم ہور کوئی   ہر تھاں تے حاضر ناظر ہے
جو اسدا شریک بناوے گا   اوہ کدی نجات نہ پاسکدا
شریف توں استوں ڈر جاویں   پنجے وقت توں اسدے گھر جاویں
جیہڑا گھر اسدے نہ جاوے گا   وچ جنت کدی نہ جا سکدا

اک رب دے سوا نہ ہور کوئی
کدی بگڑی کسے دی بنا سکدا

تیرا مالک تیرے کول رہوے

تیرا مالک تیرے کول رہوے — اوہدا ہر دم ورد پکاوندا رویں
سر رکھ کے اسدیاں قدماں تے — رو رو کے گنہا بخشاوندا رویں
اوتھے کیتا کل پسارا اے — ہر چیز نوں پالنہارا اے
کئی نعمتاں دیندا کھاون نوں — اوہدا شکر ہمیش بجاوندا رویں
اوہ سرجن ہار جہاناں دا — کیتا شان وڈھا انساناں دا
اونہوں چھڈ کے لانبھے جاویں ناں — کسے اگے نہ ہتھ توں پھیلاوندا رویں
ہر اکنوں سب کجھ دیندا اے — ہر اک دے ول اوہ وہندا اے
در چھڈ کے ایسے مالک دا — کسے ہور دا در نہ تکاؤندا رویں
دیندا سب نوں رب اولاداں اے — سن دا سب دیاں اوہ فریاداں اے
چھڈ سوہنے ایسے دردی نوں — کسے ہور دے گیت نہ گاؤندا رویں
کریں رب اگے دعانواں توں — پاویں اوس کولوں شفانواں توں
کوئی ہور مراداں دیندا نہیں — اینویں کسے نوں سر نہ جھکاوندا رویں
چھڈ رب نوں پاسے جاویں ناں — ضائع اپنے عمل کراویں ناں
اگے جھک کے اپنے مالک دے — منوں منگیاں مراداں پاؤندا رویں
شریف خدا توں ڈر جانویں — کوئی نیکی ایتھے کر جانویں
جیہڑی اگے تیرے کم آوے — انہوں ویکھ کے خوشیاں مناؤندا رویں

تیرا مالک تیرے کول رہوے
اوہدا ہر دم ورد پکاؤندا رویں

اکو رب سبھناں دا مالک خدا

اکو رب سبھناندا مالک خدا
چھڈ کے نہ اونہوں کسے ہور پاسے جا
ہر جگہ سب نوں اوہ رزق پونچاندا اے
جہیو جہی کوئی روزی کھاوے اوہو جیہی کھواندا اے
کر ایسا کم نہ کوئی سکدا وکھا
اکو رب سبھناندا مالک خدا
سکے ہوے ڈھیگراں نوں ہرے او کر دیندا اے
ہرے بھرے بوٹیاندے پھل اوہ جھڑ دیندا اے
کرے جیویں چاہے اوہ بے پرواہ
اکو رب سبھناندا مالک خدا
چاہے رب بلدی اوہ اگ چوں بچاوندا
جدوں چاہے چنگے بھلے کولوں ای لیجاوندا
طاقت نہ کسے دی لوے جو چھڈا
اکو رب سبھناں دا مالک خدا
چرند تے پرند سب اسنے بنائے نے
بچیاں تے بچے رب اونہاں نوں عطائے نے
ویلے نال روزی دیندا اونہاں نوں کھوا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

کتے بلے ڈنگر تے کئی خنزیر نے
جمدے اوہ بچے نہ کوئی من دے اوہ پیر نے
اوہ وی سب کر دے نے اس دی ثنا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

ہو کے انساں توں تے بھل وچ پے گیا
چھڈ کے خدا نوں توں تے مویاں جوگا رہ گیا
پیدا جنے کیتا اونہوں دتا ای بھلا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

سبھناں تے رب کیتا تینوں سردار آ
ہوراں مخلوقاں نالوں تیرے نال پیار آ
تو وی اس بناں کتے سر نہ جھکا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

ہاتھی، اوٹھ، گھوڑے سب تساں لئی بنائے نے
سبھناں تے رعب رب تساندے پوائے نے
ہر چیز نالوں دتی عزت ودھا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

نعمتاں توں رات دن رب دیاں کھاوندا
نذراں نیازاں لیکے ہوراں کول جاوندا
دیندا نہ شریف کوئی رب توں سوا
اکو رب سبھناندا مالک خدا

بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں

بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
لگ کے شیطان پچھے دوزخ نوں جاویں نال
چھڈ ہن آکڑاں تے چھڈ مغروریاں
رب کولوں سجناں پانویں نہ توں دوریاں
جھک جا توں رب اگے آکڑ وکھاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
بڑا ہن پھر کے توں وقت گوایا ای
ویلہ رہیوں پھر دا توں کجھ نہ کمایا ای
وقت جو باقی اینوں اینویں توں گواویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
ویلہ جے لنگھایا پھر پچھوں پچھتاویں گا
آ کے پھر ایتھے کوئی نیکی نہ کماویں گا
ہو کے مغرور رب غصے توں کراویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
بیٹھیاں نہیں رہنا کدی سجناں توں جگ تے
رب نوں بھلایا توں شیطان پچھے لگ کے
چھڈ کے توں رب نوں شیطان پچھے جاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں

بُہتی ہن لنگھ گئی تے تھوڑی ہن رہگی آ
دن گیا لنگھ اتوں شام ہن پۓ گئی آ
وقت اے تھوڑا اینویں توں لنگھاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
اج تیرے اتے آیاں سوہنیاں جوانیاں
آوٗنیاں نی اک دن اگے پریشانیاں
آکڑ کے رب نوں توں کدی وی وکھاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
رستم بہرام بن کئی ایتھے آئے سی
رہے نہ شداد جیہے رب جو کہلائے سی
کسے نئیوں رہنا ایتھے دل توں وی لاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
فکر شریف کر توں وی ایتھوں جان دا
کریں نہ توں مان کدی ایس توں جہان دا
اینویں ایتھے کسے اتے ظلم کمانویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں
لگ کے شیطان پچھے دوزخ نوں جاویں ناں
بندیا جہان دیا رب نوں بھلانویں ناں

دُکھیاندی بیڑی

دُکھیاں دی بیڑی کھاندی ہولارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

وقت مصیبت رب کم آوے
دُکھیاندے دکھڑے اللہ ہٹاوے
باجھوں خدا کوئی چلدا نہیں چارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

مشکل کوئی آوے تے سن دا دعاواں
دکھیاں بیماراں نوں دیندا شفانواں
کافی ہے سانوں خدا دا دوارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

مشکل کشا کئیاں ہور بنائے
مشکل کوئی آوے نہ کم کوئی آئے
خدا دے سوا پھر نہیں ہوندا گزارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

سرکاراں بھاویں ہزاراں بناؤ
مصیبت جے آوے اونھاں نوں بلاؤ
ویکھ تسانوں اوہ کرسن کنارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

دیندا خداوند سب نوں اولاداں
سن دا ہے سب دیاں اوہ فریاداں
سب دا اوہ داتا تے سب دا پیارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

رات دنے اوہ سوؤندا نہیں ہے
مخلوق اپنی بھلاؤندا نہیں ہے
اونہوں بھاویں بھُلکے کوئی پھر دا اوارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

منگیاں بناں کئی نعمتاں اوہ دیندا
ہر ویلے تیریاں کرتوتاں نوں ویندا
کھا پی کے اسدا توں بھلکیوں سارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

مشکل کشا رب حاجت روا اے
ہر ویلے سن دا اوہ سب دی صدا اے
شریف نہ چھڈیں توں اسدا دوارا
مشکل کشا رب ساڈا سہارا

اللہ رو لین دے

تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رولین دے
کالا عمل نامہ ہنواں تھیں دھو لین دے

او گنہگار پاپی آیا لکھاں جکھاں مار کے
سارے پاسے چھڈ تری تیری دھار کے
ہن نہ رڈّیں درکاریں لاگے ہو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

جہڑے بوہے پاپی جاوے اگوں پولے وجدے
پھڑ لو پھڑ لو مارو مارو پیر خانے گجدے
مینوں اپنے ہی بوہے چہ کھلو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

ہے ایہہ ٹھیک تیرے بوہے چہ میں سجدا نئیں
جیہڑا سجدہ تینوں سجدا اوہ میرا سجدہ نئیں
فضلوں جھڑک نہ موہدا سدھا ہو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

موںہہ کالا دل کالا دفتر کالا چکیا
بدی کرنوں حداں ٹپوں نہ کدی اُکیا
ملتزم لاگے ذرا ٹو کھلو لیں دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

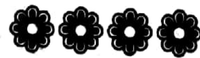
تیرے کعبے سندے بوہے دی دہلیز چم لاں
حجر اسود سنے اک اک چیز چم لاں

تیری رحمتاں دی چھاتی چنگھ چو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

اگ مٹی توں جو سرنا سی میں کر چھڈیا
دا پانی نے بھی اپنا نتیجہ کڈھیا
ہن ہیٹھے بہہ کے تتھے ٹھنڈے نوں سمو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

کِتھے جاں بوھا چھڈ کے اے میرے مالکا
میرا تیرے بنا کون میرے سچے مالکا
مینوں اپنے ہی بوہے چہ کھلو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

ایسے بوہے چہ کھلوتا ہوکے ہائیں مار لاں
وچلی کالیاں دے نال دھو لیاں سواریاں
لڑی ہنجواں صمصام نوں پرو لین دے
تیرے بوہے وچہ پَے کے اللہ رو لین دے

نبیاں دی پکار رب دے دربار

حضرت آدم اور حوا علیہما السلام دی پکار

﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَ اِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ۝﴾ (الاعراف: ۲۳)

''آدم اور حوا دونوں کہنے لگے، اے مالک ہم نے اپنے اوپر آپ ظلم کیا اور تو ہم کو نہ بخشے اور ہم پر رحم نہ کرے تو بیشک ہم بہت خسارہ پانے والے ہوں گے۔''

جناب نوح علیہ السلام دی پکار:

﴿فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ۝﴾ (القمر: ۱۰)

''نوح علیہ السلام نے پکارا اے میرے مالک میں دب گیا میری مدد فرما۔''

جناب ابراہیم و جناب اسماعیل علیہما السلام دی پکار:

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ۝ رَبَّنَا وَ اجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَ اَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَ تُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ۝﴾ (البقرة: ۱۲۷۔ ۱۲۸)

''جناب ابراہیم و اسماعیل (علیہما السلام) دونوں نے کہا اے ہمارے مالک ہماری خدمت قبول فرما لے تو دعاؤں کو سنتا ہے دل کی نیت کو جانتا ہے اور اے ہمارے مالک ہم کو اپنا تابعدار بنا لے، اور ہماری اولاد میں سے ایک گروہ پیدا کر جو تیرا تابعدار ہو۔ اور ہم کو حج کے طریقے بتلا دے، اور ہمارے قصور معاف فرما دے، تو بڑا معاف کرنے والا مہربان ہے۔''

جناب لوط علیہ السلام دی پکار:

﴿رَبِّ نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ۝﴾ (الشعرآء: ۱۶۹)

''لوط علیہ السلام نے کہ اے پرور دگار مجھ کو اور میرے گھر والوں کو ان کے ناپاک کاموں سے بچالے۔''

جناب شعیب علیہ السلام دی پکار:

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ اَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ۝﴾ (الاعراف: ۸۹)

''ہمارے مالک ہمارا اور ہماری قوم کا فیصلہ انصاف سے کر دے تو سب فیصلہ کرنے والوں سے بہتر ہے۔''

جناب موسیٰ علیہ السلام دی پکار اور جناب ہارون علیہ السلام دی پکار:

﴿وَ قَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّ اَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ۝﴾ (یونس:)

''اور موسیٰ علیہ السلام نے دعا کی کہ اے مالک ہمارے تو نے ہی فرعون اور اس کی قوم کے سرداروں کو دنیا کی زندگی میں زینت کا سامان اور مال و دولت دے رکھا ہے مالک ہمارے یہ اس لیے دیا ہے کہ وہ تیری راہ سے بہکا دیں مالک ہمارے ان کے مالوں کو ملیا میٹ کر دے اور ان کے دلوں کو سخت کر دے وہ ایمان نہ لائیں جب تک تکلیف کا عذاب (ڈوبنا) نہ دیکھ لیں، قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا اللہ تعالیٰ نے دونوں کی دعا قبول کر لی۔''

جناب زکریا علیہ السلام دی پکار رب دے حضور:

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ هُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَ سَيِّدًا

وَّ حَصُوْرًا وَّ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ۝﴾ (آل عمران: ۳۸۔۳۹)

''اسی جگہ یا اسی وقت جب مریم (علیہا السلام) کی کرامت دیکھی، تو اپنے پروردگار کو پکارا اے مالک میرے مجھ کو بھی اپنی درگاہ سے نیک اور پاکیزہ اولاد عنایت کر بیشک دعاؤں کو سنتا ہے اور قبول کرتا ہے پھر فرشتوں نے آواز دی، وہ محراب میں کھڑا نماز پڑھ رہا تھا بے شک اللہ تعالیٰ تجھ کو ایک فرزند یحییٰ کی خوشخبری دیتا ہے وہ اللہ تعالیٰ کے کلمہ عیسیٰ کی تصدیق کرے گا اور اپنی قوم کا پیشوا ہو گا یا حلیم، بردبار اور عورتوں سے کچھ سروکار نہ رکھے گا، اور پیغمبر ہو گا نیک بندوں سے۔''

جناب یونس علیہ السلام دی پکار رب دے دربار:

﴿فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَ نَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ۝﴾ (الانبیاء: ۸۷۔۸۸)

''یونس علیہ السلام اندھیروں میں پکار اٹھا، اے اللہ تیرے سوا کوئی سچا معبود نہیں تو پاک ہے بیشک میں قصوروار تھا، ہم نے اس کی دعا قبول کی، اور اس کو غم سے نجات دی ہم ایمان والوں کو اسی طرح بچا لیتے ہیں۔''

جناب ایوب علیہ السلام دی پکار رب دے دربار:

﴿وَ اَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّ اٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَ مِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ۝﴾ (الانبیاء: ۸۳۔۸۴)

''اور ایوب نبی کو یاد کرو، جب اس نے اپنے مالک کو پکارا مجھے سخت تکلیف لگ گئی ہے اور تو سارے رحم کرنے والوں سے زیادہ رحم کرنے والا ہے ہم نے اس کی دعا قبول کر لی، اور جو بیماری اس کو لگ گئی تھی دور کر دی اور اس کے گھر والے جو پہلے تھے وہ اس کو دیئے اور اتنے ہی اور دیئے اور ہماری طرف سے مہربانی تھی

اور عبادت کرنے والوں کو نصیحت تھی۔''

جناب یعقوب علیہ السلام دی پکار رب دے دربار

﴿قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَ حُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ﴾ (یوسف: ۸۶)

''کہا: یعقوب علیہ السلام نے کہ میں اپنا غم اور داد اللہ تعالیٰ ہی پر کھولتا ہوں۔''

جناب یوسف علیہ السلام دی پکار رب دے دربار:

﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ وَ اِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَ اَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ٥ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ٥﴾ (یوسف)

''یوسف علیہ السلام نے پکارا اے مالک میرے جو کام یہ عورتیں کرانا چاہتی ہیں اس سے تو قید میں رہنا مجھے پسند ہے اور اگر تو ان کا چلتر مجھ سے نہ روکے گا تو میں ان عورتوں کی طرف پھسل جاؤں گا اور نادان بن جاؤں گا تو مالک نے اس کی دعا قبول کی اور ان عورتوں کا چلتر اس سے روک لیا وہ سب کی سنتا جانتا ہے۔''

جناب داؤد علیہ السلام دی پکار رب دے دربار:

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ٥ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ٥﴾ (صٓ: ۳۵-۳۶)

''داؤد علیہ السلام نے کہا اے مالک میرے مجھ کو بخش دے اور الٰہی حکومت دے جو میرے بعد کسی کو حاصل نہ ہو بے شک تو ہی بڑا دینے والا ہے ہم نے اس کی دعا قبول کی، ہوا کو اس کے اختیار میں کر دیا جہاں وہ پہنچنا چاہتا، اس کے حکم سے دھیمی دھیمی چلتی۔''

جناب سلیمان علیہ السلام دی پکار رب دے دربار:

﴿وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى

وَالِدَیَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِیْ بِرَحْمَتِكَ فِیْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِیْنَ○﴾ (النمل: ١٩)

''سلیمان عَلَیْہِ السَّلَام نے کہا اے مالک میرے مجھ کو اس کا پابند کر دے کہ میں تیری نعمتوں کا شکر کروں جو تو نے مجھ کو اور میرے ماں باپ کو عنایت فرمائی ہیں اور بھی ہمیشہ باقی عمر میں نیک کام کرتا رہوں جس سے تو خوش ہو اور آخرت میں اپنی رحمت سے مجھے نیک بندوں میں شامل کرے۔''

جناب عیسیٰ عَلَیْہِ السَّلَام دی پکار رب دے دربار:

﴿قَالَ عِیْسَی ابْنُ مَرْیَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَیْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا عِیْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰیَةً مِّنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَیْرُ الرّٰزِقِیْنَ○﴾ (المآئدہ: ١١٤)

''عیسیٰ عَلَیْہِ السَّلَام نے دعا کی کہا یا اللہ مالک ہمارے آسمان سے کھانے کا ایک خوان ہم پر اتار جو ہمارے اگلے اور پچھلوں کی عید ہو اور تیری قدرت کی ایک نشانی ہو اور ہم کو روزی دے تو بہتر روزی دینے والا ہے۔''

عمران دی بی بی بنت فاقوز اذم دی پکار رب دے دربار:

﴿اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِیْ بَطْنِیْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ○﴾ (ال عمران: ٣٥)

''عمران کی بی بی نے اپنے پروردگار سے عرض کیا میرے مالک جو بچہ میرے پیٹ میں ہے۔ اس کو آزاد کر کے تیری نذر کر دیا۔ اب میری نذر قبول کر بیشک تو سنتا جانتا ہے۔''

سیدہ مریم عَلَیْہَا السَّلَام دی پکار رب دے دربار:

﴿قَالَتْ رَبِّ اَنّٰی یَكُوْنُ لِیْ وَلَدٌ وَّلَمْ یَمْسَسْنِیْ بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكَ

اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ إِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۴۷﴾

(اٰل عمران: ٤٧)

''مریم رضی اللہ عنہا نے عرض کیا مالک میرے بچہ کیسے ہوگا مجھ کو تو کسی مرد نے ہاتھ تک نہیں لگایا فرمایا اسی طرح اللہ تعالیٰ جو چاہتا ہے پیدا کرتا ہے وہ جب کسی کام کا حکم دیتا ہے وہ فرماتا ہے ہو جا وہ ہو جاتا ہے۔''

اللہ تعالیٰ کے ولی اصحاب کہف دی پکار اللہ دے دربار:

﴿اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ١٠)

''جب ان نوجوانوں نے ایک پہاڑ کی غار میں پناہ لی پھر دعا کرنے لگے مالک ہمارے ہم کو اپنی خاص رحمت عطا فرما۔ اور ہمارا کام اچھی طرح سے بنا دے۔''

جو مرد عورتیں مسلمان کافروں کی قید میں تھے ان کی پکار اللہ دے دربار:

﴿يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَ اجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا﴾ (النسآء: ٧٥)

''کہتے ہیں اے ہمارے رب نکال ہم کو اس بستی سے کہ ظالم ہیں یہاں کے لوگ اور پیدا کر ہمارے واسطے اپنے پاس سے کوئی حمایتی اور کر دے اپنے پاس سے مددگار۔''

ایک مومنہ عورت کی پکار، رب دے دربار:

﴿قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ﴾ (المجادله: ١)

''اللہ نے سن لی بات اس عورت کی جو جھگڑتی تھیں تجھ سے اپنے خاوند کے حق میں اور شکایت کرتی تھی، طرف اللہ کے اور اللہ سنتا تھا جواب و سوال تم دونوں کا

اور اللہ بے شک سنتا ہے دیکھتا ہے حدیث میں ہے کہ جھگڑنے کے بعد خولہ رضی اللہ عنہا نے کہا: "اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَشْکُوْا اِلَیْكَ ۔

آقا علیہ السلام کی دعا:

اس آیت میں قبیلہ خزرج کی مشہور صحابیہ سیدہ خولہ بنت ثعلبہ رضی اللہ عنہا کا ذکر ہے جنہوں نے اپنے خاوند اوس بن صامت انصاری رضی اللہ عنہ جو قبیلہ اوس کے سردار عبادہ بن صامت رضی اللہ عنہ کے بھائی تھے کے ظہار کا قضیہ رسالت مآب کے حضور پیش کر دیا کہا کہ میرے شوہر نے مجھے کہا غصہ میں آکر اَنْتِ عَلَیَّ کَظَھْرِ اُمِّیْ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: مَا اَرَاكِ اِلَّا قَدْ حُرِّمْتُ عَلَیْهِ، اس کے بعد اللہ تعالیٰ نے آیات نازل فرمائیں اور میاں بیوی کا میل ہو گیا۔

﴿یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِیُّ الْحَمِیْدُ۝﴾

(الفاطر: ۱۵)

"اے لوگو! تم اللہ کی جناب کے محتاج ہو اور وہ اللہ بے نیاز ہے وہ تمام تعریفوں کا مستحق ہے۔ اللہ تعالیٰ فرماتا ہے۔"

اے لوگو تسی وڈے چھوٹے میرے سب فقیر
باجھ میرے نہ لیکھاں اندر مارے کوئی لکیر

بے پرواہی صفت ہے میری میری ذات قدیر
کل مخلوق جو میرے سامنے عاجز ہے دلگیر

جس نوں چاہاں رتبہ دیواں چاہاں کراں صغیر
اے پر میرے تابع سارے پیر فقیر امیر

ہر ایک دی میں سندا میری ذات سمیع بصیر
میرا ہور شریک نہ کوئی سن لو بات اخیر

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْ أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ﴾ (المومن: ٦٠)

''اور تمہارے رب نے کہا ہے کہ مجھ سے دعا مانگا کرو، میں تمہاری قبول کرلوں گا جو لوگ میری عبادت سے تکبر کرتے ہیں وہ ذلیل ہوکر جہنم میں داخل ہوں گے۔''

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَإِنِّيْ قَرِيْبٌ أُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ﴾ (البقرۃ: ١٨٦)

''جب میرے بندے تجھ سے میرا حال دریافت کرتے ہیں تو تو کہہ دے کہ میں قریب ہوں پکارنے والے کی پکار، جب کبھی مجھے وہ پکاریں قبول کرتا ہوں بس میری بات مانیں اور میری نسبت ایمان درست کریں تا کہ راہ پاویں۔''

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِيْنَ إِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ﴾ (الرعد: ١٤)

''اسی کے لیے پکارنا سچا ہے اور جو لوگ اس کے سوا اوروں سے دعا کرتے ہیں، وہ ان کی دعاؤں کو ذرہ بھر بھی قبول نہیں کر سکتے بالکل اس کی طرح جو پانی کی طرف ہاتھ پھیلائے کہ وہ اس کے منہ تک پہنچ جائے وہ نہ پہنچے گا اور کافروں کی دعائیں سراسر گمراہی ہیں۔''

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهُ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ٥ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ أَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ﴾ (الاحقاف: ٥-٦)

''پھر بتاؤ کہ ایسے لوگوں سے کون زیادہ گمراہ ہے جو اللہ کے سوا ایسے لوگوں کو پکاریں، جو قیامت تک بھی ان کی نہ سنیں بلکہ ان کی آواز سے بھی بے خبر ہوں اور جب لوگ جمع کیے جائیں گے، وہ ان کے دشمن ہو جائیں گے اور ان کی عبادت

سے انکار کردیں گے یعنی کہیں گے تمہاری پکار کا ہمیں کوئی علم نہیں۔''

﴿وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَ كُمْ وَ لَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ٥ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ٥﴾ (الفاطر: ١٣-١٥)

''اور جس کو پکارتے ہو تم سوائے اس کے نہیں ہیں وہ مالک ایک چھلکا کھجور کی گٹھلی کے اگر تم پکارو ان کو نہیں سنیں گے پکارنا تمہارا اگر سنیں گے نہیں جواب دیں گے تم کو اور دن قیامت کے انکار کریں گے تمہارے شرک کا اور نہ خبر دے گا تجھ کو مانند حق تعالیٰ خبردار کے، اے لوگو! تم محتاج ہو طرف اللہ کے اور اللہ بھی ہے بے احتیاج تعریف کیا گیا۔''

﴿وَ مَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَ لَا الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ٥﴾ (الفاطر: ٢٢)

''نہیں برابر ہوتے زندے اور نہ مردے اللہ سنا دیتا ہے جس کو چاہتا ہے اور نہیں تو سنانے والا ان کو جو قبروں میں ہیں۔''

﴿لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَ مَا هُوَ بِبَالِغِهٖ وَ مَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ٥﴾ (الرعد: ١٤)

اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

آدم تے حوا دوویں رب نوں پکار دے
رب اگے سجدے پیکے روندے ڈھائیں مار دے
ہو گیا قصور ساتھوں بخشن ہاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

نوحؑ پکاریا تے سنی فریاد اساں
قوم اس نوں مار دی تے کیتی امداد اساں
دشمناں نوں پانی وچ ڈوب کے تے ماریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

پانی دا طوفان بھیج دشمناں نوں پکڑیا
سنے بیٹا نبی دا سی پانی وچ جکڑیا
کسے نہ بچایا بیٹا نبی دا سی ماریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

رب جدوں پکڑ دا تے کوئی نہ چھڈاوندا
اللہ دے عذاب کولوں کوئی نہ بچاوندا
عاجز مخلوق ساری اوہدے دربار آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

موسیٰ دی سی قوم تے فرعون رعب پاندا رہیا
کئی ہزار بچے پکڑ انہاندے مرواندا رہیا
سنی فریاد جدوں موسی نے پکاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

موسیٰؑ نوں تے قوم اوہدی سمندراں توں پار کیتی
فرعون تے فرعونیاں تے پانی مارو مار کیتی
پانی وچ غوطے دے کے ڈوب ڈوب ماریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

موسیٰؑ نوں اوہ پکڑن آیا پکڑیا قہار نے
سنے قوم پانی وچہ ڈاہڈی کھادی مار نے

ہو گئی تباہی تے خدائی ہوئی ظاہر آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکارایا
فرعون غوطے کھا کے جدوں پانی وچ مرن لگا
موت آئی سامنے تے کلمہ اوہدوں پڑھن لگا
جبرائیلؑ پکڑ کے دھسوریا تے ماریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
یونسؑ پیغمبر اُتے اوکھا ویلا آیا سی
پیٹ مچھی وچ اللہ قید چا کرایا سی
عاجزی دے نال اوہنے رب نوں پکاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
مچھلی دا سی پیٹ نالے پانی دا اندھیرا سی
رحمت خدا دی جدوں پایا اوتھے پھیرا سی
کڈھ کے سمندروں کنارے تے کھلاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
رات دن اوہنے جدوں کیتا سانوں یاد سی
کیتی منظور اساں اوندی فریاد سی
قسمت دا ڈبا ہویا بیڑا اساں تاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
حضرت ایوبؑ تے آزمائش ویلا آیا سی
سب کچھ تباہ کر کے رب نے آزمایا سی
بدن وچ کیڑے پے گئے ہو گئے بیمار آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
صابر ایوبؑ تے بیماری آئی بھاری سی
مال تے اولاد بھی تباہ ہوئی ساری سی

اس نے اوس ویلے رب نوں پکاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
اتنا بڑا مالدار گھڑی وچ فقیر ہویا
کردا رہیا ذکر رب دا ذرہ نہ دلگیر ہویا
گزر گئے اٹھارہ سال عرض چا گزاریا
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
منگیاں دعائیں جدوں رب دے محبوب نے
بس ہن رحم کر آکھیا ایوبؑ نے
کر لئی دعا قبول رب غفور نے
مل گئی شفا شکر رب دا گزاریا
بدر والے دن ہتھ نبی نے اٹھائے سن
منگیاں دعائیں پھیرے رحمتاں نے پائے سن
رب نے قبول کیتی نبی دی پکار آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
مشکل کشائی والی اکو رب دی ذات آ
ایہو چٹا دن سمجھو باقی ساری رات آ
مل دی مراد سب نوں اوہدے دربار آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا
سب دا معبود ھوالعلی الکبیر اللہ
ان اللہ علی کل شئی قدیر اللہ
ان نوں پکارے عبدالرحیم گنہگار آ
اوکھے ویلے نبیاں نے رب نوں پکاریا

حمد و نعت

توں ہیں داتا میرا میں ہاں منگتا تیرا
خیر منگ دا ہاں میں تیرے دربار توں
صدقہ اپنی کریمی دا دے مالکا
منگاں ہور کسے نہ میں سرکار توں

کرمانوالے نے مکے مدینے گئے
برسی رحمت تیری ٹھر سینے گئے
تیری رحمت سدا جھتے برسدیے
منگاں میں وی تیرے اس دربار توں

بے پر تے بے زر میں آنواں کیویں
تیری رحمت بناں دیداں پانواں کیویں
کر کے کرم وکھا دے توں گھر اپنا
پھیریں نظراں نہ میں جیہے گنہگار توں

پانواں نظراں میں سوہنے دے روضے اتے
جانی یار جھتے پالو پال ستے
کراں دیداں جے ہو جاوے نظر کرم
ٹھنڈ پانواں سینے سوہنے انوار توں

بختاں والے مدینے نوں جاوندیں نے
دیداں رج رج کے اوہ پاوندیں نے

ستی قسمت میری وی جگا مالکا
محروم رکھیں نہ مدنی دے دیدار توں

میری واری پتہ نہیں کدوں آوندی
لگی آس مدینے دی تڑپاوندی
سکی مدتاندی کھیتی توں کر دے ہری
دور رکھیں نہ اپنے توں دلدار توں

رہندی تاہنگ مدینے نوں جاون دی
روضے اقدس دی زیارت پاون دی
اکھاں ترسدیاں دل تڑپدا اے
سوہنے مرشد دے روضے دے دیدار توں

حل مشکل توں کر توں ہیں مشکل کشا!
بادشاہاندا حاکم توں ہیں بادشاہ
تیرے باہجوں نہ سن دا کوئی ہور دعا
منگے ہور شریف نہ سرکار توں

توں ہیں داتا میرا میں ہاں منگتا تیرا
خیر منگدا ہاں میں تیرے دربار توں

مناقب جناب محمد مصطفٰے ﷺ

بعد دردو رسول اللہ نوں جو امت دا والی
وچ زمیں آسماناں جس دی شان بلند کمالی
اس دنیا تے راہبر بن کے آیا نبی ربانا
بن عبداللہ آمنہ مائی عالیشان گھرانا
جاں آیا تے دنیا اتے جگمگ روشن ہویا
سر وچ مٹی شیطان پائی ہنجو بھر بھر رویا
رحمت برکت نوروں بھریا سارا دھرت زمین دا
جو آوے قربانی جاوے جلوہ دیکھ نبی دا
اسدی تابعداری کر لے جے تو جنت جانا
فاتبعونی یحببکم اللہ کہے رسول ربانا
اطیعوا اللہ واطیعوا الرسول دیکھ قرآن نورانی
بھلے راہ گمراہاں تائیں دسے راہ حقانی
بھلے ہویاں نوں پھڑ باہوں سیدھے راہ ول لیاوے
آجاؤ جس نے جنت جانا نال پیار بلاوے
آخری ایہہ کتاب الٰہی آخری نبی ربانا
ہور کتاب نہ آوے کوئی ہور رسول نہ آنا
سب نبیاں توں آخر آئے نبی محمد پیارے
صلی اللہ علیہ وسلم ساڈے راج دلارے
نام لواں تے ٹھنڈک پاواں ہو قربانی جاواں
صلی اللہ علیہ وسلم تن من گھول گھماواں

حمد خدا نوں جس نے بھیجیا ایسا سوہنا راہبر 5
ہر نبی ہر ولی نالوں جس دا شان اکابر

سن بھائی دن تھوڑے دنیاں اج کل اجل تیاری
جان غنیمت رب نبی دی کرلے تابعداری

کلمہ پڑھ کے تابع ہو جا سن مولا دیا لوکا
باہجھ انہاندی تابعداری دعویٰ تیرا پھوکا

رب دیو بندیو ٹکٹ خریدو کھلا جہاز محمدی
فیر نہ کہنا خبر نہ ہوئی سنو آواز محمدی

جو لڑلگیاں سو تر گئیاں پار سلامت گئیاں
ایس نگر جس جھاتی پائی او گنہگار نہ رہیاں

جسنے رو گردانی کیتی کم کیتا من مانی
او کد پار سلامت گئیاں غرق ہویاں وچہ پانی

بی بی مریمؑ آسیہؓ خولہؓ پڑھ کے ویکھ کہانی
وچہ قرآن بیان انہاندا مارے جوش ایمانی

وچہ آزمائش بی بی مریم ثابت قدم نہ ڈولے
قوم نے پچھیا وچہ پنگوڑے حضرت عیسیٰ بولے

بچپن اندر قوم دے تائیں عیسیٰ کرے کلاماں
میں ہاں نبی اللہ دا بندہ مینوں نت سلاماں

مائی آسیہؓ نوں پھڑ ظالم لوہے میخاں جڑیاں
ثابت قدم ایمان رہیا پھر رحمت لایاں جھڑیاں

شرک نہ کیتا نال خدا دے دے گئی جان پیاری
عالی شان مکان جنت وچہ پہنچی مار اوڈاری

کھا کھا مار بلالؓ ہوراں نے سخت مصیبت پائی
ثابت قدم ایمان رہیا پھر رحمت ربدی آئی

زیدؓ خبیبؓ خدا دے راہ وچہ دے گئے جان پیاری
درجہ پا شہادت والا جنت لین بہاری

سچے رب نبی دے عاشق جدوں ایمان لیاون
پہاڑ ٹلے تے ٹل جاوے پر اوہ نہ قدم ہلاون

ابوبکرؓ تے عمرؓ بہادر بھی عثمانؓ علیؓ نے
اے چارے سوہنے یار پیارے رب دے خاص ولی نے

جو اصحاب کبار تمامی ولی اللہ دے سارے
یا رب سب تے رحمت تیری وَسے وانگ فوہارے

سن بھائی دن تھوڑے دنیاں اج کل ہوگ چلانا
تھوڑی مہلت فیر نہ ملی آ گیا حکم ربانا

نافرمان تے باغی ہو کے کتنا وقت لنگاویں
رب دے جدوں سپاہی آون اوڑک پکڑیا جاویں

کر لے توبہ آ دربارے دامن پکڑ نبی دا
ہر منزل تے رہیں سلامت پھڑ لے قدم نبی دا

کل پیراں دا پیر محمد ﷺ رب نوں خاص پیارا
اسدی تابعداری باجھوں ہونا نہیں چھٹکارا

نور ہدایت بن کے آیا دسے سیدھا رستہ
اسدے نافرمان منہ کالے حال انہاندا خستہ

چھڈ کے حکم نبی سرور، دا آپ کریں من مانی
ہر گز کدے نجات نہ پاویں کر کے نافرمانی

روز قیامت پھر پچھتاویں ویلا ہتھ نہ آوے
حوض کوثر تھیں جس دم تینوں سوہنا دور ہٹاوے
سننے والیا کر لے سودا تابعداری والا
روز قیامت ساتھ نبی دے ملسی جنت اعلیٰ
کل مخلوقوں شان نبی دا سمجھ بلند پیارے
جن انسان فرشتیاں وچوں کون کوئی دم مارے
اعظم پیر امام محمد میں قربانی جاواں
سوہنے نام محمد اُتوں تن من گھول گھماواں
سچی حب نبی سرور دی جانوں خاص نشانی
سن کر حکم پیارے والا ہو جایئے قربانی
جتھوں روکے سرور سوہنا نیڑے اوس نہ جایئے
تے جو حکم سناوے سوہنا فورا عمل کمایئے
ایہہ کلمہ دا معنی پیارے ایہو تابعداری
ایہو دین اسلام پیارا سمجھ لئو گل ساری

حبِّ رسولِ مقبول ﷺ

سارے جہان وچوں نبی دا ہے نام سوہنا
مکہ تے مدینہ سوہنا
لیکے پسند آیا دین اسلام سوہنا
نبی دے فرمان اتوں جندے قربانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
جو کچھ رسول آکھے اوہو کچھ کردا جائیں
جو کچھ بھی دیوے تینوں جھولیاں بھر دا جائیں
نبی دے فرمان اگے بالکل تو پانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
جتھوں نبی روکے تینوں رک جا فی الفور پیارے
نبی دی محبت اندر نہ کوئی آوے ہور پیارے
تابعدار ہو کے بندہ رحمانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
اللہ نے بھیجیا ایتھے اپنا حبیب سوہنا
امت دے کارن آیا بن کے طبیب سوہنا
اوہدے دربار آ کے بالکل نورانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
سن کے فرمان دل تیرا پارہ پارہ ہو وے
محبت رسول بنا ہور نہ کوئی چارا ہووے

پیارے نال پیار پا کے اکھے مستانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا

جو کچھ فرماوے تینوں رب دا رسول پیارے
سر اکھاں اتے لا کے کر لے قبول پیارے
نبی دی محبت اندر بالکل تو فانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا

نبی دی حدیث اتوں جندے قربانی ہو جا
مال اولاد اپنا سب کچھ قربان کر دے
تابعداری والا صاف اعلان کر دے
حب رسول والی سچی کہانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا

سوہنے دے اشارے اتوں اکھ دا اشارہ ہو جا
ہستی مٹا کے اپنی، پیارے دا توں پیارا ہو جا
شمع نال مل کے وانگ شمع دے نورانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا

اللہ نے دتا تینوں جگاں دا پیر سوہنا
سارے پیغمبراں اتوں آیا اخیر سوہنا
اوہدے مریداں وانگوں تو بھی لاثانی ہو جا
نبی دی حدیث اتوں جندے قربانی ہو جا

کلمہ توحید دے جتھے جاوے کفر نسے
خلق دی پا کے گل وچہ سوہنا زنجیر کسے
اوہدا مرید بن کے دوست توں جانی ہو جا

نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
روشن جہاں اندر نبی دا نام ہویا
کفر نوں ہار آئی غالب اسلام ہویا
وانگ پروانے توں بھی جندے قربانی ہو جا
نبی دی حدیث اتوں جندے قربانی ہو جا
اٹھنا تے بہنا تیرا کھانا تے پینا تیرا
عین مطابق اوہدے مرنا تے جینا تیرا
اپنے عملاں دے اندر نقشہ قرآنی ہو جا
نبی دی حدیث اندر عقلے دیوانی ہو جا
زندگی دے ہر شعبے وچ اسلام اپنائی جائیں
جتھے جتھے جاویں حق دا پیغام پہنچائی جائیں
کفر دا بالکل پیارے دشمن توں جانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
باغ اسلام سانوں دے گئے تیار کر کے
نال حفاظت اسنوں رکھنا گلزار کر کے
عمل کما کے اسدا دوست توں جانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
عبدالرحیم توں بھی جلدی بیدار ہو جا
دشمن شیطان کولوں بچ جا ہوشیار ہو جا
نبی دی محبت اندر بالکل توں فانی ہو جا
نبی دی محبت اندر عقلے دیوانی ہو جا
بیان ماں باپ دا حق اولاد پر

مدنی رسول صلی اللہ علیہ وسلم

مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا
رحمت جہاناندی کوئی لقب نہ پاوے گا

عبدالمطلب دادا سرکار دا
باپ عبداللہ سوہنے نبیؐ سردار دا
آمنہ دا لعل جیہڑا امت بخشاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

آیا جدوں سوہنا ہو گئیاں روشنائیاں سی
کلمے نے دھماں سارے جگ اتے پائیاں سی
شریعتاں اوہ پہلیاں نوں ختم کراویگا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

آؤندیاں ہزاراں گئی مکے وچ دائیاں سی
جہاناندیاں رحمتاں حلیمہ جھولی پائیاں سی
جھولا سوہنا نبی بھین شیماں توں جھلاویگا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

فاطمہ دا ابا نانا حسن تے حسین دا
دنیا نوں، ول دس گیا ہن سہن دا
ایہو جیا سوہنا رب ہور نہ بناویگا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

انگل دا اشارہ کر چن نوں سی توڑیا
آیا جیویں ٹٹ اونویں پچھاں نوں سی موڑیا
معجزہ نہ ایسا کوئی ہور دکھاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

کھارے پانی پیر ساڈے مٹھے چا کر دکھاے سی
معجزے نہ ایسے کسے ہور نے وکھائے سی
حشر دیہاڑے سوہنا کوثر پلاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

وکدا وکاؤندا آیا حبشی بلالؓ سی
نبی دا غلام بن ہو گیا کمال سی
سبھناں توں پہلے وچ جنت دے جاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

درتے جو آیا اونہوں خالی نہیں سی موڑیا
دے کے کولوں اجڑ پیار نال ٹوریا
سخی ایسا ہور نہ کوئی بن کے وکھاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

آپ رہندے بھکھے سی تے لوکاں نوں کھواندے
کرے جو سوال اونہوں خالی نہ پرتاوندے
شریف ایسے پیر نوں نہ چھڈ پاسے جاوے گا
مدنی رسولؐ جیا آیا نہ کوئی آوے گا

محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم آئے

محمد مصطفےٰ آئے بہار اندر بہار آئی
زمیں کو چومنے جنت کی خوشبو بار بار آئی
جناب آمنہ کا چاند جب چمکا زمانے میں
قمر کی چاندنی قدموں پہ ہونے کو نثار آئی
حلیمہ دوجہاں قربان ہوں تیرے مقدر پہ
تیرے غربت کدے میں رحمت پروردگار آئی
بری مایوس تھی دائی حلیمہ جب گئی مکے
مگر لائی تو لے کر دوجہاں کا تاجدار آئی
جبھی تو مہک اٹھی ہے فضا عالم کی یہ ساری
یہ گیسو چوم کر ان کے نسیم خوشگوار آئی
وہ آئے تو منادی ہو گئی صائم زمانے میں
بہار آئی بہار آئی بہار آئی بہار آئی

شان رسالت صلی اللہ علیہ وسلم

مل محمدؐ دا در، کر حشر دا نہ ڈر
چھتالا نہ موموناں دھکے در در دے کھانہ

بعد رب دے ایہ محبوب گل
فخر کونین فخر رسل

عرشیاں دا نبی فرشیاں دا نبی
پر خدا نہ

ایہ ہے عابد اوہ معبود پیارا
ایہ ہے ساجد اوہ مسجد دنیا رہ

گل ایہا لے پکا
موموناں جا بجا سر جھکا نہ

ہے بشر پر بشر ہے نرالا
رب دی ساری خدائی توں اعلیٰ

رب نے قــل انـــمـــا
نالے یوحی دیا توں بھلا نہ

نوریاں وی اوتھے کئی جمال
ویکھ سدرہ تے سائیں دا جمال

رکیا روح الامینؑ
رحمتہ للعالمین رکیا نہ

جس بشر نوں ڈٹھا بغض نالے
اس تے لعنت کیتی ذوالجلال

کیڈا مقبول ہا
اسنوں روندا گیا حق چھپانہ

ضد اندر بیتی عمر ساری
کمتر ہوسی رات اندھیری
او اندھیری قبر، خاص اپنا ہے گھر جتھے دیوا نہ

حُبِّ حبیب ﷺ

جیہدا پاک نبی دے سنگ پیار ہوگیا
بھانویں لکھ گنہگار بیڑا پار ہوگیا

اوہو نبیؐ طٰہٰ والا جس نے تاج پا لیا
اِک رات چڑھ براق تے معراج پا لیا
ہو کے قاب قوسین راز دار ہوگیا

جیہڑی نبیؐ دے دوارے تے رسائی ہوگئی
اوہدے اوگناں تے پاپاں دی صفائی ہوگئی
اوہدا دوزخ بھی یارو گلزار ہوگیا

ہتھ نبیؐ دے پھڑائی جس نے نتھ اپنی
چھڈی سُتھ اپنی تے گل کتھ اپنی
بس پچھے پچھے چلنا وہار ہوگیا

جس پھڑ لیا دامن مکی پیرؐ دا
کدوں ویہندا ای بغداد جا کے دستگیر دا
اوہ تے ایسے بوہے دا چوکیدار ہوگیا

جیہدا نبیؐ دی حدیثوں دل اکدا نئیں
فقہ کوفیاں تے شفایاں دا تکدا نئیں
اوہ قال قال دے اندر سرشار ہوگیا

جیہنوں ذرا اثر ہوگیا خلیلی رنگ دا
اوہ گنج بخش کولوں نہ جا کے خزانے منگدا
اوہ تے حسبنا اللہ تھیں شاہوکار ہوگیا

اسماعیل ورگی جیہدی آن ہوگئی
دھون چھری تھلے رکھنی آسان ہوگئی
نقشہ کربل والا جس طرح تیار ہوگیا

دند ٹھاسن کے کسے اپنے دند بھن لئے
جان وارنی نبیؐ توں کیہاں لک بنھ لئے
کوئی سکا پت مارن لئی تیار ہوگیا

کسے مائیں جدوں آ کے موہنوں کلمہ بولیا   آئیاں سینکڑے مصیبتاں دل نئیں ڈولیا

بدن اُوٹھاں نال بنھ کے دو پھاڑ ہوگیا

کوئی ستر دھیاں مار کے دوارے آوندا   پڑھدا کلمہ تے عزتاں اجیہاں پاوندا

جبرائیل اوہدی شکل تے اوتار ہوگیا

کوئی جبش ولائتوں پیا خط لکھدا   کوئی کالا جیہا بندہ کدھروں آیا وکدا

لائی پریت کالا رنگ بھی سنگھار ہوگیا

جدوں مسلمان سچا پکا مسلمان سی   لیہنوں بیڑیاں جہازاں دا کدوں دھیان سی

چڑھیا گھوڑے تے سمندراں توں پار ہوگیا

ایہہ جدوں حق دی ترقی دی سی تاہنگ رکھدا   زمینوں چک کے پہاڑاتے اولاہنگ رکھدا

اج چھڈیا قرآن تے خوار ہوگیا

دلوں آیا جو وہابیاں دا ویری بن کے   دل پتھر دائے کے آ تے سینہ تن کے

صمصام تیری نظم دا شکار ہوگیا

جیہدا پاک نبی دے سنگ پیار ہوگیا

بھانویں لکھ گنہگار بیڑا پار ہوگیا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا
جانواں صدقے مدینے توں! سوہنے لعل نگینے توں
جتھے ستا جہاناں دا! سلطان بڑا سوہنا
سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا
رب کول بلایا سی! اتے عرش بٹھایا سی
بہہ کے عرش اتے بنیا مہمان بڑا سوہنا
سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا
سب جگ توں اعلیٰ اے سوہنا کملی والا اے
کل نبیاں نالوں ملیا سی شان بڑا سوہنا
سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا
کیتا چن نوں اشارا سی ہویا جلد دو پارا سی
اج تک ہے پیا دسدا نشان بڑا سوہنا
سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا

بولی بولدا الا اللہ رب آکھے صلی اللہ
کڈا سوہنا دوں ذاتاں دا بیان بڑا سوہنا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا

ایسا ہور نہ ہویا اے سارے جگ تے ٹویا اے
آیا لے کے جو امت لئی قرآن بڑا سوہنا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا

سب دنیا توں اعلیٰ اے بڑی شان نرالی اے
غمخوار جو امت دا! ذیشان بڑا سوہنا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا

کوثر دا ساقی اے سر تاج لولاقی اے
سوہنی بات شریف اسدی ہے بیان بڑا سوہنا

سوہنے کملی والے دا فرمان بڑا سوہنا
دتا جس نوں خداوند نے قرآن بڑا سوہنا

محمد ﷺ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے
محمدؐ محمدؐ محمدؐ پکا لے

فاتبعونی توں قرآن پڑھ لے
حرفاں ایناندی توں پہچان کر لے
مطلب نہ آوے توں آ کے پوچھا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

پاک محمدؐ جے مرشد نہ پھڑیا
بخشش کدی پھر ہونی نہیں اڑیا
پٹا گل مرشد محمدؐ دا پا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

محمدؐ نوں چھڈ کے نہ ہوراں نوں پھڑنا
قیامت نوں ہوراں ترس نہیوں کرنا
ہوراں پچھے لگ کے نہ زندگی گوا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

محمدؐ نوں چھڈ کے نہ غیراندے جاویں
توں ہر گز نہ غیراندے ورد پکاویں
غیراں کولوں اپنی توں جان چھڈا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

مرشد نہ جس نے محمدؐ بنایا
پٹا جنھے غیراندا گل وچ پایا!
عمل اس نے اپنے خراب کرا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے
محمدؐ نوں چھڈیاں نہیں ہونا گزارا
محمدؐ بناں کوئی چلنا نہیں چارا
فرمان محمدؐ نوں اج اپنا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے
محمدؐ جیہا کوئی آیا نہ آوے
جو روز قیامت نوں بخشش کراوے
توں گیت شریف محمدؐ دے گا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے
محمدؐ محمدؐ محمدؐ پکا لے
محمدؐ نوں اپنا توں مرشد بنا لے

محمد ﷺ جیہا پیر آ کوئی نہیں سکدا

محمدؐ جیہا پیر آ کوئی نہیں سکدا
دو جگ دی رحمت کہا کوئی نہیں سکدا
پہلے وی پیر پیغمبر کئی آئے
ہن وی کئی لوکاں نے پیر بنائے
کر کے اشارا ساڈے پیر وانگوں
چن کر کے دو کھن وکھا کوئی نہیں سکدا
جدوں پیر ساڈا مکے وچ آیا
کفر شرک ہر طرفوں سی چھایا
کھا کھا کے ماراں ساڈے پیر باجھوں
شرک وکفر نوں بجھا کوئی نہیں سکدا
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
ظلم وستم نے سی بھاجڑاں چائیاں
گیا ہنیرا تے آیا اجالا
بتاں نوں کعبے رکھا کوئی نہیں سکدا
آئیاں مکے وچ کئی سن دائیاں
ہتھ انہاں دے نہ رحمتاں آئیاں
رحمت جہاناں دی لے گئی حلیمہ
لیکھ اوہدے باجھوں جگا کوئی نہیں سکدا

سوہنے نبی دے ساتھی وی سوہنے
ایسے کسے دے نہ ہوئے نہ ہونے
ویر رکھے گا جو نال اوہناں دے
دوزخ چوں اس نوں بچا کوئی نہیں سکدا
رب نے سی محبوب کول بلایا
کول بلا اتے عرش بٹھایا
سنے جوڑے ربدے عرش اتے بھکے
عرش بریں نوں سجا کوئی نہیں سکدا
جدوں پیر ساڈے سی تشریف لائے
مدتاندے دشمن جو بھائی بنائے
دشمن تھلے سوہنی چادر پچھاون
ایسا کم کر کے وکھا کوئی نہیں سکدا
شریف نہ سوہنے دی صفت مکاوے
شجر بھاویں لکھنے نوں قلماں بناوے
سمندر سیاہی دے وی مک جاون
صفت سوہنے دی مکا کوئی نہیں سکدا
محمد جیہا پیر آ کوئی نہیں سکدا
دو جگدی رحمت کہا کوئی نہیں سکدا

محمد ﷺ جِیا کوئی جگ تے نہ آیا

محمد جِیا کوئی جگ تے نہ آیا
رتبہ کسے نہ اوہناں جیہا پایا
اچیاں سی شاناں تے اچا گرانا
اچا سب توں رب نے سی کر کے دکھایا
باپ عبداللہ تے آمنہ جایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا
شہادت دی انگلی دا کر کے اشارا
پل وچ چن چیر کیتا دو پارا!!
کم ایسا کر کے کسے نہ وکھایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا
دائیاں ہزاراں مکے وچ آون
یتیم محمدؐ سمجھ چھڈ جاون
لیکھ حلیمہ دا رب نے جگایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا
محمدؐ پیارے جیہا نہ کوئی سوہنا
ایسا نہ جگ تے حشر تک ہونا
گیا کول جیہڑا سینے نال لایا
محمد جیہا کوئی جگ تے نہ آیا
سوہنے محمدؐ نوں کول بلایا!
عرش خدا نے سی اپنا سجایا

سنے جوڑے عرش تے رب نے بٹھایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا

دیکھ یتیماں نوں گل نال لاوے
دکھیاں بیماراں دے نت کم آوے
کدی نہ کسے دے سی دلنوں دکھایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا

مدتاندے جیہڑے غریب نمانے
قدر جیہناں دی نہ ہر گز کوئی جانے
غلاماں نوں سوہنے آزاد کرایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا

ہر اک اتے سی ترس اوہ کھاندا
بڈھڑیاں مائیاں دے بھار اٹھاندا
شریف تدے شان رب نے ودھایا
محمد جیہا کوئی جگ تے نہ آیا
رتبہ کسے نہ اوہناں جیہا نہ پایا
محمدؐ جیہا کوئی جگ تے نہ آیا

آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا
ملیا نہ تحفہ کسے ہور نوں قرآن دا
چھڈ کے مکہ وچ آ گیا مدینے توں
آیا جیہڑا کول لایا گھٹ سینے توں
حوصلہ نہ تیرے جیہا کسے انسان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا
غلام جیہڑے مدتاندے کیتے توں آزاد سی
جہاندی دی نہ سندا کوئی پہلے فریاد سی
شرف عطایا تینوں رب مہربان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا
ویکھ یتیماں نوں توں سینے نال لاوندا
بڈھڑیاں مائیاں دے توں بھار اٹھاوندا
رحمت بنایا تینوں رب دو جہان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا
ساتھی وی تیرے رب سوہنے بنائے نے
ایہو جہے نہ رب کسے ہور نوں عطائے نے
رکھدے نہ ڈر کسے کافر شیطان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

وکدا وکاؤندا آیا حبشی بلال سی
لگی جاں پریت پایا رتبہ کمال سی
بھلے دکھ سارے ملیا پیر جاں جہان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

گھل جبریل رب کول بلایا سی
عرش سجا کے سنے جوڑے بٹھایا سی
ویکھے رب مکھ سوہنا سوہنے مہمان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

تیرے جیہا رب کوئی ہور نہ بنایا اے
کسے نال تیرے جیہا پیار نہ پایا اے
چا بڑا رب نوں سی کول بٹھان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

شریف دا وی پیر سوہنا رب دا حبیب جے
دکھیاں بیماراں دا جو خاص طبیب جے
حکم ہووے گا جہنوں کوثر پلان دا
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

ملیا نہ تحفہ کسے ہور نوں قرآن دا!
آیا نہ کوئی دنیا تے سوہنا تیری شان دا

آیا محمد ﷺ تے رحمتاں آئیاں

آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
کفر وشرک نے سی بھاجڑاں چائیاں
گیا سی ھنیرا تے آیا اجالا
آیا مکے جاں سوہنا کملی والا
اجڑیاں جھوکاں جو آن وسائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
ظلم وستم سب آ کے ہٹائے
چراندے جو وچھڑے اوہ آ کے ملائے
فخر نال کر دے سی جیہڑے برائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
جدوں پیر جگاندے تشریف لائے
دشمن جو مدتاندے بھائی بنائے
آپس وچ کر دے جو سی لڑائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
دائیاں ہزاراں مکے وچ جاون
محمدؐ یتیم سمجھ چھڈ آون
جگاندیاں لے گئی حلیمہ بھلائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
کعبیوں آ کے سی بت چکائے

مشکل کشا جیہڑے لوکاں بنائے
صفتاں خدا دیاں آ سمجھائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
مدتاندے جیہڑے غلام نمانے
قدر جنہاندی نہ ہر گز کوئی جانے
اونہاندیاں عزتاں سی آ کے کرائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
آیا محمدؐ جاں رب دا پیارا
یتیماں نوں دتا سی آ کے سہارا
چکے بوجھ اونہاندے جو بڈھریاں مائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں
ایہو جیہا دنیا تے آیا نہ آوے
دشمن وی آوے اونہوں گل لاوے
شریف کسے نہ ایہہ صفتاں نے پائیاں
آیا محمدؐ تے رحمتاں آئیاں

نہیں ریساں مدنی پیر دیاں ﷺ

نہیں ریساں مدنی پیر دیاں سن گلاں بدر منیر دیاں
ساڈا مرشد کملی والا اے جیہدا رتبہ سب توں اعلیٰ اے
اوہدے جیہا کسے دا خلق نہیں دسے گلاں رب قدیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
جو اللہ نے فرمایا سی اوہ آن پیغام سنایا سی
دل وچ چھپا نہ رکھیاں سن جو گلاں سی تقدیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
کئی جلد ایمان لیائے سی اگے رب دے سر جھکائے سی
پڑھ کلمہ بن گئے ساتھی اوہ گلاں سنیاں جاں آخیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
جدوں نبی مکے وچ آیا سی اوتھے کلمہ آن پڑھایا سی!!
کڈھ دتا کعبیوں بتاں نوں گئیاں دھوناں بجھ شریر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
نال کفر دے جنگاں ہوئیاں سی کئی فوجاں مشرکاں ڈھوئیاں سی
تن سو تیراں فوج محمدیؐ تے ہوئیاں مدداں رب قدیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
آزاد غلام کرائے سی دکھیاندے دکھ ونڈائے سی
اوہ رحمت خود جہاناندی نہ لوڑاں سی جاگیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں

بن گئیاں عورتاں رانیاں نے سب نبی دیاں مہربانیاں نے
پہلے قدر کوئی نہ ایناندی ہن حصے دار نے ویر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں
بڑا رب احسان کمایا اے سانوں سوہنا نبی عطایا اے
رب معاف کرے جو غلطیاں نے شریف جیہے حقیر دیاں
نہیں ریساں مدنی پیر دیاں

جدوں لیئے نام محمد ﷺ دا

جدوں لیئے نام محمدؐ دا، لب گھٹ گھٹ جھپیاں پاندے نے
جیویں وچھڑے دوست ملدے نے اکدوجے نوں گل لاندے نے
کڈھا نام محمدؐ سوہنا ایں
ایسا ہور کوئی نہ ہونا ایں!
جیہڑے لیندے نام محمدؐ دا
کر کر تعریف سناندے نے
جدوں لیئے نام محمد دا لب گھٹ گھٹ جھپیاں پاندے نے
جیویں وچھڑے دوست ملدے نے اکدوجے نوں گل لاندے نے
جو کلمہ محمدؐ پڑھدے نے
سوہنا نام زبان تے دھر دے نے
سوہنا پاک محمدؐ نام لیاں
ئل آپس وچ مل جاندے نے
جدوں لیئے نام محمدؐ دا لب گھٹ گھٹ جھپیاں پاندے نے

کیتا انگلی نال اشارا سی
چن ہو گیا جلد دو پارا سی
جد ویکھیا معجزہ کافراں نے
جادوگر اوہ پھر وی آندے نے
جدوں لیئے نام محمدؐ دا لب گھٹ گھٹ چمپیاں پاندے نے
سوہنا آمنہ دے گھر جایا اے
اعلیٰ رتبہ سب توں پایا اے
اک وار دیدار جو کر لیندے
پڑھ کلمہ بول سناندے نے
جدوں لیئے نام محمدؐ دا لب گھٹ گھٹ چمپیاں پاندے نے
ایہو جیہا شریف نہ ہویا اے
ہر کونا زمین دا ٹویا اے
جیہدا نام لیاں ساری عمراندے
بخشے گنہا سب جاندے نے
جدوں لیئے نام محمدؐ دا لب گھٹ گھٹ چمپیاں پاندے نے

واہ واہ صفتاں بدر منیر دیاں

صمصام توں آ کے سن سجناں جے گلاں سنیاں ایں مدنی پیر دیاں
جیہدی عمر دی قسم خدا کھاوے جیہدیاں انگلیاں چن نوں چیر دیاں
سردار سبھی سرداراں دا نالے ہادی اوگنہاراں دا
شافعی مومن تابعداراں دا جیہنوں شرماں دامن گیر دیاں
سچا مرشد خلقت ساری دا، یعنی خاکی، نوری، ناری دا
جیہنوں خیر البشر پکاری دا، واہ واہ صفتاں بدر منیر دیاں
قرآن مکا دتا قصہ اے نہ اوہ رب تے نہ اوہدا حصہ اے
بھانویں نوری نئیں پر نوریاں تے سرداریاں اوس منیر دیاں
چڑھیا مار پلاک براق اتے پہنچا اقصیٰ تے پھیر افلاک اتے
پھیر فاوحی دے پردے وچ ہوئیاں گلاں عبد تے رب قدیر دیاں
وجا عاصہ تعجب کیہڑی گل دا پتھراں وچوں پانی نت چلدا
پنجاں انگلیاں چوں نکلیاں پنج نہراں ایہہ انگلیاں میرے پیر دیاں
موہڈے بھورا عجب مزمل دا سر تاج یٰسین تجمل دا
جتھہ عاصا خلق تحمل دا متھے چمکاں بدر منیر دیاں
کئی قومی کئی ملکی پیارے نبی جھولے جھولے جلتے دل سارے نبی
مشرق توں لے کے مغرب تک حداں پہنچیاں اوہدی جاگیر دیاں
میرا پیر رؤف رحیم نبیؐ جدوں جمیاں تے جمیاں یتیم نبیؐ

موئی ماں آتے تایا تے دادا بھی آساں رہ گئیاں رب قدیر دیاں
میرے پیر دے ویکھ کمالاں نوں جن گل نال لایا بلالاں نوں
صیہاں تے سلماناں نے بوہاں ملیا اوس دلگیر دیاں
کدے ہتھ پھیرے کدے تھک لاوے ہووے فضل بیمار شفا پاوے
کسے موڑے نہ آوے جو آوے دھماں جگ وچہ اوہدی تاثیر دیاں
اک لیلا تے سوا سیر دانے سی باراں تیرا سو فوجی نے کھانے سی
تھکیا ہانڈی کنالی دے وچہ سوہنے لکھاں نکلیاں سارے ڈھیر دیاں

جانواں صدقے پاک محمد ﷺ توں

جانواں صدقے پاک محمدؐ توں
بن کے رحمت جو وچ جہان آ گیا
کئیاں مدتاندے جیہڑے دشمن بنے
بھائی بھائی اوہناں نوں بنان آ گیا
کئی وکدے وکاندے سی کول آوندے
ویکھ سوہنے نوں واپس نہ پھر جاوندے
سینے لیا جہناں نوں پیارے نبی
اوہناں دلاندے وچ ایمان آ گیا
جیہڑے آون اوہناں نوں سی گل لاوندے
پڑھ کے کلمہ اوہو نال رل جاوندے
اک جیہا اوہ سمجھن ہر اک نوں
اوچ نیچ دا فرق مٹان آ گیا
ویری دشمن وی جیکر آ جاوندے

تھلے چادر مزمل سی وچھاوندے
ایسا خلق سی پاک محمدؐ دا
ہر اک نوں سی گل نال لان آ گیا
در تے بن کے سوالی جو آوندا سی
خالی پرت کدی نہ اوہ جاوندا سی
دے کے اجڑ کئیاں نوں رجا چھڈیا
سخی بن کے ایسا مہربان آ گیا
اگے رب دے نبی نے سی کیتی دعا
سوہنا عمر مینوں توں کر دے عطا
اوسے وقت دعا منظور ہوئی
چھیتی نال عمر پہلوان آ گیا
صفت پاک صحاباندی کیہ میں کہاں
کرے صفتاں جنہاندیاں پاک قرآں
آپس وچ نرم سخت کافراں تے
شاہد بن کے جنہاندا قرآن آ گیا
ربا آخر لئی کر دا شریف دعا
نیکاں لوکاں دے نال توں دیویں ملا
جتھے ہووے گا پاک محبوب تیرا
سب توں اعلیٰ جیہدا اے بیان آ گیا
جانواں صدقے میں پاک محمدؐ توں
بن کے رحمت جو وچ جہان آ گیا

ساڈا پیر محمد ﷺ مرشد ہے

ساڈا پیر محمدؐ مرشد ہے جہدا نام لیاں بیڑا پار ہووے
بھاویں کئی نے جگتے سرکاراں! ایہو جہی نہ کوئی سرکار ہووے
ساڈا پیر مدینے والا اے جہدا رتبہ سب توں اعلیٰ اے
اوہدے معاف گناہ سب ہوندینے جہنوں خضرا دا دیدار ہووے
ساڈے پیر جیہا کوئی پیر نہیں کسے چن وکھایا چیر نہیں
ایسا معجزہ ساڈے پیر جیہا کسے ہور دا نہ کردار ہووے
سوہنا مکھڑا ساڈے پیر دا اے اچار رتبہ بدر منیر دا اے
اوہدے جیہا نہ جگتے ہور کوئی جہدا عاشق پروردگار ہووے
رب طٰہٰ تے یٰسین آ کھے مرسلین کدی مبین آ کھے
والضحیٰ ولیل کہے اسنوں! گوہڑا یار جہیڑا دلدار ہووے
ساڈے پیر جیہا کوئی سوہنا نہیں ایسا ہور کوئی جگتے ہونا نہیں
کسے ہور سفارش کرنی نہیں بھاویں کڈھی کوئی سرکار ہووے
ساڈے پیر نوں رب بلایا سی اتے عرش دے کول بٹھایا سی
جا رب دے کول وی بھلدا نہیں جو امت دا غمخوار ہووے
ساڈا پیر محمدؐ صل علیٰ کھاوے قسماں جسدیاں آپ خدا
ایسا پیر شریف نہ ہور کوئی جہیڑا نبیاں دا سردار ہووے

ساڈا پیر محمدؐ مرشد ہے
جہدا نام لیاں بیڑا پار ہووے

آ محبوبہ سوہنیا

آ محبوبہ سوہنا سوہنا مکھ وکھلا جا توں
بہہ کے میرے کول توں پاک دیدار کرا جا توں
چھیتی دے نال آنویں توں دیر ذرا نہ لانویں توں
سوہنا مکھڑا والضحیٰ جلدی آن وکھا جا توں
کیتا سب کجھ تیار ہے تیرا انتظار ہے
میرے حبیب پیاریا آ دیدار کرا جا توں
نبیاں دا سردار توں گوہڑا میرا یار توں
کول میرے توں آن کے اعلیٰ رتبے پا جا توں
پاک محبوبہ سوہنا میریا من موہنا
تیرے بناں دل لگدا نہیں سوہنے نین ملا جا توں
کرسی عرش بنایا اے تیرے لئی میں ڈاہیا اے
عرش میرے تے بیٹھ کے عرش میرا سجا جا توں
نہ کوئی ہور ملایا سی جسنوں کول بٹھایا سی
مل کے مینوں سوہنا امت نوں بخشا جا توں
حوراں دی راہ تکدیاں تکدیاں نہ تھکدیاں
ترسن تیری دید نوں ٹھنڈ سینے وچ پا جا توں

آ محبوبہ سوہنا
سوہنا مکھ وکھلا جا توں
بہکے کول توں
پاک دیدار کرا جا توں

محبوبہ سوہنی شان والیا

محبوبہ سوہنی شان والیا تُوں آیا تے رحمتاں آئیاں
دسدا سی ہر طرف ہنیرا جس ویلے توں پایا پھیرا
ہو گئیاں دور برائیاں محبوبہ سوہنی شان والیا
توں آیا تے رحمتاں آئیاں تیتھوں پہلے حال نہ کوئی
مسکیناں نوں ملے نہ ڈھوئی ہر پاسے پین دوہائیاں
محبوبہ سوہنی شان والیا توں آیا تے رحمتاں آئیاں
ظلم ستم ہر طرف سی چھایا اک دوجے نال ویر سی پایا
توں آ کے محبتاں پوائیاں محبوبہ سوہنی شان والیا
توں آیا تے رحمتاں آئیاں جدوں تسی تشریف لیائے
مدتاندے دشمن بھائی بنائے کئی چراں دیاں مکیاں لڑائیاں
محبوبہ سوہنی شان والیا توں آیا تے رحمتاں آئیاں
غلاماں نوں آزاد کرایا دشمن نوں توں سینے لایا
رب خوبیاں ایہہ تیرے وچ پائیاں محبوبہ سوہنی شان والیا
توں آیا تے رحمتاں آئیاں یتیماں دے سر ہتھ توں دھر دا
ہر اک دے نال پیار توں کر دا کریں سوہنیا سب تے بھلائیاں
محبوبہ سوہنی شان والیا توں آیا تے رحمتاں آئیاں
ہر اک دے توں کم پیا آنویں دل کسے دا مول نہ ڈھانویں
تیرے دشمن وی دین گوائیاں محبوبہ سوہنی شان والیا

توں آیا تے رحمتاں آئیاں　　تیرے جیہا شریف نہ آیا
پتھراں نوں توں کلمہ پڑھایا　　شاناں تیریاں رب نے ودھائیاں
محبوبہ سوہنی شان والیا
توں آیا تے رحمتاں آئیاں

سیرت النبی صلی اللہ علیہ وسلم

عبداللہ دا چن، دکھیاندا چن　　کیویں توحید نوں ورتاندا گیا
ایہ محبوب کل، سوہنا ختم الرسل　　جتھوں لنگدا گیا رنگ لاندا گیا
جاں مکے تے رحمت نے لائی اجھڑی　　چھل پہلے پہل آمنہ دے چیڑی
کہہ جہیا پر ضیاء رخ مصطفے　　ایہ حسیناں دے حسن بھلویندا گیا
دتا سرکار نے آ کے حق دا پیام　　کفاراں تے چڑھ کے خیر الانام
لا الہ دی چھری جس دل تے پھری　　پتھراں دے خدا بھلویندا گیا
کئی آکھن محمد دسے جادو گر　　کئی آکھن ایہ سوہنا ہے فیض دا در
جنہاں منیاں گئے ترستے روضے اندر　　کیویں صدیقؓ عزتاں پیندا گیا
کیویں آمد سوہنے عمرؓ دی ہوئی　　ہوندی کمزور طاقت کفر دی گئی
ہتھیں چا کے خنجر سوہنا حضرت عمرؓ　　نعرے اللہ دے ناں دے لویندا گیا
شان عثمان دا کی سناواں بھلا　　دیداں قرآن دے وچہ لگاؤں بھلا
دسے ایدا قدر چھبی پارے اندر　　تینوں ذاکر کیویں بھلویندا گیا
ساڈا مولا علی شیر یزدان ہے　　نامور مصطفے دا پہلوان ہے
کرے دشمن فی النار سوہنا حیدر کرار
وار تلوار دو ہتھ کریندا گیا

حلیہ مبارک

سوہنا نبیؐ دا چہرہ چودھویں دے چند وانگوں
کالیاں زلفاں لٹکن ریشمی کمند وانگوں

منہ سی مٹھاس والا عاصیاں دی آس والا
حسن دی پیاس والا شربت سی کھنڈ وانگوں

حیا دیاں کاناں دونویں اوپر کماناں دونویں
تیوڑی بغیر متھا سی دند کھنڈ وانگوں

نک تلوار سوہنا رخسار گلنار سوہنا
موتیئے دی طاقت کی اے چمکے جو دند وانگوں

صاف بلوری سینہ جس وچہ نہ غصہ کینہ
طاقتاں والے ڈولے رستم اسفند وانگوں

لباں کٹایاں ہویاں نال ملایاں ہویاں
لمی تے بھاری داڑھی دادے پابند وانگوں

آنوں تے شانوں سوہنا سارے جہانوں سوہنا
کس نے ورفعنا پایا رتبہ بلند وانگوں

حسبوں تے نسبوں سوہنا وہبوں تے کسبوں سوہنا
تائیں صمصامؔ لبھے
چیز پسند وانگوں

سیرت النبی صلی اللہ علیہ وسلم

آیا پچھے سارے پہلاں توں شان وکھرا
تینوں دتیاں رسولاں نے سلامیاں
کرے جبرائیل آن کے غلامیاں
اے نوری دربان وکھرا

پہلے پہلے آمنہ دی جھولی نوں وسایا اے
داہیاں وچوں سعدیہ حلیمہ توں چایا ہے
لگا رنگ کیویں ڈاچی کمزور نوں
ڈاچی کوئی بھی نہ ملی اودی ٹور نوں
جا ملا ساربان وکھرا

رنگہ کیویں دوروں آ کے حبشی بلال اے
دولت ایمان کولوں ہویا مال و مال اے
توڑے جتنا امیہ نے ستایا اے
اینوں اگ دے انگاراں تے لٹایا ہے
تے جذبہ ایمان وکھرا

بتاں دے پجاریاں نوں رب منوایا ہے
شرک دے کوٹاں نوں کیویں کندھی لایا ہے
ہتھیں چائی لا الٰہ دی تلوار ہے
کیتا الٰہ اللہ دا کیویں پرچار ہے
حضور دا اعلان وکھرا

پہلے پہلے منیاں جس بن گیا صدیقؓ اے
غار تے مزار وچہ یار دا رفیق اے
اللہ نے کیتا دان وکھرا

روندیاں یتیماں نوں تئیں لایا سینے نال اے
خلق عظیمی وچہ سوہنا بے مثال اے
تئیں غلامی دی زنجیراں نوں ہے کٹیا
شاہ زوراں دا تئیں زور تروڑ سٹیا
اے ہاشمی جوان وکھرا

کئی بھلے بھل گئے نے ضداں وچہ مارے نیں
سمجھے نہ رب دے قرآن دے اشارے نیں
دوہڑے ٹپیاں تے انہاں دا مدار ہے
ناں لوکوں حق نال پیار ہے
تے بھنگی دا جہان وکھرا

بیڑا محمدی صلی اللہ علیہ وسلم

بیڑا محمدیؐ آ گیا
چڑھ جاؤ جس نے جاوناں
باہجوں ٹکٹ محمدیؐ
پیر بیڑے نہ پاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا

لکھاں ہور نے بیڑیاں
ہو جاون اوہ ٹیڑیاں
سوار اونہاں تے ہونا نہ
پار اونھاں نہیں لاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا

ٹکٹ لینا پہچان کے
رہڑ جانا نہ جان کے
مہر محمدیؐ جس اتے
کم ہے اس نے آوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا

بیڑا محمدیؐ اعلیٰ اے
جس دا شان نرالا اے
بیڑے جو اس تے چڑھ گئے
اونھاں نہ گھبراوناں!
بیڑا محمدیؐ آ گیا

کر لو جلد تیاریاں
دور ہوون دشواریاں
چڑھو محمدؐ بیڑے تے
جس نے پار لگاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا
بیڑا جیکر چل گیا
نال ہوراں جو رل گیا
کسے لگانا پار نہیں
پھر پچھوں پچھتاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا
بیڑا محمدیؐ سوہنا ایں
ہور ایسا نہ ہونا ایں!
چڑھ گیا جو ایس تے
غم نہ اس نے کھاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا
بیڑے محمدیؐ اوہ چڑھے
پنج نمازاں جو پڑھے
بیڑا کدی نہ ایہو جیہا
پھر نہیں جے آونالا
بیڑا محمدیؐ آ گیا
بیڑا محمدیؐ آیا اے
جس نے بگل وجایا اے
سارے اسے چڑھ جاوٴ
اس نے توڑ لیجاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا

بیڑا پاک رسول دا
اللہ دے مقبول دا
شریف توں استے چڑھ جاویں
اس نے پار لنگھاوناں
بیڑا محمدیؐ آ گیا
چڑھ جاؤ جس نے جاوناں

شب معراج

سُتے رہن صدیقؓ فاروقؓ ہوریں توں فلکاں تے آجا چپ کر کے
براق تے چڑھ کے لَیل اسریٰ اقصیٰ نوں سجا جا چپ کر کے
اقصیٰ دے وچہ نے نشان کئی جو بنائے میں تیرے ویکھن لئی
مونہہ چک چک ویہندے سارے نبی دو رکعتاں پڑھا جا چپ کر کے
اوتھوں مار پلاک براق اُوتے لنگھے وچہ ہفت افلاک اُوتے
جتھے کوئی نبی آ سکیا نہیں اونہاں جگہاں تے آجا چپ کر کے
جنت دیاں نکلن چیکاں نے اج رات معراج اوڈیکاں نے
میرے ملک تے حوراں سکدے نے پیاری شکل دکھا جا چپ کر کے
سدرہ تے چھڈ جبریلے نوں سدرہ تے براق رنگیلے نوں
رف رف دے راکٹ وچہ چڑھ کے باقی سفر مکا جا چپ کر کے
توں ایں عبد تے میں معبود تیرا توں ساجد میں مسجود تیرا
میرے سامنے التحیات سندے دو کو بول سنا جا چپ کر کے
لے جا تحفہ پاک نمازاں دا وَل سِکھ جا عجز نیازاں دا
صمصام سنے اوگنہاری امت بخشا جا چپ کر کے

اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے

اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے رب خاص محبوب بلانا ایں !
سد پاک محمدؐ سوہنے نوں اتے عرش دے رب نے بٹھایا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
رب آکھے جبرائیلؑ تائیں میرے پاک محبوبؐ نوں لے آئیں
پہلے ادب دے نال سلام کریں میرا پھر پیغام سنانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
راہ حوراں مڑ مڑ تکدیاں نے تک تک کے مول نہ تھکدیاں نے
سہرا صلی علیٰ دا گاؤن پیاں سوہنا رب محبوب ملانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
پئے عرشی خوشیاں کر دے نے چانواں نال درود اوہ پڑھ دے نے
اج سوہنے محبوب دا عرشیاں نوں دیدار کرایا جانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
جدوں سدرا مقام اک آیا سی جبرائیلؑ اے آکھ سنایا سی
اگے جانواں تے میرے پر سڑ دے میرا ایہو اصل ٹکانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
رب کول محبوب بلایا سی سوہنے واسطے عرش سجایا سی
سنے جوڑے بہہ جا محبوبہ ایتھے ہور نہ کوئی بٹھانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے

کر امت دا نہ فکر کوئی پکی گل میری تیرے نال ہوئی
جیہڑا حکم تیرے نوں مندا رہیا اونہوں کدیؐ نہ دوزخ پانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
دتا تحفہ پاک قرآن دا سی ! بھلا کیتا ہر انسان دا سی
جیہڑا اس تے عمل کماوے گا گھر اس دا جنت بنانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے
کئی سال سی رب کول رہ آئے ہر گل کر رب نال تیئے آئے
پتہ لگا شریف نہ لوکاں نوں کسے بھید نہ رب دا پانا ایں
اج کھڑ کھڑ تارے ہسدے نے

میرے محمد ﷺ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا بہکے میرے کول توں عرش میرا سجا ذرا
گھلیا سی جبرئیل نوں چا سی رب جلیل نوں
جا جبریلا فرش تے محبوب میرا لیا ذرا !!!
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا
ادباں نال بلاویں توں پھر پیغام سناویں توں
آکھیں رب بلاوندا ویر ذرا نہ لا ذرا !!!
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا
رب محبوب بلایا سی اتے عرش بٹھایا سی
اھلا سھلا مرحبا سوہنیا نہ گھبرا ذرا
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

سوہنا توں مہمان میرا اچا سب توں شان تیرا
تیرے جیہا کوئی ہور ناں غم نہ دل وچ کھا ذرا
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

قدر کیتا مہمان دا تحفہ دتا قرآن دا
لے جا محبوبہ سوہنا لوکاں نوں سمجھا ذرا
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

جیہڑا اس تے عمل کرے اوہ نہ دوزخ وچ سڑے
پیغام میرا سب لوکاں نوں پڑھ پڑھ کے سنا ذرا
میرے محمدؐ پیار یا عرش بریں تے آذرا

جنتاں دی کر سیر آئے برس کئی رب کول ٹھہر آئے
راتو رات سی آ گئے پتہ کسے نوں نہ ذرا !!!
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

نبیاں دا سردار توں ! سب توں پیارا یار توں
امت تیری بخش دیواں غم نہ دلنوں لا ذرا !!
میرے محمدؐ پیار یا عرش بریں تے آ ذرا

ہور تیرے جیہا ہونا نہیں تیرے جیہا کوئی سوہنا نہیں
شریف ایہو جیہے پیر نوں چھڈ نہ پاسے جا ذرا !!!
میرے محمدؐ پیاریا عرش بریں تے آ ذرا

اک وار وکھا دے یا مولا

اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

اک وار وکھا دے یا مولا دربار مدینے والے دا
رج رج کے جا کے دیکھ لواں گھر بار مدینے والے دا
اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

ویکھاں سوہنا مدینہ سوہنے دا ساری دنیا توں من موہنے دا
جتھے لکھاں دنیا ویکھدیئے انوار مدینے والے دا
اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

اوتھے جاندے او گنہارے نے جا وہندے عجب نظارے نے
ہر طرفوں خلقت جا کر دی اظہار مدینے والے دا
اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

ویکھاں سوہنے مدینے دیاں گلیاں جتھے لگیاں محبوب دیاں تلیاں
جا دیکھاں مدینہ پھر ٹر کے بازار مدینے والے دا
اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

وچ شہر مدینے جانواں میں جا دلدا مقصد پانواں میں
رج رج کے روضہ ویکھ لواں سرکار مدینے والے دا

اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

سوہنا سب توں شہر مدینہ ایں جتھے سوہنا لعل نگینہ ایں
اوتھوں فیض کیہاں نوں ملدا اے شاہکار مدینے والے دا

اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

ربا یثرب شہر وکھا دے توں میرا ستا لیکھ جگا دے توں
ہر وقت شریف نوں رہندا اے پیار مدینے والے دا

اک وار وکھا دے یا مولا
دربار مدینے والے دا

کوثر دے والی دا

کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا ساری دنیا اتے ایسا کوئی ہور نہیں ہونا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

ایسا نظر نہ ہور آوے جس پاسے نظر جاوے
کیتا جسنوں جہاناندا سردار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

سوہنے ساتھی وی سارے سن نبی پاک دے پیارے سن
وارے جان تے مال اونہاں سی پیار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

سوہنا شہر مدینہ ایں جتھے فیض خزینہ ایں
لائیاں سوہنے جتھے تلیاں بازار اوہ بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

اچی ذات وی سوہنے دی اچی بات وی سوہنے دی
سوہنا روضہ وی سوہنے دا گھر بار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

جانواں شہر مدینے نوں ٹھنڈ پانواں میں سینے نوں
جتھے پاک محمدؐ ہے دلدار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

ربا کرم کما دے توں سوہنا روضہ دکھا دے توں
رج رج کے اکھاں ویکھن انوار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

کر کرم شریف اتے ربا لیکھ جگا ستے
ویکھاں روضہ جتھے ستا شاہکار بڑا سوہنا
کوثر دے والی دا دربار بڑا سوہنا

ویکھاں شہر مدینہ سوہنے دا

ویکھاں شہر مدینہ سوہنے دا
جتھے سوہنے تلیاں لائیاں نے

اوتھے پاک محمدؐ سوہنا ایں
سدا رحمتاں رب برسائیاں نے

سوہنا شہر مدینہ عالی اے
جیدی سب توں شان نرالی اے

اوہدے جیہا نہ جگتے ہور کوئی
شاناں جس دیاں رب نے ودھائیاں نے

سارے جگتوں مدینہ اعلیٰ اے
جتھے ستا کملی والا اے

ابوبکرؓ عمرؓ نے نال ستے
جہناں سچیاں محبتاں پائیاں نے

جیہڑے شہر مدینے جاوندے نے
جا کر زیارتاں آوندے نے

روضہ دیکھ کے پاک محمد دا
اونہاں کیتیاں دور برائیاں نے

ربا شہر مدینے لے جاویں
روضہ پاک محبوب دا دکھلاویں

جا روضہ دیکھاں اوسدا میں !
جھوکاں اجڑیاں جسنے وسائیاں نے

وچ شہر مدینے جانواں میں !
سینہ جا روضے نال لاواں میں

ٹھنڈ پانواں جا کے اکھیاں نوں !
جو مدتاندیاں ترسائیاں نے

ربا عرض میری منظور کریں !
سب مشکلاں میریاں دور کریں

چھیتی کر دے آس مراد پوری !
تاہنگاں جہدیاں شریف لگائیاں نے

ویکھاں شہر مدینہ سوہنے دا
جتھے سوہنے تلیاں لائیاں نے

ٹھنڈیاں چھاواں مدینے دیاں

اللہ مانن نوں ہن دل کرداا ے ٹھنڈیاں ٹھنڈیاں چھاواں مدینے دیاں
دوری دور حضور سرور لواں ذرا کجھ کھاں تناواں مدینے دیاں
دل لگدا نئیں پاکستان اندر میری جان مدینے دی جان اندر
واہدا ہو جائے میرے ایمان اندر جاں زیارتاں پاواں مدینے دیاں
دِسے گنبد جاں ہریا ہریا دل جاگ پوے مریا مریا
تن من ہو جائے ٹھریا ٹھریا جدوں لگن ہواواں مدینے دیاں
جدوں داخلی ہووے مدینے دی اگ بجھ جائے سڑ دے سینے دی
نالے حسد تے بغض تے کینے دی ایہہ تاثیراں پاواں مدینے دیاں
جدوں مسجد نبوی دے وچہ وڑ جاں، گویا جہاز محمدیؐ تے چڑھ جاں
سارے فکر تکادے مک جاون جدوں لے لاں لاواں مدینے دیاں
وچ روضہ پاک محمدؐ دا، سانوں پیارا ساک محمدؐ دا
اج سامنے ہو کے درود پڑھاں، ایسے خاطر چاواں مدینے دیاں
کی میں دساں مدینے دا کی سوہنا گھر گھر سوہنا جی جی سوہنا
دل کھچدیاں وانگ معشوقاں دے بھیڈاں بکریاں گاواں مدینے دیاں
کتے سوہنے جھنڈ کھجوراں دے، عرباں دیاں پیاریاں حوراں دے
کتے سبزیاں نان تنوراں دے، کئی کئی نعمتاں کھاواں مدینے دیاں
ویکھاں کھوئی باغ نجاراں دی، جتھے دوپہر کٹے سرکاراں دی
کدے سلع دا تھڑا سجا دیندے کی کی تھاواں دکھاواں مدینے دیاں

پھر بقیع جتھے رحمت دا نور ورہے جتھے صحاباںؓ دے پوراں دے پورے
جتھے عاصی بھی لین سرور پئے، بخشش دیاں تھاواں مدینے دیاں
دو رکعتاں میت قبا ویکھاں کدے کھوہ عثمان دا جا ویکھاں
کدے احد دے جا شہداء ویکھاں کی کی زیارتاں پاواں مدینے دیاں
کیڈی دھرتی پاک وفا والی، ایہہ زمین جے خاک شفا والی
صمصام جے اکھیاں دے وچہ پالاں، کی تاثیراں پاواں مدینے دیاں

درود شریف

رب سلم علی رسول اللہ — مرحبا مرحبا حبیب اللہ
میرے دل کی جلا ہے دونوں سے — اک خدا دوسرا رسول اللہ
کیسے پیارے ہیں نام حضرت کے — مصطفے مجتبیٰ رسول اللہ
سارے قرآں میں غور سے دیکھا — تذکرہ جا بجا رسول اللہ
لیل کالی گھٹائیں زلفوں کی — والضحیٰ چہرہ رسول اللہ
سینہ گنجینہ اے الم نشرح — دان کوثر ملا رسول اللہ
مخزن نور ہے مدینہ میں — دوستو روضہ رسول اللہ
اس عزیز حزیں کو دکھلا دو
یا خدا روضہ رسول اللہ

سیرت النبی ﷺ

گھر آمنہ دے چن چمکا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
مائی سعدیہ دی جھولی نوں وسا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
آمنہ دی جھولی نوں وسایا سوہنیاں
سعدیہؓ دا شان ودھائی سوہنیاں
جیہڑی ڈاچی ہک نہ قدم چلدی
اسنوں واہ برق بنائی سوہنیاں
سر تاج نبوت پوا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
نوری تیرے در دی غلامی کر دے
خاکی سارے پھیر دے نے سلامی کر دے
رب کولوں موسیٰ ایہ دعائیں منگدا
آرزواں پوریاں تمامی کر دے
پیارے عربی دا شان ودھا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
پتھراں نوں کلمہ پڑھاوندا پیا
غیراں نوں ہے اپنا بناوندا پیا
انگلی کریندا جو چن دے ولے
ٹوٹے کر جوڑ کے وکھاوندا پیا
اینوں عرش اتے آپ بلا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
جہاں جہاں راہواں اتوں پھیرا پاوندا
کفر دا دور ہو اندھیرا جاوندا
جنت دا پاس اونہاں نوں ملیا
جس دل عشق محمد آوندا
جبرائیلؑ نوں خادم بنا کے
رب سائیں خوش ہو گیا
تیرے لئی مکے نوں شان ملیا
صدیقؓ تے عمرؓ نوں ایمان ملیا
حبشی بلالؓ جہے کالے نوں بھی
ناصر ہے رب رحمان ملیا
سوہنے مدنی دے یار بنا کے
رب سائیں خوش ہو گیا

نعت شریف

کملی والے میں صدقے تیری یاد توں — آ کے جو بیقراراں دے کم آ گئی
ایسی باغ مدینہ چوں اٹھی مہک — کیاں دکھیاں لاچاراندے کم آ گئی
کملی والے دی کملی دی کیا شان ہے — جس دا مداح خود رب رحمان ہے
کملی کملی کریندا ہے سارا جہان — کملی سب عیب داراں دے کم آ گئی

کملی والے میں صدقے تیری یاد توں

تیری صورت تے سیرت دا کی میں کہاں — جس دی تفسیر دسدا ہے سارا قرآں
روئے انور توں اٹھی جو تیرے چمک — اوہ قمر تے ستاراندے کم آ گئی

کملی والے میں صدقے تیری یاد توں

اپنے اپنے مقدر دی ہوندی اے گل — آئیاں دائیاں ہزاراں سی کھے دے ول
جیہڑی ڈاچی قدم وی نہ سکدی سی چل — عرش دے شاہ سواراں دے کم آ گئی
شان صدیقؓ فاروقؓ دا کی دساں — کیتا رب نے جنہاں دا ہے اچا نشاں
روضے اطہر دے وچہ جیہڑی بچدی سی تھاں — کملی والے دے یاراندے کم آ گئی

کملی والے میں صدقے تیری یاد توں

لین خوشبوئے زلف رخ مصطفےٰ — آئی جنت دے وچوں جو باد صبا
لنگھی چھو کے جدوں گیسوئے مصطفےٰ — جاندی جاندی بہاراندے کم آ گئی

کملی والے میں صدقے تیری یاد توں

سوہنا روضہ پاک محمد ﷺ دا

سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا جتھے رحمتاں ٹھاٹھا مار دیاں !!
اِتھوں ندیاں بن بن نکلدیاں جتھوں لنگھن کئیاں نوں تار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا
کئی بختاں والے جاوندے نے خالی پرت کدی نہ آوندے نے
لے آون جھولیاں بھر بھر کے اوہ رحمتاں پروردگار دیاں
سوہنا. روضہ پاک محمدؐ دا
جتھے ستا رب دا پیارا اے اوہ ٹکڑا جنت دا سارا اے
اوتھوں مہکاں آون جنت دیاں سوہنے جنتی باغ بہار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا
اوتھے گوہڑے سب توں یار ستے پا چھیاں نال پیار ستے
اوہ اچیاں سب توں ہستیاں نے سوہنے خضریٰ دے در بار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا
سارے جگ توں مدینہ اعلیٰ اے جتھے سوہنا کملی والا اے
سدا رحمتاں اوتھے برسیدیاں ساڈے رب سوہنے کردگار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا
گنہگار جاں اوتھے جاندے نے کر غلطیاں جو شرماندے نے
رب معاف گناہ سب کر دیندا اے برکتاں اس دربار دیان
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا

پنڈاں بن گناہ جو لے جاوے | کر توبہ گناہ بخشا آوے
کرے معاف خدا پھر تقصیراں | خطا کار عیبی گنہگار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا
ربا شہر مدینے لے جاویں | روضہ پاک محبوب دا دکھلاویں
تیرے باجھ نہ بدیاں دور ہوون | شریف جہے اوگنہار دیاں
سوہنا روضہ پاک محمدؐ دا

سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں

سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں | جتھے تلیاں محمدؐ لائیاں نے
سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں | اوتھے روضہ کملی والے. دا !!
سدا رحمتاں رب برسائیاں نے | سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
اوتھے قسمتاں والے جاندے نے | جا دید روضے دی پاندے نے
آساں پوریاں ہندیاں اونہاں دیاں | جہناں نظراں روضے اتے پائیاں نے
سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں | جاگے بھاگ سی مائی حلیمہ دے
بنے ویر نبی سن شیماں دے | جانواں صدقے میں اونہاں تھانواں توں
جتھے بکریاں آپ چرائیاں نے | سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
سوہنا ملک عرب دا سوہنا ایں | کوئی ہور نہ ایسا ہونا ایں
اوتھے روضہ پاک محمدؐ دا | جتھے رحمتاں جھڑیاں لائیاں نے
سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں | کوئی شہر نئیں سوہنا مدینے جیہا
سوہنا ہور نہیں نبی نگینے جیہا ! | جیہنوں سد کے رب نے کول اپنے
سب جنتاں عین وکھائیاں نے | سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
چھڈ مکہ مدینے آئے سی ! | ویری دشمن بھائی بنائے سی

جتھے نت لڑائیاں ہندیاں سن
اوتھے سوہنے صلح کرائیاں نے
سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
ابوبکرؓ عمرؓ ولال اوتھے
ستے سوہنے نبی دے نال اوتھے
اونہاں کدی نہ وکھریاں ہونا ایں
گھٹ گھٹ کے جپھیاں پائیاں نے
سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
جائیے صدقے شریف اونہاں ساریاں توں
مقبول خدا دے پیاریاں توں !
اوتھے سدا برسدیاں رحمتاں نے
کسے وقت نہ رب نے ہٹائیاں نے

سارے جگ توں مدینہ سوہنا ایں
جتھے تلیاں محمد لائیاں نے

سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں

سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
اوتھے ربدی نظر ہمیشہ رحمتاں ٹھا ٹھاں مار دیاں
سب توں اعلیٰ سب توں سوہنا سوہنیاں اوہ سرکاراں نے
اتے جہناندے رحمتاں برسن ہر دم کئی ہزاراں نے
جپھیاں پا کے کٹھیاں ستیاں ہستیاں پرور دگار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
روضہ پاک نبی دا سوہنا جیہڑا جا کے تکدا اے
رحمت ربدی برسے استے تک تک کے نہ تھکدا اے
تقصیراں سب معاف ہو جاون ویکھدیاں گنہگار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
قسمتاں والے جاندے اوتھے جاندے اوتھے روضے پاک رسول اتے
پڑھن درود سلام جا کے ربدے اوہ مقبول اتے

کرن زیارتاں کرما نوالے سوہنے اس دربار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
ہر دم اوتھے پاک خدا دی رحمت جھڑیاں لایاں نے
جتھے جانی یار نے ستے گھٹ گھٹ جپھیاں پائیاں نے
جنت وچ وی کٹھے جاون اے صفتاں نے پیار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
سبز گنبد سوہنا روضہ سوہنیاں اس وچ ذاتاں نے
اونہاں دیاں بے ادباں ہر گز پائیاں نہیں نجاتاں نے
اک دوجے نوں اے جو ذاتاں کدی نہیں وسار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
ایہو جیہا نہ ہور کسے دا روضہ جگ تے ہونا ایں
نبی وی سوہنا روضہ وی سوہنا سب کجھ اس دا سوہنا ایں
آساں لگیاں رہندیاں دل نوں سدا اوندھے دیدار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
جنت دا اے ٹکڑا روضہ شاناں اسدیاں سوہنیاں نے
رات دنے نہ کسے جگہ تے ایسیاں رونقاں ہوہناں نے
دل دیاں تاہنگاں پوریاں ہوون شریف جہے گنہگار دیاں
سوہنا روضہ سوہنیاں شاناں سوہنی ساڈی سرکار دیاں
اوتھے ربدی نظر ہمیشہ رحمتاں ٹھاٹھاں مار دیاں

نعت شریف

مدینے دی ٹھنڈی ہوا اللہ اللہ
ہے جنت بھی جس تے فدا اللہ اللہ
ہے عرشاں دا کعبہ تے کعبے دا قبلہ
دلا روضہ مصطفےٰ اللہ اللہ
جتھے میرے آقا نے لایاں نے تلیاں
او تھاواں نے قبلہ نما اللہ اللہ
مدینے دا جد ناں آوے زباں تے
پیا دیوے لوں لوں صدا اللہ اللہ
میرے دل دی دنیا ہے یاد مدینہ
ایہ کیسا ہے لطف خدا اللہ اللہ
میں جاواں مدینے تے مڑ کے نہ آواں
ایہ کیسی ہے پیاری دعا اللہ اللہ
ہے صائم دے دل دی تمنا دا مرکز
خیال حبیب خدا اللہ اللہ

در مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم تے جو اک واری آوے

در مصطفیٰؐ تے جو اک واری آوے
اوہ در در کدی پھر جاندا نہیں ہے
جو پیارے نبیؐ نال پیار ہے پاندا
اوہ پیار کسے نال پاندا نہیں ہے
پیار جہناں نے نبیؐ نال پایا !
خدا نے اونہاں نوں ہے کٹھیاں سلایا
اٹھن گے کٹھے سب قبراں چوں پہلے
کوئی وکھرا اونہاں نوں کراندا نہیں ہے
نبیؐ دی اکھاں دے صحابہؓ نے تارے
خدا دے بندے نیک جنتی نے سارے
ویر رکھے جیہڑا نال اونہاندے
اوہ بخشش خدا کولوں پاندا نہیں ہے
نبی دا نواسہ جہاں کول سدیا
بلا کے اونہاں نے آپے مار چھڈیا
قاتل حسینی نہ بخشش پاون
خدا رحم اونہاں تے کھاندا نہیں ہے
رب دے ولی نوں برا جو ہے کہندا
اوہ رحمت خدا دی توں محروم رہندا
ولیاں دا منکر ہے منکر خدا دا
خدا اونہوں اپنا بناندا نہیں ہے
اینویں کسے تے جو الزام لاوے
ظالم اوہ پاپی جہنم نوں جاوے
قیامت نوں اس دی نہ ہووے خلاصی
جو باز الزاماں توں آندا نہیں ہے
پیٹ دی خاطر جو مسئلے چھپاوے
مال لوکاں دا دھوکے نال کھاوے
کدی اس ظالم دی بخشش نہیں ہونی
جو حق بات ظالم سناندا نہیں ہے
شریف برا نہ کسے نوں بناویں !
اندر پہلے اپنے توں پانویں
برا کہہ کسے نوں برا بن نہ جاویں
برے نوں خدا کدی چاہندا نہیں ہے
در مصطفیٰؐ تے جو اک واری آوے
اوہ در در کدی پھر جاندا نہیں ہے

ایک آرزو

اللہ مدت گزری آ سکدیاں نوں   ہن جوگی سانگ بنان نوں جی کردا
تیرے گھر دے دوالے نچ نچ کے   مجرا وکھلان نوں جی کردا
تیرا گھر ویکھاں تیرا در ویکھاں   تیرے در وچہ رکھ رکھ سر ویکھاں
جتھے اک نماز دی لکھ بن دی   اوتھے عمراں لنگھان نوں جی کردا
کئی پاپ کما بیٹھا میں حج کر کے   شرمندہ ہاں منڈڑے چج کر کے
پلہ چک کے کعبے دے سینے توں   سینہ نال لگان نوں جی کردا
صفا مروہ تیرے شعائر نے   اونہاں دوہناں وچہ منگائے شاعر نے
ماں حاجرہ وانگوں بے صبری دیاں   پھیریاں پان نوں جی کردا
ویکھاں خیف منیٰ نمرہ عرفہ   نالے مشعر یعنی مزدلفہ
پھراں کملیاں وانگوں میں تھاں تھاں   تے کملا سدوان نوں جی کردا
جدوں فارغ ہو جاں حج کر کے   کر لواں طواف بھی جی بھر کے
پھر بھاویں پیدل جاں   ترے پیغمبر دے شہر نوں جان نوں جی کردا
میرا جی کردا میرا دل گھردا   ساوا گنبد اکھیاں دے وچہ پھردا
جن ساری دنیا ٹھار دتی   میرا بھی ٹھنڈ پان نوں جی کردا
جیہڑی مسجد تیرے پیغمبر دی   اوہدی ریس کی طاقت انبر دی
جتھے اک نمازوں ملکن کئی اوتھے   سیس جھکان نوں جی کردا
جتھے ستا پیا اے اللہ تیرا نبیؐ   ابا بکرؓ، عمرؓ عثمانؓ علیؓ
جتھے مائیاں سبھے اصحاب سبھی   اوتھے مر کھپ جان نوں جی کردا

کدے بیر غنی تے اُحد ویکھاں — دونہہ قبلیاں دی مسجد ویکھاں
اٹھاں پہراں پچھوں پھر قبا جا کے — دو رکعتاں ادان نوں جی کردا
اللہ سچیا اِکو فریاد میری — کر پوری آس مراد میری
تیرے پاک نبیؐ دے میں صدقے جاں — بس صدقے جان نوں جی کردا
تیرے نبی دی نعت سنایا کراں — نت گیت پیار دے گایا کراں
صمصام کمینے پاپی دا — انج دی زندگی نبھان نوں جی کردا

چھندا دِل

اللہ شاید ہن میتھوں آیا نئیں جانا — بڈھا بدن ہویا کمایا نئیں جانا
جہازاں دا خرچہ بنایا نئیں جانا — پر چھندا دل بھی میتھوں منایا نئیں جانا
ایہہ جدوں ویہندا لوکاں نوں کردے تیاری — اگوں کھنب کسدا اے جو ماراں اوڈاری
ایہنوں ریجھ مکے مدینے دی بھاری — ولاواں کیوں ایہہ دلایا نئیں جانا
ایہنوں اڈ چٹیک تیرے گھر دا اللہ — ایہہ لبیک لبیک پھرے کردا اللہ
تصور کرن توں بھی نہ ڈر دا اللہ — ایہدے عشق نوں پنجرے پایا نئیں جانا
غریبی امیری نوں ایہہ ویکھدا نئیں — غنا نوں فقیری نوں ایہہ ویکھدا نئیں
آزادی اسیری نوں ایہہ ویکھدا نئیں — کراں کی میتھوں قابو پایا نئیں جانا
نواں پنچھی پنجرے جیوں پھٹکاردا اے — لہو کڈھ لوے مار سر پاڑدا اے
اینویں پسلیاں نوں ایہہ سر ماردا اے — مکے گھلیاں باجھوں بچایا نئیں جانا
توں آپے ایہدے اُتے احسان کردے — ایہدے مکے وسن دے سامان کردے
حکومت رعایا نوں فرمان کردے — ایہنوں نہ کڈھواس توں جایا نئیں جانا
توں صمصام دیہہ اپنے دل نوں تسلا — حرم دے اندر بیٹھا کر اللہ اللہ
جے رحمت دے ہڑ دا وجا آن چھلہ — توں جانا بھی جائیں تے جایا نئیں جانا

چلو چلیئے شہر مدینے نوں

چلو چلیئے شہر مدینے نوں گنہگاراں دی جتھے نجات ہووے
کئی کرمانوالے جاندے نے جا دید روضے دی پاندے نے
بھل جاندے دکھ پھر عمراندے جدوں سجاندی ملاقات ہووے
سارے نبیاندا سردار اوتھے ساری امت دا غمخوار اوتھے
جا کرن زیارت اوہ جا کے چنگی جنہاں دی لکھی برات ہووے
ابوبکرؓ عمرؓ نے نال ستے پا جھپیاں پالو پال ستے
جیہڑا حسد اونہاں تے کر دا اے اوہدی کدی نہ سجنوں نجات ہووے
اوتھے سوہنا روضہ سوہنے دا سب دنیا توں من موہنے دا
جیہڑا نال محبت دیکھ دا اے اچا اوہدا بڑا درجات ہووے
اوتھے جاندے قسمتاں والے نے بھاویں گورے تے بھاویں کالے نے
ہر وقت زیارت پئے کر دے بھاویں دن ہووئے بھاویں رات ہووے
سوہنا سب توں شہر مدینہ ایں جتھے سوہنا لعل نگینہ ایں
اوتھے سدا برسدیاں رحمتاں نے جتھے پاک نبی دی ذات ہووے
سوہنا پاک محمدؐ پیارا اے جہنوں ملیا رتبہ بھارا اے

اعلیٰ شان شریف ہووے اسدی
اچی سب توں جہدی گل بات ہووے
چلو چلیئے شہر مدینے نوں
گنہگاراں دی جتھے نجات ہووے

بے نمازا مورکھا

بے نمازا مورکھا، طرف نماز نہ آندا توں!!
رب رسول قرآن تے کیوں نہ عمل کماندا توں
کم شیطانی کر دا توں، کدی نماز نہ پڑھدا توں
پچھے لگ شیطان دے، رب دا حکم بھلاندا توں
رزق توں جسدا کھاوندا، اسدا حکم بھلاوندا
جتھوں خدا نے موڑیا، اوتھے مڑمڑ جاندا توں
پڑھدا نہیں نمازاں توں، دیندا پھریں نیازاں توں
ہونا کجھ منظور نہیں، سر نہ رب نوں جھکاندا توں
نمازاں پنج گزار توں، راضی کر ستار توں
دعا تیری منظور ہووے، جو کجھ رب توں چاہندا/توں
نماز کوئی نہ پڑھدا توں، رب کولوں نہ ڈر دا توں
ہر شے ربدی کھاوندا، کدی نہ سیس نواندا توں
رب سچے توں ڈردا نہیں، تدے نمازاں پڑھدا نہیں
قبر قیامت بھل گیوں، مسجد وچ نہ جاندا توں
سب کجھ رب عطاوندا نعمتاں اسدیاں کھاوندا
چھڈ کے اسدی ذات نوں، یار شیطان بناندا توں
مسلمان سداویں توں، لاگے نماز نہ جاویں توں
ست سو وار قرآن دا، حکم پیا جھٹلاندا توں
رحمٰن آکھے نماز دا، قرآن آکھے نماز دا!!
کہن نبی نماز دا، سبھناں نوں ٹھکراندا توں
من شریف دا کہنا توں، سدا نہیں ایتھے رہنا توں
پڑھ نمازاں کر توبہ، کیوں جہنم جاندا توں

جیہڑا وعدہ رب نال کر آیوں

جیہڑا وعدہ رب نال کر آیوں ایتھے آن کے اوہ توں بھلا چھڈیا
دتا قیمتی لعل جواہر تینوں! گھٹے کوڈیاں اوہ توں رلا چھڈیا
ایتھے آن کے دل توں لایا اے جہنے گھلیا اس نوں بھلایا اے
دتی شاہ نے جیہڑی رقم تینوں اونہوں کوڈیاں وانگ اڈا چھڈیا
ایتھے کجھ نہ آن کمایا ای پھر ٹر کے وقت لنگھایا ای
تینوں بھل گیا سب کجھ آن ایتھے دل دنیا نال لگایا چھڈیا
اک دن توں ایتھوں جاویں گا کوئی چیز نہ نال لیجاویں گا
ایتھے آن اوارہ پھر دا ریوں سب کجھ برباد کرا چھڈیا
جیہڑے کم لئی ایتھے آیا توں اس کم نوں آن بھلایا توں
ایتھوں جا کے پھر پچھتاویں گا جدوں تیر اجل نے چلا چھڈیا
کسے روز نوں ایتھوں جانا ایں کیہ جا کے منہ دکھلانا ایں
وہلا آن کے ایتھے پھر دا رہیا اینویں قیمتی وقت گوا چھڈیا
ایتھے نعمتاں جسدیاں کھاندا توں گھر اس دے کدی نہ جاندا توں
کیتا فکر نہ ایتھوں جاون دا وچ دنیا مال کما چھڈیا
ایہہ دنیا کسے دی یار نہیں پاوے نال کسے دے پیار نہیں
کر یاد شریف اس مالک نوں تینوں سب کجھ جس نے عطا چھڈیا

جیہڑا وعدہ رب نال کر آیوں
ایتھے آن کے اوہ توں بھلا چھڈیا

سیدنا ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ سرور کونین صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا:

((كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى)) (بخاری)

''میری امت ساری امت جنت میں داخل ہوگی مگر جس نے داخل ہونے سے انکار کیا پوچھا گیا جنت میں داخل ہونے سے کون انکار کرسکتا ہے فرمایا جس نے مری تابعداری کی وہ جنت میں داخل ہوگیا اور جس نے میری نافرمانی کی گویا اس نے جنت میں داخل ہونے کا انکار کردیا۔''

﴿يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ۝﴾ (البقرة: ۲۰۸)

یعنی ''اے ایمان والو داخل ہو جاؤ اسلام میں پورے پورے اور نہ تابعداری کرو شیطان کی بیشک شیطان تمہارا ظاہری دشمن ہے۔''

اہل ایمانوں وچ اسلام دے پورے ہو جاؤ داخل
پچھے لگ شیطان ہو راندے بدی نہ کریو حاصل
بدعت شرکوں پاک کرو دل چھوڑو کم نفاقاں
کرو محبت اک دوجے نال برکت وچ اتفاقاں
ہر کم اندر رب نبی دی کرلئو تابعداری
ہر منزل پہ رہو سلامت فضل خداوند باری
رسماں اتے رواجاں والے چھڈو کم تمامی
شرح مطابق عمل کماؤ بن جاؤ اسلامی

شکل و صورت اندروں باہروں بنو محمدی سارے
تے پھر آوے برکت رب دی رحمت ٹھاٹھاں مارے
چلدا آویں تے خوش ہووے تینوں ویکھن والا
سنت منہ تے پاک نبیؐ دی ہووے نور اجالا
منہ تے داڑھی شکل پیاری وڈی مرد نشانی
بن داڑھی ہوئی قسمت ماڑی بنیا مرد زنانی
سر تے پٹی وال ودھالئے بیٹھوں داڑھی مُنّی
توں ہن بن گیا خوب زنانی سر تے لے لے چُنّی
ہتھ وچ چوڑیاں پا کے بہہ جا شکل زنانیاں والی
تے پھر تیرے تے لعنت پاوے اس امت دا والی
نبی کہیا جو مرداں وچوں نکل زنانی بن دا
پہن لباس زنانیاں والا ریس انہاندی کر دا
تے جیہڑی عورت مرد بنے اوہ شکل لباس وٹاوے
دوہاں تے پھٹکار خدا دی رحمت مول نہ آوے
من تشبہ بقوم فھو منھم سمجھ اشارا
یہود ہنود عیسائیاں والا پکڑے جو ورتارا

سیدنا عباس رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وفی روایة وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ)) (بخاری)

یعنی ''لعنت کی رسول اللہ ﷺ نے اس مرد کو جو مشابہت کرے عورتوں جیسی ان عورتوں پر لعنت جو مشابہت کرتی ہیں مردوں جیسی دوسری روایت میں بھی

یہی چیز ہے۔''

دوسری حدیث سیدنا ابوہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے:

((قَالَ لَعَنَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ)) (ابو داؤد)

''ابو داؤد شریف، یعنی رسول اللہ ﷺ نے اس مرد کو لعنت کی جو عورت جیسے پوشاک پہنے اور اس عورت پر لعنت جو مرد جیسی پوشاک پہنے۔''

حکم رسول ﷺ حکم الٰہی

((خَالِفُوا الْمُشْرِكِيْنَ اَوْفِرُوْا اللُّحٰى وَاَحْفُوا الشَّوَارِبَ))

''فرمایا مخالفت کرو مشرکوں کی داڑھی بڑھاؤ اور مونچھیں کتراؤ اب داڑھی خشخاشی رکھنا منڈانا اور مونچھوں کا بڑھانا مشرکوں کی علامت ہے۔''

مسلم شریف میں یوں الفاظ ہیں:

((جَزُّوا الشَّوَارِبَ وَاَرْخُوْا اللُّحٰى))

یعنی مونچھوں کو صاف کرادو اور داڑھی کو بڑھنے دو ابو داؤد میں ہے جو شخص داڑھی کو لپیٹے گرہ دے اس کا محمد ﷺ سے کوئی تعلق نہیں ہے۔

جھوٹی محبت کا دعویٰ

جنہوں پچھو اوہو اہل سنی سداوندا
منہ جدوں ویکھو داہڑی منی نظر آوندا
اہل سنی اہل سنی ایویں ڈنڈ پائی پھرن
سنت نوں کٹا کے تے پیراں وچ رولائی پھرن
دھوکا تے فریب دیندے رب تے رسول نوں
کیہڑا منہ ویکھاؤ گے اس اللہ دے مقبول نوں

پتہ نہیں لگ دا ایہہ کہو جئے سنی آں
تھلے شلوار اتے داہڑی مچھ منی آں

پتہ نہیں بناندے کیوں زنانی دیاں شکلاں
مرداں وچوں نکل دے نے ماریاں گیاں عقلاں

سنوں اک سنی ہوئی سچی میں کہانی دساں
جوڑ کے تے شعراں وچ اپنی زبانی دساں

بھوکا تے تہایا بچہ روندا زارو زار سی
روٹیاں پکاوے امی ہووندی لاچار سی

چپ چاپ ابا آ کے بچے نوں اوٹھاوندا
کر دا پیار نال سینے دے لگاوندا

جھوٹی موٹی ماں اتے کیتا اعتبار بچے
داہڑی مچھ مُنّی ویکھ پکڑیا قرار بچے

چپ ہویا بچہ جہڑا ماں نوں سی لبھدا
چھاتی اتے ہتھ مارے دودھ نہیں سی لبھدا

ہوندا حیران آکھے کہو جئی امی آں
ایہنے مینوں جمیاں کے میں انہوں جمی آں

اوہ رووے ہتھ مارے روٹی لبھے اپنی
ایہہ آکھے چپ کر ماری جائے تھاپنی

جھوٹی موٹی ماں انویں بن وی نہیں سکدا
منہ وچ اوہدے تھن پا وی نہیں سکدا

اوہ کیویں چپ کرے بھکھ نے نڈھال کیتا
رو رو کے بچے نے تے اپنا برا حال کیتا

ساریاں پیغمبراں نے داہڑی نوں رکھایا سی
داہڑی وچوں انہاں کوئی وال نہ کٹایا سی
توں دس ایہہ کہڑی سنت اپنانا ایں
سر اتے بودے داہڑی رگڑ کے منانا ایں
اللہ والے بندے ایہہ کدوں کم کر دے نے
اوہ تے رسول دیاں قدماں پچھے مردے نے
کسے اصحاب دس ڈاہڑی نوں منایا ہووے
چیر ڈنگا کڈھ کے تے بودیاں نوں واہیا ہووے
اٹھ کے سویرے تے مشین پہلے پکڑ کے
شیشہ کنگی لے کے تے داہڑی مچھ رگڑ کے
کریم تائیں مل کے تے منہ لشکا کے
چیر ڈنگا کڈھ کے تے بودیاں نوں واہ کے
منہ اتے دسو ایہدے مرد دا نشان کہیڑا
ایہدے وچ نظر آوے جذبہ ایمان کہڑا
مرداں وچوں نکل کے تے بن دے زنانیاں
چھڈ کے اسلام نوں تے کرن من مانیاں
اتوں اتوں سنی بنے وچوں وچوں گھٹوں گھپ
عاشق میں رسول دا ہاں لوکاں اگے مارے گپ
عیسائیاں والا منہ تے عیسائیاں دا لباس اے
ایمان دا تے کیتا اپنے ستیاناس اے
ایمان نال دسو ایہہ رسول دا غلام اے
رسول دے خلاف کم کر دا تمام اے

حشر والے دن منہ کہیڑا ایہہ وکھائے گا
حوض کوثر اتے منہ کہیڑا لے کے جائے گا
بدعتی باغی سارے حوض ولے آون گے
روک کے فرشتے دور انہاں نوں ہٹاون گے
آکھن گے طریقہ تساں نواں اوتھے کڈھیا
دین اسلام دا طریقہ تساں چھڈیا
سن کے رسول تے بیزار ہو جان گے
دور کرو میرے کولوں حکم فرمان گے
غالب شیطان ہویا پٹھے راہے پے گیا
مرن والا غم اوہنوں ذرہ بھی نہ رہ گیا
ویلا اجے توبہ کر سن میتھوں بھلیا
عقل دا جنازہ تیرا کیوں نکل چلیا
موت آئی سامنے تے پھر پچھتائیں گا
عبدالرحیم کہندا دس کہیڑے پاسے جائیں گا

شان صحابہ رضی اللہ عنہم

رب چن چن یار بنائے تاں ایہناں نہ ڈھنگ سوہنیاں
جہناں شان نرالے پائے تاں ایہناں نہ ڈھنگ سوہنیاں
آمنہ دے چن دے پیارے سجن ہر خوف وخطر.........
وچہ سفر وخضر کیویں مدنی دے ساتھ نبھائے
چھڈیا نہیں یاراں ویکھو رلیا مزاراں خود حیدر کرار
ہویا آپ ذمہ وار چار یار نال یار دفنائے
ویکھ توں قرآن وچہ یاراں دے بیان تیرے دل وچہ کینہ
تائی کٹیر تیں سینہ تینوں اجے بھی ہوش نہ آئے
پہلا ہے صدیقؓ بنیا غار دا رفیق سپ پیا ڈھنگ مارے
نہ جگایا لجلدار رب لا تحزن فرمائے
ابن خطابؓ منگیا رب توں جناب کیتا دین نوں آباد
ہے نبی دی مراد کھڑ کعبے وچ بانگ دیوائے
عثمان با حیا ہے صاحب سخا پیا تہمتاں توں لاویں
شرم اللہ توں نہ کھاویں جینوں ذالنورین نبی فرمائے
حیدر کرارؓ ہیا ساڈا سچا یار بنیا شیر یزدان اے بہادر جوان لاویں تہمتاں شرم نہ آوے

صحابہ دی مداح کر شام صبح پا جاسیں چھٹکارا
ہوسیں نبی دا پیارا رب ناصر تے کرم کمائے

شانِ صحابہ رضی اللہ عنہم

امت دی بیڑی نوں کنارہ ملیا   آمنہ دا لال پیارا ملیا
آندے سارے مکے وچ خوشبو دے ہلے نے   انج جاپے جنتاں دے بوہے سارے کھلے نے
کسے ڈٹھا کسے نوں ایہ دارہ ملیا
آمنہ دا لال پیارا ملیا
جتھے کتھے دھماں سائیں دے آن دیاں پیاں نے   صدیقؓ تے عمرؓ کول تاراں پہنچ گئیاں نے
پہلے ایناں دوہاں نوں پیارا ملیا
ختم نبوت دے جلسے کراندے نے   شان صحابہؓ دے پئے ذکر سناندے نے
جنہاں بے چاراں نوں چارہ ملیا   رب دی ذات دا سہارا ملیا
صدیقؓ تے عمرؓ نوں نہ سمجھ بیگانے نے   حسنؓ حسینؓ تے فاطمہؓ دے نانے نے
ایناں نوں تاں روضے دا نظارہ ملیا
ویکھ لے قرآن وچہ مسئلہ صفا ہے   عائشہؓ صدیقہؓ لوگو موموناں دی ماں ہے
اینوں گھر جگ توں نیارہ ملیا
اللہ اس قوم دیاں ویکھ لیاں نیتاں نے   موحداں نوں مل گئے مصلے تے مسیتاں نے
پھنگیاں نوں بھنگ دا ونڈا رہ ملیا   تھوڑا بھی نئیں پورا دورہ سارا ملیا
ناصر اشاعتی دا صاف اعلان ہے   ہن جیہڑا دعویٰ کرے پکا بے ایمان ہے
مرزے کانے نوں خسارہ ملیا
نالے ٹٹی خانے دا اشارہ ملیا

شان صحابہ رضی اللہ عنہم

مدنی یار دے یاراں کیتے رکھ نئے کیوں نیتاں کھوٹیاں
پاک نبی دے یاراں نوں پناں ویکھ کے تھنیدیاں روٹیاں
گلے کرناں رسول دے گھر دے اوکھا ہوسیں روز حشر دے
تینوں چا پکڑ لیسن آ پٹھا ٹنگیسن اوتھے روسیں پٹھاسیں
چیخاں مرسی، سڑسن تیریاں بوٹیاں
کر کے ذرک دے قلم دا بہانہ پناں صدیقؓ عمرؓ وڈے شانہ
چیتا تے کرسی رب دا ڈر نہ ہی بھلیا قہر ہی منکر نکیر قبر وچہ تینوں
نک تے مرسین سوٹیاں
شان علی نہیں سن سکدا بھنگ رگڑیاں توں یاد کر دا
پی کے بھنگ بنیا ملنگ شاہ کالا رنگ من تندوراں دے کھا کھاتیں
آ ڈھڈ بنیا گھولٹیاں
کلمہ پڑھ کے کلمہ بھلایا ذال نبی نوں. برا الایو تیرا ایمان
ادھورا قرآن کھلدا شیطان پھر کیوں مسلم جنجو پا کے سر تے رکھانیاں چوایاں
ناصر دی یار من صلاح اے
آونج پیارا حق دے راہ اے
چھڈ دے پیٹن سینے کوٹنے
من یا نہ من تیری ایہ مرضی
گلاں نے مری موٹیاں

مناقبِ صحابہ رضی اللہ عنہم

سید کونین تیرے جانثاروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
انبیاء کے بعد شہرہ ہے انہی کے نام کا | جن کی ہمت سے پھلا پھولا چمن اسلام کا
ان حجازی غازیوں کو شاہ سواروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
جن کی ہیبت سے لرزتے کفر کے ایوان تھے | جن سے لرزاں مصروشام وترکی وایران تھے
ان خلافت راشدہ کے تاجداروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
جن کا حملہ دشمنوں کو موت کا پیغام تھا | اس سرزمیں پر کفر جس سے لرزہ براندام تھا
حق کی خوشنودی کے مخلص خواستگاروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
جب کہیں باطل سے ٹکراتے تھے حق کے پاسبان | حق پرستوں کا تماشہ دیکھتا تھا آسمان
ان کی تیغوں کی چمکتی تیز دھاروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
ان میں صدیقؓ وعمرؓ کی امتیازی شان ہے | سو گئے اس گھر میں جس پر خلد بھی قربان ہے
گنبد خضریٰ کی رونق کی بہاروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
ان کی کوشش سے ہمیں قرآن کی دولت ملی | ان کی ہمت سے رسول اللہ کی سنت ملی
ان رسول ہاشمی کے راز داروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
ہر قدم ان کا خدا کے حکم کی تعمیل تھی | ان کے ہر قول وعمل میں دین کی تکمیل تھی
دعوت دین خدا کے شاہ کاروں کو سلام | یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام
دین کی خاطر کی نہ کچھ فکر مال وجان کی | ان صحابہؓ کی محبت جزو ہے ایمان کی

رحمت للعالمین کے پاس داروں کو سلام
یعنی گردون نبوت کے ستاروں کو سلام

سارے جگ تے پاک صحاباں نے (رضی اللہ عنہم)

سارے جگ تے پاک صحاباں نے ہر تھاں اسلام پھیلا چھڈیا
لہندے چڑ دے دکھن پہاڑ گئے ہر پاسے دین پونچا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
سوہنے وطن عزیز نوں چھوڑ گئے رخ طرف عجم نوں موڑ گئے
کئی دکھ تکلیفاں جھل جھل کے اونہاں اپنا فرض نبھا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
بڑا کافر ظلم کماندے سن اتے اگدے لمیاں پاندے سن
اتے پئے انگیاریاں بلدیاں دے پڑھ کلمہ حق سنا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
گلاں منہ نال کرنیاں سوکھیاں نے لتاں باہنواں کٹانیاں اوکھیاں نے
جاناں رب دے رہ وچ دے چھڈیاں اونہاں کر کے عمل وکھا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
جدوں کلمہ صحابہ پڑھدے سی اگوں ظلم کئی ظالم کر دے سی
ماراں مار دے ہو کے بے دردی ناں ربدا پھر وی ودھیا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
جد اُحد بلال پکار دا سی آ جاندا جھتا کفار دا سی
کس کس کے ڈانگاں مار دے سن اگوں عاشق احد پکا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے

اتے سولی کئیاں نوں چاہڑیا سی وچ قید کئیاں نوں تاڑیا سی
اس دین دی خاطر موموناں نے تن من نوں گھول گھما چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
وچ ذکر اے قرآن پاک آیا رضی اللہ اے فرمان آیا !!
شریف خدا صحاباں نوں بخشش دا ٹکٹ پکڑا چھڈیا
سارے جگ تے پاک صحاباں نے
ہر تھاں اسلام پھیلا چھڈیا

پاک نبی ﷺ دے پاک صحابہ رضی اللہ عنہم

پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
جنت دے وچ جا کے پھر اوہ خوشیاں عید مناون گے
دے گئے جاناں دی قربانی جنتیاں دی ایہو نشانی !
رب رسول نوں راضی کر کے اچے درجے پاون گے !
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
دین دی خاطر وطن سی چھڈیا مار کے ظالماں گھراں چوں کڈیا !
ظالم ظلم کماون والے اگے ناراں کھاون گے
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
پاک نبیؐ دے اوہ پروانے نال نبیؐ دے رہن دیوانے
پاک نبی توں جاناں دے گئے جنت گھر بناون گے
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
جیویں پاک نبیؐ فرمایا ! اونویں انہاں عمل کمایا
روز قیامت حشر دیہاڑے کدی وی نہ گھبراون گے
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے

ڈھڈوں بکھے پیروں ننگے نبیؐ دے ساتھی کنّے چنگے !!
ساتھ نبیؐ دا دیون والے سارے بخشش پاون گے
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
پاک نبی دے پاک سی یار جاناں نبیؐ توں دتیاں وار
سب کچھ چھڈیا نبی دی خاطر اگے قدر کراون گے
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے
شریف صحابہؓ نبیؐ دے سارے پاک نبیؐ دیاں اکھاں دے تارے
سوہنے نبیؐ دے سوہنے صحابہؓ خوف ذرا نہ کھاون گے !
پاک نبیؐ دے پاک صحابہؓ جنت دے وچ جاون گے

شان صحابہ رضی اللہ عنہم

رکھ مدنی دے یاراں نال پیار توں ایہناں ذاکراں تے کرناں اعتبار توں
مدنی ہے چن صحابہؓ ستارے نال ایہناں دے رب نوں پیارے
کریں نال ایہناں دا پیا تکرار توں ایہناں ذاکراں تے کرناں اعتبار توں
صدیق اکبرؓ دا پہلا نمبر ہے جس کیتا صدقے تن من گھر ہے
جس مدنی نوں منیاں پہلی وار توں دشمن ہا جگ سارا نبیاں ہے بانہہ
نال نبی دے جوڑا یارانہ نہیں گھٹیا اپنی ایہہ رفتار توں
عمرؓ آیا اسلام تے آئی بہار ہے مدنی توں صدقے پیارا جانثار ہے
کوٹ پے کفر دے کمبدے جرار توں خائن نہ عثمانؓ نوں توں بناویں
ذالنورین لے نظر ٹکاویں میں لے صدقے جاواں ایسے حب دار توں
خیبر دے در پٹ علیؓ نے وگائے مرحب جھیاں دے تختے بھی چائے
میں تاں صدقے جاواں حیدر کرار توں بزدل بچے آکھن ایہہ پیر علی نوں
حق دے ولی تے شیر جلی نوں
ناصر رب دے دے ایمان شرار توں

نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے تابعدار نبیؐ نال جان گے

نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
اوہو رسول پاک دی امت سدھان گے
جہناں نے نبی پاکؐ دی سنت اپنا لئی
اونہاں نے وچ جنت جگہ بنا لئی
رب کولوں جا کے اوہو عزت پان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
حکم جیویں آن کے نبی سنا گئے
عمل اوسے اتے کر جو وکھا گئے
جنت وچ جا کے اوہو ڈیرے لان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
روکن جتھوں نبی جیہڑے رک جاوندے
فرمایا جیویں نبیؐ اونویں کر وکھاوندے
اوہو مومن حشر نوں خلاصی پان گے
نبی دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
حکم جہناں نبیؐ دا دلوں اپنا لیا!
کہیا جیویں نبیؐ اونہوں سینے لالیا
اپنی نہ وچ دین دے مرضی چلان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
جہناں نے نبی پاکؐ دا حکم بجا لیا
اونہاں نے اپنے آپ نوں سمجھو بچا لیا
حوض کوثر اونہاں نوں نبیؐ پلان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
فرمان جیہڑے من کے نبیؐ دا جاوندے
جا کے وچ جنت خوشیاں مناوندے
اونہاں نوں پیارے نبیؐ سینے لان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
عاشق کئی اینویں سکے نعرے لاوندے
فرمان نبی پاکؐ دا دلوں بھلاوندے
نبیؐ ایسے عاشق کدی نہ چاہن گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے
شریف لوکی حشر نوں جاں کٹھے ہون گے
اپنیاں کرتوتاں ویکھ آپے رون گے
فرماں بردار جو نجات پان گے!
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے

اوہو رسول پاکؐ دی امت سدھان گے
نبیؐ دے تابعدار نبیؐ نال جان گے

نبی ﷺ دے صحابہ رضی اللہ عنہم نبی نال جان گے

نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
سدا اوتھے نبیؐ دا دیدار پان گے
جاناندیاں کیتیاں اونہاں قربانیاں
اونہاں وانگوں ہور کسے عزتاں نہیں پانیاں
دکھ تکلیفاں اگے جا بھلان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
کافراں نے مار کے وطن وچوں کڈیا
سب کجھ کھویا پلے کجھ نہ سی چھڈیا
ظالم وچ دوزخ سزا نوں پان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
کئیاں نوں ناحق کیتا ظالماں شہید سی
چیلے اوہ شیطانی بڑے ظالم پلید سی
جا کے اوہ جہنم وچ ماراں کھان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
ماپے بچے گھر چھڈ کے نبی کول آئے سی
دکھ تکلیفاں اونہاں سراں اتے چائے سی
جنت وچ خوشیاں اوہ جا منان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
تتیاں ریتاں اتے لمے پاوندے
منڈے نوجوان اتے چڑھ جاوندے
طعنے نالے دیندے نبیؐ آ چھڈان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
ماردے اوہ ڈانگاں جدوں کلمہ سی پڑھدے
چلدا سی خون ایسا ظلم جاں کردے
ظالم نہ ایسے اوہ نجات پان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
رستے خدا دے وچ سر جو کٹا گئے
اگے جا کے رب کولوں رتبے اوہ پا گئے
جنت وچ عزتاں اوہ جا کران گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے
شریف صحابہؓ پاک جنتی اوہ سارے نے
رب تے رسول دے سب اوہ پیارے نے
نبیؐ اونہاں مومناں نوں سینے لان گے
نبی دے صحابہؓ نبیؐ نال جان گے

سدا اوتھے نبیؐ دا دیدار پان گے
نبیؐ دے صحابہؓ نبی نال جان گے

شان صحابہ رضی اللہ عنہم

جانواں صدقے پاک اصحاباں توں ! جنھاں رب دا دین پھیلایا اے
اس دین دی خاطر سولیاں تے پڑھ کلمہ حق سنایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !
جدوں کلمہ صحابہ پڑھ دے سن پھر کفر کولوں نہ ڈر دے سن
پئے جاندے سی بلدی اگ اتے دل کدی وی نہ گھبرایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !
گھر بار بچے سب چھڈ دتے کھویا مال تے کافراں کڈھ دتے
سب کجھ اونہاں قربان کیتا اسلام نوں داغ نہ لایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !
ڈانگاں نال کئی کھاندے ماراں سی سہندے دکھ اوہ کئی ہزاراں سی
کیتی کوئی پرواہ نہ ڈانگاں دی بھاویں اپنا آپ گھمایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !
کیتی جاناں دی قربانی سی نہ انہاں دا کوئی ثانی سی
حق دین توں جاناں دے چھڈیاں ڈیرا جنت دے وچ لایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !
جدوں ظالم ظلم کماندے سن اتے کولیاں لمیاں پاندے سن
اتے انہاں دے ظالم چڑھ جاندے پھر وی رب دا نام دھیایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !

وچ جنگاں دے جا کے لڑ دے سی ٹوٹے کفر دے اوتھے کر دے سی
آپس وچ ہمیشہ نرم رہندے نہ ویر کسے نال پایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !

صفت پاک صحاباں دی کیہ میں کہاں ذکر جنہاندا آیا اے وچ قرآں
رب آکھے میں راضی سبھناں تے گھر ایناندا جنت بنایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں !

صحابی اے جنتی سارے نے نبی پاک دے اے سب تارے نے
کیتا راضی خدا نوں اصحاباں اچا رتبہ شریف اونہاں پایا اے
جانواں صدقے پاک اصحاباں توں!
جنہاں رب دا دین پھیلایا اے

یار غار رضی اللہ عنہ

شان ودھ گئے نے مونڈھیاں تے چان والیا | اوہوں غاراں پیاں دیندیاں گواہیاں نے
جتھے ترے راتاں رل کے نبھایاں نے | نبی نوں سینے لان والیا
آمنہ دا لال تیرے بوہے اتے آیا ہے | سارے جگ تاں تیرا شان جتلایا ہے
نہیں اپو آیا رب سچے کلیا | اوکھے ویلے توں نبی دے سنگ رلیا
اے سنگتاں نبھان والیا

اللہ نوں وی تیرے اتے پورا اعتبار سی | تائیں تینوں چنیا نبی دا پہرے دا سی
تیرے سر تے صداقتاں دا تاج ہے | تینوں غار وچ ہو گیا معراج ہے
اے لذتاں اٹھان والیا

چولا پاڑ غار دے سوراخاں نوں لوکائی جا | جہیڑی کھڈ بچے کھری پیر دی ٹکائی جا
سر جھولی وچہ شاہ ابرار دا | سپ ول ول ڈھنگ رہیا مار دا
اے پیر نہ ہلان والیا

تیری گود وچہ ستا شاہ دو جہان دا | جیویں رحل اتے ہووے نسخہ قرآن دا
درجہ ثانی غار والے سنگ دا | رہیا عمر فاروق نت منگ دا
ایڈی اچی شان والیا

تیرا دل مونجا ہووے رب نوں نہ بھاندا ہے | اوسے ویلے وحی لے کے جبرائیل آندا ہے
لا تحزن فیصلہ قرآن دا | تیری شان نوں ایہہ کون نئیں پہچاندا
نبیؐ نوں گودی پان والیا

اوودوں دے ایہہ ویری تیرے نام کولوں جلدے | نشتر انہاں موزیاں دے دلاں تے چلدے
تیرا تن راتاں پہرہ ہے سی غار دا | اج روضے وچہ پہرہ سرکار دا
اے سنگ رل جان والیا

خلیفہ اول شان سیدنا ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
جتھے تن راتاں رل کے نبھایاں نے
آمنہ دا لال تیرے بوہے اتے آیا ہے
نہیں آپے آیا رب سچے گھلیا
اے سنگیتاں نبھان والیا
رب نوں وی تیرے اتے پورا اعتبار سی
تیرے سر تے صداقتاں دا تاج ہے
اے لذتاں اٹھان والیا
چولا پھاڑ غار دے سوراخاں نوں لوکائی گئیوں
سر جھولی وچہ شاہ ابرار دا
تے پیر نہ ہٹان والیا
تیری گود وچہ ستا شاہ دو جہان دا
درجہ ثانی اثنین والے سنگ دا
تے ایڈے اچے شان والیا
تیرا دل مونجھا ہویا اللہ نوں نہ بھاندا اے
لا تحزن فیصلہ قرآن دا
سائیں نوں جھولی پان والیا
اودوں دے ایہہ ویری تیرے نام کولوں جلدے
تیرا تن راتاں پہرہ ہے سی غار دا

اوہے غاراں پیاں دیندیاں گواہیاں نے
نبی نوں سینے لان والیا موہڈیاں تے چان والیا
سارے جگ تائیں تیرا شان جتلایا ہے
اوکھے ویلے توں نبی دے سنگ رلیا
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
تاہیں تینوں چنیا نبی دا پہرے دار سی
تینوں غار وچ ہو گیا معراج ہے
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
جیہڑی جاء بچی اڈی پیر دی ٹکائی گیوں
سپ ول ول ڈنگ رہیا مار دا
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
جیویں رحل اتے ہووے نسخہ قرآن دا
رہیا عمر فاروقؓ نت منگدا
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
اسے ویلے وحی لے کے جبرائیل آندا اے
تیرا مونجھا ہویا دل پر جان دا
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا
نشتر ایہناں موذیاں دے دلاں اتے چلدے
ہے مزار وچہ پہرہ سرکار دا

تے لطف اٹھان والیا
شان ودھ گئے موہڈیاں تے چان والیا

1

خلیفہ ثانی شان امیر سیدنا عمر رضی اللہ عنہ

شاناں والا عمر جرار آ گیا / مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا
جس دیاں رب دے حبیب تاہنگاں رکھیاں / راہ جیندا تکن حضور دیاں اکھیاں
آیا اوہو دل دا قرار آ گیا / ٹوڑوں چا کے ننگی تلوار آ گیا
کیہڑیاں اداواں نال گھروں ٹر چلیا / پھر دا پھراندا کیہڑے سنگ آ کے رلیا
دل وچہ مدنی دا پیار آ گیا / بن کے نبی دا حب دار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا / مکے دے امیراں نال کر اقرار چلا
بن کے شکاری ہک کرن شکار چلا / نظر جاں یار دا دیدار آ گیا
اکھاں وچہ عشق دا خمار آ گیا / مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا
مکے والیاں سنیا جاں حال اس جوان دا / دان ہویا ابن خطاب تے ایماندا
غصے وچہ ہر سردار آ گیا / ساریاں تے فاروق دا وقار چھا گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا / آیا اے جوان لگا نعرہ تکبیر دا
ہر کسے نوں پتہ لگا سوہنے دے وزیر دا / مدنی دی فوج دا سالار آ گیا
ساریاں اصحاباں دا سنگار آ گیا / مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا
بیت اللہ دے در کھلوان والا آ گیا / کافراں دے چھکے چھڑوان والا آ گیا
بن کے ایہہ دین دی بہار آ گیا / مدنی دا پیارا جاں نثار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا / بے کساں یتیماں دیاں لیئیاں سنبھالاں اس
عدل انصاف دیاں دیتیاں مثالاں اس / مظلوماں بے کساندا یار آ گیا

رعیت دا ہو کے پہریدار آ گیا مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا
شاہاں جیندے قدماں اتے رکھ دینے تاج ہن ملنے زیناں اتے رب ولوں راج ہن
امت دا خدمت گار آ گیا ممبر نبی دا لجدار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا کمتر عمرؓ دے پیار وچ شان ہے
غازیاں شہیداں اتے وڈا احسان ہے تاہیں سانوں عمر دا پیار آ گیا
نظر نبیؐ دا دربار آ گیا
مدنی دا منگیا ہویا یار آ گیا

سیدنا عمر رضی اللہ عنہ دا ایمان

عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے ! رعب کفر تے جہدا چھا گیا
عمرؓ آ گیا اے، عمرؓ آ گیا اے
عمرؓ پیارے جاں کلمہ سی پڑھیا صحاباں نوں ویکھ کے چا بہت چڑھیا
دشمن عمرؓ دے تے سڑ بل گئے سی چڑھ کے اونہاں لئی طوفان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !
نمازاں مسلمان چھپ کے سی پڑھ دے ڈردے کفر کولوں کعبے نہ وڑ دے
عمرؓ جاں پڑھیا سی کلمہ نبی دا کعبے نمازاں پڑھان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !
تلوار پکڑی سی عمرؓ بہادر ترس نہ کردا سی ویکھ برادر
جو دشمن نبی دے تے دشمن صحابہ گردن اونھاندی آڑان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !
عمرؓ بہادر جس رستے آوے ڈر دا شیطان بدل راہ اوہ جاوے
یہودی وی ڈردے اچی ساہ نہ لیندے دشمن دے چھکے چھڈان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !

نبی دے پیارے صحابہ سی سارے　　جان اپنی ہر کوئی نبی اتوں وارے
کفر تے سخت سن نرم آپ وچ سی　　شاہد جیہاں دا قرآن آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !

دو سوہرے نبیؐ دے دو داماد پیارے　　مومن نے بندے خدا دے اے سارے
دشمن اونہاں دا جہنم نوں جاوے　　جو ویر اونہاں نال پان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے !

پیر اصحابا ندا سب نالوں اعلیٰ　　پاک محمد سوہنا کملی والا !
شریف برا نہ صحاباں نوں آکھیں　　جنتی جیہاں دا بیان آ گیا اے
عمرؓ آ گیا اے عمرؓ آ گیا اے
رعب کفر تے جہدا چھا گیا اے

شہادتِ حسین رضی اللہ عنہ

جگر فاطمہ دا پسر مرتضیٰ دا !! — کربل دی دھرتی وسان سی آیا !
دھرتی جیہدے ول تکدا نہ کوئی — سیّد اونہوں سینے لاون سی آیا
روز ازل دے جو وعدہ سی کیتا — اوینویں شہادت دا جام سی پیتا
چھڈیا مدینہ تے کربل وسائی — رتبہ شہادت دا پاون سی آیا
ہزاراں سی خط کوفی لکھ لکھ پاندے — امامت دی خاطر سی کوفے بلاندے
سدیا جنہاں نے اوہ بن گئے سی دشمن — سید نوں ہر کوئی ستاون سی آیا
تڑپدے سی بچے نہ ملدا سی پانی — کمبدا ہے دل سن درد کہانی
اصغر لئی سید جاں پانی سی منگیا — تیر اگوں دشمن چلاون سی آیا
ریت سی تپدی تے لو پئی سی چلدی — گرمی غضب دی سی اگ جیویں بلدی
پانی بناں جِبّاں خشک سی ہوئیاں — کوئی ترس نہ بالاں تے کھاون سی آیا
خط پا کے کوفیاں آپ سی سدے — کول بلا کے آپ مار چھڈے
مکاراں مکر کر دھوکہ سی کیتا — ظلم اوتھے ہر کوئی کماون سی آیا
پانی دی خاطر عباس گئے سی — لشکر جو کوفی مگر اوہدے پئے سی
کٹ دتے بازو تے ڈلیا سی پانی — وفادار باہواں کٹاون سی آیا
واروواری سب نے شہادت سی پائی — آخری واری شبیر دی آئی
دشمن نوں رب دا قرآن سنا کے — سجدے چہ رب کول جاون سی آیا
شریف سید جاں شہادت سی پا گئے — جو جھوٹے فریبی اوہ رون سی آ گئے
دشمن حسینی نہ بخشیا جاوے — جو آل محمد ستاون سی آیا

جگر فاطمہ دا پسر مرتضےٰ دا
کربل دی دھرتی وساون سی آیا

پچھے پچھے آوَن والیئے!!

نی پچھے پچھے آوَن والیئے!!
تیری رب نے شان ودھائی
ہویا تیرے اتے کرم الٰہی!
نی پچھے پچھے آوَن والیئے!!
تیری رب نے شان ودھائی

دائیاں کئی بچے لین مکے وچ آندیاں
تیرے نالوں پچھوں آ کے اگے لنگھ جاندیاں
تینوں ملنا ایں رب دا ماہی
نی پچھے پچھے آوَن والیئے!!
تیری رب نے شان ودھائی

رب دے حبیب نوں دودھ توں پلاونے گی
آمنہ دے لعل دی دائی توں کہلاویں گی
تیری ہو جاوے شان سوائی
نی پچھے پچھے آوَن والیئے!!
تیری رب نے شان ودھائی

بچے جو امیراں دے دائیاں کئی لیجاندیاں
سمجھ یتیم چھڈ نبی نوں سی آندیاں
جھولی رحمت جہاناندی توں پائی
نی پچھے پچھے آوَن والیئے!!
تیری رب نے شان ودھائی

بے قدراں نے قدر نہ پایا
موتی اونہاں لعل گوایا !!
تیری قسمت رب نے جگائی
نی پچھے آون والیئے !!
تیری رب نے شان ودھائی

رحمت خدا دی جس ویلے توں اٹھاوندی
دودھ توں پلا کے فیر لاڈ لڈاوندی
خوش کر دی توں پاک الٰہی
نی پچھے آون والیئے !!
تیری رب نے شان ودھائی

ایہو جیہا سوہنا کدی پہلے نہ کوئی آیا سی
ماں کسے دنیا تے ایسا نہ کوئی جایا سی
تیرے جہی وی نہ ہور کوئی دائی
نی پچھے آون والیئے !!
تیری رب نے شان ودھائی

ہور نہ شریف ایسا جگ اتے آویگا
رحمت جہاناں دی جو اکھواویگا
بھاگاں والی حلیمہ توں مائی
نی پچھے آون والیئے !!
تیری رب نے شان ودھائی

حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے

حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں
کئی خالی رہ گئیاں دائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں

آمنہ دے گھر سوہنا آیا!
گھر گھر جس نے چانن لایا!
حوراں دیندیاں آن ودھائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں

خلیل اللہ جو منگیاں دعانواں
سنیاں رب نے اوہ صدانواں
ہوئیاں رب دیاں بے پروائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں

آمنہ دا ایہہ راج دلارا
خاص محبوب ایہہ رب دا پیارا
تینوں دولتاں رب نے عطائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں

گھر حلیمہ سوہنا جاں آیا
رحمتاں دا رب مینہ برسایا
بھکھاں رب نے سب گوائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں
اچیاں شاناں والی توں مائی
دو جگ دی توں رحمت چائی
تینوں دتیاں رب وڈھیائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں
بے قدراں نے قدر نہ پایا
موتی لعل نہ اونہاں چایا
بناں قسمت نہ ملن بھلائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں
قسمتاں باہجوں کجھ نہیں لبھ دا
شان ملے جتھے کرم ہو رب دا
بے ادب نہ پان اچھائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے
تیرے گھر وچ رحمتاں آئیاں
شریف لکھی ایہہ نعت پیاری
جس دی مسلم امت ساری
جیہدے باجھ نہ ہون رہائیاں
حلیمہ تیرے بھاگ جاگ پئے

رضائی بھین شیماں دی لوری

شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں آکھے ویر میرا سردار ہووے
شالا دشمن اسدے غرق ہوون ہر تھاں تے ایہدا پرچار ہووے
ربا عمر ایہدی دراز کریں ایہدے سر شاہی دا تاج دھریں
ایہدا سب دنیا تے حکم چلے سوہنا ویر میرا شاہکار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں
کڈھی صورت اس دی سوہنی ایں کیسی لگدی اے من موہنی اے
سدا مانے جوانیاں ویر سوہنا دو جگ تے ایہہ دا وقار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں
ساڈے گھر وچ رحمتاں آئیاں نے بھکھاں اس نے آن گوائیاں نے
ہر تھاں تے برکتاں برکتاں نے ایسا کسے دا ناں کردار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں
لتہ سب توں پہلے مال ساڈا پھاکے نال سی مندڑا حال ساڈا
جتھے سوہنا محمد آ جاوے اوتھے ڈب دا بیڑا پار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں
چھیتی اس نوں رب جوان کریں دیویں زور وڈھا پہلوان کریں
سب مشکلاں اس دیاں دور ہوون کسے طرفوں کدی نہ ہار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں

شیماں بھین جاں ویرنوں چاہندی سی　　دیوے لوریاں گیت سناندی سی
آ کھے ویر میرے محمد جیہا　　ہوراں نال نہ میرا پیار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں

سوہنا حسن میرے اس ویر دا اے!　　موتی لعل سوہنا آخیر دا اے
ایہدے جیہا نہ کوئی ہور ہونا　　بھاویں کنا کوئی ابرار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں

سوہنا بھین جان ویر کھڈاندی سی　　دیندی لوریاں لاڈلڈاندی سی
کرے صفتاں ویر محمدؐ دیاں　　ایہدا راکھا پروردگار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں

ایسا ہور نہ جگ تے آوے گا　　جیہڑا رتبے ایہو جیہے پاوے گا
ایہہ دے نال شریف جو ویر رکھے　　گھر اسدا جہنم نار ہووے
شیماں لوریاں دے محمدؐ نوں
آکھے ویر میرا سردار ہووے

حلیمہ سعدیہ دا نصیب

بھاگ جاگ پۓ نی پچھے پچھے آن والی اے　　توں تے رب دیاں رحمتاں نون لٹیا
دایاں ساریاں دا مان توڑ سٹیا　　نبی نوں گودی پان والئے
بھاگ جاگ پۓ نی پچھے پچھے آن والی اے

عرشاں والے سعدیہ نوں دین پۓ مبارکاں　　آخری رسول دیاں ہویاں تینوں زیارتاں
اس ہاشمی گھرانے دے یتیم نوں　　توڑوں بھیجے ہوۓ دلاں دے حکیم نوں
گلے دے نال لان والئے
بھاگ جاگ پۓ نی پچھے پچھے آن والی اے

ٹر گئی ضعیفی آیا موسم بہار اے — ہاشمی دے ہتھاں وچہ ڈاچی دی مہار اے
دایاں ساریاں نوں اس کٹ جاوناں — جدوں ہاشمی مہاراں نوں ہلاوناں

نی ایویں گھبران والئے
بھاگ جاگ پئے نی پچھے پچھے آن والی اے

یاد رکھیں روز دی سلامی تینوں مل گئی — کملی والے آقا دی غلامی تینوں مل گئی
تیرے نال نال حوراں پیاں آندیاں — سہرے آمنہ دے لال دے ایہہ گاندیاں

نی جھلے نوں جھلان والئے
بھاگ جاگ پئے نی پچھے پچھے آن والی اے

تیرے گھر سکیاں کھجوراں اگاوے گا — مکے دا یتیم تیرے اجڑ چراوے گا
اینویں سمجھیں توں آمنہ دا لال اے — ٹولا نوریاں دا اج تیرے نال اے

نی ہولے ہولے جان والئے
بھاگ جاگ پئے نی پچھے پچھے آن والی اے

لنگھی جاں سواری کولوں دائیاں نے بلایا ہے — دس نی حلیمہ توں ایہہ شان کتھوں پایا ہے
ڈاچی اگلی دا سوار میں وٹایا ہے — میرا رب نے مقدر جگایا ہے

میں عربی نوں چان والی آں
بھاگ جاگ پئے نی پچھے پچھے آن والی اے

ماں دی شان

ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے
جنت ماں دے پیراں ہیٹھاں حدیث نبی فرمائی اے

ماں دی خدمت کرنے والا جنت دے وچ جاوے گا
جنت دے وچ جا کے پھر اوہ خوشیاں عید مناوے گا
ماں دی خدمت کر دا جیہڑا اسنوں فکر نہ کائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

ماں دا جو گستاخ ہووے گا کدی نہ جنت جاوے گا
روز قیامت ظالم پاپی کئی سزانواں پاوے گا
اوہ کدی نہ بخشیا جاوے ماں جھنے ستائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

ماں جھدے لئی کرے دعانواں رب قبول کریندا اے
دعا کدی اوہ رد نہ ہووے منظور خدا فرمیدا اے
جنت دے وچ موجاں مانے خوش جو رکھدا مائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

نافرمان جو ماں دا ہوسی کدی نہ بخشش پاوے گا
دوزخ دے وچ جا کے ظالم چھتر پولے کھاوے گا
سنے کوئی فریاد نہ اوتھے پاوے بھاویں دہائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

ماں نوں راضی رکھن والا دکھ تکلیف نہ پاندا اے
چنگا کھاوے چنگا پہنے اللہ عزت بناندا اے

ماں دے تابعدار دی رب نے کرنی جلد رہائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

ماں نوں جیہڑا مندا بولے اوس نجات نہ پاوٗنی ایں
دنیا وچ ذلیل ہووے گا جس نے ماں نہ جانی ایں
آکڑ دے وچ رہ کے جس نے کدی نہ ماں بلائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

شریف جیہدی اج ماں اے زندہ خدمت اسدی کریو جے
نوکراں وانگ نہ سمجھو اسنوں خوف خدا توں ڈریو جے
جیہڑا ماں دی سیوا کرسی پاوٗنی اوس بھلائی اے
ماں جئی نہ ہور کسے دی رب نے شان بنائی اے

جنت ماں دے پیراں ہیٹھاں حدیث نبی فرمائی اے

مانواں دی شان

پیدا خدا جے نہ مانواں نوں کر دا
کسے دا وی نام ونشان نہ ہندا

کوئی چیز دنیا تے پیدا نہ ہندی
وسدا کدی اے جہان نہ ہندا

مانواں جیہا مہربان نہ کوئی
ماں دے بے ادباں نوں ملنی نہیں ڈھوئی

دنیا تے جیکر مانواں نہ ہندیاں
پیدا کوئی انسان نہ ہندا

پہلے خدا نے سی مانواں بنائیاں
نسلاں گئی اگے ایناں توں چلائیاں

مانواں نہ ہوندیاں تے کجھ نہیں سے ہونا
کدی کوئی گھبرو جوان نہ ہندا

مانواں بناں ایتھے کوئی نہیں سی آنا
کسے وی نہ دنیا تے پھیرا سی پانا

کدی کوئی رستم بہرام نہ بن دا
نہ دنیا اتے پہلوان کوئی ہندا

مانواں توں ہر شے خدا نے بنائی
مخلوق ساری ایناں توں ودھائی

مانواں بناں کوئی چیز نہ ہندی
پیدا کوئی سلطان نہ ہندا

ہندا نہ ایتھے وڈا کوئی چھوٹا
لگدا پتہ نہ کھرا کیڑا کھوٹا

ہندیاں نہ ایتھے کوئی ذاتاں کو ذاتاں
سید نہ ایتھے پٹھان کوئی ہندا

نہ کوئی جمدا تے نہ کوئی مردا
کسے نال کوئی محبت نہ کر دا

ک نہ آؤندا کسے دے نہ کوئی
کسے تے کسے دا احسان نہ ہندا

چرند پرند حیوان نہ ہندے
نکے وڈے تے جوان نہ ہندے

نہ کوئی آؤندا تے نہ کوئی جاندا
شریف کوئی پریشان نہ ہندا

پیدا خدا جے نہ مانواں نوں کر دا
کسے دا سی نام ونشان نہ ہندا

ماں دی دعا جنت دی ہوا

مانواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا
مرجان مانواں پھر پچھوں پچھتائی دا !!
سدا مانواں دیندیاں رہندیاں دعانواں نے
مانواں دیاں پیراں تھلے جنت دیاں تھانواں نے
راضی کر مانواں نوں جنت وچ جائی دا
مانواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا
مانواں دی خدا نے اچی شان بنائی اے
جنت دیاں راہواں نبی دتی چا گواہی اے
ایہو جیاں مانواں نوں نہ کدی وی بھلائی دا
مانواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا
مانواں دی دعا نے وچ جنت لے جاوناں
جنتاں دے بوٹے رب مانواں نوں بناوناں
کسے ویلے مانواں دے نہ دل نوں دکھائی دا
مانواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا
حق کدی مانواں دا ادا نئیوں ہووندا
عبادت خدا دی وچ بھاویں کوئی رووندا
دکھ دے کے مانواں نوں سکھ نہیوں پائی دا
مانواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا

گند مند بچیاں دے ماواں نے .اٹھاندیاں
کر دیاں پیار کدی نہیوں گھراندیاں !

احسان ایسا ماواں دا کدی نہیں بھلائی دا
ماواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا

ماواں نوں ستاون والا جنت نہ جاوے گا
دنیا جہان وچ سکھ نہ اوہ پاوے گا

ماواں نوں دکھا کے وچ دوزخ دے جائی دا
ماواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا

جیہڑا ایتھے اپنیاں ماواں نوں ستاوندا
دوزخ دے وچ گھر اپنا بناوندا
بیوی پچھے لگ کے نہ ماواں نوں روائی دا
ماواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا

ماواں دے شریف جیہڑے رہندے تابعدار نے
رتبے خدا توں اونہاں پاؤنے بیشمار نے
راضی رکھے ماواں نوں جنت جیہنوں چاہی دا
ماواں نوں نہ سجنوں کدی وی ستائی دا

جے توں سجناں جنت جانا

جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں
ماپیاں نوں توں دکھی کر کے
وچ جہنم جاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں
ماپے تینوں گل نال لاندے
گھٹ گھٹ تینوں چھیاں پاندے
ماپیاں دی توں خدمت کر کے
دکھ اگے کوئی پاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں
ماپے تیرے لاڈ لڈاندے
بڑے تیرے نال پیار سی پاندے
اج اونہاں دے پیار بھلا کے
اگے نعمتاں کھاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

سوہنے سوہنے کپڑے پاندے
کسے ویلے نہ گودیوں لاہندے
جو منگیں سو لیکے دیندے
توں ویں اج ترساویں ناں

جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

ماپیاں دے جو ذمے آیا
اونہاں پورا کر وکھایا !
بیوی دے پچھے لگ کے
ماپے باہر کڈھاویں ناں

جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

ہن بیوی پچھے لگ نہ جاویں
ماپے کدی نہ مول ستاویں
غصے کر کے ماپے اپنے
رب ناراض کراویں ناں

جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

ماپیاں نوں جو تنگ کرے گا
دوزخ دے وچ اوہ سڑے گا
دکھ دتا جے ماپیاں تائیں
سکھ کدی توں پاویں ناں

جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

ماپیاں دی جو قدر ہے کر دا
جنت دے وچ اوہ ہے وڑ دا
جے کر اج توں قدر نہ کیتی!
توں وی قدر کراویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں
ماپیاں دی اج خدمت کر لے
غصے ماپے تے پیر توں پھڑ لے
ایہو جیہا پھر وقت نہیں ملنا
پھر اگے پچھتاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں
ماپیاں نوں جو دکھ ہے دیندا
اوہ کدی پھر سکھ نہ وہندا
جو کجھ بیجناں اوہ کجھ وڈھنا
اے گل کدی بھلاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
کہہ گئے لوگ شریف سیانے
بے ادب نہ جنت جانے
کر سیوا تے کھاویں میوہ
گل سچی بھل جاویں ناں
جے توں سجناں جنت جانا
ماپے کدی ستاویں ناں

ماں دی خدمت کر دے جیہڑے

ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
جنت دے وچ جا کے پھر اوہ دکھ کدی نہ پان
ماں دی خدمت کرنے والے جنت دے وچ جاون گے
جنت دے وچ ہر طرح دے میوے اوہو کھاون گے
سیوا ماں دی کر کے کر لو اچی اپنی شان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
ماں اپنی نوں جیہڑے لوکی ایتھے پئے ستاون گے
اوہ کدی نہ جنت جاون دوزخ ماراں کھاون گے
جنت ماں دے پیراں تھلے اللہ دا فرمان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
بیویاں پچھے لگ کے جیہڑے ماں نوں نت ستاندے نے
جھڑکاں دیون ماں اپنی نوں رن مرید ہو جاندے نے
اوہ کدی نہ بخشے جاون ماں دے نافرمان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
ماں دا نافرمان خدا نوں سب توں بھیڑا لگدا اے
اوہ پاپی وچ دوزخ جاسی جتھے بھانبڑا اگدا اے
اوتھے نہ کوئی رشوت دے کے آوے گا چھڈان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان

ماں دے نافرمان جو ہوون دوزخ دے وچ جاون گے
دوزخ دے وچ جا کے ظالم کئی سزانواں پاون گے
ہن ہے ویلہ خدمت کر لو بنیوں نہ انجان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
چنگا کپڑا چنگا کھانا سیوا ماں دی کریو جے
وانگ نوکراں کم نہ لینا نال اوہدے نہ لڑیو جے
نال پیار جو ماں نوں ویکھن درجہ حج دا پان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
ماں بچاری بچیاں بدلے کئی کئی دکھ اٹھاندی اے
بچیاں نوں تکلیف جے ہووے اکھ ذرا نہ لاندی اے
بچے جدوں جوان ہو جاون ماں نوں اوہ بھلان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
شریف جنہاں دی ماں ہے زندہ خدمت اس دی کرلیو جے
ہو گستاخ نہ ماں اپنی دے وچ جہنم سڑیو جے
بیویاں پچھے لگ کے ماں دا بھلیو نہ احسان
ماں دی خدمت کر دے جیہڑے جنت دے وچ جان
جنت دے وچ جا کے پھر اوہ دکھ کدی نہ پان

جنھے ستایا ماں نوں سجناں

جنھے ستایا ماں نوں سجناں سکھ کدی اوہ پاندا ناں
دوئیں جہانیں لعنتاں کھاوے کدی اوہ بخشیا جاندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں
رب اگے ماں کرے دعانواں دے وے خداوند جنت تھانواں
کرے دعانواں ماں جیہدے لئی اوہ پھر دکھ اٹھاندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں
ماں اپنی نوں جنھے ستایا ! سکھ کدی نہ اونھے پایا !
دو جہانیں دھکے کھاوے کدی اوہ رج کے کھاندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں
ماں نوں جیہڑا چنگا جانے وچ بہشتاں موجاں مانے
کئی قسماں دے میوے کھاسی دوزخ رب وکھاندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں
ماں نوں جیہڑا نت ستاوے اوہ کدی نہ بخشیا جاوے
ماں دا جو گستاخ ہووے گا جنت دے وچ جاندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں
ماں نوں جیہڑا دکھ نہ دیندا رب اوہدے تے رحم کریندا
جنت دے وچ خوشیاں کرسی دل اسدا گھبراندا ناں
جنھے ستایا ماں نوں سجناں

ماں نوں جیہڑا برا جانے   ملسن اس نوں برے ٹکانے

دکھ ہزاراں ہون گے اوتھے   سکھ کدی وی آندا ناں

جنھے ستایا ماں نوں سجناں

شریف کدی ناں ماں ستاویں   سیوا کر کے رتبے پاویں

جس نے ماں دا ادب نہ کیتا   اوہ وی ادب کراندا ناں

جنھے ستایا ماں نوں سجناں

سکھ کدی اوہ پاندا ناں

مانواں دا غم

مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا — مانواں جہنا ہور کوئی پیار نہیوں پاوندا

مانواں نال ہندیاں سدا ای بہاراں نے — لاہندیاں اوہ دلدیاں سدھراں ہزاراں نے

ہور نہ کوئی مانواں وانگوں لاڈ لڈاوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مانواں جدوں پیار نال لاڈ نے لڈادیاں — سر اتے ہتھ رکھ گل نال لاندیاں

مانواں دا پیار سارے دکھڑے ہٹاوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مانواں دا خدا نے رکھ جگ اتے لایا اے — مانواں جئیا رکھ رب ہور نہ اگایا اے

جنتاں دے بوٹے رب مانواں نوں بناوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

رب نے بنائیاں مانواں جنت دیاں راہواں نے — قسمتاں والے لیندے مانواں توں دعاواں نے

رحم دل مانواں جیہا نظر نہ کوئی آوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مانواں دے پیار ساری عمر نہ بھلدے — لبھدے کئی مانواں وچ گلیاندے رل دے

ملن نہ مانواں غم وڈھ وڈھ کھاوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مانواں دے پیار ہوندے مانواں دے نال نے — مرجان مانواں غم کر دے بے حال نے

مانواں دا وچھوڑا نت پیا تڑپاوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مانواں وانگوں ہور نہ پیار کوئی کریندا اے — دعا نواں کدی مانواں جئیاں ہور نہ کوئی دیندا اے

اپنیاں مانواں جیہا چا نہ کوئی لاہوندا — مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

جیہناں دیاں مانواں نے لوکو مر جاندیاں — اونہاں نوں نہ غم نال نیدراں نے آندیاں

کسے ویلے دل نوں سکون نہیوں آوندا   مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

چک کے قہار جدوں منجی تے لیجاوندے   اپنے پرائے کئی روندے کر لاوندے

مشکل اوتھے کوئی صبر کماوندا   مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

کئی اتھے آوندے تے کئی ایتھوں جاوندے   جیہڑے ایتھوں جاوندے اوہ مڑ کے نہیں آوندے

شریف کوئی رو رو دہائیاں بھاویں پاوندا
مانواں مرجان غم دل توں نہ جاوندا

مر جاون جنہاں دے ماپے

مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
در در تے اوہ ٹھوکراں کھاون پھر دے در در انجانے
ماپیاں والے خوشیاں کر دے کئی کئی لاڈ لڈاون
ماپے جنہاندے مر گئے ہوون اوہ کس توں پیار کراون
ماپیاں وانگوں ہور کسے نے کدی نہ گل نال لانے
مر جاون جنہاں دے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
ماپیاں نال بہاراں ہوون ماپے ہون جنہاندے
ماپے جنہاندے مرجان لوکو مندے حال تنہاندے
روندے ویکھ یتیم نمانے کسے نہ چپ کرانے
مرجاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
گلیاں دے وچ رل دے پھر دے ماپے نظر نہ آون
منگ منگ کے اوہ ٹکڑے کھاندے در در جھڑکاں کھاون
ماپیاں باجھوں اپنے وی بن جاندے لوک بیگانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
ماپیاں نوں پے لبھدے پھر دے ہو گئے حال فقیراں
رل گئے ماپیاں باجھ بچارے گل وچ لمکن لیراں
در در تے پے ٹھیڈے کھاندے نہ کوئی مول پہچانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے

شالا کسے دے مرن نہ ماپے کریو سب دعانواں
ماپیاں نال بہاراں ہوون ماپیاں نال نے چانواں
ورلے لوک جو ترس نے کھاندے ہر کوئی نہ جانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
کلے ڈانواں ڈول نے پھر دے مندے حال بچارے
سر اتےّ کوئی پیار نہ دیندا روندے بے سہارے
ماپے جنہاں توں جان سی دیندے اج اوہ پھرن نتانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
ماپے جہناندی خوشی مناندے سوہنے کپڑے پاندے
دن سونیاں چیزاں دیندے کدی نہ اوہ ترساندے
کر پیار ماپیاں وانگو کسے نہ لاڈ لڈانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے
بس شریف ہن گل مکا توں من تقدیر ربانی
واری واری سب نے جانا دنیا ہے اے فانی
جیویں لیکھ خدا نے لکھے کسے نہ مول مٹانے
مر جاون جنہاندے ماپے اوہ رون یتیم نمانے

قَالَ اللّٰہُ تَعَالٰی فِی الْقُرْاٰنِ

ماں باپ سے حسن سلوک

﴿وَ قَضٰی رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِیَّاهُ وَ بِالْوَالِدَیْنِ اِحْسَانًا اِمَّا یَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَاۤ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَاۤ اُفٍّ وَّ لَا تَنْهَرْهُمَا وَ قُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِیْمًا٥ وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ قُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّیٰنِیْ صَغِیْرًا٥﴾ (بنی اسرائیل: ۲۳-۲۴)

''تیرے رب نے فیصلہ کر دیا ہے کہ تم لوگ کسی کی عبادت نہ کرو، مگر صرف اس کی، اور والدین کے ساتھ نیک سلوک کرو، اگر تمہارے پاس ان میں سے کوئی ایک یا دونوں بوڑھے ہو کر رہیں، تو انہیں اف تک نہ کہو، اور نہ انہیں جھڑک کر جواب دو، بلکہ ان سے احترام کے ساتھ بات کرو۔ اور نرمی اور رحم کے ساتھ ان کے سامنے جھک کر رہو، اور دعا کیا کرو۔ کہ پروردگار ان پر رحم فرما جس طرح انہوں نے رحمت وشفقت کے ساتھ مجھے بچپن میں پالا تھا۔''

حکم پیغمبر رب تیرے دا اس دی کرو عبادت
تے ماں پیو نال احسان کماؤ جانوں نیک سعادت
باجھ خدا دے پوجا لائق نہ کوئی جن انسانوں
پوجا لائق اکو اللہ مسئلہ دیکھ قرآنوں
دکھ مصیبت تنگی ویلے رب نوح خاص پکارو
ہور نہ کوئی مصیبت ٹالے جے لکھ کوکاں مارو
نوح پیغمبر وقت مصیبت رب نوں خاص پکارے
یا رب کر امداد میری ایہہ قوم میرے نت مارے

مجلس اندر کلیاں بتائیں کر کر واعظ سنایا
جیویں جیویں میں واعظ سنایا انہاں کفر کمایا

دن راتیں میں تیرے طرفے مولا رہیا بلاندا
جو کوئی سندا برا مناندا پرے پریرے جاندا

ساڑھے نو سو سالاں میں بہت نصیحت کیتی
جیویں جیویں انہاں نصیحت کیتی دل رہی بد نیتی

یا رب کر امداد میری انہاں بھیجے عذاب شتابی
کافراں دا اک گھر نہ چھوڑیں ہووے دور خرابی

اس دی دعا قبولی مولا بھیجا قہر طوفانوں
اس وچ غرق ہوئے سب کافر مٹ گئے ایس جہانوں

بھی وچ پیٹ مچھی دے یونسؑ رب ول دے دوہائیاں
یا رب ہویا قصور میرے تھیں بخش لئیں ہن سائیاں

بھل گیا بابا آدم ساڈا اوپر زمیں دے آیا
رو رو کے اس مولا اگے اپنا حال سنایا

مائی حواء تے آدم دوویں رو رو دین دوہائیاں
یا رب ظلم اساں نے کیتا کیتیاں اساں خطائیاں

جے توں رحم نہ کیتا مولا بہت خسارا پایئے
چھوڑ تیرا در یا رب سائیاں کہڑے پاسے جایئے

یعقوب پیغمبر پتر دے غم رب نوں کرے شکایت
رو رو آکھے یا رب سائیاں میری کریں حمایت

ابراہیمؑ تے موسیٰؑ عیسیٰؑ حدوں مصیبت پائی
رو رو کر دے گریہ زاری وچ دربار الٰہی

حضرت پاک محمدؐ سرور وقت مصیبت پیارے
سجدے اندر رکھ پیشانی رب نوں خاص پکارے
القصّہ سب نبی اللہ دے رب دی پوجا کر دے
جاں کوئی رنج مصیبت آوے سر سجدے وچ کر دے
الدعاء هو العبادة وچھ حدیثاں آیا
دعا کرنی ایہہ خاص عبادت پاک نبیؐ فرمایا
بھی پنج وقت نمازاں روزے حج زکوٰۃ تمامی
ایہہ سب فرض عبادت ہوئی زندگی وچ مدامی
کلمے دا بھی مطلب ایہو رب دی پوجا کریو
اس بن ہور اللہ نہ کوئی رب سچے تھیں ڈریو
جس مولا نے تیرے تائیں ہے انسان بنایا
تے سب مخلوقاں توں تیرا رتبہ دون سوایا
تینوں بندیا چاہیے اس دی کرنی شکر گزاری
سارے حکم قبولیں اسدے نہ ہوویں انکاری
حقوق اللہ جو تیرے اوپر چاہیے سب نبھانے
ایسے خاطر پیدا ہویوں منے حکم ربانے
تنگی ترشی اوکھے ویلے رب دا نام تھاویں تہاویں
چھڈ دربار خدا وند والا غیراں ول نہ جاویں
پیر فقیر تے نبی اللہ دے رب تھیں منگن والے
سب محتاج نے اوہدے در تے کیا گورے کیا کالے

دوسری شق وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا

اس تھیں بعد جو ماں پیو دا حق دسیا پاک الٰہی
ماں پیو بھاویں بڈھے ہوون نیکی کرنی بھائی

ماں پیو تائیں جھڑکے ناہیں اف نہ کرنی مولے
ماں پیو حکم سناون جس دم بیٹا ترت قبولے

نال ادب دے بولیں بھائی وبکا مول نہ ماریں
خدمت تابعداری کر کے دل انہاندا ٹھاریں

کریں دعا حق انہاندے توں آکھیں یا رب سائیں
رحم کریں انہاں دوہاں اتے اونہاں پالیا میرے تائیں

یا رب کھولیں دوہاندے لیے رحمت دا دروازہ
کریں معاف قصور انہاندے رب غریب نوازا

ماں پیو بھاویں کافر ہوون پھر بھی ادب ضروری
واعظ نصیحت کر دے رہنا مول نہ پکڑی دوری

جس نے خدمت ماں پیو کیتی جنت اوس خریدا
وچ حدیث نبیؐ فرمایا سن لے یار فریدا

جے کر ماں پیو حکم کرے تیئں جس وچ نافرمانی
حکم خلاف شرع دے ہوون سن میرے دل جانی

رب دی نافرمانی والا کوئی نہ حکم قبولو
اے پرشان انہاندے اندر سخن بے ادب نہ بولو

﴿وَ وَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّ فِصٰلُهٗ

فِیْ عَامَیْنِ اَنِ اشْکُرْلِیْ وَ لِوَالِدَیْکَ اِلَیَّ الْمَصِیْرُ o وَ اِنْ جَاھَدٰکَ
عَلٰٓی اَنْ تُشْرِکَ بِمَا لَیْسَ لَکَ بِہٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْھُمَا وَ صَاحِبْھُمَا فِی
الدُّنْیَا مَعْرُوْفًا وَّاتَّبِعْ سَبِیْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَیَّ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُکُمْ
فَاُنَبِّئُکُمْ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ o﴾ (لقمان: ۸)

’’ہم نے تاکید کردی انسان کو اس کے ماں باپ کے واسطے پیٹ میں رکھا اس کو اس کی ماں نے تھک تھک کر، اور دودھ چھڑانا ہے اس کا دو سال میں، اللہ نے کہا میرا شکریہ ادا کر اور ماں باپ کا آخر میرے پاس لوٹ کر آنا ہے اگر وہ دونوں اس بات پر اڑیں کہ شریک مان میرا: اس چیز کو جو آپ کو معلوم نہیں تو ان کا کہنا مت مان ان کا ساتھی بن دنیا میں یعنی احسان کرتا رہ، دستور کے موافق اور رہ چل اس کی جو اللہ رسول کی راہ پر چلائے پھر میری طرف ہے تم نے آنا میں بتا دوں گا، جو تم کرتے تھے۔‘‘

یعنی اللہ ورسول ﷺ کے خلاف کسی کی بات نہ مان اگرچہ ماں باپ ہی کیوں نہ ہوں۔

ویکھ قرآن خدا دا تینوں کیا ادب سکھاوے
ماں پیو تیرے محسن پیارے تینوں یاد کراوے

ماں تیری نے پیٹ اپنے وچہ رکھیا نو مہینے
نال مشقت محنت دے نال رکھیا وانگ نگینے

سردیوں گرمیوں کرے حفاظت بہت پیار زیادہ
لوریاں دیندی تھوڑا سوندی خدمت وچ امادا

توں رودیں تے دوڑی آوے جند کرے قربانی
دودھ پلاوے لاڈ لڈاوے دور کرے پریشانی

دو برساں تائیں دودھ پلایا ایسا کرم کمایا
دنیا اندر، ماواں جیا رشتہ کوئی نہیں آیا
دکھ مصیبت آوے کوئی اپنے سر تے جھلے
جدھر ہتھ کریندا بچہ اودھر نوں اوہ چلے
رب کہے میں پیدا کیتا میرا شکر بجائیں
میری بندگی اندر نہ کوئی ہور شریک ملائیں
ماں پیو نال احسان کمانا کہندا خالق باری
ماں پیو حکم کرے جے تینوں کرنی تابعداری
خلاف شرع جے آکھن تینوں اس پر عمل نہ کرنا
اے پر بے ادبی نہ کرنی پاک خدا تھیں ڈرنا

لَا طَاعَۃَ لِمَخْلُوْقٍ فِیْ مَعْصِیَۃِ الْخَالِقِ

کسی کا حکم قبول نہیں کرنا چاہیے جس میں اللہ تعالیٰ کی نافرمانی ہو

ماں پیو جے کر شرک سکھاون ہرگز نہ قبولیں
اے پر نرمی نال انہاندے بات زبانوں بولیں

خدمت اتے تواضع کرنی ایہ احسان بھراؤ
روٹی کپڑا ہور ضرورت حدیث وچ لیاؤں

جیوں کر چھوٹے ہوندیاں انہاں تینوں لاڈلڈائے
ہن اوہ ویلے تیرے آئے حکم شرح فرمائے

حالت ویکھ کے بڈیاں والی برا محسوس نہ کرنا
تیرے تے بھی ایہ ویلا آسی خوف خدا دا کرنا

ساری عمراں تیرے تائیں انہاں کھٹ کھوایا
تے ہن خدمت کریں انہاندی ویلا تیرا آیا

آپ تے اپنی بیوی کولوں خدمت انہاں کرائیں
جے کچھ سختی دے نال بولن توں نہ برا منائیں

ڈر دا رہیں ہمیش انہاں تھیں متاں ناراض ہو جاون
ماں پیو راضی تے رب راضی پاک نبی فرماون

حق انہاندے پاک خدا تھیں کر دا رہیں دعائیں
ماں پیو برکت رحمت میرے رکھ سلامت سائیں

وڈے گھر وچ ہوون جس دے برکت دون سوائی
مت نصیحت دیندے رہندے منع کرن برائی

قسم خدا دی ماں پیو تیرے قسمت تیری چنگی
دن راتیں کر خدمت انہاں نیکاں دے رل سنگی
اج کل بڈھے رلدے پھر دے ویکھن دیو چہ آیا
پتر خوشیاں عیشاں کر دے کھاون جو من بھایا
دن وچ کئی کئی کھانے کھاون بالاندے وچہ رلکے
ماں پیو بھاویں بھکا ہووے حال نہ پچھن چل کے
بعضے نوکراں وانگوں جانن ادب آداب نہ کوئی
سختی دے نال کم انہاں تھیں لیون شرم نہ ہوئی
ماں پیو رلدے گلیاں اندر منگ منگ روٹی کھاون
پتر رنگ برنگے کھانے کھاون عیش ہنڈاون
کتا بلہ آکھن انہاں اٹھ اٹھ مارن آون
جو منہ آیا بکدے جاون رتی شرم نہ کھاون
ہائے ظالم کیوں ماں پیو تائیں گال گلوچ کریندا
اپنی بچپن والی حالت کیوں نہیں یاد رکھیندا
بول براز پلیدی تھیں جنہاں تینوں صاف رکھایا
دو سالاں ماں دودھ پلایا اپنا خون چنگایا
توں ہن کریں مقابلہ انہاں رتی قدر نہ پاویں
روز قیامت بے ادبی تھیں نار جہنم جاویں
ماں پیو نوں دکھ دے کے ہر گز سکھ نہ پاوے کوئی
ایتھے اوتھے دوہیں جہانی ملے مراد نہ کوئی
دنیا دے وچ رل کے مردے بے ادبی دے ماروں
رحمت رب دی مولی نہ ہووے رد ہوون سرکاروں

سیدنا ابن عباس رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((كَانَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ اِرْتَقٰى عَلَى الْمِنْبَرِ فَاَمَّنَ ثَلَاثَ مَرَأَتٍ ثُمَّ قَالَ تَدْرُوْنَ لِمَ اَمَّنْتَ قُلْتُ اَللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ قَالَ جَاءَ جِبْرَائِيْلَ عليه السلام فَقَالَ اَنَّهٗ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهٗ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ فَاَبْعَدَهُ اللّٰهُ وَاَسْحَقَهٗ فَقُلْتُ اٰمِيْنَ

قَالَ وَمَنْ اَدْرَكَ اَبَوَيْهِ اَوْ اِحْدٰهُمَا فَلَمْ يبدهما دَخَلَ النَّارَ فَاَبْعَدَهُ اللّٰهُ وَاَسْحَقَهٗ فَقُلْتُ اٰمِيْنَ

قَالَ وَمَنْ اَدْرَكَ رَمَضَانَ فَلَمْ يُغْفَرْلَهٗ دَخَلَ النَّارَ فَاَبْعَدَهُ اللّٰهُ وَاَسْحَقَهٗ فَقُلْتُ اٰمِيْنَ)) (طبرانی وحاکم وغیرہ)

ابن عباس روایت کر دا حاکم وچ طبرانی
سن کر غور تدبر کرنا اے میرے دل جانی

اک دن ساڈا سرور سوہنا عالی شان نبیاں
خطبہ دیون منبر تے جد چڑھیا ذات صفیاں

سب صحابہ بیٹھے ہوئے منظر ویکھن سارے
پہلی پوڑھی تے جد رکھیا قدم رسولؐ سہارے

بلند آمین کہی حضرت نے دوجی پوڑھی جاندے
اوتھے بھی پھر سرور سوہنے بول آمین سناندے

تیجی پوڑی تے جد جاندے میں صدقے میں واری
اوتھے بھی پھر نال بلند آواز آمین پکاری

تے پھر فارغ ہو کے پچھیا حضرت سب یاراں نوں
کیوں کر میں آمین پکاری ہے کچھ علم تسانوں

انہاں آکھیا اللہ جانے بھی رسول پیارا
سانوں علم نہ کوئی حضرت آپ کرو آشکارا
حضرت آکھیا پہلی پوڑی تے جد قدم ٹکایا
حکم الٰہوں خدمت دے وچ جبرائیل سی آیا
اس کہیا حضرت جس نے تیرا سن کر نام محمدؐ
صلی اللہ علیہ وسلم نہیں آکھیا پی کے جام محمدؐ
لعنت تے پھٹکار اوہدے تے دور ہویا درگاہوں
بد قسمت محروم ہویا اوہ بندہ فضل الٰہوں
جبرائیلؑ بد دعا کہی تے میں آمین پکاری
دوجی پوڑی تے جد پہنچیا سنوں حقیقت ساری
جبرائیلؑ کہے اے حضرت جس دی وچ حیاتی
ماں پیو زندہ پایا اس نے مول نہ قدر پچھاتی
تابعداری کر انہاندی جنت نہیں خریدا
روز قیامت دوزخ سڑ سی سن اے یار حمیدہ
لعنت تے پھٹکار اوہدے تے رد ہویا درگاہوں
بدقسمت محروم ہویا اوہ بندہ فضل الٰہوں
جبرائیل بددعا کہی تے میں آمین پکاری
سڑ گئے لیکھ انہاندے جیہڑے ماں پیو تھیں ہین آری
تیجی پوڑی تے میں جس دم اپنا قدم ٹکایا
جبرائیلؑ آمین پیارے پھر ایہ بول سنایا
جس نے وچ حیاتی اپنی اندر ماہ رمضانے
اپنی بخشش کارن جس نے کیتے نہیں سمیانے

روزے مول نہ رکھے جس نے بخشش مول نہ منگی
بدقسمت محروم ہویا اور رلیا بریاں سنگی

رحمت رب دی ٹھاٹھاں مارے اندر ماہ رمضانے
اس نے نال بخار چڑھایا کر دا رہیا بہانے

سال پچھوں رمضان پیارا آیا رحمت بھریا
ایہہ بدبخت کمینہ ہویا کچھ نہ حاصل کریا

جس دن مرسی دوزخ سڑسی رل سی او کفاراں
انہاں لوکاں تے بھی ہوسن لعنت تے پھٹکاراں

جبرائیلؑ بددعا کہی تے نبیؐ آمین پکارے
کیوں نہ اے مقبول ہووے گی رب دے وچ دربارے

مسجد نبوی شہر مدینہ وقت جمعہ دا آیا
نبیؐ آمین آمین پکارے کریں قبول خدایا

بچ جا بھائی اس بددعا تھیں اے میرے دل جانی
تابعداری پکڑ نبی دی کھل سی گھنڈ نورانی

القصہ جو ماپیاں تائیں کرے ناراض بھراؤ
رب دے وچ عذاب لیٹیا اس نوں دور ہٹاؤ

عورتاں دے ہن پچھے لگ کے ماں پیو نوں دکھ دیندے
منہ نک متھا وٹی رکھن خوشیوں مول نہ وہندے

عورت ڈاہڈی گھر وچہ آئی خوب کرے چترائی
رات دن لا چغلیاں رکھے خاوند نوں بھڑکائی

آکھے ماں پیو ڈاہڈے تیرے میرے دشمن ویری
خوشیوں سانوں ویکھ نہ سکدے وسن دہن نہ خیری

ماں تیری بن سوکن میری کر دی نت لڑائی
گال گلوچ کریندی ہر دم بہت اوہنے ات چائی
ذرہ ذرہ گل اتوں لڑدی پھاپھاں گلوں نہ لہندی
اُچی ساہ لواں تے جلدی سر میرے چڑھ بہندی
میرے لئی چڑیل رکھی سی ساھب لئیں گھر آپے
بال بچے رکھ اپنے سارے میں ٹرجاواں ماپے
جد تک ماں پیو زندہ تیرے میں ہن قدم نہ پاواں
لکھ واری جے لیون آویں ہر گز مول نہ آواں
نہ میں آواں جد تک میری شرط کریں نہ پوری
انہاں توں اساں وکھ ہو جانا دساں گل ضروری
سچ دساں میں تینوں سن لے نال انہاں نہیں رہنا
اج توں لے کے ماں تیری دا بول نہ کوئی سہناں
جے کر شرط کریں تو پوری ہوسی اساں گزارا
اج توں لے کے ماں پیو کولوں کر لے نت کنارا
ساڈی بہت محبت ہوسی کریے عیش بہاراں
جہیڑے راہواں توں توں آویں میں جانی جند واراں
طرح طرح دیا لوتیاں لا کے کر دتا دل کھٹا
ماں پیو دے نال بولے ناہیں ہو گیا گونگا وٹا
بڈھے ماں پیو ترلے لیندے جان لباں تے آئی
ایہہ ظالم ہن کنڈ کریندا پھردا منہ چھپائی
جنہاں نازاں دے نال پالیا سو سو لاڈ لڈائے
بیوی دے ہن آکھے لگ کے ماں پیو دور ہٹائے

آکھے لگ کے بیوی دے ہن گال گلوچ کریندا
اٹھ اٹھ کے ہن مارن آوے طعنے جھڑکاں دیندا

نو ماہ پیٹ اندر جس رکھ کے نال مصیبت جنیاں
اوہ ہن در در دَھکے کھاندی عجب تماشا بنیاں

پھٹے پرانے کپڑے پائے پیری مول نہ جُستی
پتر عیشاں خوشیاں کردا ماں پیو قسمت ستی

دو سالاں جس دودھ پلایا اپنا خون چنگایا
ایہہ ہن طعنے جھڑکاں دیندا رتی قدر نہ پایا

تن شخصاں نوں روز قیامت ہووے سخت عذاباں
وچہ حدیث نبیؐ فرمایا لکھیا وچ کتاباں

ماں پیو دا جو عاقی ہووے سمجھ گناہ کبیرا
دوجا قاتل نبیاں دا جو کردا جرم کبیرا

تریجا اوہ مصور جس نے کجھ تصویر بنائی
روز قیامت تناں نوں نہ مل سی مول رہائی

ماں پیو بھاویں کافر ہوون پھر بھی نیکی کرنا
اف تک مول نہ کہو زبانوں پاک خدا تھیں ڈرنا

بے ادبی گستاخی ہووے متاں جہنم جاویں
ماں پیو راضی کر لے بھائیا جان سلامت پاویں

نافرماناں بے ادباں نوں دو جگ ملے نہ ڈھوئی
دو جگ اندر نامنظوری کردا یاد نہ کوئی

سن بھائی ہن مسئلہ دساں نیکیاں کھٹن والا
بھر لے دامن جتنا چاہیں واہ کم سوکھالا

خوش ہو کے توں ماں پیو تائیں ویکھیں جتنی واری
اتنے حج ثواب پیارے دیوے خالق باری
خوش قسمت اوہ جس دے ماں پیو زندہ دنیاں اتے
تابعداری حاصل جاگن بھاگ تنہاندے ستے

سیدنا ابن عباس رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((اِنَّ رَسُوْلَ اللّٰہِ ﷺ قَالَ مَا مِنْ وَلَدٍ بَارٍّ یَنْظُرُ اِلٰی وَالِدَیْہِ نَظْرَۃَ رَحْمَۃٍ اِلَّا کَتَبَ اللّٰہُ لَہٗ بِکُلِّ نَظْرَۃٍ حَجَّۃً مَبْرُوْرَۃً قَالُوْا وَاِنْ نَّظَرَ کُلَّ یَوْمٍ مِائَۃَ مَرَّۃٍ قَالَ نَعَمْ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَاَطْیَبُ))

(مسلم شریف)

واہ سبحان اللہ کیا سوہنے دسے سانوں سچ
جیوں جیوں خوش ہو ماں پیو ویکھیں اتنے ملدے حج
ستا سودا اکٹھی کر لے نیکیوں مول نہ رج
فَاسْتَبِقُوا الْخَیْرَاتِ پیارے نیکیاندے ول بھج
نیکی تھیں خوش ہووے مولا بدیاں دیوے کج
نیکیاں قبر اندر کم آون جدوں بلاون بج منکر نکیر
ماں پیو زندہ جس دے بھائی رحمت ٹھاٹھاں مارے
خدمت کر کے ماں پیو سندی جنت لین ہلارے
پچھ یتیماں کولوں جا کے ماں پیو مرے جنہاندے
در در رلدے دھکے کھاندے نہ سر پیر تنہاندے
تن من ننگا کوئی نہیں پچھ دا سردی مار مکایا
جے ماں ہوندی گل نال لاؤندی کر دی رحم سوایا

عید دیہاڑے ماپیاں والے عیشاں خوشیاں کر دے
ماپیاں باجھ یتیم نمانے رو رو ہوکے بھر دے
ماپیاں والے ہر دن اندر کھاون جو من بھانا
ماپیاں باجھ یتیماں تائیں ملے نہ اچھا کھانا
دنیا اندر ماں پیو سندی نعمت ہور نہ کوئی
مر گئے ماپے پھر پچھتاویں ویلا لنگ گیوئی
خوش ہو کے کر خدمت انہاں جے توں جنت جانا
جنت دوزخ ایہو تیرے کہے رسول ربانا
خدمت کرنے والیاں تائیں مل دی قرب حضوری
نافرماناں بے ادباں نوں مل دی نامنظوری
ماں پیو دا حق دساں تینوں کھول دل دی تاکی
ماں پیو دے نال نیکی کریو مول نہ بنیو عاقی
چن چن کے میں دساں تینوں وچ حدیثوں موتی
ویکھ تعلیم پیغمبر دی کیا سوہنی لڑی پروتی
پاک نبی دیاں سوہنیاں باتاں کون کرے کوئی ریساں
خوشبو رنگ برنگی آوے پڑھ کے ویکھ حدیثاں
چنبا عطر رویل گلابوں ودھ آوے خوشبوئی
جنہاں نصیباں دے وچ ہوئی بیڑا پار گیوئی
سننے والیا آڈھک نیڑے نہ جا پرے پریرے
روز قیامت آون گے کم عمل کمائے تیرے
آڈھک نیڑے آڈھک نیڑے نبی سناوے ہوکا
پار سلامت لے جاواں تینوں اے مولا دیا لوکا

جے توں بات نبی دی منے دوہیں جہانی ترسیں
جے توں نافرمانی کیتی دوزخ اندر سڑسیں

موت آئی تے توبہ والا بند ہوسی دروازہ
وقت غنیمت جان پیارے ہوندا پیا آوازہ

لے ہن ساقی جام پلادے ہوش کریں کچھ پیارے
پڑھ کے ویکھ حدیث نبی دی کھل سن راز نیارے

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ:

((عَنْ اَبِیْ هُرَیْرَةَ رضی الله عنه قَالَ جَآءَ رَجُلٌ اِلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ فَقَالَ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ مَنْ اَحَقُّ مِنَ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِیْ.

(١) قَالَ اُمُّكَ ------------------ قَالَ ثُمَّ مَنْ

(٢) قَالَ اُمُّكَ ------------------ قَالَ ثُمَّ مَنْ

(٣) قَالَ اُمُّكَ ------------------ قَالَ ثُمَّ مَنْ

(٤) قَالَ اَبُوْكَ ------------------ وفی روایة

ثُمَّ اَدْنَاكَ اَدْنَاكَ)) (بخاری، مسلم)

''سیدنا ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ ایک آدمی نے آ کر رسول اللہ ﷺ سے سوال کیا کہ اے اللہ کے رسول میں لوگوں میں سے کس کے ساتھ نیکی کروں؟ فرمایا: ھادی برحق نے کہ نیکی کی زیادہ مستحق تیری ماں ہے اس نے کہا اور کون؟ فرمایا: تیری ماں پھر پوچھا اور کون؟ فرمایا: تیری ماں اس نے چوتھی دفع پوچھا اور کون؟ فرمایا تیرا باپ ایک روایت میں ہے کہ ثُمَّ اَدْنَاكَ اَدْنَاكَ یعنی ماں باپ کے بعد جو قریبی رشتہ دار ہو، اس کے ساتھ نیکی کر۔''

ابوہریرہؓ کرے روایت آیا اک سوالی
خدمت وچہ نبی دی جس دی شان بلند کمالی

ادبوں خدمت دے وچ آکھے اے رسول سچاواں
کس دا حق میرے تے جسدے نال احسان کماواں

قَالَ اُمُّكَ فرمایا حق زیادہ امی
نیکی کریں اوہدے نال جہیڑی نانی دے گھر جمی

پچھیا ہور کدے نال پھر فرمایا تیری امی
جس نے حکم رسول نہ منیا قسمت اوس نکمی

چوتھی وار سوال کیتا فرمایا ابا تیرا
ہور احسان اوہدے نال رشتے دار قریبی جہیڑا

ماسی پھوپھی بہن بھائی تے چاچا تایا تائی
دادا دادی نانا نانی بہت قریبی سائی

ماں پیو راضی تے رب راضی کہے رسول حقانی
ماں پیو غصے تے رب غصے ہو گئی نافرمانی

سیدنا عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہ سے روایت ہے رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: قَالَ رِضَى الرَّبِّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَسَخَطِ الرَّبِّ فِيْ سَخَطِ الْوَالِدِ، (ترمذی، ابن حبان، طبرانی) ''فرمایا: رب کی خوشی باپ کی خوشی میں ہے اور رب کی ناراضگی والد کی ناراضگی میں ہے۔''

نبی کہیا اس دنیا اندر آسی اک زمانہ
طرح طرح دے قہر خدا دے بن سن لوگ نشانہ

عورت دی اس ویلے بندہ کرسی تابعداری
ماں دا کوئی حکم نہ منے صاف ہوون انکاری

یاراں دوستاں نال اوہ ڈاہڈی پینگ محبت پاون
بہت قریبی کرن انہاں پیو نوں دور ہٹاون

قوم دے چوہدری حاکم جیہڑے ہوسن سخت رذالے
بریائیاں دا چرچا ہوسی کم شیطاناں والے

عورتاں گاون شرم نہ کھاون عام ہوسی بریائی
ماں پیو بھائی خاوند ویکھن شرم نہ رہسی کائی

سینما وچ ریکارڈ عورت کڈھ کڈھ ہیکاں گاوے
وانگ دیوثاں طرف انہاندی ہر کوئی سننے جاوے

پیسے خرچن وقت گواون مل لیون گمراہی
بے عقلاں نوں مار خدا دی جہاں شرم ونجائی

اوس ویلے پھر سمجھو آوے رب دی قہر قہاری
طرح طرح دے وچہ عذاباں پھسے خلقت ساری

وچ مشاہدے اندر ساڈے آیا اوہو زمانہ
ماں پیو رلدے مندے حالیں کون کرے خصمانہ

ادب آداب لحاظ نہ کوئی نہ دل خوف خدا دا
شیطان دے چیلے ہوسن دل وچ برا ارادا

لفظ بلفظ ہسن پورے ہوندے سب نشان قیامت
قہر خدا دا نازل ہووے برے عملاں دی شامت

علاماتِ قیامت:

سیدنا ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے فرمایا رسول اللہ ﷺ نے:

((اِذَا اتُّخِذَ الْفَیْءُ دِوَلًا وَالْاَمَانَۃُ مَغْنَمًا وَالزَّکٰوۃُ مَغْرَمًا وَتُعُلِّمَ لِغَیْرِ الدِّیْنِ وَاَطَاعَ الرَّجُلُ اِمْرَاَتَہٗ وَعَقَّ اُمَّہٗ وَاَدْنٰی

صَدِیْقَهٗ وَاَقْصٰی اَبَاهُ وَظَهَرَتِ الْاَصْوَاتُ فِی الْمَسَاجِدِ وَسَارَ الْقَبِیْلَةَ فَاسِقُهُمْ وَكَانَ زَعِیْمُ الْقَوْمِ اَرْذَلَهُمْ وَاُكْرِمَ الرَّجُلُ مَخَافَةَ شَرِّهٖ وَظَهَرَتِ الْقَیْنَاتُ وَالْمَعَازِفُ وَشُرِبَتِ الْخُمُوْرُ وَلَعَنَ اٰخِرُ هٰذِهِ الْاُمَّةِ اَوَّلَهَا فَارْتَقِبُوْا عِنْدَ ذَالِكَ رِیْحًا حَمْرَاءَ وَزَلْزَلَةً وَخَسْفًا وَمَسْخًا وَقَذْفًا وَاٰیَاتٍ تَتَابَعَ كَنِظَامٍ قُطِعَ سِلْكُهٗ فَتَتَابَعَ)) (ترمذی شریف)

”سیدنا ابوہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا جب مال غنیمت کو دولت قرار دے دیا جائے گا یعنی مال غنیمت کو امراء اور صاحب منصب لوگ دولت قرار دے کر خود ہڑپ کر جائیں گے، اور لوگوں کو اس میں سے حصہ نہیں دیں گے اور جب امانت (مال) کو غنیمت شمار کر لیا جائے گا (یعنی امانت میں خیانت کریں گے۔ اور جب زکوٰۃ کو تاوان (چٹی) سمجھ لیا جائے گا۔ اور جب علم دین کے لیے نہیں دنیا حاصل کرنے کیلئے سیکھا جائے گا اور جب مرد عورت کی تابعدار کرے گا۔“

یعنی جو کچھ عورت کہے گی اس کو بجالائے گا اور جب بیٹا ماں کی نافرمانی کرے گا اور اس کو رنج دے گا، اور جب آدمی دوست کو اپنا ہم نشیں بنائے گا۔ اور باپ کو دور کر دے گا اور جب مسجدوں میں آوازیں بلند کی جائیں گی یعنی زور زور سے آوازیں بلند کی جائیں گی اور جب قوم کی سرداری قوم کا ایک فاسق آدمی کرے گا، اور جب قوم کے امور کا سربراہ قوم کا کمینہ اور ارذل شخص ہوگا۔ اور جب آدمی کی تعظیم اس کی برائیوں سے بچنے کے لیے کی جائے گی تا کہ کوئی نقصان نہ پہنچاوے۔ اور جب گانے والی عورتیں ظاہر ہوں گی۔ اور جب باجے ظاہر ہوں گے اور جب شراب پی جائے گی، اور جب امت کے پچھلے لوگ اگلے لوگوں کو برا کہیں گے اور ان پر لعنت کریں گے۔ اس وقت تم ان چیزوں کے وقوع میں آنے کا

انتظار کرو، تیز وتند سرخ آندھی آئے گی، زلزلے آئیں گے زمین میں دھنسائے جائیں گے صورتیں مسخ وتبدیل ہوجائیں گی پتھروں کے برسنے کا ان پر پے در پے نشان آئیں گے گویا وہ موتیوں کی ایک ٹوٹی ہوئی لڑی ہے جس سے پے در پے موتی گر رہے ہیں۔ قیامت کے ظہور کے نشان یہ ہوں گے۔

نبی کہیا اس دنیا اندر آسی ایک زمانہ
رقص سرود موسیقی والا کرسن شور زناناں

گاون اتے وجاون والیاں عورتاں پیدا ہوون
ننگا ناچ ویکھاون اتے ایمان انہاندا کھوون

پردہ بے حیائی والا لاہکے سٹن دھرتی
منہ ننگا کر وچ بازاراں پھرن آوارہ گردی

غیرت اٹھ دلاں تو جاوے ہوسی بے حیائی
اک دوجے دا ادب نہ کرسن کرن لحاظ نہ کائی

شراب نوشی بھی عام ہو جاوے بھر بھر پین رکاباں
جھگڑے اتے فساد زیادہ کرسن کم خراباں

کتیاں وانگ زنا کریسن اتنی ہوگ بے شرمی
قتل وغارت ظلم تعدی مول نہ پکڑن نرمی

پہلیاں امتاں اندر جتنے عیب تمامی آئے
قہر الٰہی نازل ہویا سارے مار مکائے

اوہو عیب اس امت اندر سارے نظری آون
شیطاناندی گرم بازاری جالاں وچہ پھساون

روز قیامت نال انہاندے دوزخ ڈالے جاون
بد عملاں دے پاروں سڑن کدے نجات نہ پاون

باغی نافرماناں کارن دوزخ رب تپائی
دوزخ دی اگ دم دم ساڑے کدے نہ ہوگ رہائی

رب نبی دا باغی ہو کے کتنا وقت لنگاویں
موت نقارا سرتے وجے آخر پکڑیا جاویں

رب دے جدوں سپاہی آ کے گل وچ سنگل پائے
ساری دنیا وچوں کہیڑا جمیاں آن چھڈائے

ماں پیو بھین بھائی تے بیلی تکدے رہن نمانے
سب دے ویہندیاں ویہندیاں تیرے ہوسن کوچ چلانے

مخمل ریشم اتے دوشالے سارے جان اوتارے
اکو پہن فقیری بانا قبریں ہون اوتارے

پاک نبی فرمایا بھائی دنیا حرص نکمی
مریاں دولت ساتھ نہ جاوے جھاڑ کے جاوے کنی

کبر غرورت اندر بھریا آکڑ مول نہ بھنی
قبر اندر سائیں مار مار کے کر دیون اکھ انی

پچھن گے اوہ رب دے باغیا کیوں نہیں توں گل منی
حق پیغام خدا دا آیا مول نہ پایا کنی

وسکی پی کے عیش اوڈائے وقت گزاریا رنی
شکر نہ کیتا نعمت رب دی کھا کے ون سونی

پین شراباں رشوت کھاون رات گزارن چکلے
اندروں دل دے کالے باہروں نہاتے دھوتے بگلے

کھاون حق غریباں والا رشوت مول نہ چھوڑی
خونخوار درندے ہو گئے قوم دی دھون مروڑی

کی ہویا جے کھا کھا اونہاں ماس ودھالیا یارو
بھار قوم دا اپنی گردن اتے پالیا یارو
بڈھے ماں پیو رلدے پھر دے کوئی نہ لیندا ساراں
کاراں کوٹھیاں اندر پتر کر دے عیش بہاراں
بڈھیاں نوں کڈھ بیٹھک اندر رکھن ایک اکیلا
کمریوں اندر نال اولاداں کر دے خوشیوں میلا
اوندے جاندے مول نہ ویکھن نہ کوئی پچھن والا
عبدالرحیما بڈھپاں والا ہوندا مندا حالا
توں بھی سوچ وڈیرا ہو گیا رب نال لالے یاری
عیباں اتے گناہاں اندر عمر گئی لنگ ساری
بہت گناہیں یا رب سائیں بیڑا پار لگائیں
روز قیامت فضل اپنے تھیں نیکاں نال ملائیں

ضعیف العمر والدین دا آنکھوں دیکھا حال ایک ہندو دی زبانی

بڈھا بابا کھوں کھوں کر دا نہ جیتا نہ موآرے
پت تیلیے دیہن دھکیلے چھوڑ ہمارا بوہارے
جو محنت کر کے ہتھیں پالیا اونتر گیا او سوآرے
گلاب داس ہر بھجن بنا توں گل وچہ پایا جو آرے
پت تیلیے یار سندھوئی مسات پتارن بھیارے
اجمرک تیرا ہر کوئی بیلی ججرک ہاتھ روپیہ رے
سکھ آیا تے نیڑے آئے دکھ آیا بھج گیارے
گلاب داس ایہہ ٹھگاندی یاری اوڑک کوڑی پیارے

بیان! نوہاں دے نال حسن سلوک سے رہنا

رب نے خاص قانون بنایا پتراں کریو شادی
نوہاں جدوں لیاؤ گھر وچہ انہاں کرو آبادی

طور طریقہ ورتارے دا الفت نال سکھاؤ
انہاں نوں تسی دھیاں سمجھو مول نہ پرے ہٹاؤ

ماں پیو بھیناں بھائیاں نوں جو چھوڑ تساں لڑ لگی
حکم خدا دا منیاں اس نے نال تساں اٹھ وگی

جنہاں نازاندے نال پالی سارے لاڈ لڈائے
اوہ اج تہاڈی خاطر اس نے سارے گھول گھمائے

حق تساڈا نال انہاندے خوب کرو دلجوئی
اپنیاں دھیاں وانگو سمجھو سختی کرو نہ کوئی

جے کوئی غلطی ہووے انہاں تھیں نال صبر دے جریو
اپنیاں دھیاں پتراں وانگوں معاف انہاں نوں کریو

ٹھیک جو گھر وچہ وڈے ہون اوہو نظام چلاون
اپر چھوٹیاں دے حق سمجھن شفقت رحم کماون

اج کل ویکھن دے وچہ آیا گھر گھر ہون لڑائیاں
سس نوہاں دی بندی ناہیں رو رو دین دوہائیاں

جے کوئی غلطی نونہہ تھیں ہووے سو سو طعنے دیندی
جھگڑے دا مڈھ بنھے آپے ماں پیو اوس پیندی

پتر نوں سکھلا کے اس نوں مار پواوے دونی
آکھے کر لے مقابلہ میرا چھڈیا چرخہ پونی

باہروں پتر آیا جس دم اوندے دا کن بھریا
آ کھے رن ستاوے تیری کوئی کم نہ کریا
کھاون تے پکاون والا کم نہ دسیا امی
ایسے وڈے لاڈاں والی مرے لئی سی جمی
سو سو طعنے دے کے مائی پتر تھیں مرواوے
آکھے پلے جاہل پے گئی کوئی کم نہ آوے
ایہو جہے گھر اندر بھائیو رحمت مول نہ ہووے
جھگڑے دا مُڈھ بھنن کارن آن شیطان کھلووے
سن مائی جے دھیاں وانگوں جے کر اسنوں جانے
گھر وچہ رہے سلوک ہمیشہ کدے نہ مکن دانے
تو دھی اس نو جانے تے اوہ تینوں سمجھے مائی
گھر وچہ دونی برکت ہووے آوے نیک کمائی
جس نے تیرے پترا توں ماں پیو گھول گھمائے
توں ہن سختی دے منہ لیاویں مندے حال بنائے
نناناں بھی سر چڑھ چڑھ بولن ہر کوئی رعب جماوے
اوہ بیچاری سڑ بل کلی اپنا آپ جلاوے
ظلم تعدی ظلم تعدی ہرگز روا نہ آیا
طعنے جھڑکاں دے دے اس نوں وچہ مصیبت پایا
سوہرا بھی سن جھوٹیاں گلاں گال گلوچ کریندا
پتر نوں کہے دے طلاقاں دشمن وانگوں دہیندا
جے کر اپنیاں دھیاں کولوں ہووے کوئی خرابی
پردہ پاون بولن ناہیں کرن معاف شتابی

یاد رکھو ایہ بے انصافی رب نوں مول نہ بھاوے
موت آئی تے اکھاں کھلسن جس دم پکڑیا جاوے

اتّ خدا دا ویر پیارے ہے مشہور مقولا
گھر دا آپ نظام وگاڑے چلیں بے اصولا

باپ بنیں دھی اس نوں سمجھیں شفقت رحم کماویں
میٹھا بول زبانوں اس تھیں خدمت آپ کراویں

رب نے ڈالی تیرے اتے ڈاہڈی ذمہ داری
گھر وچہ نیکی حکم سناویں رب دی تابعداری

صد افسوس ذمہ داری دا کوئی خیال نہ کر دا
نیچے کرن ذلیل کسے نوں زور لگاون فردا

عبدالرحیما ٹھیک دلاں تھیں خوف خدا دا ونجا
اُک دوجے تے رعب جماوے کیا کانا کیا گنجا

روز قیامت پچھے جاون ظلم تعدی پاروں
پکڑے جاون بدلہ پاون رب دے وچہ سرکاروں

اس تھیں بعد دساں حق ماں پیو کھول دے دل دے تائیں
تشنہ ہو جاوے پوری دل دی جام پلاوے ساقی

سیدنا جاہمہ رضی اللہ عنہ نے رسول اکرم ﷺ کے پاس حاضر ہو کر عرض کی۔

((یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ اَرَدْتُّ اَنْ اَغْزُ وَقَدْ جِئْتُ اَسْتَشِيْرُكَ فَقَالَ هَلْ لَّكَ مِنْ اُمٍّ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَالْزِمْهَا فَاِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلِهَا))

”کہنے لگا: اے اللہ کے رسول ﷺ! میں جہاد کرنا چاہتا ہوں، اور آپ کے پاس مشورہ لینے آیا ہوں فرمایا تیری ماں زندہ ہے، عرض کیا ہاں زندہ ہے فرمایا: اس کی خدمت میں حاضر رہنے کو لازم پکڑ کیوں کہ جنت ماں کے قدموں کے

نیچے ہے۔" (احمد والنسائی)

نیز باپ کے حق میں فرمایا:

((اَلْـوَالِدُ اَوْسَطُ اَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَاِنْ شِئْتَ فَحَافِظْ عَلَى الْبَابِ اَوْ ضَيِّعْ)) (ترمذی و ابن ماجه)

"فرمایا: باپ جنت کے دروازوں کا عمدہ دروازہ ہے چاہے اس کی حفاظت چاہے اس کو ضائع کر دے یعنی بہشت میں جانے کا سبب باپ کی رضامندی ہے۔"

جنت ماں دے قدماں تھلے پاک نبیؐ فرمایا
جس نے تابعداری کیتی جنت حاصل پایا

ماواں رحمت برکت والیاں مانواں ٹھنڈیا چھاواں
دکھ ویکھن تے آکھن بچیا جندڑی گھول گھماواں

بچے نوں تکلیف جے آوے رحمت دوڑی آوے
کرے حفاظت گرمیوں سردیوں ہو قربانی جاوے

سب تکلیفاں سرتے جھلے واری ہوندی جاوے
کوہڑا، کبجا، گنجا بے شک ہووے پھلاں وانگ رکھاوے

چمے چٹے بچے تائیں سو سو لاڈ لڈاوندی
اپنی بھکھ پیاس نہ جانے اس نوں دودھ پلاندی

اتنی خدمت ماواں کردیاں سن میٹھوں دلجانی
اس دا صلہ نہ پورا ہووے وچ اپنی زندگانی

باپ تیرا اوہ تیرے کارن جنت دا دروازہ
عمدہ جان وسیلہ تیرا کرے رسول آوازا

جے چاہیں اوہ قائم رکھیں کر کے تابعداری
لنگ کے اوس دروازیوں لیویں جنت عیش بہاری

جے توں نافرمانی کیتی ڈھاہ دتا دروازہ
جنت ہر گز مول نہ ملسی نہ ہوسی دم تازا
سکھ نہ پاویں دکھ اٹھاویں باپ کنوں انکاری
ایتھے اوتھے دوہیں جہانی ملسی سخت خواری
جنت اندر عاق نہ جاون پاک نبیؐ فرماوے
ایتھے اوتھے ملے نہ ڈھوئی رحمت مول نہ پاوے
اپنے ماں پیو نوں دکھ کر کے ہر گز مول نہ ڈولو
ماں پیو لکھیں ہتھ نہ آون ساری دنیا ٹولو
ماں پیو سندی نعمت دنیاں اندر مول نہ کوئی
ماں پیو مرے جہاندے پچھ انہاں نال کی کچھ ہوئی
نک آلودہ خاک آلودہ حضرت دا فرمیدہ
ماں پیو دی جس خدمت کر کے جنت نہیں خریدا

سیدنا ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ روایت کرتے ہیں کہ:

((اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ رَغِمَ اَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ قِيلَ مَنْ يَا رَسُولَ اللّٰهِ قَالَ مَنْ اَدْرَكَ اَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ اَحَدَهُمَا اَوْ كِلَيْهِمَا فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ)) (مسلم)

"فرمایا: سرورِ کائنات حبیب کبریا محمد مصطفیٰ ﷺ نے کہ وہ آدمی خاک میں رل جائے ناک اس کی مٹی میں رل جائے خاک آلودہ ہو جائے ناک اس کی جس کے ماں باپ بوڑھے ہو جائیں یا دونوں میں سے ایک پھر ان کی خدمت کر کے جنت میں داخل نہیں ہو جاتا معلوم ہوا کہ جنت میں داخل ہونے کا ماں باپ بہت بڑا عمدہ وسیلہ ہے۔"

ایہ ماں باپ جنت دا بھائی عمدہ جان وسیلہ
بڈھے ماں پیو نال انہاں کر نیکی دا کچھ حیلہ

ماں پیو جنت دوزخ تیرے بھایا دنیا اتے
جنہاں خدمت مول نہ کیتی بھاگ تنہاندے ستے

نافرماناں بے ادباں نوں مولا دوزخ سٹے
نیکی نا منظور انہاندی دوہیں جہانی لٹے

کسی شاعر نے مذکورہ حدیث کا ترجمہ اس طرح اپنے اشعار میں بیان کیا ہے ؎

اک دن نبیؐ نے حلقہ احباب میں یہ لفظ
تین بار دہرائے کہ ناک اس کی کٹ گئی

اصحاب نے کہا کہ یہ کم بخت کون ہے
توقیر جس کی حضرت باری میں گھٹ گئی

ارشاد یوں ہوا کہ وہ فرزند ناخلف
گھر جس کے جنت آئی اور پلٹ گئی

ماں باپ کا جسے بڑھاپے میں نہ ہو خیال
اس ناسعید بیٹے کی قسمت الٹ گئی

ماں باپ کے ساتھ باتیں کرنے کا طریقہ قرآن کریم کی روشنی میں

پیو دے نال کرو جد باتاں ادب قرآن سکھاوے
ابا ابا کہہ کے نال پیار بلایا جاوے

بے ادبی دے نال نہ بولو کرو کلام نہ کوڑی
متاں ناراض ہو جاوے ابا پے طبیعت سوڑی

ادب آداب قرآن سکھاوے نقشہ ویکھ قرآنوں
کیوں کر بیٹا پیو نال بولے کر دا سخن زبانوں
ابراہیم کہے پتر نوں اے میرے فرزندہ
میں وچ خوابے راہ رب دے تینیں ذبح کراں دلبندہ

﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَابُنَيَّ إِنِّيٓ أَرٰى فِي الْمَنَامِ أَنِّيٓ أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَآ أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِيٓ إِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِيْنَo﴾ (الصافات: ۱۰۲)

پیو آکھے وچہ خوابے ویکھیا ذبح کراں میں تینوں
راہ اللہ دے کیوں کر تیرا دس ارادہ مینوں
پتر آکھے ابا جی میں کوئی نہ عذر لیاواں
راہ اللہ دے جے لکھ جاناں ہوون گھول گھماواں
اے ابا جی اوہ کم کریو جہڑا حکم خدا دا
انشاء اللہ صبر کراں گا دل وچہ نیک ارادہ
ٹھیک پیو نے ذبح کرن نوں پتر جدوں لٹایا
چپ کر کے نہ عذر لیایا ادبوں سی نوایا
فرماں داری والی پتر شرط کیتی جاں پوری
پیو پتراں نوں وچہ سرکارے مل گئی قرب حضوری
قد صدقت الرویا والا لقب دتا رب باری
روز قیامت تیکر ایہو سنت ہو گئی جاری
مشرق تھیں لے مغرب تائیں لوگ کرن قربانی
ابراہیمی سنت ہے ایہ دسیا نبیؐ حقانی
سن بھائی توں باپ اپنے دا نافرمان نہ بننا
نیکی حکم سناوے جس دم ہر گز عذر نہ کرنا

خدمت کارن جدوں بلاوے جلدی حاضر ہوویں
دن ہووے یا رات پیارے ادبوں پیش کھلوویں
ماں پیو بھاویں کافر ہووے پھر بھی ادبوں بولیں
جیویں تعلیم قرآن سکھاوے سخن زبانوں رولیں

کافرو مشرک ماں باپ کے ساتھ گفتگو کرنے کا سلیقہ قرآن کی روشنی میں:

گفتگو نمبر ا۔﴿وَ اذۡکُرۡ فِی الۡکِتٰبِ اِبۡرٰہِیۡمَ اِنَّہٗ کَانَ صِدِّیۡقًا نَّبِیًّا﴾ (مریم: ٤١)

گفتگو نمبر ٢۔﴿اِذۡ قَالَ لِاَبِیۡہِ یٰۤاَبَتِ لِمَ تَعۡبُدُ مَا لَا یَسۡمَعُ وَ لَا یُبۡصِرُ وَ لَا یُغۡنِیۡ عَنۡکَ شَیۡئًا﴾ (مریم: ٤٢)

گفتگو نمبر ٣۔﴿یٰۤاَبَتِ اِنِّیۡ قَدۡ جَآءَنِیۡ مِنَ الۡعِلۡمِ مَا لَمۡ یَاۡتِکَ فَاتَّبِعۡنِیۡۤ اَهۡدِکَ صِرَاطًا سَوِیًّا﴾ (مریم: ٤٣)

گفتگو نمبر ٤۔﴿یٰۤاَبَتِ لَا تَعۡبُدِ الشَّیۡطٰنَ اِنَّ الشَّیۡطٰنَ کَانَ لِلرَّحۡمٰنِ عَصِیًّا﴾ (مریم: ٤٤)

گفتگو نمبر ٥۔﴿یٰۤاَبَتِ اِنِّیۡۤ اَخَافُ اَنۡ یَّمَسَّکَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحۡمٰنِ فَتَکُوۡنَ لِلشَّیۡطٰنِ وَلِیًّا﴾ (مریم: ٤٥)

"اور یاد کر کتاب ذکر ابراہیم علیہ السلام کا بے شک وہ سچا نبی تھا۔

ا۔ جب کہا اس نے اپنے باپ کو اے میرے باپ کیوں پوجتے ہو اس کو جو سنتا نہیں اور نہ دیکھتا ہے اور نہ کام آئے تیرے۔

٢۔ اے ابا جان مرے پاس علم آچکا جو تیرے پاس نہیں پس میرے پیچھے چل میں سیدھی راہ دکھا دوں گا۔

٣۔ اے ابا جان شیطان کی پوجا نہ کر کہ وہ شیطان رحمٰن کا نافرمان ہے۔

٤۔ اے ابا جان میں ڈرتا ہوں کہ کہیں تجھ کو رحمٰن سے عذاب نہ آ جائے اور تو

شیطان کا ساتھی بن جائے۔"

مشرک باپ کا پتر کو جواب سختی کے ساتھ:

﴿قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَ اهْجُرْنِيْ مَلِيًّا۝﴾ (مریم: ٤٦)

"باپ کا جواب: بولا کیا تو میرے معبودوں سے منہ موڑتا ہے اے ابراہیم اگر تو باز نہ آیا تو تجھ کو پتھر سے مار دوں گا، اور تو میرے پاس سے دور ہو جا، یہاں سے نکل جا۔"

ابراہیم پیغمبر رب دا پیو نوں واعظ سناوے
اے ابا جی اے ابا جی گل گل نال بلاوے
اے ابا جی کیوں تسی کر دے پوجا غیر خدا دی
نہ کن اکھیں نفع نہ دیون نہ کجھ کرن بربادی
اے ابا جی علم خدا نے بخشیا میرے تائیں
پچھے لگ ٹرو جے میرے پاواں سیدھے راہیں
اے ابا جی نہ تسی کریو پوجا خاص شیطانی
بے شک اوس شیطان خدا دی کیتی نافرمانی
اے ابا جی ڈر مینوں لگدا اندر حشر دیہاڑے
نافرمانی پاروں تہانوں دوزخ دی اگ ساڑے
میں نہ چاہواں روز قیامت ہووے ساتھ شیطاناں
اے ابا جی کلمہ پڑھ لو منو حکم ربانا
پتر نیک نصیحت کر دا نال ادب دے بولے
پیو ظالم پھڑ جھڑکاں دیندا کوئی نہ بات قبولے
آکھے ابراہیماں توں تے چھڈیا مذہب پرانا
باز نہ آیوں پتھر کھاسیں چھڈ دے جلد ٹکانا

گھر نوں چھڈ کے میرے کولوں ہو جا دور شتابی
اکو رب دی پوجا آکھیں بنیوں خاص وہابی
ہور بزرگاں نوں نہ منے اکو اللہ منے
پتھراندے نال مار دیونگا گھر تھیں ہو جا بنے

ایڈاتوں مواحد بنیوں ہوراں دے در چھڈے
انہاں بزرگاں دی نت پوجا کر دے آہے وڈے
ساڈے گھر وچ پیدا ہو کے ساڈے نال لڑائی
جنہاندی اسی پوجا کر دے توں آکھیں گمراہی

جنہاں نوں نت مندے آہے ساڈے وڈ وڈیرے
ایہ سب بابے کرنی والے گزرے لوگ چنگیرے
وچہ مصیبت دے کم آون پوریاں کرن مراداں
توں بھی من جا ابراہیما نہ کر کم فساداں

جے توں انہانوں نہیں پوجا کرنی ہو جا دور شتابی
ساڈے معبوداں دا منکر پائی ایڈی خرابی
ہو جا دور اکھاں توں میرے نہ ایتھے پاویں پھیرا
سن لے ابراہیماں نہ توں میرا نہ میں تیرا

ابراہیم کہے سن ابا میں نہ جھگڑا پاواں
بس ہون سانجھ لیں گھر اپنا میں ایتھوں ٹرجاواں
آخر تیئں سلام میرا میں رب تھیں کراں دعائیں
آکھے یا رب باپ میرے نوں سدھے راہ تے لائیں
سلام میرا میں تیرے کارن بخشش رب تھیں منگاں
ہے اوہ میرا حافظ ناصر منگاں مول نہ سنگاں

چھڈیا سب گھر بار پیارا خاص توحید نہ چھڈی
سچا پکا مومن جس وچہ ایہ نشانی وڈی
چھڈیا ماں پیو تے گھر اپنا ہوئے جلد روانہ
سفر لمبا تے منزل اوکھی حافظ رب توانا
حکم خدا تھیں سب کچھ اپنا کر دتا قربانی
کر دے رہے جہاد ہمیشہ اپنی وچ زندگانی
سبق توحید ہے اوکھا ڈاہڈا جس نے یاری لائی
ایس نگر وچ جھاتی پائی اپنی جاں کھپائی
جیوں چپ کر کے رگڑا کھاوے جان کھپاوے مہندی
بن کے خاک نمانی عاجز ہتھاں تے چڑھ بہندی
سٹاں کھا کے تن من اندر سرمہ خاک ہو جاوے
پھر اوہ سوہنیاں اکھاں اندر جاں مقام بناوے
دھوبی کپڑا اگ تے چاہڑے پتھراں تے چک مارے
کھا کھا سٹاں پاک ہووے منظور کرن فیر سارے
عبدالرحیم توحید دا مسئلہ ڈاہڈا کوڑا ہویا
جس نے وعظ توحید سنائی وچہ مصیبت ڈھویا
ابراہیم پیغمبر نوں رب کئی طرح آزمایا
دوست رب دا ہر آزمائش اندر پورا آیا
تے پھر سارے جگ دا ابراہیم امام بنایا
ابراہیم خلیل اللہ دا لقب پیغمبر پایا
الغرض پیغمبر پیو اپنے دے نال ادب دے بولے
ابا ابا کہے زبانوں سچے موتی رولے

ایسے طرح توں بھی بھائی سخن زبانوں بولیں
اچھی بات قبولیں جلدی کر کے دکھ نہ رولیں

ماری عمراں تیرے تائیں اس نے کھٹ کھوایا
اس دی خدمت کرنے دا ہم وقت ہے تیرا آیا

روٹی کپڑا پیسے دیویں رکھیں جیب نہ خالی
روزی دے وچہ برکت دیوے پاک خداوند عالی

ماں پیو دی توں خدمت کر کے دل انہاندا ٹھاریں
نرمی دے نال بولیں پیارے دبکا مول نہ ماریں

اف تک بولن روا نہ آیا اتنا قدر انہاندا
کون گھٹاوے خاص ودھایا رتبہ رب جنہاندا

ادباں والے دین دنیا وچ پاون کل مراداں
بے ادباں نوں ملے نہ ڈھوئی کر دے کم فساداں

ماں پیو دی جو خدمت کر دے دوہیں جہانی تردے
جو گستاخ بے ادب کمینے مندے حالیں مردے

بے ادباں نوں مار خدا دی دوہیں جہانی ردے
روز قیامت بے ادبی تھیں دوزخ جاون گڈھے

نافرماناں بے ادباں دا قصہ کھول سناواں
سورہ ھود سپارہ باراں وچ قرآنوں پاواں

بے ادباں دا یار نہ کوئی نہ درگاہے ڈھوئی
جس دن پکڑ خدا دی آوے پچھے حال نہ کوئی

نافرمان اور بے ادب پتر دا حال اور اس دا حشر قرآن پاک کی روشنی میں:

﴿وَ نَادٰی نُوۡحُ نِ ابۡنَہٗ وَ کَانَ فِیۡ مَعۡزِلٍ یّٰبُنَیَّ ارۡکَبۡ مَّعَنَا وَ لَا تَکُنۡ مَّعَ الۡکٰفِرِیۡنَ۝﴾ (ھود)

''اور نوح علیہ السلام نے بیٹے کو پکارا، اور وہ کوہ طور کے کنارے کھڑا تھا، اے بیٹا ہمارے ساتھ کشتی میں سوار ہوجا اور کافروں اور نافرمانوں کا ساتھ چھوڑ دے۔''

نافرمان بے ادب پتر کا پیو کو جواب:

﴿قَالَ سَاٰوِیۡۤ اِلٰی جَبَلٍ یَّعۡصِمُنِیۡ مِنَ الۡمَآءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الۡیَوۡمَ مِنۡ اَمۡرِ اللّٰہِ﴾ (ھود: ۴۳)

''پتر نے کہا میں جودی پہاڑ پر چڑھ کر جگہ پکڑ لوں گا وہ مجھے پانی کے طوفان سے بچالے گا۔''

باپ نے کہا:

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الۡیَوۡمَ مِنۡ اَمۡرِ اللّٰہِ اِلَّا مَنۡ رَّحِمَ وَ حَالَ بَیۡنَہُمَا الۡمَوۡجُ فَکَانَ مِنَ الۡمُغۡرَقِیۡنَ۝ وَ قِیۡلَ یٰۤاَرۡضُ ابۡلَعِیۡ مَآءَکِ وَ یٰسَمَآءُ اَقۡلِعِیۡ وَ غِیۡضَ الۡمَآءُ وَ قُضِیَ الۡاَمۡرُ وَ اسۡتَوَتۡ عَلَی الۡجُوۡدِیِّ وَ قِیۡلَ بُعۡدًا لِّلۡقَوۡمِ الظّٰلِمِیۡنَ۝﴾

''باپ نے کہا کیا آج کے دن اللہ تعالیٰ کے عذاب سے کوئی نہیں بچا سکتا، مگر جس پر اللہ تعالیٰ کا رحم ہوا وہی بچے گا باتیں کر رہے تھے بیٹا انکار کر رہا ہے پانی کی موج لہر آ گئی بیٹے کو بہا کر لے گئی، غرق ہو گیا اے زمین خشک کر لے، اے آسمان پانی تھم لے کام پورا ہو گیا۔ کافروں کی ہستی کا صفایا ہو گیا کشتی جودی پہاڑ پر چڑھ گئی، ظالم قوم تباہ ہو گئی۔''

نوح پیغمبر قوم اپنی نوں وعظ توحید سناوے
پوجا کریو اک اللہ دی غیروں موڑ ہٹاوے

حق پیغام خدا دا دسے اس دی قوم نہ منے
غیر خدا دی پوجا کر دی حق توں ہو گے انھے

آکھن بہت کریں توں جھگڑا ماریں جھوٹ پیغمبر
جہیڑا روز عذاب سناویں لے آ ساڈے اندر

پیو دادے دا مذہب پرانا سانوں اس تھیں موڑیں
رات دنے توں جھگڑا کر دا ساڈی جند نہ چھوڑیں

جے ہے سچا وعدہ تیرا لیا عذاب شتابی
ویکھ لیے رب اکو تیرا مکے سب خرابی

نوح پیغمبر آکھے ربا سن میریاں فریاداں
قوم میری سب باغی ہو گئی کر میریاں امداداں

جیوں جیوں وعظ نصیحت کردا جاندے پرے پریرے
بلکہ الٹا مارن آون کر دے جھگڑے جیہڑے

حکم ہویا اے نوح پیغمبر کشتی اک بناؤ
اپنے تابعدار تمامی اس دے وچ بٹھاؤ

آوے سخت عذاب انہاں تے مارے جوش طوفانوں
ہر گز مول سوال نہ کرنا بچسن نہیں ہن جانوں

آ گیا قہر خدا دا جس دم ماریا جوش تندوروں
پانی بہت بلندی چڑھیا سن کر حکم حضوروں

حکم ہویا ہر شئے دا جوڑا کشتی وچ بٹھالے
بھی جو تابعدار تمامی گھر دے نال رلالے

لیکن جیہڑے منکر ہوئے منگیا قہر الٰہی
انہاں لئی سوال نہ کرنا ہوسی انہاں تباہی
چڑھیا جدوں طوفان تے کیتی کشتی وچ سواری
نوح دا پتر کھڑا کنارے نظر پیغمبر ماری
پتر تائیں سد بلاوے رب دا نوح پیغمبر
چھڈ دے ساتھ کفاراں پترا آ جا کشتی اندر
پتر آکھے کیوں کر آسی رب دی قہر قہاری
میں بچ جاساں اوپر چڑھ ساں بہت بلند پہاڑی
میں نہ رل ساں نال تساڈے بول جواب سناوے
ایہ جو نواں مذہب لیایا دل نوں مول نہ بھاوے
میں نہیں کشتی اندر آنا صاف ہویا انکاری
نافرماناں بے ادباں تے آوے قہر قہاری
غیر خدا دی پوجا کردا نال کفاراں رلیا
حکم خدا دا منیار ناہیں دوزخ بالن بلیا
میں نہ رل ساں نال تساڈے بول جواب سناندا
موج آئی اک روہڑ بہایا جاندا غوطے کھاندا
پیو دا کہنا منیا ناہیں کیتی رو گردانی
وہندیاں وہندیاں پیو دے پتر غرق ہویا وچ پانی
گلاں کر دیاں پانی آ گیا پتر پے گیا روہڑے
موج بہا کر لے گئی کیہڑا حکم خدا دا موڑے

بیٹا غرق ہوتا ہوا دیکھ کر باپ کی اللہ تعالیٰ سے فریاد

﴿وَ نَادٰی نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِیْ مِنْ اَهْلِیْ وَ اِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَ اَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِیْنَ ○ قَالَ یٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَیْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَیْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْــَٔلْنِ مَا لَیْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّیْۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِیْنَ ○﴾ (ھود: ٤٦)

”اور نوح (علیہ السلام) نے اپنے رب کو پکارا فریاد کی کہ اے میرے رب یہ میرا بیٹا ہے جو غرق ہو رہا ہے اور تیرا وعدہ سچا ہے کہ تو نے کہا تھا، تیرا اہل بچا لوں گا۔ حکم ہوا اے نوح یہ تیرا بیٹا نہیں ہے، کیوں کہ اس کے عمل نیک نہیں ہیں، جس چیز کا تم کو علم نہیں اس کا مت سوال کریں میں آپ کو نصیحت کرتا ہوں کہ آپ بے جا سوال کر کے جاہلوں سے نہ ہو جائیں۔“

پتر رہڑدا ویکھ کے کرے دعائیں نبی خدا دا
یا رب میرے اہل وچوں ایہ تیرا سچا وعدہ
کھلا پکارے کرے دعائیں یارب پتر میرا
حکم ہویا بس ٹھہر پیغمبر ایہہ نہیں پتر تیرا
ایہ نہیں پتر تیرا ایہدے عمل کفاراں والے
حق پیغام قبول نہ کیتا رلے انہاندے نالے
مت سوال کرو اوہ سانوں جسدا علم نہ ہووے
جاہلاں دے وچ لکھے جاسو پھر تساں دل رووے
سن کر حکم پیغمبر ڈریا منگیاں پھیر دعائیں
یارب میرے رحم کریں توں رحم کنندہ سائیں

یارب چھڈ کے در تیرا تے ہور کیہڑے در جاواں
جے نہ بخشیا رحم نہ کیتا بہت خسارا پاواں
ڈریا کنبیا نبی اللہ دا رو رو کرے دعائیں
یارب میرے رحم کریں توں رحم کنندہ سائیں
رب قبول کیتی پھر توبہ آکھیا اے نوح پیارے
نال سلامت کشتی وچوں سارے کرو اوتارے
بس آسمان نہ پانی برسیں حکم الہٰی آیا
نگل زمین لیا سب پانی ہویا صفن صفایا
نافرمان تے باغی سارے قہر الٰہوں مارے
تے چند ساتھی نوح نبی دے رہے سلامت سارے
سکا پتر بچ نہ سکیا میں توں کون پیارے
وچ عدالت پاک خدا دی کون کوئی دم مارے

جناب لقمان علیہ السلام کی اپنے بیٹے کو چند نصیحتیں

دوسری جگہ نصیحت نامہ ویکھ قرآن پیارا
پیو پتر نوں کرے نصیحت اکیاں ویکھ سیپارا
توں بھی اپنے بچیاں تائیں کریں نصیحت بھائی
کرن دعا حق تیرے بھائی نفع پچاون سائی
کفر شرک تھیں روکیں انہاں دین اسلام سکھائیں
فرض تیرے تے ذمہ داری انہاں نیک بنائیں

﴿وَ اِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَ هُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ٥ وَ وَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّ فِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَ لِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ٥ وَ اِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰۤى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَ صَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا وَّ اتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ٥ يٰبُنَيَّ اِنَّهَاۤ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ٥ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَاۤ اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ٥ وَ لَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَ لَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ٥ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ٥﴾ (لقمان: ۱۳ ـ ۱۹)

”جب لقمان علیہ السلام نے اپنے بیٹے کو نصیحت کرتے ہوئے کہا کہ بیٹا اللہ کے ساتھ

کسی کو شریک نہ ٹھہرانا بے شک شرک کرنا بڑا بھاری ظلم ہے اور ہم نے انسان کو اس کے ماں باپ کے متعلق حسن سلوک کی تاکید کی ہے اس کی ماں ضعف پر ضعف اٹھا کر اس کو پیٹ میں رکھا۔ اور دو برس میں اس کا دودھ چھوڑتا ہے کہ تو میرے اور ماں باپ اپنے کی شکرگزاری کیا کر، یاد رکھ میری طرف ہی لوٹ کر آنا ہے اور اگر تجھ پر وہ دونوں اس بات کا زور ڈالیں۔ کہ تو میرے ساتھ کسی چیز کو شریک بنا جس کی تیرے پاس کوئی دلیل نہیں، تو تو ان کا کہنا نہ ماننا اور دنیا میں ان کے ساتھ خوبی سے زندگی بسر کرنا اور اسی راہ پر چلنا جو میری طرف رجوع ہو پھر تم سب کو میری طرف آنا ہے پھر میں تم کو جتلا دوں گا جو تم عمل کرتے تھے بیٹا اگر کوئی عمل دانہ رائی کے برابر ہو پھر وہ کسی پتھر کے اندر ہو یا زمین میں ہو تب بھی اللہ تعالیٰ اس کو حاضر کر دے گا بیشک اللہ تعالیٰ بڑا باریک بین باخبر ہے بیٹا نماز پڑھا کر اور اچھے کاموں کی نصیحت کیا کر اور برے کاموں سے منع کیا کر اور تجھ پر جو مصیبت آئے اس پر صبر کیا کر اور یہ ہمت کے کام ہیں اور لوگوں سے اپنا رخ مت پھیر اور زمین میں اکڑ کر نہ چل بے شک اللہ تعالیٰ کسی تکبر کرنے والے کو پسند نہیں کرتے اور اپنی رفتار میں اعتدال اختیار کر اور اپنی آواز کو پست کر بے شک بری آوازوں میں سے گدھے کی آواز ہے۔"

بھی لقمان پیارا رب دا آکھے بیٹے تائیں
وعظ نصیحت کرے تے آکھے بیٹا عمل کمائیں

سن پترا میں دساں تینوں وڈا ظلم کمانا
رب دی ذات صفات اندر کوئی ہور شریک بنانا

ایسا ہے جیویں شاہنشاوا کھے تاج شہانا
کسے غریب نمانے عاجز دے سراتے پانا

رب دے نال شریک جو کر دا کدے نجات نہ پاوے
جنت ہوئی حرام اوہدے تے نار جہنم جاوے
سن پترا کوئی نیکی ہووے یا ہووے بریائی
دانے رائی جتنی ہووے پتھر ہیٹھ چھپائی
یا کوئی وچہ زمیں دے ہووے یا ہووے آسمانے
روز قیامت لے آوے رب اس نوں وچہ میدانے
سب عملاں نوں جانے مولا ظاہر ہوون پوشیدہ
ظاہر باطن سب کچھ جانے اس دی ذات حمیدہ
سن اے پترا پڑھیں نمازاں رب دا حکم ضروری
بندگی کرنے والیاں تائیں ملدا قرب حضوری
اے پترا توں لوکاں تائیں رب دا حکم سنائیں
جے ویکھیں بریائی کوئی اس نوں موڑ ہٹائیں
کر کر مسلے لوکاں تائیں رب دا حکم سنائیں
کوئی مصیبت آوے پترا صبروں شرک مٹائیں
واصبر علی ما اصابك پترا ڈاہڈیاں پوسن ماراں
طعنے جھڑکاں ملن نہ چھڈیں ایہہ نیکی دیاں کاراں
جس نو نیکی حکم سناوے اوہو برا مناوے
اگوں الٹا باتاں کر دا اٹھ اٹھ مارن آوے
توحید دا مسئلہ دنیا اندر ڈاہڈا کوڑا ہویا
جسنے وعظ توحید سنائی وچ مصیبت ڈھویا
اک لکھ کئی ہزار پیغمبر جو دنیاں وچ آئے
اپنی اپنی قوماں تائیں سمنا واعظ سنائے

لیکن قوم اندر کئی ظالم نہ ایمان لیائے
کئی نبیاں نوں قتل کیتا انہاں ظلموں خون بہائے
عبدالرحیما حق سنانا بہت بڑا کم ڈاہڈا
شیطاناں نوں مول نہ بھاوے مارن کرن ارادا
اے پترا لکھ پوے مصیبت کچھ پرواہ نہ کرنا
نیکی حکم کریں ہر حالے صبروں سب کچھ جرنا
لوکاں دے نال نرمی کرنا سختی مول نہ کرنا
فخر تکبر نال نہ چلنا پاک خدا تھیں ڈرنا
کیوں جو فخر تکبر دا کم مولا مول نہ بھاوے
جسنے فخر تکبر کیتا بے شک ماریا جاوے
فخر تکبر کم شیطاناں رد ہووے درگاہوں
اس پر کدے نہ رحمت ہووے پاک جناب الٰہوں
اوپر دھرتی چلیں پترا ایسی چال نرالی
نہ تیزی نہ پستی ہووے چال میانے والی
رب دے بندے ٹرن زمیں پر واہ واہ چال شریفاں
تے نہ کسے انہاندے پاروں پہنچن دکھ تکلیفاں
سن پترا توں جس دم موہوں سخن زبانوں بولیں
پست آوازا نرمی دے نال سچے موتی رولیں
کڑک آوازا سختی دے نال ہرگز بولیں نائیں
سب تھیں بری آواز گھدے دی سن پترا کن لائیں
کبرت ضرورت بلا ضرورت ایویں بولی جانا
نہ ایہہ صفت خدا دے بندیاں ویکھ قرآن ربانا

وعظ نصیحت بچیاں تائیں کرنی بہت ضروری
مسئلہ خاص توحید سکھانا سنت نبیاں پوری
پیر جیلانی پتر تائیں کرے نصیحت بھاری
اے پترا جے تسمہ ٹٹے رب تھیں منگیں یاری
ہر مشکل ہر تنگی ویلے رب نوں کرن آوازے
سر سجدے وچ دھر کے روندے آ رب دے دروازے
باجھ خدا دے مشکل ویلا ہرگز کوئی نہ ٹالے
اوہ حاکم محکوم اسی ہاں کیا گورے کیا کالے
دنیا کارن بچیاں تائیں نہ بے دین بناؤ
ہوندے چارے کوشش کر کے دین اسلام سکھاؤ
مریاں بعد تساڈے کارن کرسن نیک دعائیں
آکھن یارب ماں پیو ساڈے جنت وچ پہنچائیں
جے دنیا دا علم پڑھایا دین ایمان نہ دسیا
اوہ ساری عمراں دنیا اتے رب تو رہندا نسیا
وانگ عیسائیاں تے ہنوداں اپنا وقت لنگاوے
وچ گمراہی ساری عمراں رستہ مول نہ پاویں
پڑھ کے علم ترقی کر کے طرف ولایت جا کے
سب طریقہ ویکھ انہاندا آوے ٹکٹ لگا کے
طور طریقہ کھانا پینا جو لباس انہاندا
اوہو شکل بناون سب کجھ بن دا حال انہاندا
سادہ چیز پسند نہ کر دے کرن پسند ولایتی
مہنگی دام خریدن چیزاں چھوڑن چیز رائیتی

دین اسلاموں دوری پکڑی ایسا پڑھ کے آیا
کہے پسند نہ داڑھی والے منہ اپنا رگڑایا
تنگ لباس بنا کر پہنے بابو بن کر آیا
طور طریقہ چھڈ پرانا گھر اپنا بدلایا
گھر اپنے دا سارا بدلیا اس نے طور طریقہ
کرے پیشاب کھلو کے کھاوے سمجھے کم سلیقہ
نافرمانی رب نبی دی کلمہ مول نہ پڑھدا
دین ایمانوں نفرت رکھے کافر ہو کے مردا
سن بھائی جے چھوٹیاں تائیں دین اسلام سکھاویں
وڈے ہو کے نفع پچاون کیتے دا پھل پاویں
علم قرآن حدیث پڑھاویں جو کم آون والا
ایتھے اوتھے دوہیں جہانی نفع پچاون والا
روز قیامت ماں پیو تائیں ملسی تاج نورانی
روشنائی دوھ سورج نالوں برکت پاک ربانی
سننے والیا کر لے سودا وکدی جنس پیاری
وقت گیا مڑ ہتھ نہ آوے اج کل اجل تیاری
غفلت نیندر چھوڑ پیارے ویکھ صبح پوہ پھٹی
لمبا سفر تیاری کر لے فر نہ ملسی چھٹی
فاستبقوا الخیرات پیارے نیکیاں حاصل کر لو
بھج بھج کے تسی نیکیاں ولے دامن اپنا بھر لو
ٹکٹ خریدو ٹکٹ خریدو کھلا ہے دروازہ
موت آئی مڑ ٹکٹ نہ ملسی ہوندا پیا آوازا

سوہناں ونج خرید پیارے ملسی نفع زیادہ
رحمت رب دی لٹن کارن ہو جلد آمادہ

لفیاں قد سفیدی والا گھنٹی آ کھڑکائی
کر لے جلد تیاری پیارے واری تیری آئی

لمبا سفر دوراڈہ تیرا جے کچھ ہوسی پلے
ہر منزل تے تیرے تائیں ہوس راہ سو کھلے

اتنی عمر گزاری ایتھے جے کچھ لیا نہ پلے
یاد رکھیں پھر قہر خدا دا آوے کر کر ہلے

واہ واہ قسمت بھاگ انہاں جو نیکیاں لیکے چلے
ہر منزل تے ملے آسانی جاگن کرم سولے

ایتھے اوتھے دوہیں جہانی ہووے بلے بلے
روز قیامت نال خوشی دے جاوے جنت ولے

وقت ترازو نیکیاں والے بھاری جسدے پلے
حور غلاماں خدمت کارن ہوون آن دولے

دنیاں اندر تنگی ترشی طعنے جھڑکاں جھلے
ثابت رہے توحید اتے اوہ مول ذرہ نہ ہلے

نیکیاں والے جنت دے وچ جا نیکاں سنگ رلے
فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی حکم خداوند گھلے

رہن ہمیشہ جنت اندر واہ واہ باغ بہاراں
نعمت رب دی ون سونی کھاون کرن نہ کاراں

جو منگن سو حاضر پاون خواہش جو دل وچ آنن
حسن جوانی ٹھاٹھ مریندی کھاون موجاں مانن

نافرمان خدا دے جیہڑے دوزخ جان دھکیلے
طرح طرح دے وچہ عذاباں رہسن جان مریلے
دنیاں اندر دولت والی وافر نعمت پائی
شکر نہ کیتا رب سچے دا ساری عمر لنگائی
نعمت رب دی ون سونی کھا کھا ہویا موٹا
حکم نہ منیاں رب نبی دا ایسا دل دا کھوٹا
مسجد دے ول کدے نہ آوے پلپا ہویا جوٹا
پتہ لگے گا جس دم ربدا سر تے ورہیا سوٹا
اتنی دولت رب نے بخشی انت حساب نہ کائی
مال زکوٰتوں منکر ہویا دنیاں حرص ودھائی
محل مکان چبارے پا کے سینما حال بنا کے
فخر تکبر پیدا ہویا راضی سیٹھ اکھوا کے
اگے پیچھے نوکر چاکر خدمت گار ہزاراں
مرنا مول نہ یاد انہاں نوں کر دے عیش بہاراں
کھیل تماشے رنگ رلیاں وچ کر دے خرچ ہزاراں
رب دے نام سوالی منگن دیندے جھڑک نہجاراں
پچھے وقت اذاناں سندے طرف مسیت نہ آون
سینما اتے کلباں اندر ساری رات لنگاون
کار خانے تے فیکٹریاں وچ سارا وقت لنگاون
رات دنے غلطان او تھائیں دم دم حرص ودھاون
جے کر آکھیے رب دیو بندیو رب دی طرفے آؤ
پڑھو نمازاں رکھو روزے رب دا شکر بجاؤ

جس نے تہانوں دولت بخشی عزت دون سوائی
تسی بھی منو حکم ربانا کر لئیو نیک کمائی
آکھن کماں کاراں اندر وقت نہ مل دا کائی
بہت حساب کتاب اساڈا کریے مغز کھپائی
کچھ دینا کچھ لینا ہوندا لمبی بہت تجارت
بہتی جگہ زمیں خریدی کرنی کھڑی امارت
کیا کریئے اس دنیا اتے سانوں کم بتھیرے
ایہ چھڈ کے اسی وچ مسیتاں کیوں کر لائیے ڈیرے
اے سیٹھا جے مر کر رب ول جانا یاد رکھیدوں
تے پھر لاپرواہی والا کدے جواب نہ دیندوں
ساری عمراں نافرمانی رب نبی دا باغی
پھوکا کلمہ پڑھن زبانوں رب نہ ہووے راضی
موت آئی تے خالی ہتھیں مجرم پکڑیا جاوے
دھریا رہے خزانہ اتھے کوئی نہ آن چھڈاوے
جدوں سپاہیاں آن اچانک مار لیاں ہتھ کڑیاں
بن لیجاون وہندیاں رہن سب اولاداں کھڑیاں
بڑے بڑے متکبر ظالم اندر ایس زمانے
موت آئی تے کوئی نہ اڑیا دھرے رہے خزانے
ایویں بندیا دنیا اتے کرنا ایں میری میری
اک دن سب کچھ چھڈ کے تیری بنے مٹی دی ڈھیری
روز قیامت اللہ کہسی سیٹھ لیاؤ پھڑ کے
اپنے کیتے دا پھل چکھے دوزخ دیوچ وڑ کے

مشکوٰۃ صفحہ ۴۹۴ نبی کریم ﷺ نے فرمایا کہ:

((یُوْتٰی بِاَنْعَمِ اَهْلِ الدُّنْیَا مِنْ اَهْلِ النَّارِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فَیُصْبَغُ صِبْغَةً فِی النَّارِ ثُمَّ یُقَالُ یَا ابْنَ اٰدَمَ هَلْ رَاَیْتَ خَیْرًا قَطُّ هَلْ مَرَّبِكَ نَعِیْمٌ فَیَقُوْلُ لَا وَاللّٰهِ یَا رَبِّ وَیُوْتٰی بِاَشَدِّ النَّاسِ یُؤْسًا فِی الدُّنْیَا مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ فَیُصْبَغُ صِبْغَةً فِی الْجَنَّةِ فَیُقَالُ لَهٗ یَا ابْنَ اٰدَمَ هَلْ رَاَیْتَ یُؤْسًا قَطُّ هَلْ مَرَّبِكَ شِدَّةٌ قَطُّ فَیَقُوْلُ لَا وَاللّٰهِ یَا رَبِّ))

’’فرمایا: ایک شخص بلایا جائے گا قیامت کو جو دنیا میں بڑا عیش وعشرت والا تھا نعمتوں سے پلا ہوا ہوگا سیٹھ آدمی اور قیامت دوزخ کے لائق ہے اس کو دوزخ میں ایک غوطہ دے کر پوچھا جائے گا اے بیٹے آدم کے تجھ کو دنیا والی عیش وعشرت کی خبر ہے کیا تو راحت کو جانتا ہے وہ قسم کھا کر کہے گا اے میرے اللہ میں تو عیش وعشرت جانتا بھی نہیں۔ دوزخ کی سختی دیکھ کر سب کچھ بھول جائے گا۔‘‘

پھر ایک ایسے شخص کو بلایا جائے گا جو دنیا میں بہت تکلیفوں والا ہوگا اور آخرت میں جنت کے لائق ہے اس کو جنت میں ایک غوطہ دے کر پوچھا جائے گا اے آدم کے بیٹے تجھ کو دنیا کی کوئی تکلیف ومصیبت یاد ہے یعنی تنگی ترشی یاد ہے وہ قسم کھا کر کہے گا اے اللہ تیری قسم مجھے دنیا میں کوئی تکلیف ومصیبت آئی ہی نہیں وہ جنت کی نعمتوں اور آرام کو دیکھ کر دنیا کی ہر مصیبت تکلیف بھول جائے گا۔

دُنیاں اندر دولت بخشی نعمت بون سوائی
کھا کھا کے ایہ موٹا ہویا آکھے سیٹھ لوکائی

روز قیامت پاس خدا دے حاضر کیتا جاوے
وچ عدالت جس دم آوے حکم خدا فرماوے

پھڑو فرشتیو دوزخ دے وچ اک لگاؤ غوطہ
کڈھ کے میرے پاس لیاؤ پلپیا ہویا بوتا

اس بابو دا دوزخ اندر چکر اک لگاؤ
تھوڑا مزہ چکھا کے جلدی میرے پاس لیاؤ

چوہدری صاحب دنیا اندر عزت دار کہایا
وچ مسیتے کدے نہ آ کے رب دا شکر بجایا

زمین مربے فصل بہاراں انت حساب نہ آوے
مستی فخر تکبر والی رب دی ذات بھلاوے

حق غربیاں مول نہ دیوے ادا زکوٰۃ نہ کر دا
توبہ دے در کدے نہ آوے کافر ہو کے مردا

کہے خداوند پکڑو اس نوں دوزخ طرف وگاؤ
میرے سخت عذاباں والا تھوڑا مزہ چکھاؤ

پکڑ فرشتے دوزخ اندر اک لگاون چکر
سختی دیکھ جہنم والی نکل جاسی سب مکر

چکر لا کے پاس خدا دے حاضر کیتا جاوے
کہے خدا اس دنیاں اندر کیسا وقت وہاوے

رو رو قسماں کھاوے آکھے یا رب میرے سائیاں
ساری عمراں دنیاں اندر دکھ تکلیفاں پائیاں

آکھے یارب دنیا اندر میں کچھ سکھ نہ پایا
ساری عمراں تنگی ترشی اندر وقت لنگایا

عیش آرام جو دنیاں والے سارے بھل گیوئی
ہو کے مجرم باغی رب دا دوزخ وچ پیوئی

دولت مندو ہوش کرو کچھ سمجھو وقت غنیمت
پھر پچھتاوا کم نہ آوے پلے پوے ہزیمت
دولت مال تے کوٹھیاں بنگلے تیرے کم نہ آون
رب دے سخت عذاباں کولوں مول نہ آن چھڈاون
بناں زکوتوں دولت تیری گردن اتے بھارو
بن کے سپ زریلہ ڈسے کوئی نہ بنسی وارو
پھر پچھتاوا کم نہ آوے ویلا بیت گیوئی
چڑیاں چگ گئیں کھیت تے کیتا کترہ کھوہ وچ پیوئی
ٹھن بجھن جاہ نہ کوئی جس دم پکڑیا جاوے
مال اسباب تے دوست جانی کوئی نہ آن چھڈاوے
شرح مطابق چلو بھائی سارے حکم قبولو
جو کچھ رب رسول بتاوے کوئی نہ حکم عدولو
موت ہمیشہ یاد رکھو تے نیکیاں خوب کماؤ
رب دے سخت عذاباں کولوں اپنا آپ بچاؤ

بیان تربیت اولاد

سیدنا عمرو بن شعیب رضی اللہ عنہ اپنے دادا سے روایت کرتے ہیں کہ سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا:

((مُرُوْا اَوْلَادَكُمْ وَهُمْ اَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِيْنَ وَاضْرِبُوْهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ عَشْرُ سِنِيْنَ وَفَرِّقُوْا بَيْنَهُمْ فِى الْمَضَاجِعِ)) (ابو داؤد)

یعنی ''حکم دو اپنی اولاد کو نماز پڑھنے کا جب ہو جائیں سات برس کے نماز چھوڑنے پر مارو ان کو جب ہو جائیں دس برس کے اور اپنی محبت پیار سے ان کے بستر جدا کر دو۔''

اولاد ہووے جد ست سالاں دی پاک نبیؐ فرماوے
حکم نماز شریعت دا کم انہاں سکھایا جاوے
کلمہ تے نمازاں روزے خوب انہاں سمجھاؤ
موڑ جہالت والے راہوں سیدھے راہ تے لاؤ
جے نہ منن دس سالاں دے مارن حکم تہانوں
موہ محبت مول نہ کریو دیہو وسار انہانوں
ایہہ تنبیہ ہے حق انہاندے سن میرے دلجانی
نیک اولاد بناوے جہیڑا بہت بڑی قربانی
اجکل ویکھن دے وچہ آیا آپے کم وگاڑن
دینی علم سکھاون نائیں کماندے دے وچ واڑن
ساری عمراں وچ جہالت دینوں رہے بیگانہ
نیکی بدی تمیز نہ کوئی کر دے کم شیطاناں
جاں پھر ایسا علم پڑھاون عمر انہاندی گالن
ساری عمراں اوہ مکر فریبوں پیٹ اپنے نوں پالن

دنیا حاصل کرنے خاطر سارا زور لگایا
پڑھ کے فارغ ہو کے اس نے ایسا جال وچھایا
سادہ لوح مخلوق خدا دی اپنے جال پھساندے
حلال حرام تمیز نہ کوئی دنیا بہت کماندے
تے کئی بالکل جاہل رکھن پھرن آوارہ گردی
طرح طرح دیاں کھیڈاں کھیڈن شرم حیا انہاں مردی
گڈی پتنگاں تاشاں اندر شرط لگاون بھاری
جتن ہارن جوا کھیڈن مت شیطاناں ماری
گھر دے کپڑے برتن سارے جوئے دیوچہ ہارن
بیویاں تیکر ہارن ظالم گھر دا حال وگاڑن
چرسی بھنگی تے شرابی جوا کھیڈن والے
دنیا اتے ہون انہاندے ذلت تھیں منہ کالے
جے کر ماں پیو چھوٹے ہوندیاں دین اسلام سکھاندا
ایہہ نہ کھیل تماشیاں اندر اپنا آپ گواندا
روز قیامت پچھے جاون ایسی غفلت پاروں
کیوں نہ دین اسلام سکھایا حکم ہوسی سرکاروں
روز قیامت وچ عدالت جس دم پکڑے جاون
سامنے دوزخ نظری آوے رو رو کے پچھتاون
پھر پچھتاوا کم نہ آوے کرسن گریہ زاری
آکھن دنیا اندر رہا بھیج اساں اک واری
کـــلا ہرگز دنیاں اندر مول کسے نہیں جانا
بریاں کارن دوزخ اندر ملے ہمیش ٹکانا

﴿وَ وَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَ يَعْقُوْبُ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَ اِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝﴾ (البقرہ: ۱۳۲ ـ ۱۳۳)

”یعنی ابراہیم نے اپنے بیٹوں کو اسماعیل اور اسحاق ویعقوب نے بھی اپنے باراں بیٹوں کو دین کی وصیت کی کہ اللہ تعالیٰ نے تمہارے لیے دین اسلام پسند کیا ہے اورتم مسلمان ہی مرنا اور اے یہودیو تم اس وقت موجود تھے جب یعقوب مرنے لگے جب انہوں نے اپنے بیٹوں سے کہا تھا تم میرے بعد کس کی عبادت کرو گے انہوں نے کہا ہم تیرے باپ دادوں ابراہیم اور اسماعیل اور اسحاق کے رب کی عبادت کریں گے۔اورہم اس کے فرمانبردار ہیں۔“

ابراہیمؑ اولاد اپنی نوں کیتی ایہہ وصیت
ایویں کہیا یعقوب نبی نے بچو سنو نصیحت
دین اسلام خدا نے چنیاں محکم اس نوں پھڑیو
وچ حیاتی قائم رہنا اس دے اوپر مریو
وقت نزع دے اولاد اپنی نوں کہے یعقوب پیارا
بعد میرے تسی کس نوں پوجو کون الہ تمہارا
انہاں آکھیا بعد تیرے اسی پوجئے اک الہ نوں
ابراہیم تے اسماعیل اسحاق دے اک خدا نوں
پیو دادے جہدی پوجا کر دے اوہ معبود ہمارا
ٹھیک اسی ہاں مسلم سارے کرئیے سچ پکارا

ہر مشکل ہر وقت مصیبت اس دی مدد چاہیے
ایہو راہ بزرگاں والا اسی نہ مول بھلایئے
اللہ مالک خالق ساڈا ہور شریک نہ کوئی
پوجا لائق اکو اللہ دو جگ اندر سوئی
وقت مصیبت اللہ تائیں کریے خاص پکارا
کرے قبول پکاراں ساڈیاں خالق سرجن ہارا
نیک بزرگ تے نبی ولی سب رب دی پوجا کر دے
وقت مصیبت اُللہ اگے سر سجدے وچ دھر دے
رب نوں چھڈ کے غیراں دے در جاون مشرک ناری
نذر نیاز چڑھاوے چاہڑن مت شیطاناں ماری
اللہ نوں نہ کافی سمجھن ہوراں دے در جاندے
جتھے ویکھن قبر اوچیری اپنا سیس نواندے
انہاں نوں ایہہ کافی سمجھن پوریان کرن مراداں
کرن طواف تے رو رو آکھن سن ساڈیاں فریاداں
ایہو شرک جو غیراں تائیں سمجھیں قدرت والا
اللہ نوں نہ کافی سمجھیں نہ اوہ سننے والا
مٹی اندر لیٹے جیہڑے موت جنہانوں آئی
اوہ کی تیری بات قبولن عقل کریں کچھ بھائی
موت آئی تے کوئی نہ اڑیا دے گئے گھت جدائی
قبراں اندر کوئی نہ سندا ویکھ قرآن گواہی
وَمَا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِی الْقُبُوْرِ.
اورنہیں ہیں آپ سنانے والے جوقبروں میں ہیں۔

بچیاں دے واسطے نصیحت

اٹھ کلمہ نبیؐ دا آ پڑھ بی بی
پئی نیکیاں حاصل کر بی بی
سن بی بی بات ضروری توں
آویں رب دے وچ حضوری توں
جے ہو جاوے منظوری توں
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
پئی نیکیاں حاصل کر بی بی
سدا نیکی وچ جہان کریں
توں چاوڑ تے نہ مان کریں
توں رب ول جانا دھیان کریں
ہے اک دن جانا مر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
جے پنجے وقت نماز پڑھیں
اوہدے اگے عجز نیاز کریں
پئی سجدے وچ آواز کریں
حل مشکل دیوے کر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
اوہ سندا کل پکاراں نوں

اوہ کر دا ٹھیک بیماراں نوں
ملے ڈھوئی بے قراراں نوں
جیہڑا جاوے اوہدے در بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
چھڈ غفلت دون سوائی توں
کچھ کر لے نیک کمائی توں
ایتھوں اک دن ہونا راہی توں
ہے اک دن جانا مر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
توں وچ بازار دے جائیں نہ
کر ننگا منہ دکھلائیں نہ
عزت اپنی مول لہائیں نہ
تو رب سچے تھیں ڈر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
لمیں چادر اک بنوائیں توں
وچ اپنا بدن چھپائی توں
یا سر تے برقعہ پائیں توں
خود اپنی حفاظت کر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی

جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
توں گل وچ چنی پائیں نہ
سر ننگا کر دکھلائیں نہ
اتے ڈنگا چیر بنائیں نہ
اسلام دا رستہ پھڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
توں غیراں دے ول تکیں نہ
کریں ایدھر اودھر اکھیں نہ
ہتھ عزت آوے لکھیں نہ
توں مت نصیحت پھڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
اے سارے کم عیسائیاں دے
سب فیشن نے بریائیاں دے
توں کم کریں بھلیائیاں دے
توں رب نوں راضی کر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
چھڈ سارے کم فساداں دے
نہ جاویں وچ برباداں دے
گھر بیٹھیں نال آداباں دے

توں سب دی عزت کر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
توں نکلیں نال نقاباں دے
ہے عزت وچ حجاباں دے
ایہ سارے کم ثواباں دے
ایہ سیدھا رستہ پھڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
توں دینی پڑھیں کتاباں نوں
کر حاصل نیک ثواباں نوں
رب کرسی دور عذاباں نوں
آ وچ مدرسے وڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تعلیم نوں حاصل کر بی بی
رب سچے دا قرآن پڑھیں
اتے نال حدیث بیان کریں
جند اپنی توں قربان کریں
وچ جنت ملسی گھر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تعلیم نوں حاصل کر بی بی
ایہ ساڈے لئی قرآن آیا

رب سچے دا فرمان آیا
جو پاک نبیؐ سلطان آیا
تو اس دا دامن پھڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
رب بھیجا قمر منیر نبیؐ
اوہ پیراں دا ہے پیر نبیؐ
آیا بن کے بشیر نذیر نبیؐ
توں اس دا رستہ پھڑ بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
کر عمل تے جنت وڑ بی بی
توں خدمت کر استانی دی
چھڈ عادت نافرمانی دی
لے مت نصیحت سیانی دی
تیرا بیڑا جاوے تر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
تو آس پیارے ماں پیو دی
کر تابعداری ماں پیو دی
اتے وچ بیماری ماں پیو دی
انہاں جائیں خدمت کر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی

جائیں دوئیں جہانی تر بی بی
تینوں عبدالرحیم ایہ کہندا ای
پیا مت نصیحت دیندا ای
اوہ سیدھے پاسے پیندا ای
جیہڑا جاوے رب تھیں ڈر بی بی
اٹھ کلمہ نبیؐ دا پڑھ بی بی
جائیں دوئیں جہانی تر بی بی

رباعی

زمانہ بڑا پر خطر چل رہا ہے
کہیں نظر آتی نہیں پارسائی
جدھر دیکھتا ہوں میں پر خار کانٹے
نشتر ہے توبہ دوہائی دوہائی
زمیں چھوڑ کر آسماں پر نظر ہے
یہ کتنی بلندی اونچائی اونچائی
خدایا یہ عبدالرحیم بندہ ہے ڈرتا
چاہتا ہے تیری پناہی پناہی

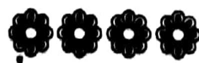
برائے عبرت

بڑے لوگ ہوندے گھر وچ جیہڑے مت دیوندے آکھدے سن کڑیئے
ادب سکھ لے مالک دے وس پینا بیٹھی رہو نہ ہوسُن مُن کڑیئے
تیرے سر اُتے منزل بہت اوکھی ایویں نہیں کرنا کسے پن کڑیئے
عبدالرحیم کہندا اے تیری خیر ہوسی لیویں ہوش سمہال جے ہن کڑیئے

ماں آکھدی اے میرے کول بہہ جا کن کھول کے تے سن گل دھیا
میرے کول توں سدا نہیں بہہ رہنا ٹر جاونا توں اج کل دھیا
ملے نیک سہیا عزت ماپیاں دی دلوں کڈھ دیویں ول چھل دھیا
عبدالرحیم جو کجھ ایتھے بیج جاویں ملے اگاں جا کے اوہدا پھل دھیا

اٹھو سیونی پڑھو درود حضرت جس دسیا راہ اسلام دا اے
نہیں تاں ہند وچ پوجنی گاؤ ماتا نام جپناسی رام رام دا اے
پئے پوجنے ۳۲ کروڑ دیوتے نہیں فرق حلال حرام دا اے
عبدالرحیم بہت بڑا احسان ہویا اس امت تے خیر الانام اے

سارے ملک تے بانگ توحید دتی کفر شرک والے کھنب توڑ دتے
بڑے خاندانی بت پوجدے سن منہ انہاں دے کفر تھیں موڑ دتے
ہویا خاتمہ جوا تے چوریاں دا مٹکے بھن شراب دے روہڑ دتے
عبدالرحیم اک امن دی نبیؐ دنیاں رشتے رب نال سبناں دے جوڑ دتے

گھر وچ اج کل بیویاں دا راج

بیویاں دا ہن کلمہ پڑھدے ماں پیو یاد نہ کوئی
جو کوئی حکم سناوے بیوی ترت قبولن سوئی
ماں پیو نال محبت ڈاہڈی جندڑی گھول گھماوے
ایسی رن کپتی آئی پل وچہ توڑ دکھاوے
بھیناں بھائیاں نال محبت کیا وڈا کیا چھوٹا
ایسی مکروں چال چلائی اوندیاں پھریا گھوٹا
گھر وچ ساڑا پھوکا رکھے کر دی نت لڑائی
خاوند دی ایہہ دشمن جانوں رکھے اوس نچائی
ات خدا دیر پیارے قہر خدا دا آوے
نظر اوٹھاوے رنگ دکھاوے وانگ برود اڈاوے
ہر دم تیوڑی متھے اتے طعن ملامت کر دی
انہاں باتاں تھیں اٹھ جاوے رحمت برکت گھر دی
مت نصیحت دیوے کوئی ہر گز مول نہ پھڑدی
ضد نال الٹی کار کریندی سو سو واری لڑدی
انہاں زنانیاں دی مت الٹی نیکی بدی نہ جانن
اک گھڑی وچہ کی کچھ کر دیاں جال مکردا تانن
فی زمانے انہاں زنانیاں بہت فساد مچایا
اک دوجے نوں توڑ وکھایا کئیاں نوں مروایا

ہر دن خون خرابا ہووے پڑھ ویکھو اخباراں
پل وچہ وسدیاں پون اجاڑے بے عقلاندیاں ماراں
چنگے بھلے دی ایہہ مت مارن خوب کرن چترائیاں
دس جنیاں تھیں ہارن نائیں رانی خاں دیاں جائیاں

زبان درازی سب عیباں تھیں وڈا عیب پچھانوں
جس دا مول علاج نہ کوئی سچ میری گل مانوں
قینچی وانگ زبان چلاون عزت ویکھن نائیں
مرناں مول نہ یاد انہاں نوں سڑسن دوزخ بھاہیں

پناہ عورت دے فتنے کولوں منگن نبی پیارے
اللھم انی اعوذ بك من فتنة النساء میں توکون بیچارے

سیدنا اسامہ بن زید رضی اللہ عنہ سے روایت ہے سرور کونین علیہ السلام نے فرمایا: قَالَ مَا تَرَكْتُ بَعْدِيْ فِتْنَةً اَخَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ (بخاری) ''فرمایا میں اپنے بعد عورتوں کے سوا کوئی اور فتنہ زیادہ نہیں چھوڑ رہا۔''

جس عورت وچ ضد تکبر نال خوشی نہ وسدی
ہر دم تیوڑی چاہڑی رکھے مول کدے نہ ہسدی
ضدی بندہ کدے نہ بھوندا لکھ نقصان اٹھاوندا
وچ تکبر آکڑدے او، اپنی این مناوندا

کبر غرورت والی صورت رحمت تھیں اوہ دوری
لعنت طوق گلے دا ہلسی ملے نہ قرب حضوری
ضد تکبر آپس اندر دوویں چور مریلے
تیجا یار، شیطان انہاندا دوزخ طرف دھکیلے

وڈیاں دا جو ادب نہ کردا مندے حالیں مردا
وڈیاں دا جو ادب کریندا دوہیں جہانی تردا
رب نے دتی عورتاں اوپر مرداں نوں سرداری
عورت تابعدار بنائی اس دی رعیت پیاری
جیوں کوئی حاکم حکم چلاوے رعیت جلد قبولے
خوش ہو کے پھر حاکم دیندا حق انہاں ہر سولے
ایویں عورت تابعدار جو خاوند نوں ہے پیاری
جان منگے تے دیوے عورت کر دی عیش بہاری
دونی برکت گھر وچ تھیوے ہوون نیک اولاداں
نیک نیت دا جان نتیجہ پاون کل مراداں
نیک زنانی ملے جہناں نوں نیک نصیباں والے
بری زنانی عبدالرحیما لے کے سب نوں گالے
خوش قسمت اوہ لوک پیارے نیک جنہاں دا جوڑا
پینگ محبت والی پا کے جھولن پکا ڈورا
سنو کہانی نیک زنانی مل جاوے زندگانی
مٹے جبرانی بڑھے جوانی برکت پاک ربانی
نیک زنانی ہووے گھر وچ برکت دون سوائی
اعلیٰ پونجی عقبےٰ سندھی پاک نبی فرمائی
نبی کہیا جو عورت موئی خاوند اس تے راضی
نیک زنانی اس گل پاروں جنت لے گئی بازی
آج کل ویکھن دے وچہ آیا خاوند اں دیون تنگی
مرد بیگانے ہسن کھیڈن دل انہاندے سنگی

مرد بے چارہ تھکاماندہ جس دم گھر وچ آوے
ایہہ نہ نظر کریندی ہرگز متھے تے وٹ پاوے
اوہ بلاوے بولے نائیں سو سو مکر کریندی
لعن ملامت کرے زبانوں ہس کے مول نہ ویہندی

ہر دم تیوڑی متھے اتے مرد بے چارہ ڈردا
جو کچھ حکم سناوے اسنوں نال شتابی کردا

ہر دم غصہ چاہڑی رکھے دل وچہ نیت کھوٹی
کدے نہ خوف خدا دا آوے کھا کھا ہو گئی موٹی

مرد بیچارا لِسّا ماندا فکر اندے وچ مردا
کوئی نہ شرم دلدا جانی غم دے ہوکے بھر دا

ایسی عورتاں تھیں تسی منگو نت پناہ خدا دی
بہت بڑا یہ فتنہ یارو ہو جاندی بربادی

رباعی

دنیا میں آتے ہزاروں حوادث
انسان ہوتے ہیں اس کا نشانہ
کہیں بیوی کا غم کہیں ٹی بی کا غم
روز افزوں بڑھتا ہے فانہ
کہیں جنگ وجدل کا بازار گرم ہے
غم اندوہ میں ہے بدلہ زمانہ
اس مجموعے سے عبدالرحیم آزاد نہ ہو
کوئی منظور نہیں اب تیرا بہانہ

رباعی

اب دردِ دل کی داستاں کس کو سناؤں میں
ہے غم کے میرے بحر میں طوفان اٹھا ہوا
دل زخمی ہو گیا ہے اور پیری آ گئی
ایسا تیرا یوں صیاد کے ہاتھوں چھٹا ہوا
سب زوروں چل رہی ہیں قسمت کی آندھیاں
طوفان کا نظر آ رہا بادل چھٹا ہوا
اثیم کی دعا ہے مولا کریم سے
الٰہی شیشہ جوڑ دے دل کا ٹوٹا ہوا

مردوں کا حق عورتوں پر:

قَالَ اللّٰہُ تَعَالٰی:

﴿اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَی النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰہُ بَعْضَھُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾(النسآء)

"فرمایا اللہ تعالیٰ نے کہ مرد حاکم ہیں عورتوں پر اس واسطے کہ بڑھا دی یعنی فضیلت دی اللہ تعالیٰ نے ایک کو ایک پر۔"

"سیدنا ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا:

((قَالَ لَوْ کُنْتُ اٰمُرُ اَحَدًا اَنْ یَّسْجُدَ لِاَحَدٍ لَاَمَرْتُ الْمَرْاَۃَ اَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِھَا)) (ترمذی شریف)

"نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا اگر میں کسی کو حکم کرتا، کہ اللہ کے سوا سجدہ جائز ہوتا تو حکم کرتا سجدہ کرے عورت خاوند اپنے کو یعنی خاوند کا ادب واحترام بہت بڑا ہے۔"

﴿اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَی النِّسَآءِ﴾

رب نے خاص قانون بنایا مرداں شان ودھایا
عورت زیر تحت بنائی درجہ شان گھٹایا
فضل اللہ دا اک دوجے تے ہویا حکم الہوں
خرچہ ہتھ مرداں دے دتا خرچ کرن اوہ چاہوں
کم تجارت لینا دینا مرداں ذمہ داری
عورت نوں پابند بنایا گھر دی چار دیواری
قرن فی بیوتکن پڑھ کے ویکھ قرآنوں
شاید سمجھ تیری وچہ آوے مسئلہ صاف بیانوں

کھٹ کماون گھریں لیاون مرداں ذمہ لایا
عورتاں گھر وچہ بچے پالن حکم تنہاں نوں آیا
مرداں سنگ برابر رل کے کم کرے جے عورت
عزت رہے محفوظ نہ ہرگز بری پھیلے شہرت
اس کر کے ایہ گھر وچ بہہ کے خاوند رکھے راضی
جس دا خاوند راضی ہو گیا جنت لے گئی بازی
خاوند دا حق سن لے بھیناں پاک نبی فرمایا
ابوہریرہؓ کرے روایت وچہ حدیثاں آیا
غیر اللہ نوں سجدہ جے کر جائز رب رکھیندا
خاوند نوں کرے عورت سجدہ میں ایہ حکم کریندا
خاوند اگے جھکدی عورت اچا ساہ نہ لیندی
سامنے بہہ کے گل نہ کر دی ہر دم سہمی رہیندی
ایپر غیراللہ نوں سجدہ ہرگز روا نہ آیا
مطلب ایس حدیثوں رب نے مرداں شان ودھایا
لے اڑیے ہن خاوند دا توں کرنا ادب ضروری
حکم کرے تے فورا منی مول نہ پاویں گھوری
جے توں نافرمانی کیتی ادب گیا اٹھ سارا
رب قبول نماز نہ کرسی کہے رسول سہارا

سیدنا انس رضی اللہ عنہ سے روایت ہے:

((قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ ثَلٰثَةٌ لَا تُرْفَعُ لَهُمْ صَلٰوتُهُمْ فَوْقَ رُءُوْسِهِمْ شِبْرًا))

۱۔ رَجُلٌ اَمَّ قَوْمًا وَهُمْ كَارِهُوْنَ
۲۔ وَامْرَاَةٌ بَاتَتْ زَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ

٣۔ وَاِخْوَانِ مُتَصَارِمَانِ)) (ابن ماجہ)

''فرمایا تین آدمیوں کی نماز سروں کے اوپر ایک بالشت بھی نہیں جاتی یعنی قبول نہیں ہوتی۔

١۔ جو آدمی قوم کی امامت کرائے اور وہ قوم اس پر راضی نہ ہو یعنی ناپسند کرے۔

٢۔ وہ عورت جس کا خاوند رات بھر اس پر ناراض ہو۔

٣۔ جو دو بھائی آپس میں ناخوش ہوں دنیاوی ناراضگی، دینی نہیں۔''

ابن ماجہ وچ ابن عباسوں پاک نبیؐ فرما دے
تن شخصاں دی سر توں اتے گھٹ نماز نہ جاوے

لکھ پڑھن اوہ پئے نمازاں رب قبول نہ کر دا
کیوں جو نافرمانی پاروں دل انہاں نہیں ڈردا

اک اوہ بندہ کرے امامت قوم نہ اس تے راضی
اس دی نا منظور عبادت کر دا ہے رب قاضی

دوجی عورت جس دا خاوند اس نوں رات بلاوے
حکم نہ منّے نافرمانی پاروں رات لنگاوے

اس دی کوئی نماز نہ ہوندی کہے رسولؐ حقانی
بدقسمت اوہ عورت جہیڑی کر دی نافرمانی

رات دے وچ پئے پئے سجدے ایویں ٹکراں مارے
جد تک کرے نہ خاوند راضی اپنی جند نہ وارے

تیسرے اوہ دو بھائی جہیڑے آپس وچ نہ راضی
اک دوجے نال بولن نائیں غصہ دل وچ ماضی

امام تے عورت غصے جہیڑا بری علامت والے
اپنی خاص عبادت وچوں اللہ باہر نکالے

نازک مسئلہ سمجھ پیارے مشکل ہے چھٹکارا
وچ رب دے دربارے جا کے کون سنے گاہاڑا
ایتھے عمل کمالے جے کر پار سلامت جانا
اپنی مرضی سب کچھ چھڈ دے من لے حکم ربانا
تے اک ہور حدیث نبی دی سن میتھوں دل جانی
ابوہریرہؓ کرے روایت آکھیا نبی حقانی
جس عورت نوں خاوند اس دا اپنی طرف بلاوے
اوہ نہ حکم قبولے اس دا نافرمان ہو جاوے
اس بدبخت کمینی اتے کرن فرشتے لعنت
جدتک کرے نہ خاوند راضی سارے کرن ملامت
اج کل ویکھن دے وچہ آیا کر دیاں نافرمانی
خاوند دے نال غصے ہر دم خوب کرے من مانی
خاوند آوے باہروں اس نوں ویکھ کے منہ نک وٹے
باہر جاوے تے ہسے کھیلے گھڑ گھڑ لافاں سٹے
خاوند دی کوئی بات نہ منے آکڑ دے وچ رہندی
چھڈ کے صحبت خاوند والی ہوراں دے وچہ بہندی
خاوند دے ول تکے ناہیں کر کے بہوے پچھاڑی
اس پر لعنت رب دی وسے قسمت ہو گئی ماڑی
خاوند چھڈ بازاراں اندر جاوے چکر لاوے
سودا سلف خریدے آپے رتی شرم نہ کھاوے
بے شرمی دا پردہ لاہیا پئی پھردی ہلکاری
ایہہ نہ کم شریفاں والے مت گئی اس ماری

خاوند ذمے جھوٹیاں گلاں لا کر دی مشہوری
آپ فرشتہ ذات سداوے بن دی بے قصوری
اس عورت تے مار خدا دی خاوند شان گھٹاوے
موت آئی تے معلم ہوسی جس دن پکڑی جاوے
ہر گل اندر چاتر بن دی کم کرے من بھانے
خاوند اتے رعب جماوے جال مکر دا تانے
ست گھر بلی وانگوں پھر دی گھر گھر چکر لاوے
خاوند دی پرواہ نہیں کر دی کم کرے من بھاوے

سیدنا ابوہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے:

قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ اِلٰى فِرَاشِهٖ فَلَمْ تَـأْتِهٖ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتْهَا الْمَلَآئِكَةُ حَتّٰى تُصْبِحَ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَفِيْ رِوَايَةٍ لَهُمَا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ وَالَّذِى نَفْسِى بِيَـدِهٖ مَـا مِـنْ رَجُـلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهٗ اِلٰى فِرَاشِهَا فَتَابٰى عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِى فِى السَّمَآءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتّٰى يَرْضٰى عَنْهَا))

(متفق علیہ)

”فرمایا: جناب مصطفےٰ احمد مجتبیٰ ﷺ نے کہ جب آدمی اپنی عورت کو اپنے بچھونے کی طرف بلاوے اور وہ عورت اس کے پاس نہ جائے اور خاوند رات بھر غصہ میں رہے یعنی ناراض رہے تو اس عورت پر فرشتے صبح ہونے تک لعنت کرتے ہیں بخاری و مسلم ایک روایت میں فرمایا کہ مجھے قسم ہے اس ذات کی جس کے ہاتھ میری جان ہے کوئی مرد اپنی عورت کو حاجت کے لیے بلاتا ہے اور وہ انکار کرتی ہے مگر اللہ تعالیٰ اس عورت پر غضبناک ہوتا ہے۔ جب تک اس کا خاوند راضی وخوش نہ ہو جائے۔“

کر کے قسم رسول بتاوے مسلم ویکھ بخاری
مرد بلاوے عورت تائیں اوہ کر دی انکاری
اس عورت تے رب نہ راضی قہر خدا دا آوے
جد تک کرے نہ راضی خاوند رحمت مول نہ پاوے
قسم نبی دی سچی ہوندی اس وچ شک نہ کوئی
جس نے شک ذرا بھی کیتا صاف ایمان گیوئی
نبی کہیا جس عورت تائیں اس دا مرد بلاوے
عورت اگ تنور جلائی روٹیاں اس وچہ لاوے
ایدھر حکم پیارے والا او دھر روٹی سڑدی
چاہے حکم قبولے جلدی آوے صدقے کر دی
نقصان ہووے تے اس دا ہوسی عورت نوں کی
سن کے حکم پیارے والا ایہ جلدی اٹھ وگے
بس بھیناں تو راضی رکھیں اپنے سر دا سائیں
جو کچھ حکم کرے اوہ تینوں فورا عمل کمائیں
خاوند راضی تے رب راضی جنت ملے ٹھکانہ
پڑھ کے ویکھ حدیث پیاری کہے رسول ربانا
سیدہ سلمہؓ کرے روایت پاک نبی فرماوے
جیہڑی عورت مرے تے اس پر خاوند راضی آوے
سیدھی جنت اندر جاوے تابعداری کر کے
خاوند راضی کر کے عورت جنت لے گئی مر کے

سیدہ سلمہ رضی اللہ عنہا روایت کرتی ہیں:

((قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ اَيُّمَا اِمْرَاَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ

دَخَلَتِ الْجَنَّةَ)) (ترمذی شریف)

''سیدہ سلمہ رضی اللہ عنہا بیان کرتی ہیں کہ پیارے نبی ﷺ نے فرمایا جو عورت مر جائے اور اس کا خاوند اس پر راضی ہو وہ داخل ہوئی جنت میں۔''

دوسری حدیث:

رسول اللہ ﷺ نے فرمایا:

((خَيْرُ النِّسَاءِ اِمْرَاَةٌ

١۔ اِنْ نَظَرْتَ اِلَيْهَا۔۔۔۔سَرَّتْكَ

٢۔ وَاِنْ اَمَرْتَهَا۔۔۔۔۔۔ اَطَاعَتْكَ

٣۔ وَاِذَا غِبْتَ عَنْهَا۔۔۔۔ حَفِظَتْكَ

فِيْ مَالِهَا وَنَفْسِهَا ثُمَّ قَرَءَ الرِّجَالُ قَوَّامُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ))

''فرمایا سرور دو جہاں ﷺ بہتر عورتوں میں سے بہتر وہ عورت ہے جب تو اس کو دیکھے یعنی اس کی طرف نظر کریں۔تو وہ خوش کر دے جب کسی کام کا حکم کریں وہ فوراً مان لے۔اور تابعداری کرے اور جب تو کہیں جائے تو وہ تیرے مال اولاد اپنے نفس کی حفاظت کرے۔ پھر آپ ﷺ نے یہ آیت پڑھی:

﴿اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ﴾ (النساء: ٣٤)

بہتر عورتاں وچوں عورت پاک نبیؐ فرماوندا
ہس وکھاوے اگوں جس دم خاوند نظر اٹھاوندا
ہس مکھ والے خاوند تائیں دیوے عجب نظارے
پینگ محبت والی پا کے سوہناں وقت گزارے
جس دم حکم کرے تے منے فورا کرے تیاری
ساری عمر گزارے اپنی اندر تابعداری

کرے حفاظت اپنے گھر دی جس دم خاوند جاوے
ہر حالت وچہ پاک خدا دا سو سو شکر بجاوے
کرے حفاظت جسم اپنے دی غیراں نہ وکھاوے
پردے دے وچہ رہے ہمیشہ تا شریف سداوے
با اخلاق طبیعت اچھی عزت ہے مرداں دی
ہس مکھ والی عورت ہے تریاق غم درداں دی
بری زنانی پلے پئے جئے جیوندا دوزخ بلدا
تھوڑی عمر گزارے جلدی قبر ٹکانا مل دا
نیک زنانی ہر دم کر دی خاوند دی دلجوئی
بری زنانی خاوند دے نال رکھے چگلی جوئی
نیک زنانی خاوند والے شالا شگن مناوے
بری زنانی مرنے والے گھول تعویز پلاوے
نیک زنانی خاوند والا ہس ہس کے دل موہندی
بری زنانی پا فکراں وچہ ماس بدن دا کھوندی
نیک زنانی خاوند والی عزت رہے ودھاندی
بری زنانی غیراں اگے عزت رہے گھٹاندی
نیک زنانی گھر دے جیاں اندر وقت گزارے
بری زنانی خاوند نوں لے ہووے وکھ کنارے
نیک زنانی خاوند تائیں ویکھ ہووے قربانی
بری زنانی ہر دم چاہے بن جائے مرد زنانی

نیک زنانی ہر دن اندر پنج نماز گزارے
بری زنانی ہر دن اندر سو سو مکر کھلارے
نیک زنانی گھر وچ سب دے نال سلوک رکھاوے
بری زنانی اک اک دے نال واہ واہ جنگ مچاوے
نیک زنانی سس سوہرے دی کر دی تابعداری
بری زنانی سب جیاں لئی بنے مصیبت بھاری
نیک زنانی خیر سلامت فضل خدا دا چاہوے
بری زنانی دشمن جانی جادو ٹونے پاوے
نیک زنانی نیکیاں کر دی پاک خدا تھیں ڈردی
بری زنانی بریائیاں دے پچھے بھج بھج مردی
نیک زنانی پڑھے قرآن تے ہو قربانی جاوے
بری زنانی مکراں والی کھول کتاب وکھاوے
نیک زنانی رب نبی دی تابعداری کر دی
بری زنانی شیطانا ندی چیلی ہو کے مردی
نیک زنانی جنت اندر جاوے موجاں مانے
بری زنانی دوزخ اندر پاوے برے ٹھکانے
نیک زنانی ویکھ جیاں نوں سو سو شکر کریندی
بری زنانی ہر ایک دے ول قہری اکھیں وہندی
نیک زنانی سب کم گھر دے خوشیاں نال کریندی
بری زنانی کرے سیاپا وال سر دے کھوندی
نیک زنانی نوں سب حوراں ویکھ ہوون قربانی
بری زنانی نوں نت لعنت پاروں رو گردانی

بسم اللہ پڑھ کم نہ کر دی کر دی رہے سیاپا
عادت مول نہ چھوڑے سرتے مارے جوش بڑھاپا
ہر دم دل وچہ نیت کھوٹی مارے جوش شرارے
خاوند نوں اوہ الو کر دی ایسے مکر کھلارے
تعویز پلا کے گندے مندے خوب بنادے بدھو
جادو ٹونے پا کے اس نو وانگ بنا لیا کھدو
حسن جوانی ٹھاٹھ مریندی واہ واہ سوہنیاں شکلاں
جادو ٹونے پا کے اس نے مار لیاں سب عقلاں
ماری عقل لگایا پیچھے مول ذرا نہ ہلے
جدھر موڑے گھوڑے وانگوں اودھر نوں اوہ چلے
گدی تے بہہ حاکم وانگوں حکم کرے جو رانی
اس دی کی مجال نہ منے چل دا وانگر پانی
خاوند نوں او دبکا مارے سی نہ کر دا مولے
جہیڑی این مناوے اس تھیں بندہ ترت قبولے
ماں پیو والی دل اس دے تھیں گئی محبت ساری
دین دنیا وچ اوہو اس نوں لگدی بہت پیاری
ماں پیو ویکھن نوں پے ترسن جنہاں لاڈ لڈائے
سارے لاڈ زنانی اتوں اس نے گھول گھمائے
ایسی بھیڑی نیت والی آوندیاں تیر چلایا
لخت جگر دا ٹکڑا ماں پیو کولوں جدا کرایا
ماں پیو دی ایہ خواہش گھر وچہ آوے نیک زنانی
اس دیاں پکیاں کھاواں گے اسی ہوسی دور حیرانی

ایس پٹو پایا خاوند کیتی عقل حیرانی
سس سوہرے نوں دیس نکالا بن بیٹھی چوہدرانی

ہر دم چاہوے سس سوہرے نوں دیواں دیس نکالا
میرا ہر دم کلمہ پڑھ سی ہوسی کم سو کھالا

بچیاں خاطر ماں پیو ساڈا لکھ مصیبت چکھے
ایسی عورت گھر وچہ آئی ماں پیو کھاوے دھکے

ایسی چال زمانے چلی عورت گھر وچہ کلی
سب نوں دے کے دیس نکالا جج کرن نوں چلی

عبدالرحیما ایس زمانے ایسا حال وہاوے
آوندی عورت سب جیاں تے اپنا رعب جماوے

محنت تے مزدوری کر کے جنہاں مکان بنایا
اونہاں نوں بے دخل کر کے قبضہ آپ جمایا

ایہندا نام ترقی رکھیا تیز رفتار زمانہ
دھوکا دغا فریب چلاکی کر دے مرد زنانہ

عورتاں پچھے قتل کریندے بھائی ماں پیو جائے
ایسے فتنے کولوں سانوں مولا پاک بچائے

جدھر ویکھو اودھر بھائیوں عورتاں دا ہی فتنہ
ایہ فرد نہ ہووے بھاویں زور لگاؤ کتنا

اخباراں نوں پڑھ کر ویکھو ہندے قتل ہزاراں
عورتاں پچھے دین گواون بریاں کر دے کاراں

بری زنانی پلے پے جے جیوندا دوزخ بلدا
دنیا دے وچہ قیدی ہویا مندے حالیں مردا

معراج گئے جاں حضرت ویکھیا دوزخ لاٹاں مارے
اکثر ٹولا عورتاں والا اگ انہاں نوں ساڑے
پچھیا تے فرمایا کر دیاں خاونداں نافرمانی
لعن ملامت کر دیاں رہیاں اپنی وچہ زندگانی
خاوند نیک تے نیک زنانی ایہہ اسلامی جوڑا
منہ وٹ تیز زباناں والی سمجھ زریلہ پھوڑا
نیک زنانی اعلیٰ پونجی پاک نبیؐ فرمایا
وچ حدیثاں مسئلہ بھائی میں نہیں دلوں بنایا

حدیث: اَلدُّنْیَا خَیْرُ مَتَاعِهَا اَلْمَرْاَةُ الصَّالِحَةُ.

دنیا کی بہتر پونجی عورت ہے:

نیز سیدنا عبداللہ ابن عباس رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ أُرِيتُ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ قِيلَ أَيَكْفُرْنَ بِاللّٰهِ قَالَ يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ)) (بخاری شریف)

"بیشک نبی کریم ﷺ نے فرمایا کہ دیکھا میں نے دوزخ تو اکثر ان میں عورتیں تھیں، وہ ناشکری کرتی ہیں احسان کی اگر زمانے میں ان کی ایک سے خاوند نیکی کرے تو پھر کبھی تنگی آ جائے، تو کہتی ہیں میں نے کبھی اچھائی نہیں دیکھی، یعنی احسان فراموش ہو جاتی ہیں۔ اس وجہ سے دوزخ میں پڑھیں گی۔"

سیدنا عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((قَالَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ وَأَكْثِرْنَ الِاسْتِغْفَارَ فَإِنِّي رَأَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ جَزْلَةٌ وَمَا لَنَا يَا

رَسُولَ اللّٰهِ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ قَالَ تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَمَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَغْلَبَ لِذِي لُبٍّ مِنْكُنَّ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَالدِّيْنِ قَالَ أَمَّا نُقْصَانُ الْعَقْلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تَعْدِلُ شَهَادَةَ رَجُلٍ فَهٰذَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَتَمْكُثُ اللَّيَالِي مَا تُصَلِّيْ وَتُفْطِرُ فِي رَمَضَانَ فَهٰذَا نُقْصَانُ الدِّيْنِ و حَدَّثَنِيهِ أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ بَكْرِ بْنِ مُضَرَ عَنِ ابْنِ الْهَادِ بِهٰذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ)) (مسلم)

”فرمایا: نبی کریم ﷺ نے اے عورتوں کی جماعت تم صدقہ کیا کرو، اور استغفار کیا کرو، بہت کہ میں دوزخ میں تم کو بہت دیکھتا ہوں ان میں سے ایک عورت نے کہا کیا بات ہے کہ ہم بہت دوزخی ہیں فرمایا تم لعنت بہت کرتی ہو۔ اور خاوند کی ناشکری کرتی ہو میں نے عقل اور دین پر ناقصوں میں سے دانا پر غلبہ پانے والا تم سے زیادہ کوئی نہیں دیکھا کہا اس عورت نے عقل اور دین کا کیا نقصان ہے فرمایا وہ عورت کی گواہی ایک مرد کے برابر ہے اور کئی دن تک نماز نہیں پڑھتی اور چھوڑ دیتی ہو یہ دین کا نقصان ہے۔“

اک دن حضرت خطبہ دتا مجلس وچہ عورتاں
توبہ کریو صدقہ ونڈیو نہ بنیو کم ذاتاں
حضرت آکھے رب نے مینوں دوزخ خاص دکھالی
میں ویکھیا وچہ عورتاں بہتیاں سڑدیاں حالی مندے
اس مجلس وچ عورت بولی میں صدقے میں واری
ایہ کی وجہ جو عورتاں بہتیاں سڑدیاں دوزخ ناری
نبی کہیا اوہ خاونداں سندی کر دیاں نافرمانی
لعنت ملامت طعن زیادہ کر دیاں بدزبانی

ساری عمراں خاوند دے گھر کھاوے عیش ہنڈاوے
اک دن فاقہ تنگی ویکھے بول جواب سناوے
جس دن دا میں گھر تیرے وچہ آ کے قدم ٹکایا
مینوں تے کجھ نظر نہ آیا فاقیاں مار مکایا
ماپیاں دے گھر عیش ہنڈائے کیتی سی من مانی
جاں تیرے لڑ لگی مینوں نت رہی پریشانی
کیتھوں لیکھ میرے وچہ لکھیا ہویا توں من کھٹو
میں نہیں رہنا میں ٹر جاناں بھن کنالی چٹو
اس تھیں وڈی دسو بھائیوں کیہڑی نافرمانی
کیوں نہ دوزخ بھائیں سڑ سی ایہو جہی زنانی
نبیؐ کہیا جو عورت اپنے خاوند نوں دکھ دیندی
دکھ مصیبت ساری اسدی حور بہشتوں ویندی
آکھے فی ارب مارے تینوں کرے ہلاک شتابی
ایس مسافر دے نال کیویں تو پکڑی ایڈی خرابی
ایہ چند روز مسافر اڑیے کیوں تو دکھ پچاویں
اس دی جاں شکنجے چاہڑی ربدا خوف نہ کھاویں
ایہ ہے نیک پیارا ساڈا میں صدقے میں واری
اک دن کول اساڈے پیارا آوے مار اوڈاری
کر لے تابعداری اس دی مول اداس نہ ہووے
جس دن چھوڑ گیا ایہ تینوں فیر تیری جند رووے
سن لو بھینا من لٹو کہنا سدا نہ ایتھے رہنا
سب کجھ چھوڑ چھڑا کے ایتھے جا قبراں وچہ پینا

اوتھے عمل تیرا کم نہ آوے سختی دور ہٹاوے
نیک کمایاں والی بی بی وگدی جنت جاوے

نیک زنانی دی وچہ جنت ستر حور غلامی
حکم چلاوے عیش ہنڈاوے جنت وچہ مدامی

حوراں پچھن بی بی تینوں رب دتی وڈیائی
سچ دسیں توں اوتھے کیہڑی کیتی نیک کمائی

عورت آکھے دنیا اندر عقد حلال پڑھایا
تے ساری عمراں خاوند نوں میں نہیں سی دکھ پچایا

ہر حالت وچہ کیتی میں نے اس دی تابعداری
اس دا صلہ دتا اج مینوں پاک خداوند باری

نیک زنانی جنت اندر واہ واہ شاناں والی
بری زنانی برا نتیجہ جاسی دوزخ ڈالی

القصہ ہن عمل کماؤ موقع جان غنیمت
موت آئی پھر پیش نہ جاوے پلے پوے ہزیمت

وٹے سٹے دا رشتہ

وٹے سٹے دا رشتہ کر کے سجناں پھر پچھتانویں گا
کُڑی اتوں توں کُڑی وٹا کے کئی فساد پوانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا
کُڑی اتوں نہ کُڑی وٹانویں ایہو جیہا نہ سودا لانویں
وٹہ سٹہ توں کُڑی دا کر کے کُڑی دکھاں وچ پانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا
جے توں سجناں وٹہ کریں گا رشتے داراں نال لڑیں گا
کُڑی منڈے نوں دکھ وچ پا کے دکھیں جان جلانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا
جیسا دینا ویسا لینا قدر تیرا کوئی مول نہ پینا
وٹے سٹے وچ جھگڑا رہندا اینویں رگڑیا جانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا
وٹے سٹے سر گھٹا پیندا وٹے دا اکثر جھگڑا رہندا
کلہ رہوے نت وٹے سٹے دی بربادی گھر پانویں گا

وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا

کُڑی اتوں جے منڈا وہیایا وتے سٹے جے نونہہ لیایا
کدی نہ اس دیاں پکیاں کھاویں نہ توں قدر کرانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا

ساک وٹے دا راس نہ آوے وسدیاں نوں گھروں گھڑاوے
وٹہ سٹہ توں جے کر کیتا ! سکھ کدی نہ پانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا

کُڑی وٹے جے کُڑی لیاویں کلہ توں نت دی گھر وچ پاویں
وٹے سٹے وچ وسے نہ کوئی گھر برباد کرانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا

شریف خدا توں منگ دعاواں سن دا جیہڑا سب صداواں
رکھ بھروسہ اس دے اتے دکھوں جان بچانویں گا
وٹے سٹے دا رشتہ کر کے
سجناں پھر پچھتانویں گا

حال شادی

سنوں یار! عقل مند آوے شادی دی جاں گنڈ
پیندی عورتاں نوں ٹھنڈ شکر رب دا بجاندیاں
وڑدیاں نت اندر باہر ہووے ایہو اکو ٹاہر
چلنا اگلے منگل وار دہاڑے گن کے لنگھاوندیاں
راہوں وَل کے بلائیں پچھن اک دوجی تے تائیں
بھیڑا منگل آوے ناہیں مر چلیاں ترساندیاں
ویکھو پُٹھے ایہہ افسوس شوہدے دہاڑے دا کی دوس
لنگھناں واری نال اوس تے ایہہ مفت بدراہندیاں
آخر منگل شوہدا آیا کھہڑا رب نے چھڈایا
نت گندیاں ستایاں دن رات نہ بھلاندیاں
ہن سنو میرے یار سبھے ہو پیاں تیار
دلیں خوشی بے شمار پیر زمیں تے نہ لاندیاں
کیوں خوشی جھلی جائے ڈٹھے مرد نہ پرائے
اج رب رنگ لائے آساں پنیاں دلاں دیاں
اٹھ کے ستوتے سھرائی گھریں جیہڑی لیر آھی
وچ رنگ دے ڈباتی نالے رنگیاں پراندیاں
لے کے سکڑا ہٹیوں مل کیتے مل سوہے بل
ہوئے سنج کندے چھل پچھوں سیک کراوندیاں
ایسے ہوٹھ ہوئے سوہے جانن انج بندے دوئے

کھاوے بلیاں جیویں چوہے رت چھلکے پھٹاندیاں
فیر کنگھی لے کے بھاتی بھگت سراں دی بلاتی
ایسی زور نال واہی وال اک نہ بچاندیاں
جیہڑے کنگھی نے ولائے پٹ نین نے ونجائے
غصے سیپ دے مکائے رہیاں مفت دے گنداندیاں
کڈھ چیر ماں سواندے بنّھے گتاں نوں پراندے
پیراں نال پیچ کھاندے ہتھوں زیادہ لمکاندیاں
بدھی سُرمیاں نے گھسٹ لٹے کھوجیاں دے ہٹ
جناں سرمہ جاوے گھٹ کولے کٹ کے رلاوندیاں
گھٹاں سرمے نے دیوایاں اکھاں کولے نے سجایاں
نال انہیاں رلایاں بیڑا نظر دا ڈباندیاں
شوقوں انہیاں ہو جانا یا پر میل نہ گھسانا
گھت کھوتی تے پلانا زورو زوری وھاندیاں
آخر پہن ڈونب ٹلی جیساں جنتے نور چلی
موہنڈے مار کے دعوتی آیاں گاندیاں ونجاندیاں
ادھروں جیواں کھیواں آئی ماموں کموں تے جوائی
لدھی عمراں تے وسائی تہمت لٹھے دے کھڑکاندیاں
پچھوں دھیاں پتر سارے دوڑے پٹدے وچارے
ہویاں اکھوں کنارے ماواں زندیاں جھاندیاں
آوے اوہناں نوں نہ چین پچھے ڈگ ڈگ پین
ماواں موتیاں کرن ویں سن کے ترس سئیں کھاندیاں
ہائیاں بھیڑی اے اولاد کاہنوں جمی نامراد

دیندی لین نہیں سواد پچھاں جھڑک دھکاندیاں
اوڑک دھپے دو دو لائے کجھ گھراں نوں لنگھائے
کجھ مگرے پچھے پائے میل پھانسی دے منہ آندیاں
آکے خوشی تھیں اہیل وچ ٹریاں وانگوں ریل
دیہن مرداں نوں نہ میل بھج بھج کے ہفاندیاں
ایسی تیز رفتار اگے پچھے دی نہ سار
آئے تہمتاں لنگار جاون ہنیریاں جھلاندیاں
لمے لمکدے پراندے ڈھینگر ٹپ ٹپ جاندے
مگروں رل کے جنے لاہندے اپر آپ نہ لاہندیاں
زوروں پاندیاں دھمال پیاں پہنچ شادیوال
سنوں کر کے خیال جہڑے گیت جا کے گاندیاں
ہریاں نی ہرایاں آکھن تروڑ منجے پایاں
نی چڑیلاں کتھوں آئیاں اک دوجے نوں کلاہندیاں
دوروں مرد ویکھین بھجے کلمے کہندیاں کوچے
گھوڑا مشکی کتھے بجے آیاں ٹردیاں لنگاندیاں
ڈٹھے مڈھوں دے بے نیت بھیہڑے بھکے تے کو نیت
سارے جانجی نے پلیت گند منڈے نوں سناندیاں
ساڈے بوہے تے مدینہ کاہنوں ڈھکوں بے یقیناً
ایتھے خرچیں دے خزینہ بھر کے بوریاں زراں دیاں
ماؤ ماریا ای چھج پراں بگا داہڑا کج
بھیڑے موہجرتے کو چج نال کنجریاں نتیں آندیاں
وجن ڈھول تے ڈھمکے لنگھدے میلو مارن دھکے

چنگا مندا اوتھے تکے رناں وڈیاں گھراں دیاں
فیر اینویں آوا گون پیاں کوٹھیاں تے بھون
دین پنڈ نوں نہ سون تے نہ آپ اکھیں لاندیاں
کڈھن ہیکاں تے اڑان پاڑن سنگھ سراں لان
رل کے اوگت رولا پان رسے مال دے تڑاندیاں
ساری رات واہیات تولن گند خرافات
چھڈن ذات نہ ذمات ہاتھی اوٹھ نہ ولاندیاں
گاون بگڑوتے سپاہیا آویں جھبدے میرے ماہیا
ساڈی جان لباں تے آئی آ ستی کلا نوں جگاندیاں
ہور جندڑی تے جھوک پاندیاں بگھا سبھے تھوک
نہ کوئی روک تے نہ ٹوک لا لا سراں باہیں چاندیاں
آکھن اچی اچی یارا ڈاچی والیا سوارا
جتی ہیر دا چوبارا رانجھے یار نوں وکھاندیاں
پایا شور تے خروش ہویاں پوریاں بے ہوش
کیتا نیند نے آ جوش پیاں ڈھن انگلاہندیاں
آخر کھولی روٹی بھائی پیاں بھج واہو واہی
دتی رزق نے دوہائی میرے باب کی کراندیاں
چک چک کے بلاکاں مارن پھکے اڈ کھاکھاں
پاٹ جاندیاں براچھاں دانہ گھٹ ناہیں پاندیاں
وگو تنگ جان کھائیں نالے آکھن چاچا پائیں
چاچا جمیاں پھڑائیں اسیں مر گیاں سکاہندیاں
رلے لاکڑی مشٹنڈے وچ کوارے وچ رنڈے

موراں وچہ مارن منڈے پر بے شرماں نہ شرماندیاں
مہندو پھتو دتا راجہ نتھو بالو لالو تاجہ
دینوں کموں گاماں خواجہ عیداں آ گیاں انہاندیاں
کی کی کراں میں بیان دیندی زیب نہیں زبان
ڈاہڈے برے لنگ لاہن ہتھیں جنہاندی ایہہ کھاندیاں
اتوں بھین پیئے الان گلاں مٹھیاں سنان
وچوں پورے بے ایمان کرن جتاں تہاندیاں
گھروں میل اتے جان اگوں چن چاہڑ جان
لیک ماپیاں نوں لاہن داڑھی خصماں مناندیاں
ہور کئی کرن نقصان گھرو گھریں دھکے کھان
راتیں بھوئیں پھوہڑی پان ٹوماں ستیاں لوہاندیاں
ایپر سنو یار سارے اصلی مرد نے نکارے
جنہاں چھڈیاں نے چارے واگاں کھلیاں رناں دیاں
جے کر ہجاں دو دو ٹھوک رکھن ٹر دیاں نوں روک
خیریں جاون دوجے لوک جھوک راہواں وچ گاندیاں
پر ایہہ پھر گیا زمانہ وریا رب دا کوئی وانہ
راج آ گیا زنانہ مرضی من دی مناندیاں
جے کر خصم کجھ کہن اگوں اکھیں کڈھ پین
کہنا خصماں دا نہ سہن ہتھوں خصم نوں دباندیاں
بے ایمان ایہہ نکھٹو نرا کھان دا اے چٹو
وہلا کھا کھا پلیا ٹٹو گھوڑے خاونداں بناندیاں
خورے کس دی اے ست مڈھوں چوڑ تے چیٹ

نامراد تے نہ کھٹ چار کوڈیاں نہ آندیاں
بیٹھا چھڈ کام کاج اینویں پھٹ گئی مزاج
بھیڑا کتا بیٹھا راج اسیں نجڑے وہاندیاں
اینویں جن پیا بھوت لماں خالی عقلوں اوت
انھاں رچھ کالا دھوت سو سو نام بدلاندیاں
ساری عمر دا کرتا چارے مٹھاں مٹی گھٹا
بھیڑی جمدی جے وٹا ہتھا چکی دا ٹھوکاندیاں
یارو وچ ایہہ پنجاب ڈاہڈا آ گیا عذاب
کیتا عورتاں خراب وڈے ظلم نے کماندیاں
جیوں جیوں نواں آوے سال تیوں تیوں نویں کڈھن چال
جانوں ملکاں تے کال پیاں ایہو نے پواندیاں
پہلاں ایس ساڈے دیس ہوندے کنجریاں دے دیس
نت نویں رہندے کیس خصماں ستیاں وڈھاندیاں
لا کے کنجریاں دا گہنا وہڑے ننگیں سریں بہنا
شیشہ بوجھے وچہ رہنا جوڑا کس کے گھٹاندیاں
لکیں کمر کس پاہن سر تے بودیاں رکھاہن
اکھیں عینکاں چڑھاں بنیاں رنا رانی خاندیاں
لے کے نال مرد غیر کرن شہراں دی جا سیر
پا کے پیر وچ پیر پھرن موٹراں دوڑاندیاں
کھلی جھنڈ اندر باہر ہو کے اوٹھاں تے سوار
ڈھیلے مارن وارو وار راہیاں جاندیاں پھساندیاں
کیاں نپ لئی فقیری صدقے کتی چا امیری

ہور سب نال سیری اپر خصماں نوں نہیں چاہندیاں
کھیڈن حال کھلے وال چپن جل تے جلال
مارن جلی زور نال چال مکر دے لگاندیاں
جکوں تارکاں ہو باہن تسبیح کاڑ کاڑ واہن
ڈیرے خانقاہیں لاہن نام سائیں جی دھراندیاں
کنیاں چھوڑ دتی شادی نری نپ لئی آزادی
پیاں پھر دیاں فسادی سبق سیاں نوں سکھاندیاں
ریسو ریس ہویاں چوڑ کرن جوتیاں دا موڑ
کیویں مرد پچھے دوڑ کرن عزتاں اساندیاں
انج تارکاں سدان ویس کنجراں دا لان
راہوں ویکھ کے جوان ناگ زلف دے لڑاندیاں
ایسے حال نوں بھراؤ ذرا سمجھو داناؤ
گھوڑے عقلاں دے دوڑاؤ جیوں جیوں سمجھاں نے تساندیاں
دسو کاہدی ترک آئی صرف خاونداں جدائی
ہور اک نہیں دلائی جو جو خواہشاں نے دنیاندیاں
بس سمجھ سانوں آئی ساری مکر دی صفائی
ہور گل نہیں جے کائی اینویں پھرن بھرماندیاں
بیٹھی ویکھ کے جوان ماپے ہوندے حیران
وچو وچ ڈبی جان خون بھائیاندے سکاندیاں
نچر حسن والا یار گرم رہندا اے بازار
ہو کے شادی تھیں بیزار پیاں نک نے چڑھاندیاں
جاوے گزر جاں جوانی پچھوں آوے پریشانی

فیر کر کے مہربانی چوری نکاح جا پڑھاندیاں
بہہ بہہ کے اینویں قید کٹی چھیکڑ ایہو کھٹی کھٹی
بھائیا مولا بیٹھا ہٹی متاں لالے دیاں بھاندیاں
بعضیاں وچو وچ جر جاون ضد پچھے مر
رکھن خالق دا نہ ڈر رہن خلقت توں لساندیاں
حضرت سیدہ بتول بیٹی پاک جو رسول
اوہناں نالوں نا معقول قدم اگے نے ٹکاندیاں
بیٹی گھر نہ بٹھائی ہتھیں اپنی ویاہی
جنہوں عورتاں تے شاہی نے حدیثاں فرماندیاں
ہن کرو خاں خیال صاحب عقل جو رجال
اج کہڑے منہ دے نال رناں تارکاں کہاندیاں
کیوں نہ گھروں ہو کے تنگ ہوئی فاطمہؓ ملنگ
کیوں نہ جوگی کپڑے رنگ سیراں کیتیاں شہراندیاں
کیوں نہ جھنڈے ایہہ بنائے کیوں نہ قبریں میلے لائے
کیوں نہ داریں دھوئیں پائے جھڑے تسیں نی دھخاندیاں
کیوں نہ رکھی ہتھ کھونڈی کیوں نہ کوچہ گردی ڈھونڈی
کیوں نہ رگڑی بہہ کے کونڈی جھڑی تسیں رگڑاندیاں
کیوں نہ تارک بیٹھی کلی کیوں نہ ہو گئی کملی جھلی
کیوں نہ ماری اوس جلی چاہڑ مستیاں بھنگاندیاں
کیوں نہ گھتیا دھمال کیوں نہ رکھے کھلے وال
کیوں نہ کھیڈیو سو حال کھا کے روڑیاں گڑاں دیاں
کیوں نہ لاہیا سر توں پلا نرا رکھیا سی مصلا

جیویں تسیں اللہ ریساں کر دیاں سنگاندیاں
کیوں نہ چھڈی ایہہ اولاد اوس بیوی نیک زاد
کیتا خانہ نہ برباد جیویں تسیں اجڑاندیاں
بس سنو میری بھینا اساں اتنا ای سی کہنا
تساں اپنی گورے پینا دسو ساڈا کی گواندیاں
مولانا جنہاں نوں حضور وچوں بخشیا شعور
جاسن سمجھ اوہ ضرور نالے رہن سمجھا ندیاں
اے پر جہڑیاں شریر لگن اوہناں نوں ایہہ تیر
وچو وچہ سید میر سن کے رہن کرلاندیاں
جے کر مولا میرے چاہیا مینوں موت نے ولایا
جانوں جلدی قصہ آیا گلاں نیک بختاں دیاں
تاں جے پڑھو تے پڑھاؤ سن کے سمجھو تے سمجھاؤ
ریس نیکاں دی کماؤ
چھڈو چالاں سخناندیاں

بے اولاداں دی فریاد

ربا بے اولاداں نوں نیک اولاد عطا دے توں
کر کے اپنیاں رحمتاں اپنا کرم کما دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
جیہناں دے نہ بال نے بھاویں مالو مال نے
اولاد بناں برباد نے بوٹا کرم دا لا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
گھر تیرے وچ تھوڑ ناں خالی در توں موڑ ناں
در تے آئے سوالیاں نوں خیر جھولی وچ پاوے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
گھر جیہڑے اولاد نہیں سدا اوہ گھر آباد نہیں
کر کے اپنا کرم توں اجڑے گھر وسادے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں

رو رو آپے کرلاوندے ہاڑے منتاں پاوندے
گھر تیرے وچ کمی نہیں ستے لیکھ جگا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
تیرے جیہا کوئی ہور نہیں ! گھر تیرے وچ تھوڑ نہیں
بھرے خزانے تیرے نے خالی نہ پرتا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
اللہ پاک رحمان توں کر دا نت احسان توں
سخی تیرا دربار ہے جانشین بنا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
تینوں عرض سناویئے ہور کتے نہ جاویئے
تیرے بناں کوئی سن دا نہیں دلدی آس پونچا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں
دعانواں نوں منظور کریں نظر کرم نہ دور کریں
دیکھ گناہ شریف دے رحمت نال مٹا دے توں
ربا بے اولاداں نوں
نیک اولاد عطا دے توں

امر بالمعروف ونہی عن المنکر

نیکی کا حکم برائی سے روک

۱۔ سن اے میرے محترم واجب الاداب ہو
غور ذرہ آپ کا اس پر جناب ہو

۲۔ ایسا کام کیجئے جو کار ثواب ہو
اللہ کے ہاں کام وہ روشن مہتاب ہو

۳۔ مقبول میرا مشورہ جے کر جناب ہو
بہتر ہے کہ کام نیکی کا شتاب ہو

۴۔ امر بالمعروف یا اولی الالباب ہو
نہی عن المنکر سے بھی اجتناب ہو

۵۔ پانچ وقت سر بسجود رب کی جناب ہو
سچ ہے کہ بندہ اس میں کامیاب ہو

۶۔ ایسا حق بیان ہو جیوں آفتاب ہو
دودھ کا ہی دودھ ہو اور آب آب ہو

۷۔ ایسا سخن ذہن سے جو انتخاب ہو
سامعین واسطے میٹھی شراب ہو

۸۔ منہ سے ایسی بات ہو جیوں پھل گلاب ہو
سننے والا سنتے ہی پھر ہم رکاب ہو

۹۔ ایسی نہ کلام ہو جیسا جلاب ہو
آئندہ گفتگو کا نہ سد باب ہو

۱۰۔ مد نظر فرمان رسول مآب ہو
ٹھیک پھر فاعتبروا یا اولی الالباب ہو

فرعون اور اس کے ساتھیوں کی غرقابی خدا کی پکڑ

فخر میں آ کر لگائی جب سمندر میں چھلانگ
دے رہی تھی اس وقت ان سب کے سر پہ موت بانگ
ایک ہی لمحہ میں جب وہ ڈبکیاں کھانے لگا
موت آئی سامنے تو پھر ایماں لانے لگا
اب کہاں وہ شان و شوکت اب کہاں دعویٰ خدا
پھول کر پانی سے پیٹ اس کا گلے آ کر لگا
آج تک تصویر اس کی رہتی دنیا تک نشاں
جائے عبرت دیکھ لو یہ پیشگوئی ہے قرآں
نیکاں دے وچہ بیٹھن والا نیک بنے اوہ بندہ
تے منڈیاں دے وچہ بیٹھن والا ہو جاندا اوہ منڈا
نوح دا پتر منڈیاں دے سنگ رلیا منڈا ہویا
حق پیغام نہ منیاں اس نے نال انہاندے مویا
اے بھائی توں نیکاں دے سنگ رل کے نیک ہو جائیں
محشر دے دن نال انہاندے رل کے جنت جائیں
نیکو کار خدا دے بندے رب نوں بہت پیارے
اتھے اوتھے دوہیں جہانی رحمت ٹھاٹھاں مارے

کسی نے خوب کہا ہے ؎

صحبت صالح ترا صالح کند
صحبت طالح ترا طالح کند

بری مجلس کا تباہی کا موجب ہوتا ہے

کسی نے خوب کہا ہے ؎

صحبت بد سے ہمیشہ بھاگ تو
ورنہ بن جائے گا کالا ناگ تو
سر تیرا پتھر سے کچلا جائے گا
بدلہ تو اپنے کئے کا پائے گا

شیخ سعدی رحمہ اللہ فرماتے ہیں ؎

دور شواز اختلاط یار بد
یار بد بدتر بود از مار بد
مار بد جانت ستاند اے سلیم
یار بد آرد سوئے نار جحیم
یک زمانہ صحبت با اشقیا
بدتر از زہرا فعی جاں گسا
یک زمانہ صحبت با اصفیا
بہتر از صد سالہ زہد بے ریا

کبوتراں دے وچ باز نہ ٹھہرے بازاں وچ نہ کوا
جوہریاں دے وچ جوہری بندا جواریاں دے وچ جوا
عقل منداں دے لڑکے بہندے عقل منداں وچہ بھائی
جاہلاندے وچہ جاہل بہندے ہوندا نیک نہ کائی
سیانیاندے وچ بیٹھن کارن عقل زیادہ آوے
سن سن گلاں عقلاں والیاں سوہنا عقل ہو جاوے
بے عقلاں وچ بیٹھیاں چڑھدا کچا رنگ گلابی
ہوراں نوں بھی لے کر گالے کر دا بہت خرابی
اے دنیاں تھوڑے پیارے نیکی کریں شتابی
موت آئی پھر وقت نہ ملسی ہوسی بہت بے تابی
دنیاں کھیتی آخرت سیتی جو بیجیں سو وڈھیں
نیکیاں بہت کما لے بھائی برایئاں نوں چھڈیں

ابن آدم کا ازلی دشمن شیطان

اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
تیرا دشمن جدی پشتی ایہ
اوہ ایسا لڑدا کشتی ایہ
اوہ بہت پرانا مشتی ایہ
توں اس دا مکر کافور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
تیرے نک تے رات گزار دا اے
پئی ستی تے ستی چاہڑ دا اے
اوہ ایسا مکر کھلار دا اے
کر اس دا مقابلہ دور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
چک لٹھ نورانی طاقت دا
پوے اثر روحانی طاقت دا
سر توڑ شیطانی طاقت دا
توں ذکر اللہ بھر پور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں

اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
اٹھ ازلی دشمن دور ہٹا
سن بانگ نوں جلدی مسجد آ
پیا ذکر اللہ دے میوے کھا
سب حکم خدا منظور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
پھڑ مرشد مکی مدنی توں
من حکم اوہدا نہ اکی توں
جھو ذکر اللہ دی چکی توں
دل اپنا نور ونور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں
اٹھ رب نال یاری لا لے توں
دن راتیں ورد پکا لے توں
ہویا غصے رب منا لے توں
اوہدی نعمتاں کھا مشکور کریں
اٹھ دشمن نوں توں دور کریں
اوہدا مکر وی چکنا چور کریں

دوزخ کا بیان

﴿وَ اسۡتَفۡتَحُوۡا وَ خَابَ کُلُّ جَبَّارٍ عَنِیۡدٍ ۝ مِّنۡ وَّرَآئِہٖ جَہَنَّمُ وَیُسۡقٰی مِنۡ مَّآءٍ صَدِیۡدٍ ۝ یَّتَجَرَّعُہٗ وَ لَا یَکَادُ یُسِیۡغُہٗ وَ یَاۡتِیۡہِ الۡمَوۡتُ مِنۡ کُلِّ مَکَانٍ وَّ مَا ہُوَ بِمَیِّتٍ وَ مِنۡ وَّرَآئِہٖ عَذَابٌ غَلِیۡظٌ ۝﴾ (ابراھیم: ۱۵-۱۷)

''اور انہوں نے فتح طلب کی، اور ہر سرکش ضدی ذلیل ہو۔ اور آگے اس کے جہنم ہے، اور پیپ جیسا پانی ان کو ملے گا جس کو گھونٹ گھونٹ کر پئیں گے، اور اس کو پی نہ سکیں گے، اور ان کو ہر طرف سے موت نظر آئے گی، اور وہ مریں گے نہیں اور اس کے علاوہ سخت عذاب اور بھی ہوگا۔''

﴿وَ قُلِ الۡحَقُّ مِنۡ رَّبِّکُمۡ فَمَنۡ شَآءَ فَلۡیُؤۡمِنۡ وَّ مَنۡ شَآءَ فَلۡیَکۡفُرۡ اِنَّاۤ اَعۡتَدۡنَا لِلظّٰلِمِیۡنَ نَارًا اَحَاطَ بِہِمۡ سُرَادِقُہَا وَ اِنۡ یَّسۡتَغِیۡثُوۡا یُغَاثُوۡا بِمَآءٍ کَالۡمُہۡلِ یَشۡوِی الۡوُجُوۡہَ بِئۡسَ الشَّرَابُ وَ سَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ۝﴾ (الکهف: ۲۹)

''اور اے نبی کہہ دے یہ حق ہے تمہارے رب کی طرف سے پس جو چاہے، ایمان لاوے، اور جو چاہے کفر کرے بے شک ہم نے ظالموں کے لئے آگ کر رکھی ہے جس کی قناتوں نے ان کو گھیر ڈالا ہوگا، اگر فریاد کریں گے تو تانبے کے رنگ جیسے گرم پانی سے ان کی فریاد رسی کی جائے گی جو منہ کو جلا کر رکھ دے گی بہت برا پانی ہوگا، اور بہت بری جگہ ہوگی۔''

﴿اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوۡمِ ۝ طَعَامُ الۡاَثِیۡمِ ۝ کَالۡمُہۡلِ یَغۡلِیۡ فِی

الْبُطُوْنِo كَغَلْيِ الْحَمِيْمِo خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ إِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِo ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَأْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِo ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُo إِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَo﴾ (الدخان: ۴۳۔۵۰)

''بے شک تھوہر کا درخت مجرموں کا کھانا ہوگا اور وہ ان کے پیٹوں میں سخت کھولنے والے پانی کی طرح جوش مارے گا حکم ہوگا اس کو پکڑو۔ اور گھسیٹ کر جہنم کے بیچوں بیچ لے جاؤ، پھر اس کے سر پر عذاب دینے والا گرم پانی ڈالو، بے مزہ چکھو بے شک تو بڑی قدر و منزلت عزت والا تھا یہ وہی ہے جس میں تم لوگ شک کیا کرتے تھے۔''

۱۔ ((أُوْقِدَ عَلَى النَّارِ أَلْفُ سَنَةٍ حَتّٰى اِحْمَرَّتْ ثُمَّ أُوْقِدَ عَلَى النَّارِ أَلْفُ سَنَةٍ حَتّٰى اِبْيَضَّتْ ثُمَّ أُوْقِدَ عَلَى النَّارِ أَلْفُ سَنَةٍ حَتّٰى اِسْوَدَّتْ فَهِيَ سَوْدَآءُ مُظْلِمَةٌ)) (مشکوٰۃ شریف)

''فرمایا: دوزخ اک ہزار برس دھکائی گئی، سرخ ہوگئی پھر اک ہزار برس دھکائی گئی سفید ہوگئی پھر اک ہزار برس دھکائی گئی، سیاہ فام ہوگئی، اس کی تیزی کسی وقت کم نہیں ہوتی۔''

۲۔ ((نار کم هذه جزء من سبعين جزء من نار جهنم ولولا اطفت بالماء مرتين ما انتفعتم بها وانها لتدعوا الله عزوجل ان لا يعيدها فيها)) (ابن ماجه)

''فرمایا: تمہاری دنیا کی آگ دوزخ کی آگ کے ستر حصے میں سے ایک حصہ ہے اور اس کو پانی میں دو دفعہ بجھایا گیا تب دنیا میں بھیجا، اگر پانی میں نہ بجھایا جاتا تو تیزی کے سبب قابو میں نہ آتی یہ دنیا کی آگ دعا کرتی ہے اللہ سے کہ پھر اس کو دوزخ میں نہ بھیجا جائے اس کی تیزی وشدت سے ڈرتی ہے پناہ مانگتی ہے۔''

سیدنا عمر رضی اللہ عنہ سے روایت ہے:

((ان جاء جبرئیل علیہ السلام حـزینا لا یرفع راسه فقال له رسول الله ﷺ ما لی اراك یا جبریل حزینا قال انی رایت نفخة من جهنم فلم ترجع الی روحی))

''بے شک ایک دن جبرئیل علیہ السلام آپ کے پاس بہت اداس آئے سر نیچے کیا ہوا آپ ﷺ نے پوچھا کہ اے جبرئیل تم اداس اور غمگین کیوں ہو۔ جبرئیل علیہ السلام نے کہا میں نے جہنم کا ایک جوش ایسا دیکھا ہے کہ اس وقت سے میرا دم ٹھکانے نہیں نبی کریم ﷺ نے جبرائیل سے میکائیل کا پوچھا کہ مـالـی لا اری میـکـائـیـل ضاحکا قط قال ما ضحك میکائیل منذ خلقت النار یعنی کیا سبب ہے میکائیل علیہ السلام کو کبھی ہنستے نہیں دیکھا جب سے دوزخ بنایا گیا ہے تب سے میکائیل علیہ السلام کو کبھی نہیں ہنستے۔

٤۔ ((من بکی من خشیة الله حرم الله علیه النار))

''فرمایا: جو شخص اللہ تعالیٰ کے ڈر سے روئے اللہ تعالیٰ نے اس پر دوزخ حرام کر دیا ہے۔''

پانچویں حدیث: اے لوگو روؤ اگر رونا نہ آئے۔

((یـاایهاا لناس ابکوا فان لم تستطیعوا فتباکوا فان اهل النار یبـکـون فـی الـنار حتی تسیل دموعهم فی وجوههم کانها جـداول حتـی تنقطع دموعهم فتسیل الدماء فتقرح العیون فلو ان سفنا ارحبت لجرت)) (مشکوٰۃ شریف)

''اے لوگو! روؤ اگر رونا نہ آئے تو غمگین رونے کی شکل وصورت بناؤ کیوں کہ دوزخ والے دوزخ میں اس قدر روئیں گے کہ ان کے آنسوؤں سے ان کے سامنے نہریں بہنے لگیں گی، یہاں تک آنسو باقی نہ رہیں گے اور خون جاری ہو

جائے گا خون کے ایسے نالے بہیں گے اگر ان میں کشتیاں جاری کی جائیں تو کشتیاں چلنے لگیں گی۔"

﴿اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ o طَعَامُ الْاَثِيْمِ o كَالْمُهْلِ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ o﴾ (الدخان: ٤٣۔٤٥)

"بے شک درخت زقوم کا کھانا ہے، گنہگاروں کا جیسے پگھلا ہوا تانبا کھولتا ہو پیٹوں میں۔"

سیدنا ابن عباس رضی اللہ عنہما سے روایت ہے:

((لو ان قطرة الزقوم قطرت فی الدنيا لا فسدت علی اهل الارض معاشيتهم بمن يكون طعامه)) (ترمذی شريف)

"رسول اللہ ﷺ نے فرمایا کہ اگر زقوم کا ایک قطرہ دنیا میں ڈال دیا جائے تو تمام کی زندگی تلخ ہو جائے بھلا ان لوگوں کی مصیبت کا کیا حال ہو گا جن کی غذا ہی زقوم ہو گی ایک درخت ہے جو اللہ نے جہنم میں پیدا کیا جس کا نام شجر ملعونہ رکھا ہے زقوم اس کا پھل ہے پس جب دوزخی بھوک سے لاچار ہوں گے۔ تو آ کر اس درخت کو کھائیں گے۔ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ۔"

۷۔ ((ان فی النار حيات كامثال البخت تلسغ احداهن اللسعة فيجد حموتها اربعين حريفا وان فی النار عقارب البغال الموكفة تنسع احداهن اللسعة فيجد حموتها اربعين حريفا)) (مشکوٰۃ۔ احمد)

یعنی "دوزخ میں ایسے بڑے بڑے اور موٹے موٹے سانپ ہیں جیسے بختی اونٹ اور ایسے ہی زہریلے کہ ایک مرتبہ کسی کو کاٹے گا تو اس کا درد اور زہر چالیس برس تک رہے گا اور ایسے ہی زہریلے بچھو ہیں جس کا زہر چالیس برس تک رہے گا۔"

﴿اِنَّ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا بِاٰیٰتِنَا سَوۡفَ نُصۡلِیۡہِمۡ نَارًا ؕ کُلَّمَا نَضِجَتۡ جُلُوۡدُہُمۡ بَدَّلۡنٰہُمۡ جُلُوۡدًا غَیۡرَہَا لِیَذُوۡقُوا الۡعَذَابَ ؕ اِنَّ اللّٰہَ کَانَ عَزِیۡزًا حَکِیۡمًا ۝﴾ (النسآء: ۵۶)

''بے شک جولوگ منکر ہوئے ہماری آیتوں کے ہم ان کو آگ میں ڈالیں گے جس وقت جل جائے گی ان کی کھال چمڑا بدل دیں گے ہم ان کو دوبارہ کھال تاکہ چکھتے رہیں عذاب بے شک اللہ غالب حکمت والا ہے۔''

فیصلہ طلب انہاں نے کیتا ہووے جیہڑا جھوٹا
ہووے جلد ہلاک شتابی جھوٹ دا بجھے ٹھوٹھا

حق نہ منیاں بے نصیباں ضد تکبر پاروں
پکڑ وگاؤ وچ جہنم حکم ہووے سرکاروں

اک رب نال ایمان نہ لیائے ہور شریک بناون
نبیاں نوں جھٹلایا انہاں نار جہنم جاون

سخت عذاب جہنم اندر پانی طلب کریسن
پیون کارن بلدا بلدا پیپ لہو انہاں دیسن

گھٹ گھٹ کر کے پیون لا کے منہ دینال پیالہ
چاروں طرف انہاں دے تائیں دیوے موت وکھالا

اے موت نہ ہر گز آوے نہ انہاں نے مرنا
طرح طرح دے وچہ عذاباں انہاں ہمیشہ سڑنا

مسند احمد اندر آیا پاک نبیؐ فرمایا
چار دیواری والا دوزخ رب تندور بنایا

اتنا بڑا تندور بنایا جس دی چار دیواری
چالی سالاں رستہ اسدا ڈاہڈی منزل بھاری
اگ دیاں دیواراں او بھی دھندو کالا اندھیرا
جیہڑا وچہ عذاباں پھڑیا آن چھڑاوے کیہڑا
دوزخیاں دیاں پھر چیخاں نکلن طلب کرن پھر پانی
دوزخیاں دے پیپ لہو دی ہوسی نہر روانی
پکڑ فرشتے اوہدے وچوں بھر بھر دین پیالے
سختی نال پلاون پینیاں اندر سارا گالے
منہ دا چمڑا سڑ بل جاوے گرمی سخت طوفانے
تانا پیٹا اندر دا گل نکلے را پاخانے
دوزخ دے وچہ برا ٹھکانا نہ اوتھے موت حیاتی
نہ کوئی سندا حال پکاراں نہ کوئی پاوے جھاتی
شجر ملعونہ دوزخ دے وچہ رب درخت اگایا
نام زقوم جو کڑوا ڈہڈا پھل اس نال لگایا
بھکھ ستاوے دوزخ اندر کھانا طلب کریسن
کھانا تھوہر جو کھاون کارن ملک انہاں نوں دیسن
سختی نال کھلاون انہاں حلق اندر اوہ اٹکے
جیوں کر کنڈا مچھلی اٹکے درددوں بندہ پھٹکے
پانی طلب کریسن دیون گرم حمیم تپاندا
جس دم پیوے اندر اس دا سب کجھ سڑ بل جاندا
اندر جا کے تابنے وانگوں سب کجھ اسدا گالے
ہور عذاب ہزارا اس دے ہوون آن دوالے

سخت زہریلے سپ اٹھوئیں مارن ڈنگ طوفانوں
چالی سالاں تیک نہ کر دی زہر خلاصی جانوں
سن لو بھائیو توبہ کر لو اچھے عمل کماؤ
رب دے سخت عذاباں کولوں اپنا آپ بچاؤ
وچ مشکوٰۃ حدیث آئی اک پاک نبیؐ فرمایا
حال بیان جہنم والا کیسے رب تپایا
فرشتیاں اک ہزار برس وچ دوزخ اگ جلائی
پتھر ڈال جلایا اس نوں سرخی مائل آئی
تے پھر ہور ہزار برس وچ اس دے پتھر ڈالے
خوب تپایا اس نوں رنگ سفیدی اگ نکالے
بھی اک ہور ہزار برس وچ اس دی اگ جلائی
دھندو کار اندھیرا ہویا نظر نہ آوے کائی
گجے وجے کڑکے دوزخ جوشوں لاتاں مارے
اگ نوں اگ پئی کھائی جاوے نکلن جوش شرارے
ابن ماجہ وچ نبیؐ کہیا جو دوزخ رب تپائی
ستر حصے تھیں اک حصہ دنیاں اندر آئی
دو دفعہ وچ پانی دھو کے رب نے اگ اوتاری
ایہ اگ جس دے کولوں نفع اوٹھاوے خلقت ساری
پانی نال نہ دھوتی جاندی قابو وچ نہ رہندی
نفع نہ مول اٹھایا جاندا سب نوں کھاون پیندی
دنیاں دی اگ کرے پکاراں آکھے یا رب سائیں
اس دوزخ دی اگ اندر نہ مینوں پھیر لٹائیں

گویا اس دوزخ دے کولوں دنیاں دی اگ ڈردی
یا رب رکھ محفوظ مینوں ایہ ہر دم عرضاں کر دی

ایہ لوکوں اس دوزخ کولوں ہر دم ڈردے رہنا
جس اگ دے وچہ روز حشر دے کافر مشرک پینا

جے کر بچنا دوزخ کولوں کر لو تابعداری
رب نبیؐ دا منو کہنا پکڑو نہ انکاری

اک دن جبرائیل امین وچہ خدمت حاضر ہویا
بہت بڑا غمگیں تے چہرہ غم تھیں اڈیا ہویا

غم تھیں بیٹھا منہ کر نیچے کرے کلام نہ کوئی
حضرت پچھیا جبرائیلا ایہ کیوں حالت ہوئی

آکھے حضرت ویکھ کے آیا جوش جہنم والا
ہن تک دم نال دم نہیں ملدا ایسا جوش اوچھالا

ایسی اگ جہنم اندر دم دم لاٹاں مارے
نافرماناں باغیاں تائیں دوزخ دی اگ ساڑے

جو کوئی بندہ رب تھیں ڈر کے رو رو نیر وہارے
اگ حرام کرے رب اس پر وگدا جنت جاوے

ہور حدیث اک وچ مشکوٰۃ دے حکم نبی فرماوے
پاک محمدؐ سرور سوہنا امت نوں سمجھاوے

ڈرو خدا دے قہر عذابوں روؤ بہت زیادہ
جے کر رووَن نہ آوے پیارے منہ کرو درماندہ

شکل بناؤ رووَن والی جے کر رووَن نہ آوے
عاجزی انکساری والی شکل خدا نوں بھاوے

اہل کفاراں دوزخ اندر رو رو حال وہاسی
اتنا رودن اکھاں وچوں نہر جاری ہو جاسی
پانی مکے اکھاں وچوں خون ہوسی فر جاری
ندیاں نالے جاری ہوسن آکھیا نبی غفاری
اس ندی وچ جے کوئی چاہوے کشتی پکڑ چلاواں
کشتیاں اس وچ جاری ہوسن آکھیا نبی سچاواں
جو کوئی ڈردا اللہ کولوں رو رو نیر وہادے
اگ حرام کرے رب اس پر کدے نہ دوزخ جاوے
اے بھائی بن سچا مومن نافرمانیوں ڈرنا
حکم قرآن حدیث دا سن کر سر اکھاں تے دھرنا
حکم نبی دا سن کر بھائی جلدی عمل کمائیں
بیڑا تیرا پار ہو جاوے وگدا جنت جائیں
نبی کہیا سب امت میری جنت اندر جاوے
جنت اندر کدے نہ جاوے جو انکار لیاوے
یاراں پچھیا جنت کولوں کون کرے انکاری
سب دی خواہش جنت اندر جایئے مار اڈاری
حضرت آکھیا جس نے پکڑی میری تابعداری
ٹھیک او جاوے جنت اندر لیوے عیش بہاری
حکم میرا جس منیاں ناہیں کیتی نافرمانی
جنت دا انکاری ہویا پاروں رو گردانی
نافرمانی کرنے والا دوزخ دھریا جاوے
طرح طرح دے وچہ عذاباں کدے نجات نہ پاوے

چنگیاں لوکاں دیاں چنگیاں گلاں

وحدہ لا شریک ہے رب سچا
اوہدے نال شریک بناویئے ناں

رحمت سب جہاناں لئی پیر مدنی
کدی شک اوہدے وچ لیاویئے ناں

پنج وقت نماز نوں پڑھ لیئے
حکم رب دا کدی بھلاویئے ناں

رب دے وے توفیق تے عشر زکوٰۃ دیئے
مال وانگ قارون چھپاویئے ناں

سود خور کولوں پرے دور رہیئے
جووے باز نوں کول بٹھاویئے ناں

جمعہ پڑھن لئی کماں نوں بند کریئے
تاشاں کھیڈ کے وقت گواویئے ناں

اذان ملے تے سنیے چپ کر کے
گلاں کر اذان لنگھاویئے ناں

مسجد وچ نہ جا کے شور کریئے
ضائع نیکیاں مول کراویئے ناں

دین اسلام دی بڑی تلقین کریئے
گل دین دی کدی لگاویئے ناں

وضو وچ گلاں نہ مول کریئے
داتن کرن توں کنی کتراویئے ناں

گلاں سچیاں منہ تے آکھ دیئے
پچھوں کسے دے چغلیاں لاویئے ناں

رب دے وے توفیق تے حج کریئے
آ کے حجوں پھر حج گوایئے ناں

مال ویچن ویلے بڑا خیال کریئے
اپنے مال دا عیب لکاویئے ناں

لے کے رشوتاں کدی نہ خوش ہوئیے
کھا کھا رشوتاں جشن مناویئے ناں

ہو کے کھڑے نہ چیزاں نوں مول کھایئے
سنت نبیؐ دی کدی ٹھکراویئے ناں

مسلمان ہو کے مومن نہ قتل کریئے
گھر دوزخاں وچ بناویئے ناں

سونا بندیاں نوں پہننا جائز نائیں
چھاپاں پا کے ہتھ سجاویئے ناں

جتھے گیاں دا نہ کوئی قدر ہووے
اوتھے جا کے قدر گھٹاویئے ناں

وھاڑے مار کدی نہ امیر بنیئے ۔ پچھلی پھیر اوقات بھلاویئے ناں
پہلے اپنے آپ نوں ویکھ لیئے ۔ اینویں تہمتاں کسے تے لاویئے ناں
جواناں پتراں نوں گھر سمجھا لیئے ۔ اونھاں دے بیلیاں وچ دھمکاویئے ناں
مل کے موڑ نہ راہ وچ کھڑے ہوئیے ۔ ڈانگاں کھان دی تھاں بناویئے ناں
قرضہ لیئے تے چھیتی اتار دیئے ۔ روز محشر دے پھر پچھتاویئے ناں
اینویں عورت نوں کدی نہ گال دیئے ۔ چنگی گل دا برا مناویئے ناں
دیئے قرضہ تے چھیتی نال لکھ لیئے ۔ اللہ پاک دا حکم بھلاویئے ناں
محمد شریف اوڑک اے جگ فانی ۔ دل کسے دا کدی دکھاویئے ناں
نبی پاک دے حکم نوں من لیئے ۔ جان جہاد توں کدی لگاویئے ناں
حدوں ودھ جہیز فضول خرچی ۔ شہرت واسطے مال گواویئے ناں
دنیا کدی نہ کسے تے ہوئی راضی ۔ کر کے فخر غرور وکھاویئے ناں
بغیر ڈٹھیاں کدی نہ گواہی دیئے ۔ اینویں لعنتاں لوکاں توں کھاویئے ناں
نیویں نظر نال لنگھیئے گلی وچوں ۔ بیگانے گھراں وچ جھاتیاں پاویئے ناں
جے کوئی آہنڈھ گواہنڈھ کوئی رہے بھکھا ۔ رج رج کے آپ پھر کھاویئے ناں
اللہ پاک ہے پاکاں دا بنے ساتھی ۔ پاک رہن توں کنی کتراویئے ناں
خیر دین ویلے کدی نہ ڈھل کریئے ۔ خیر دے کے پھر پچھتاویئے ناں
پنچائت بھائیاں دی کدی نہ رد کریئے ۔ لانبھے بھائیاں توں کدی وی جاویئے ناں
انجان حکیماں توں کدی نہ دوا کھائیے ۔ اپنی موت نوں آپ بلاویئے ناں
روزے آون اونہاں نوں رکھ لیئے ۔ کر کے عذر حرام پھر کھاویئے ناں
تھوڑی گل نوں چھیتی نبیڑ دیئے ۔ تھوڑی گل نوں بہت ودھاویئے ناں
کوشش کر کے صلح کراویئے ۔ اینویں لوکاں نوں کدی لڑاویئے ناں
سگرٹاں پین توں بڑا پرہیز کریئے ۔ اپنے آپ نوں روگ لگاویئے ناں

اوکھے ویلے غریب دی مدد کریئے — کر کے مدد تے پھر جتاویئے ناں

رو رو معافیاں رب توں منگ لیئے — بدیاں اپنیاں پھر دہراویئے ناں

بندیاں وچ کھانا منع عورتاں نوں — کھا کھا لوکاں نوں منہ وکھاویئے ناں

غریباں عاجزاں نال پیار کریئے — غریباں لوکاں نوں کدی ستاویئے ناں

پردے واسطے بڑی تاکید کریئے — دھیاں بھیناں نوں باہر گھلاویئے ناں

جے کر عمر توں بڈھڑے ہو جایئے — منڈیاں والڑا بھیس وٹاویئے ناں

داڑھی رکھیئے مچھاں کٹوادیئے — ہو کے مغرور پھر وٹ چڑھاویئے ناں

نبی پاک دی سنت نوں رکھ لیئے — اینویں نیکیاں مفت گواویئے ناں

فیشن دار نہ دھاڑی نوں مول کریئے — ایدی پوری مقدار گھٹاویئے ناں

اپنیاں کیتیاں آوندیاں پیش اپنے — گلہ رب تے کدی لیاویئے ناں

جے کر نیکی کسے نال کر دیئے — بار بار پھر اونہوں دہراویئے ناں

لیئے ادھار تے جلدی نبیڑ دیئے — چھتر کھان دی جگہ بناویئے ناں

کسے بندے نوں ویکھ نہ سڑ جایئے — دل اپنا کدی جلاویئے ناں

کم اج دا اج نبیڑ لیئے — کم اج دا کل تے پاویئے ناں

خوشی ہووے تے بھیناں نوں یاد کریئے — خالی بھیناں نوں کدی پرتاویئے ناں

عورت خرچ منگے تے دے دیئے — اینویں عورت نوں پھڑ کھڑکاویئے ناں

جے کر عقل دی گل کوئی آکھ دیوے — اوہدی گل دا برا مناویئے ناں

مجاں گاواں نوں چو کے ویکھ لیئے — مل لے کے پھر پچھتاویئے ناں

طلاقیاں عورتاں پوری تصدیق باجھوں — اینویں چھیتی دے نال ویاویئے ناں

سویرے اٹھیئے منگیئے فضل اللہ — سوں سوں کے وقت گواویئے ناں

جیہی ماں ہووے اوہو جیہی دھی ہندی — ایناں گلاں نوں کدی بھلاویئے ناں

جے کر بلی کدی نہ پھڑی ہووے — ہتھ شہر دی مچھ نوں پاویئے ناں

جس پنڈ نوں جان دا واسطہ نہیں — اس پنڈ نوں کدی وی جاویئے ناں
سدیاں باہج نہ پنچایت دے وچ جایئے — جمعہ جنج دے نال رلاویئے ناں
گل کسے دی وچ نہ دخل دیئے — اپنی جان کے لت اڑاویئے ناں
کم ہندیاں کدی نہ جواب دیئے — لارے لا کے کدی ٹرکاویئے ناں
جتھے گیاں تے کوئی نہ ہووے راضی — اوس تھاں تے کدی وی جاویئے ناں
جنی گل ہووے اونی آکھ دیئے — اینوں کھنباں دی ڈار بناویئے ناں
بڈھیاں بندیاں نوں کدی وی جھڑ کیئے ناں — لکیے عورتاں نوں میلے جاویئے ناں
بھنگی چرسی نوں لاگے نہ بہن دیئے — برے لوکاں نوں یار بناویئے ناں
نشے باز دی کدی نہ قسم دیئے — امانت کسے دی کدی دباویئے ناں
ہمیشہ شرم حیا دے نال رہیئے — روپ کنجراں وانگ بناویئے ناں
اس دنیا نہ کسے دا ساتھ دینا — دنیا واسطے پاپ کماویئے ناں
سفر نال دھیان دے کری جایئے — وچ سفر دے شور مچاویئے ناں
بناں واقفی سفر دے وچ یارو — اینویں کسے نوں بیلی بناویئے ناں
وچ سفر دے بڑے ہوشیار رہیئے — لکیے چیزاں وی کسے توں کھاویئے ناں
اپنی جیب دا خاص خیال کریئے — کھیسے کٹاں توں جیب کتراویئے ناں
اتے سیٹاں دے بہہ کے چست رہیئے — کبوتراں وانگ پھر بازیاں لاویئے ناں
جینوں اڈیکناں اوسنوں نال لیئے — مڑ مڑ اوسنوں پھر تکاویئے ناں
ہر گل تے قسماں جو کھان والا — اوہدیاں گلاں تے اعتبار لیاویئے ناں
بندے بن کے بندیاں وانگ رہیئے — شکل عورتاں وانگ بناویئے ناں
بے عقل نال کدی نہ بحث کریئے — کر کے بحث تے مغز کھپاویئے ناں
یاراں دوستاں دے نال باہر رہیئے — یاراں دوستاں گھر لیاویئے ناں

ہمیشہ ظلم زنا توں باز رہیئے　　کوڑے کھان دی تھاں بناویئے ناں
عملاں بعض نہ ملدیاں منزلاں نے　　کدی خیالاں دی کھیر پکاویئے ناں
توبہ کیتیاں مشکلاں حل ہوون　　گھوڑے دھوڑ دے وچ دھڑاویئے ناں
جدوں لیئے منافع تے جائز لیئے　　حدوں ودھ کے نفع کماویئے ناں
عادی مانگتاں نوں کدی نہ خیر پایئے　　لنگڑے لولیاں توں کنی کتراویئے ناں
قرآن پاک نوں پھڑ و مضبوط کر کے　　فرقے بندیاں کدی بناویئے ناں
ہووے توفیق تے سدا با وضو رہیئے　　پرہیز گاری نوں کدی بھلاویئے ناں
جتھے سچ ہووے جھوٹ نس جاندا　　سچ کہن توں کدی گھبراویئے ناں
شہیداں بزرگاں نوں مردے نہ مول کہیئے　　حکم رب دا کدی بھلاویئے ناں
مصیبت پئے تے شکر تے صبر کریئے　　وقت گزر جائے پھر پچھتاویئے ناں
پھسیاں چھڈ نہ اڈدیا مگر جایئے　　بیگانی شہ تے مچھاں مناویئے ناں
آخر کار جہان نوں چھڈ جانا　　اپنی موت نوں کدی بھلاویئے ناں
آوارہ گردیاں نہ کدی بازار کریئے　　غیر عورتاں کدی تکاویئے ناں
لائی لگ نہ کدی وی آپ بنیئے　　جد تک گل تصدیق کراویئے ناں
خلقت اللہ دی نال پیار کریئے　　غریب لوکاں نوں کدی دھمکاویئے ناں
اپنے دیس ورگا ایتھے بھیس کریئے　　اینویں وکھرے سانگ بناویئے ناں
بندہ سو جو بندگی کرے رب دی　　حق لوکاں دا کدی وی کھاویئے ناں
سچی گل کریئے ڈریئے رب کولوں　　گلاں جھوٹیاں کدی دھماویئے ناں
اپنے آپ نوں کدی نہ قتل کریئے　　وچ دوزخاں جان جلاویئے ناں
گھٹ ودھ نہ کریئے تول اندر　　ڈنڈی مار کے کسب کماویئے ناں
کر کر چغلیاں گلاں نہ کدی کریئے　　مردہ بھائیاں دا گوشت کھاویئے ناں

غیر شرع نہ کدی وی کم کریئے
خسرے گھراں دے وچ نچاویئے ناں

بغیر ٹکٹ دے کدی نہ سفر کریئے
جھوٹے ہون دی تھاں بناویئے ناں

پرے پنچائت وچ عقل دی گل کریئے
اوتھے اپنی شان گھٹاویئے ناں

غریب لوکاں دا بڑا خیال کریئے
حق اونہاندا کدی وی کھاویئے ناں

پہلاں سوچ کے پھر کوئی کم کریئے
جھوٹ سچ دے نال ملاویئے ناں

بڑی نیکی اے کسے نوں معاف کرنا
غلطیاں پچھلیاں کدی جتاویئے ناں

جے کوئی کم کریئے پڑھیئے بسم اللہ
کدی برکتاں مول گواویئے ناں

کھان پین دا جدوں وی وقت آوے
کھبے ہتھ دے نال پھر کھاویئے ناں

سن کے بانگ مسیت ول ٹرپیئے
گھر بیٹھ جماعت لنگھاویئے ناں

کر کے چوری نا جائز کمائی وچوں
مر گیاں دا ختم دواویئے ناں

دنیا وچ وصیتاں کر دیئے
پچھوں کدی مصیبتاں پاویئے ناں

ماں باپ نے بڑے احسان کیتے
احسان اونہاں دا کدی بھلاویئے ناں

اللہ نبی دے من فرمان لیئے
کافر لوکاں نوں یار بناویئے ناں

تعریفاں حمداں دے لائق ہے رب سچا
اوہدے باجھ کوئی ہور چتاریئے ناں

اپنی ہستی توں کدی نہ باہر ہوییے
ودھ چادروں پیر پساریئے ناں

ناچے ہجڑے نہ گھراں وچ وڑن دیئے
جواناں دھیاں نوں کدی شنگاریئے ناں

موزی چیزاں نوں فورا مار دیئے
اپنے دشمن نوں کدی وساریئے ناں

لک بن کے کم مکا لیئے
سستی نال پھر وقت گزاریئے ناں

بلی مارن دی جے نہ جاچ ہووے
بھیڈاں شیر دی بار وچ چاریئے ناں

دنیا دار دی آس نہ ہووے پوری
اینویں قلعے تے کوٹ اساریئے ناں

ہو سکے تے کسے نوں مت دیئے
بھیڑے کماں ول کدی ابھاریئے ناں

ماں باپ دی خدمت ضرور کریئے
بڈھے ہون تے پھر وساریئے ناں

کاروبار لئی ہمت توں کم لیئے
اینویں بہہ کے ہمتاں ہاریئے ناں

ڈر کے رب توں صبر تے شکر کریئے
اینویں کسے نوں کدی للکاریئے ناں

گیا وقت کدی نہ ہتھ آوے
سوتے سپ دی لیک تے ماریئے ناں

اینویں کوئی نہ کسے نوں یاد کر دا
جے کر کسے دا کم سنواریئے ناں

محمد شریف زندگی دے دن تھوڑے
بھیڑے کماں وچ کدی گزاریئے ناں

بن کے حاکم نہ رشوتاں کدی کھایئے
دوزخ جان دی تھاں بناویئے ناں

جے کر عدل انصاف توں چھڈ دتا
رشوت کھا کے جھوٹ بلاویئے ناں

دوزخ ظالماں دا نت راہ تکے
اوہدے وچ آپ چھالاں ماریئے ناں

وڈھی مال تائیں سمجھ اگ اسنوں
سپ اگ دا گل وچ پاویئے ناں

رشوت کھا کے ناز نہ کریں اس تے
جسم دوزخاں وچ جلاویئے ناں

دن زندگی دے چار نے گزر جانے
کھا کھا رشوتاں دوزخیں جاویئے ناں

توں خوش ہو رب نے شان دتی
کر شکر تے رب بھلاویئے ناں

جیہدا کھاویئے اوہدے ای گیت گایئے
کدی رب دا حکم ٹھکراویئے ناں

اینویں شکر کریئے شکر نہیں ہندا
جے کر سجدے وچ سر جھکاویئے ناں

کر کے یاد توں رب توں منگ معافی
بخشنہار کوئی ہور بناویئے ناں

نبی پاک محمدؐ ہے پیر سوہنا
چھڈ اوس نوں ہور تکاویئے ناں

اوس پیر نالوں کیہڑا پیر چنگا
نقص اوس دے وچ کوئی پاویئے ناں

سب پیراں نالوں سوہنا پیر مدنی
اونہوں چھڈ کے ہور بناویئے ناں

اونہوں چھڈ کے مٹیے ہوراں نوں
مسلمان پھر آپ کہلاویئے ناں

جعلی پیراں نوں گھریں نہ وڑن دیئے
کر کے خدمتاں گھر گواویئے ناں

اوہ پیر نہیں جو سنت دا ہووے تارک — اوس پیر نوں گھر لیاویئے ناں
پہلا درس ہے ماں دی گود اندر — اس درس نوں کدی بھلاویئے ناں
اس درس دی جو نہیں قدر کر دا — لاگے اوسدے کدی وی جاویئے ناں
جس ماں دا سوہنا دوھ پیتا — اس ماں دا قدر گھٹاویئے ناں
ماپے پیر نے اونہاں دی کرو سیوا — غیر پیراں توں گھر لٹاویئے ناں
ماپے لین ترلے ٹکڑ پیر کھاون — حق ماپیاں دا کدی گواویئے ناں
ماں باپ دا خاص خیال کریئے — جعلاں پیراں توں کھل لواویئے ناں
ماں باپ نے سدا نہیں نال رہنا — کدی اونہاں دا دل دکھاویئے ناں
سدا ماپیاں دے تابعدار رہیئے — غصے اونہاں نوں کدی کراویئے ناں
نماز پڑھن دے وقت جے آ جاویئے — کر غفلت پھر وقت لنگاویئے ناں
اللہ دے وے توفیق قرآن پڑھیئے — پڑھ کے قرآن پھر کدی بھلاویئے ناں
جے کر پڑھ قرآن بھلا دتا — روز حشر نوں پھر پچھتاویئے ناں
انا ہو کے اٹھے گا قبر وچوں — ذمے رب دے کدی پھر لاویئے ناں
خلق نال پیار دے گل کریئے — ہتھوں خلق نوں کدی گواویئے ناں
کر کے ادب بزرگاں توں دعا لیئے — اوہ گھبراون تے آپ گھبراویئے ناں
جتھے خلق اخلاق پیار ہووے — اوتھے رزق دی تھوڑ نوں پاویئے ناں
جتھے خلق اخلاق پیار نائیں — اوتھے رزق نوں کدی ودھاویئے ناں
آہنڈھ گواہنڈھ نال نیک سلوک کریئے — حق اونہاں دا کدی وی کھاویئے ناں
رشتے دار نال قطع نہ رحم کریئے — جنت چھڈ کے دوزخیں جاویئے ناں
رشتے دار نال نیک سلوک کریئے — ویر کدی کسے نال پاویئے ناں
عزت اونہاں دی سمجھ توں عزت اپنی — اینویں کسے دی شان گھٹاویئے ناں

عزت وڈے دی چھوٹے نال پیار کریئے ———— اینوں بد اخلاق سداویئے ناں
السلام علیکم کہنا حکم موموناں نوں ———— حکم نبی دا کدی بھلاویئے ناں
دعا سلام منو سارے خوش ہو کے ———— اینویں موڈ غرور بناویئے ناں
خاموشی نال بازار چوں لنگھ جایئے ———— دھیاں بھیناں نوں کدی تکاویئے ناں
نقلیاں بھنڈاں نوں کدی نہ سنن جایئے ———— اینویں قیمتی وقت گواویئے ناں
اک وار جیہنوں آزماں لیئے ———— بار بار اونہوں آزمایئے ناں
گھراں وچ نہ کدی فساد کریئے ———— ضائع برکتاں گھروں کراویئے ناں
ہر اک دے نال جو لڑن والا ———— بیلی اوس نوں کدی بناویئے ناں
کر کے سازشاں جیہڑا لڑاوندا اے ———— لاگے اوس شیطان دے جاویئے ناں
مومن بندیاں نوں کدی نہ قتل کریئے ———— گھر وچ جہنم بناویئے ناں
آپس وچ کھانا رل کے کھاؤ سارے ———— کدی اپنا پیار گھٹاویئے ناں
غیر محرم دے نال نہ سفر کریئے ———— شک لوکاں توں کدی کراویئے ناں
ماں باپ دے فرمانبردار رہیئے ———— کدی نافرمان سداویئے ناں
جو کجھ بیجناں سوا او ای وڈھ لینا ———— گلہ رب تے کدی لیاویئے ناں
عملاں باجھ نہ کوئی وی کم آوے ———— چنگے عمل نوں کدی بھلاویئے ناں
وچ قبر دے منکر نکیر آون ———— بھل اونہاں نوں کدی وچ جاویئے ناں
بندہ.کِدا تُوں پچھن گے ٹُدھ کولوں ———— گرزاں اونہاں توں کدی پھر کھاویئے ناں
جے کر رب دا ہے کوئی نیک بندہ ———— اونہوں کدی وی تکلیف وکھاویئے ناں
عادل بادشاہ رب دے عرش تھلے ———— حساب اوسدا مول کراویئے ناں
اچی قرآن پڑھنا منع عورتاں نوں ———— بوہیوں باہر آواز سناویئے ناں
جے کر اچی ناجائز قرآن پڑھنا ———— گیت لوکاں نوں پھر سناویئے ناں

بچے کڈن گالاں نہ خوش ہوئیے   بریاں عادتاں اونہاں نو پاوئیے ناں
وچ قبر دے تینوں ای پچھ ہونی   اینوں آپ تے پاپ کماوئیے ناں
اپنیاں کیتیاں دا اگے پھل لینا   برے کماں ول کدی وی جاوئیے ناں
چوراں ڈاکواں ظالماں قاتلاں نوں   دے کے رشوتاں کدی چھڈاوئیے ناں
قسماں کھا کے کدی نہ چیز ویچو   عیب چیز دا کدی چھپاوئیے ناں
بیوہ عورتاں دا کرو نکاح چھیتی   انگلاں لوکاں توں کدی کروائیے ناں
دھیاں ہون جوان تے ویاہ دیئے   کتے ہور الزام لواوئیے ناں
جمن دھیاں تے کدی نہ سوگ کریئے   رحمت رب دی کدی ٹھکراوئیے ناں
جو کجھ رب چاہیے اوہو ہندا اے   رو رو لوکاں نوں اینویں سناوئیے ناں
کیتیاں رب دیاں کوئی نہ موڑ سکدا   مونہوں برے الفاظ لیاوئیے ناں
چاہے دھیاں دیوے چاہے پت دیوے   برا رب نوں کدی بناوئیے ناں
رشوت خور بے شرم ہن باز آجا   کھا کھا ڈھڈ نوں اینویں پھلاوئیے ناں
جیہاں واسطے ظالماں ظلم کردا   حرام اونہاں نوں کدی کھواوئیے ناں
برے پتر نہ کسے دے ہون یارو   بھیڑیاں محفلاں دے وچ جاوئیے ناں
رب دیوے دھیاں تے نیک ہوون   بریاں دھیاں توں عزت کراوئیے ناں
لکھی قلم تقدیر دی نہیں مڑدی   اللہ پاک دا حکم ٹھکراوئیے ناں
روزے آون تے رکھ ضرور لیئے   نال بہانیاں دے کدی کھاوئیے ناں
دھیاں پتراں نوں چنگی مت دیئے   کر کر لاڈ پھر چور بناوئیے ناں
بنیئے یار تے بھیڑ وچ کم آئیے   مشکل پئے تے کنڈ وکھاوئیے ناں
عالم ہو کے دین اسلام دسو   اینویں لوکاں نوں کدی لڑاوئیے ناں
عالم ہو کے آپ دی عمل کریئے   فتنے لوکاں وچ کدی وی پاوئیے ناں

عالم ہو کے نہ علم دا مان کریئے — اینویں فخر غرور وکھاویئے ناں

نال ہمسایاں دے نیک سلوک کریئے — دکھ اونہاں نوں کدی پونچاویئے ناں

جیویں ادھار لیئے اونویں اتار دیئے — غصے نال ادھار پرتاویئے ناں

جے کوئی گال کڈے تے صبر کریئے — گندا اپنا منہ بناویئے ناں

جیویں ظالم نہیں ظلم توں باز آوندا — اونویں آپ پھر ظلم کماویئے ناں

حصہ بھیناں دا کرو ادا سارا — حق بھیناں دا کدی وی کھاویئے ناں

ملن آون بھیناں اگوں خوش ہویئے — اینویں سڑ کے دل جلاویئے ناں

بے اتفاقی نہ گھراں وچ کدی پایئے — وکھو وکھ پھر راہ بناویئے ناں

داڑھی رکھیئے مچھاں کٹوادیئے — شکل یہودیاں وانگ بناویئے ناں

ٹھنڈا کھاویئے تتے نال نہالیئے — ڈاکٹر حکیم کول کدی پھر جاویئے ناں

اک داڑھیاں نے اک جھاڑیاں نے — دھوکے بازیاں کدی بناویئے ناں

داڑھی رکھ کے کریں ٹھگ بازیاں توں — مومن لوکاں دا بھیس وٹاویئے ناں

داڑھی مومناں کم شیطان والے — رکھ داڑھیاں ظلم کماویئے ناں

کریئے وعدہ تے پورا نبھاویئے — دھوکے وچ کسے نوں پاویئے ناں

داڑھی رکھ کے شرم حیا کریئے — داڑھی نال فراڈ چلاویئے ناں

ہووے اولاد تے دین اسلام دسو — ڈاکے چوریاں کدی سکھاویئے ناں

چوری کرے اولاد تے منع کریئے — آپے اونہاں نوں چور بناویئے ناں

قسمتاں باجھ نہ نیکیاں ملدیاں نے — گھر بیٹھ نماز لنگھاویئے ناں

اینویں ضائع نہ اپنی عمر کریئے — نال ظالماں دے یاری لاویئے ناں

ناحق کدی نہ کسے نوں تنگ کریئے — ناں ظالماں وچ لکھاویئے ناں

جہنوں رب کریم نے شان دتی — بن حاسد پھر شان گھٹاویئے ناں

سدا نہیں جہان تے بیٹھ رہنا — اینویں اپنی عمر گواویئے ناں
اوکھے ویلے جو یار نہ کم آوے — اوس یار نوں یار بناویئے ناں
جے کوئی ہووے بیمار خبر لیئے — اینویں نیکیاں مفت گواویئے ناں
حرام کھان توں بڑا پرہیز کریئے — حق کسے دا کدی وی کھاویئے ناں
وڈھ کے وٹاں نہ کسے دا حق کھایئے — طوق اگ دا گل وچ پاویئے ناں
پانی توڑ کے نہ پیلیاں وچ پایئے — اپنی جان تے پاپ کماویئے ناں
لڑائی فساد نہ کسے دے نال کریئے — پیسے لاون دی تھاں بناویئے ناں
کڈھ کے گالاں نہ گندی زبان کریئے — گالاں کڈھ فساد ودھاویئے ناں
ناحق کسے نوں کدی نہ تنگ کریئے — اینویں کسے تے ظلم کماویئے ناں
روز قبر قیامت نوں یاد کریئے — دن قیامت دا کدی بھلاویئے ناں
یتیماں بچیاں دا کدی نہ مال کھایئے — گھر دوزخاں وچ بناویئے ناں
غریباں لوکاں دا کدی نہ حق کھایئے — روز حشر نوں پھر پچھتاویئے ناں
اپنے ملک نوں سدا آباد کریئے — توڑ پھوڑ کے شور مچاویئے ناں
کافر لوکاں چوں رب آزاد کیتا — کر کے سازشاں ملک گواویئے ناں
ہمسایاں ملکاں نال نیک سلوک کریئے — دشمن لوکاں نو یار بناویئے ناں
جدوں وقت جہاد دا آجاوے — جہاد کرن توں کنی کتراویئے ناں
اپنے ملک لئی جان قربان کریئے — اگے دشمن دے کنڈ وکھاویئے ناں
بنے قانون تے قرآن حدیث ہووے — ایتھے ہور قانون چلاویئے ناں
چور کرے چوری اوہدے ہتھ کٹو — اللہ پاک دا حکم ٹھکراویئے ناں
زنا کار نوں کرو سنگسار چھیتی — نبی پاک دا حکم بھلاویئے ناں
برائی ہووے تے اوسنوں ختم کریئے — بھیڑے کماں نوں کدی پھیلاویئے ناں

ملاوٹ وچ نہ چیزاں دے کدی کریئے ـــ برے فعل نوں کدی ودھاویئے ناں
پانی دودھ دے وچ نہ کدی پایئے ـــ حرام کھا کے دوزخیں جاویئے ناں
جان بجھ کے بھیڑے نہ کم کریئے ـــ اپنی جان تے ظلم کماویئے ناں
جھوٹ بول نہ کدی اعتبار دیئے ـــ اپنا آپ وقار گواویئے ناں
جھوٹے بندے دا کدی نہ ساتھ دیئے ـــ قسم اوسدی کدی اٹھاویئے ناں
جھوٹ بول کے نہ کسے دا مال کھایئے ـــ کھانا اگ دا دوزخیں کھاویئے ناں
جھوٹے بندے دی کدی نہ جھوٹھ کھایئے ـــ عادت اوس دی کدی اپناویئے ناں
جان بجھ کے جھوٹی نہ قسم کھایئے ـــ اینویں گل مصیبتاں پاویئے ناں
ہیرا پھیری نہ کسے دے نال کریئے ـــ دل کسے دا کدی دکھاویئے ناں
مار دھاڑ حرام کمائی کر کے ـــ اپنے بچیاں نوں کدی کھواویئے ناں
روز قیامت نوں ایناں گواہی دینی ـــ حرام کھوا کے پھر پچھتاویئے ناں
ہن ظلم توں ظالماں باز آ جا ـــ اپنی موت نوں کدی بھلاویئے ناں
بہتی گزر گئی تھوڑی جئی رہ گئی اے ـــ ایویں قیمتی وقت گواویئے ناں
اپنی جان تے کدی نہ پاپ کریئے ـــ نا حق کسے نوں کدی ستاویئے ناں
باقی عمر جو ایہنوں سنبھال لیئے ـــ اگے جا کے پھر پچھتاویئے ناں
محمد شریف توں اج کوئی فکر کر لے ـــ مر گیئے تے کدی پھر آویئے ناں

دھوکے باز

دھو کہ کرنے والا جیہڑا، دوزخ دے وچ جاوے گا
دوزخ دے وچ جا کے ظالم کئی سزانواں پاوے گا
نال کسے جو دھوکہ کر دا آہنڈ گواہنڈ ستاندا اے
اوہ کدی نہ بخشیا جاوے دوزخ دے وچ جاندا اے
وچ جہنم جا کے پاپی چھتر پولے کھاوے گا
دھوکہ کرنے والا جیہڑا، دوزخ دے وچ جاوے گا
کئی لوکی تے جھوٹ بول کے کارو بار چلاندے نے
جھوٹیاں قسماں کھا کے ظالم پئے اعتبار دواندے نے
ہیرا پھیری کر کے جیہڑا ڈا کسے نوں لاوے گا
دھوکہ کرنے والا جیہڑا دوزخ دے وچ جاوے گا
ہر گل تے جو جھوٹ بول دا سچی گل نہ کر دا اے
وانگ منافق کرے خیانت رب کولوں نہ ڈر دا اے
روز قیامت حشر دیہاڑے کدی نہ بخشش پاوے گا
دھوکہ کرنے والا جیہڑا دوزخ دے وچ جاوے گا
دھوکہ کر کے جیہڑا ظالم مال کسے دا کھاندا اے
بھار گناہ دا جان اپنی تے آپے پاپی پاندا اے
حق بیگانہ کھاون والا دوزخ گھر بناوے گا
دھوکہ کرنے والا جیہڑا دوزخ دے وچ جاوے گا
جنہاں دی خاطر ظلم ہے کر دا نال اونہاں نہ جانا ایں
جدوں اوہ ظالم دوزخ جاسی کسے نہ مول چھڑانا ایں
شریف چنگے جو عمل کرے گا اوہو بخشش پاوے گا
دھوکہ کرنے والا جیہڑا دوزخ دے وچ جاوے گا

مال اولاد تیرا اے فتنہ

مال اولاد تیرا اے فتنہ مگر ایناں لگ جانویں ناں
پچھے ایناندے لگ کے سجناں رب دا ذکر بھلانویں ناں
بچیاں واسطے ظلم توں کر دا خوف خدا توں مول نہ ڈر دا
مال اولاد نے نال نہیں جانا ایناں لئی ظلم کمانویں ناں
جیہناں لئی توں مال کماندا رات دنے تینوں چین نہیں آندا
رب تیری آزمائش ہے کر دا اس نوں کدی بھلانویں ناں
مال اولاد دا فخر نہ کرنا سدا خدا دے خوف توں ڈرنا
پچھے مال اولا دے لگ کے مغروری وچ آنویں ناں
سدا اولاد نے کول نہیں رہنا سدا ایناں دے وچ نہیں بہنا
ویکھیں ایناندا مان نہ کرنا کبر غرور وکھانویں ناں
اے دنیا دن چار دیہاڑے ظلم کریں نہ ماریں دھاڑے
مال حرام کما کے سجناں بچیاں دے منہ پانویں ناں
مال اولاد کوئی کم نہ آوے ہر شے تیری ایتھے رہ جاوے
نیک عمل تیرے نال جاوے گا اس نوں اج بھلانویں ناں
بانگ ملے مسیتے جانویں رب دی جا نماز اداویں
حقہ نہ گھر گڑکاندیاں رہنا رب ناراض کرانویں ناں
چنگے عمل نے نال ہے جانا اگے جس نے کم ہے آنا
مال اولاد ایتھے رہ جاوے
شریف اے گل بھلانویں ناں

مرد مجاہد

کر مرد مجاہد ہوش ذرا ہن وقت جہاد دا آیا اے
پھر لوڑاں پئے گئیاں تیریاں نے بڑا کفر نے شور مچایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
کر چھیتی نال تیاری توں چھڈ گوہڑی نیند پیاری توں
اٹھ جاگ کفر للکار دا ای تینوں غفلت غلبہ پایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
بھیناں رو رو ترلے لیندیاں نے کئی دکھ تکلیفاں سہندیاں نے
واجاں مار آکھن توں آ ویرا سانوں قیدی کفر بنایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
ساڈا ویر بڑا بہادر توں ساڈی عزتاں دی ہیں چادر توں
تینوں تھاپناں اللہ پاک دی اے تیرے اتے اس دا سایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
کدی موت کولوں توں ڈر دا نہیں اگے کفر تیرے کوئی اڑ دا نہیں
تینوں سب زمانہ جان دا اے توں کفر نوں سبق پڑھایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
توں مسلمان جیالہ ایں توں بڑیاں غیرتاں والا ایں
سن کوک توں دکھیاں بہنیاں دی بڑا کافراں ظلم کمایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا

تیرے ویر کئی جیلاں وچ گئے کئی دکھاں مصیبتاں وچ پئے
توں ٹکڑے کر دے کافراں دے اونھاں بڑا فتور مچایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
چل مار نعرہ تکبیر دا توں دل کفر دا جاویں چیر دا توں
بن غازی مرد مجاہد توں شریف تینوں سمجھایا اے
کر مرد مجاہد ہوش ذرا
ہن وقت جہاد دا آیا

نظم

انشاء اللہ باطل اوپر حق رہے گا زور
یہ فطرت ہے پاک خدا دی کر کے دیکھو غور
بے شک دنیا آ کے نکلی حق تھیں ہو گئی چور
سورج چاند پہ پہنچنے خاطر خوب مچایا شور
سدا نہ باغیں بلبل بولے سدا نہ مور چکور
سدا نہ حُسن جوانی رہن سدا نہ لمبی ڈور
حسن جوانی ٹھاٹھاں مارے وانگ پہاڑاں زور
موت مقابل آئی جس دن دیوے دھون مروڑ

ضمیمہ! مذہب داڈاکو

لیلیاں جے ہوون کتوں آنے دیاں مولیاں
چنگی طرح ویکھ لو کھوریاں تے کولیاں
دوآنے دی جے ہانڈی بازاروں لین جاندے او
چنگی طرح کھڑکاندے او وجاندے او
ٹٹو تے چڑھکے تے چال اوہدی وہندے او
قدم پیا دڑکی روال اوہدی وہندے او
ایہہ تے نکی جیہی گل نہیں سودا جے ایمان دا
مسلمان اوہ جیہڑا چنگی طرح جاندا
سوچ لو سمجھ لو دکھ نہیں دیر نہیں
تھڑک گیا پیر فیر اگے والی خیر نہیں
جیہے وی عقیدے چہ پایا ذرا فرق
پل صراطوں اراں اراں بیڑا اوہدا غرق
پھر آیتاں بھانویں پیا پڑھے نال ترنم
پر انشاء اللہ مڑ پھر سدھا اے جہنم
چند نے موٹے اسلام دے اصول
جیہڑے دسے اللہ نالے اللہ دے رسول
کلمہ، نماز، روزہ، حج تے زکوٰۃ
انہاں دے کرن نال ہونی اے نجات
ختم نبوت اتے ایمان بھی ضروری اے
ایہدے بناں شرط اسلام دی ادھوری اے
جیہڑا بندہ مونہوں آکھے میں بھی مسلمان ہاں
اسلام دیاں اصولاں اتے رکھدا ایمان ہاں
نالے کہیے سلسلہ نبوت دا بھی جاری اے
کیوں نہ کہیے یار و کوئی اس نوں بیماری اے
کون سمجھاوے بھلا ایس اگو بگو نوں
دانے کول مرلی دے نہیں تے ہتھ پاندا گھوگھوں

مرزا صاحب نو نبی بنا دتا اس انگریز مداری نے چرل کرکے
مدد واسطے نال چا کھڑا کیتا نور دین خلیفے نوں پرل کر کے
اسیں تاں کہنے ہاں مرزائی بٹیریاں نوں چنگے ہوون تے اڈجان پھرل کرکے
نہیں تے لواں گے دم مسلمانوں اس جھوٹی نبوت نوں گھرل کرکے

مجدد سی امام سی تے مسلمانوں مناں گے
نہیں تے ایہدا نبی بناں چنگی طرح ھناں گے

ہتھ جوڑ انگریز کولوں منگے ایہہ مدد
تے اسیں اسنوں کس طرح من لئے مجدد

مجدد تے امام جو سداوندے نے
اوہ غیر محرم عورتاں کولوں لتاں بھی گھٹاوندے نے

چندے لے کے جنت البقیع وی بناوندے نے
ایہدے وانگوں امتاں نوں لٹ لٹ کھاوندے نے

اج ہر مسلمان مرزائی نوانج تکے بجڑ گانواں نوں جس طرح تاڑ دااے
پر میں مسلم بھراںواں نوں کی آکھاں سٹ وجے تے اکھاں اگھاڑ دااے
ستا ویکھ کے مالک نوں کھیت اندر گدڑ پیا تربوزاں پاڑ دا اے
پاکستان وچہ انج مرزائی وڑیا جیویں سور کماد لتاڑ دا اے
جے ایسے طرح رہیا حساب لگدا جان بہتیاں مرزائیاں دی ڈول جائے گی
دگڑ دگڑ دے وچہ دوستو اک دن گکڑوں کوں بھی بول جائے گی

اک وار بیٹھیاں دماغ ایسا ٹریو سو
چھیتی نال بیٹھیاں الہام اک گھڑیو سو

بناں سوچے متھے جا مخالف دے مڑھیو سو
مگروں آ عدالت دا شکنجا کتے چڑھیو سو

توبہ کیتی اگوں نہ الہام ایسے ڈھالاں دا
ڈھالنے تھیں پہلاں آ جناب نوں وکھالاندا

ہتھ جوڑ انگریز کولوں منگے ایہہ مدد
اسیں ایویں کس طرح من لیے مجدد

محمدی بیگم مل گئی نبی تے میں تد آں
جے نہ ملی تے سمجھ لیناں بدتر بد آں

اوہ تے انہوں ملی نہ ایہہ ساری عمر روندا رہیا
جمن تھیں لے مرنے تک پٹھا سدھا ہوندا رہیا

جے کسے دریا وچہ آئی طغیانی ایں
مرزا آکھے میری ایہہ نبوت دی نشانی ایں

جے کسے مخالف دی گاں مجھ موئی اے
پتر آکھے میرے ایہہ پیو دی پیش گوئی اے

ایس بدھونوں بھی نہ کئی بدھ مت آئی اے
اکھنڈ ہندوستان دی پیش گوئی لائی اے

جے تے اگوں ایہو جیہاں پیش گویاں لائیں گا
پیو وانگوں ڈوئی دیاں ہجاں پیا کھائیں گا

شعر اک مسلماناں یاد مینوں آیا جے
بھیت قادیان دا جدھے وچہ ٹکایا جے

گرو ایتھوں تر گئے تے چیلے ایتھے نے
بھیڈ گئی ولایت نون تے لیلے اجے ایتھے نے

مرزائی امت کی عقلمندی ودانائی

﴿یٰٓاَیُّهَا النَّبِیُّ اِنَّآ اَرۡسَلۡنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ نَذِیۡرًاO وَّ دَاعِیًا اِلَی اللّٰهِ بِاِذۡنِهٖ وَ سِرَاجًا مُّنِیۡرًاO﴾ (الاحزاب: ٤٥-٤٦)

رب دا قرآن کہہ رہیا حال زبان تھیں
مرزے نے کڈھیا مینوں نہیں جے زندان تھیں
عیسیٰ بن مریم آنے والا آسمان تھیں
کرنی جس میری آ کے قیدوں رہائی اے

مرزائی دوستو! پہلے ادھر دیکھو

۱۔اللہ تعالیٰ کا وعدہ ہے کہ میں اور میرے رسول غالب رہیں گے لَاَغۡلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِیۡ، چنانچہ جناب محمد ﷺ کو ان کی مقدس زندگی میں غالب کیا مکہ وغیرہ فتح ہو گئے اور دنیا میں توحید ورسالت کا بول بالا ہو گیا قرآن کے قانون منائے اور جاری کیے گئے مگر تمہارے رسول کے زمانہ میں نہ توحید کا بول بالا ہوا اور نہ ہی کوئی حاکم اس پر ایمان لایا اور نہ قرآن کے احکام جاری ہوئے بلکہ ملک آزاد اور قرآن مجید تاہنوز قیدی ومظلوم ہے بقول شما ظل رسول کی خدا نے کیا عزت وحرمت کی میری اس بات کو سوچو اور بار بار سوچو!

۲۔وَاِنَّا لَنَنۡصُرُ رُسُلَنَا، اور ہم اپنے رسولوں کی ضرور مدد کریں گے جناب محمد رسول اللہ ﷺ کی مدد تو آپ نے پڑھ کر دیکھ لی مگر آپ کے رسول کی مدد تو ہمیں کہیں نظر نہیں آتی اگر اپنی جماعت کا ثبوت پیش کریں تو بہائی جماعت بھی کافی ہے جن میں سے کوئی ایک بھی مرزا جی پر ایمان نہیں لایا۔

۳۔محمد رسول اللہ ﷺ کے ساتھ وعدہ کیا کہ آپ بے خوف اور بے باک ہو کر تبلیغ دین کریں وَاللّٰهُ یَعۡصِمُكَ مِنَ النَّاسِ میں تجھے دشمنوں سے بچاؤں گا کیا یہ وعدہ پورا ہوا

یا نہیں مگر تمہارے رسول صاحب بزدلی سے حج پر بھی نہ گئے۔ بتایئے تم نے ان کا کیا دیکھا۔

۴۔ رسول اکرم ﷺ نے پیش گوئی فرمائی جس کا مصداق تم مرزاجی کو مانتے ہو یعنی وہ یَحْکُمُ بِالْقُرْاٰن قرآن کے احکام مبارکہ منوائے گا جس سے مرزاصاحب دنیا سے محروم چل بسے کیا محمد رسول اللہ ﷺ سچے نبی ہیں یا نعوذ باللہ آپ کے مرزاجی اگر بغور دیکھیں سوچیں اور سمجھیں تو حضرت عیسیٰ بن مریم آنے والا ہے۔

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

صدقے اس رب توں جس نے جگ نوں او پایا اے　　حضرت محمد ساڈا ہادی بنایا اے

ختم دا تاج روشن سر تے رکھوایا اے　　راتیں تے دن نوں جس دی یکساں روشنائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دوپہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

ہند وچہ پچھوایا ہندوآں بت سی عاج دا　　قادیاں تے ربوے والیاں منکہ زجاج دا

لوکاں نوں آکھن موتی نبی دے تاج دا　　ناقص نبوت قدرت کامل کرائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دوپہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

پہلے پیغمبر رب دے جتنے وی آئے سن　　رب دے قانون سب نے جاری کرائے سن

دنیا توں لے کے کامیابی سدہائے سن　　خلقت تے غالب کیتے نصرت پہنچائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دوپہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

حضرت محمد سید کون ومکان دے　　جاری کروائے جگ وچہ حکم قرآن دے

دشمن تے دوست مندے سارے جہان دے　　کسے نے انکار کیتا اج تک نہ رائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دوپہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

عیسیٰ بن مریم جس دن دنیا تے آوے گا ‏ ‏ ‏ ‏ رب دا قرآن سارے جگ نوں مناوے گا
ہر اک حکومت اتے اوہ غالب ہو جاوے گا ‏ ‏ ‏ ‏ حضرت محمد پیش گوئی فرمائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

جے کر سچ پچھو مرزا رب دا رسول نہیں ‏ ‏ ‏ ‏ پختہ اے گل جے میری کچی غیر معقول نہیں
اے پر تساں منی کرنی ہر گز قبول نہیں ‏ ‏ ‏ ‏ جو ٹھے دے منہ تے قدرت کالخ پھرائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

ہر گز نہیں لہنی جد تک مکے نہ جاؤ گے ‏ ‏ ‏ ‏ زمزم دے چشمے وچوں پانی لیاؤ گے
اپنے بھی چہرے نالے نبی دا دھو آؤ گے ‏ ‏ ‏ ‏ ایہہ پانی نہیں لیک میں پتھر تے پائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

مرزا جٹ جگ تے واہ واہ مردی وکھا گیا ‏ ‏ ‏ ‏ صحباں دے عشقوں اپنی ہستی مٹا گیا
دنیا مجازی دے وچہ دھماں مچا گیا ‏ ‏ ‏ ‏ قصہ خوان ہر اک اسدی کردا وڈیائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

ایہہ پیاری محمدی بیگم پچھے بھی مویا نہ ‏ ‏ ‏ ‏ ایہہ مولا دے خانے اندر حاضر بھی ہویا نہ
ایہہ روضے محمد اندر امت دبویا نہ ‏ ‏ ‏ ‏ اج تک اوہ خالی جگہ رب نے رکھوائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے

کیڑا جد ویکھے راتیں آتش قندیل دی ‏ ‏ ‏ ‏ کردا اٹھ زندی سنت حضرت خلیل دی
مرزا کہے میں وچہ سیر مرد جلیل دی ‏ ‏ ‏ ‏ بلکہ سب نبیاں اندر میری چدھرائی اے

سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے
بالن نہ گھتیئے جد تک تپدا تندور نہیں — پھانسی نہ لگھیئے درجہ لبھدا منصور نہیں
مومن نہیں جس دے منہ تے سجدے دا نور نہیں — مہدی نہیں جس نے اپنی جند نہ گھوٹائی اے
سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے
بھو چھ میں ویکھیا کھاندا اپیندا تے چردا نہیں — بھیڈ دا پوشل پھڑ کے دریا وچہ تردا نہیں
چترے دا بچہ ڈٹھا گدڑاں تھیں ڈردا نہیں — نبیاں دی ذات رب بے خائف بنائی اے
سیانیاں مرزائیاں واہ واہ سیانپ وکھائی اے
شکریں دو پہریں ونجھ تے بتی ٹنگائی اے
کوئی ہی کام مسیحا تیرا پورا نہ ہوا
نا مرادی سے ہوا تیرا آنا جانا

﴿وَ قَرْنَ فِیْ بُیُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تا وَ كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا٥﴾ (الاحزاب: ۳۳۔ ۵۹)

''اور اپنے گھروں میں بیٹھی رہیں پہلی جہالت کے بناؤ سنگھار نہ کریں، نماز قائم کریں اور زکوٰۃ دیں، حکم مانیں اللہ اور اس کے رسول کا، اللہ تعالیٰ صرف تمہیں گندگی سے دور رکھنا چاہتا ہے اے گھر میں رہنے والیو (عورتوں کو) اور تمہیں پاک وصاف رکھتا ہے اور تمہارے گھروں میں جو اللہ کی آیتیں اور حکمتیں پڑھی جاتی ہیں ان سے نصیحت حاصل کرو یقیناً اللہ باریک بین خبر دار ہے۔ اے پیغمبر اپنی بیبیوں اور اپنی بیٹیوں اور تمام ایماندار عورتوں سے کہہ دے کہ نیچی کرلیں اپنی اوڑھنے کی چادریں (ٹخنوں تک) اس (انداز) سے وہ بہت جلد پہچانی جائیں گی پس انہیں کوئی دکھ نہ دیا جائے اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے۔''

حال زمانہ

قصہ زنانہ

یعنی وچ قرآن صاف کیتا جے بیان
اوس مولا مہربان مالک زمین آسمان دے
خاص نبی دی جناب تائیں ہویا ایہہ خطاب
دسو عورتاں وچہ آداب وعظ تے بیان دے
فانی دنیا دے نہ مال اتے ہووو خوش حال
چھڈو زینتاں جمال گہنے شان تے گمان دے
گھریں بیٹھو با آرام پڑھو اللہ دا کلام
تسیں بنو نیک نام وچہ دین تے ایمان دے

غیراں کولو شرماؤ پردے چھریاں تے پاؤ
تے نہ کسے نوں بلاؤ وچہ اپنے مکان دے
کرو روزہ تے صلوۃ چھڈو رسماں واہیات
ڈھونڈو اگے دے درجات جہڑے وڈے عالیشان دے
اپیر انہاں نوں شیطان دسے کھان تے ہنڈان
یا پھر شادی تے مکان گندے کم جو جہان دے
شادی گاون نالوں یار وڈا رون دا پیار
ڈولی چڑھے جے کوئی نار وَین چھوہندیاں مکان دے
نہ اوہ شادی ہوندی جاپے نہ اوہ مرنا ہی سنجھاپے
ہندے سیاپے تے سیاپے وڈے زور گھمسان دے
توڑے مرن جے حیوان بھانویں بلی کتی جان
تاں وی کردیاں مکان نال درد تے فغان دے

مُکان

لوکو اج کل دا جو حال — کر کے سوچ تے خیال
ذرا سنو کناں نال — جیویں مرنیاں تے جاندیاں
جے کر آوے کدھروں بندا — چھیتی چھڈ کم دھندا
کر کے حال بھیڑا مندا — نیلے کپڑے لگاندیاں
اٹھ گھروں گھریں جان — بھاجڑ ستیاں نوں پان
سرتے پٹ کے جگان — گتوں پکڑ کے بٹھاندیاں
ہائے ہائے رب دی قہاری — جھبدے کرو نی تیاری
شوہدا مر گیا لیلاری — جس تھیں کپڑے رنگاندیاں
شوہدے مانی نہیں جوانی — رنڈی چھڈ گیا زنانی
پچھے کوئی نہیں سو نشانی — جنہوں چک کے کھڈاندیاں
بھوا نورو ول جاؤ — چاچی فتے نوں بلاؤ
ماسی بسو نوں لیاؤ — اوہدے باجھ نہیں سوہاندیاں
سبھے سن کے کہانی — دولاں کانی تے مغلانی
چھیتی پان چاہیں پانی — بھجن روٹیاں پکاندیاں
ہو کے کٹھیاں تمامی — بھاگے پھیلاں ماموں گامی
جیہڑیاں سیاپے دے وچ نامی — اول نمبر سداوندیاں
دھر کے سِراں اتے باہیں — پیاں بھج واہو واہیں
ڈگ ڈگ کے بلائیں — چاٹ گوڈیاں دے لاہندیاں

ٹریاں بنھ کے قطار گویا گر جاں دا اڈار
وچہ بار دے جیوں یار بھیڈاں کالیاں دساندیاں
اگے میراں دی سرداری پچھے حاتی رب دی ماری
کیتی اللہ تیری یاری جاون ڈھولڑے دھاندیاں
پہلاں جاون کھنڈ پنڈ جدوں آون کول پنڈ
وانگوں اوٹھاں کڈھن ٹنڈ ہو کے اکٹھیاں اڑاندیاں
آخر میت دے گھر جاہن دوروں پیاں بل ڈھلکان
بھیڑے مندے منہ بناہن دس ڈیناں جیوں ڈراندیاں
مارن سٹ اتے سٹ سٹن جھاٹے پٹ پٹ
ہوئے سوہے سینے پٹ دو دو مہینے رہن ماندیاں
رل کے راجو کرموں بڈھی دبا دب مارن لڈھی
خاک وہڑیاں دی اڈی طبقے زمیں دے ہلاندیاں
پٹی جاون وگو تگ چھٹی مونہاں وچوں جھگ
ویکھے کوٹھیاں تے جگ جھاٹے پٹ کے اڈا ندیاں
کرن وین ونوں دنی بھاگے لگیں جینی انہیں
ککھ میت دی نہ کنیں دسیں لگدیاں چھڈاندیاں
ٹر دی ہو کے اکواسی میری لاچیاں والی ماسی
کدوں خواب اندر آسی دور زندی نوں درکاندیاں
ڈاہڈی کر دیاں الاھنی شرپھو چچی ماموں کانی
کھا کھا غش منگن پانی حق سیاپے دے مکاندیاں
ہکاں کٹن کر کر ملے مکا کے نال رلے
نالے لاہ لاہ ہتھوں چھلے ہتھ ڈومنی پھڑاندیاں

ہووے ہیوا زوری بابا کٹکاں دا سی موہری
نی بہشتی کردا چوری ختم جھوٹاں دے پونچاندیاں
اساں ٹہل کیتی پوری کدی وٹی نہیں سی گھوری
بھانویں چنگے کالی بوری گھٹ گھیو دے بھراندیاں
زندہ پانی نوں ترسائے بیٹھا واسطے پیا پائے
نوہاں دھیاں نوں بلائے کناں وچہ تھیں لنگھاندیاں
دلوں ڈاہڈیاں بیزار آکھن ہو گئیاں لا چار
لے گئے بابے دے کھنگار پھڑ کے اوسے تھیں سونجاندیاں
شالا ہووے کتے دور بھیڑا بڈھڑا لنگور
وہڑے وڑدا نہیں کھنگور اگوں ویکھدا نہیں نہاندیاں
سہ سہ جھڑکاں اوہ دکھیارا جدوں مر گیا بیچارا
پچھوں لگا اوہ پیارا اکھاں موتیاں تے بھاندیاں
بھیناں نرا باپو نور آہا عرشاں دا کوئی نور
سارے جگ تے مشہور اوہنوں خلقتاں صلاحندیاں
رکھ رکھ کے اودھالے مویا روز کرماں والے
ملدا شاہ کاکو دے کالے ہویاں بوہڑیاں پیراندیاں
شابا شابابے نمازا چنگا کڈھ گیوں آوازہ
تیرا چنگا سی جنازہ کھوتے سد جے پڑھاندیاں
جھوا چوہیاں کولوں ڈرے ہتھیں جوں وی نہ مرے
بول منجی اتے کرے اوہنوں ہائے شیرا آہندیاں
وڈا ڈاکو تے ہلاکو ملکاں منیاں لڑاکو
اوہنوں شوق تھیں تمباکو رناں سد کے چھکاندیاں

بارہ مہینے روندیاں رہن اتھرو چھم چھم پین
ہور چوکھراں دے وین وڈے درد تھیں الاندیاں
ملخو مر گیا کھلوتا ساڈا اوتراں دا کھوتا
بھیڑا پا گیا سانوں سوتا پتر پیو دا بلاندیاں
تیریاں رد دے بلائیاں لنڈے ڈھگے دیا سایاں
تینوں روندیاں خدایاں وچہ حوراں جنتاندیاں
اٹھیں واریں میں چن جا کے چوری جندرے بھن
منیں کدی نہ توں سنھ سن شوہدے موئے نوں وڈیاندیاں
لوکو پے گیا انھیر کٹھا گدڑاں نے شیر
چھیکر ہویاں زبروں زیر بھیڑیاں ہونیاں کہاندیاں
اودھروں ملک اندر گور اوہنوں آکھن نال زور
کیوں او ہیں توں چور تینوں پیاں بنھواندیاں
اگوں کہندا اوہ حزین میں بندہ ہاں مسکین
مینوں خبر نہیں بے دین کی کی بکدیاں بکاندیاں
اوڑک رو رو جاون تھک دکھن کوہڑیاں دے لک
فیر بہہ کے سنکن نک سینڈھ میت تے وگاندیاں
ویکھو انہاں دی دانائی شوہدی میت ترکاتی
نالے وہڑے گندگی پائی ڈبھ ڈبھ کھیاں ستاندیاں
لا لا تھک اکھیں رونا وین گھر دیاں دا چھوہنا
چہرہ چنگا بھلا ہونا کر کے ڈنگا چا وکھاندیاں
دفنوں پچھوں پھوہڑی پاہن درد وار ثاں جگاہن
رو رو میت نوں ناداں اندر گور گھبرا ندیاں
اگے میت بی وچاری عیباں نال ہوئی بھاری

پچھوں کر کے اوہناں زاری   ندی نیر دی اڑاندیاں
مولا جاندا اے حال   جو جو گزرے اوہدے نال
کی کی شامتاں اعمال   اوہدے پیش اوتھے آندیاں
تسیں رونوں باز آؤ   ترس اوس تے کماؤ
زور سیاپے تے نہ پاؤ   کاہنوں دکھی نوں دکھاندیاں
کہیا نبی دی جناب   روئیاں کجھ نہیں ثواب
بلکہ ہوندا اے عذاب   جیوں جیوں رہن کرلاندیاں
تے جاں آپو گیا مر   صورت کتیاں دی کر
مولا سٹسی سقر   وچ رہن ہسڑاندیاں
جیوں جیوں اگ لگے بھوکن   وچ دوزخاں دے چوکن
اوتھے ساہ لے لے ہوکن   ماراں کھان ملکاں دیاں
ہن سید میر چھوڑ   حال شادیاں دا جوڑ
اچھا چنگا بیڑا روہڑ
تاں جے رہن سن کے تاندیاں

﴿اَللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ (آل عمران: ٢٦)

وسّی جناح دی!

موسمی میوہ

مالک الملکا مولا ملکاں دیا والیا   پاک قدوس اعلیٰ ہر اک توں عالیا
بندا مسکین تیرے در تے سوالیا   کرلیں قبول میریاں عرضاں دعائیں توں
وسّی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

تیری حکومت اتے فلکاں دے جاری اے   ہیبت تے حیرت تیری ملکاں تے طاری اے
ارضی مخلوق ساری ڈردی وچاری اے   شیراں نوں رکھیا اپنے اگے جھکائیں توں
وسّی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

تاج نبوت رکھیں جس دے سر چاہیں توں   دنیا دا حاکم بندا جس نوں بنائیں توں
ساڈے تھیں ڈگدا نہیں اوہ جسوں اٹھائیں توں   عرشاں تے فرشاں مالک ملکاں دا سائیں توں
وسّی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

حاسد گروہ نے زور سارا لگایا اے   چن ول اڈاڈیاں جھلیاں تھک پیا وگایا اے
غیرت تساڈی پھڑ کے منہ تے گرایا اے   دشمن کی کھوہندے جس تے رکھیں نگاہیں توں
وسّی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قدرت دے کرنے اپنے زعموں رہے ٹالدے　　　کردے رہے کیڑے کملے موری وچہ تھال دے
لگے رہے ضائع پچھلے امر با حال دے　　　ورتیں ہمیشہ اپنے بھانے صلاحیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قاتل کمینے جس دم حملہ جا ماریا　　　تیری حفاظت اسنوں دور درکاریا
اگوں بھی راکھا رہیں سو ربا پیاریا　　　غیب دا پہرہ اسدے سر تے کھلوائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

بات نوں سمجھے جیہڑا عقل دا موٹا نہیں　　　گڑوی تھیں بھیڑا ہندا مسلم دا لوٹا نہیں
نہر وتھیں راج بھائیو قائد دا کھوٹا نہیں　　　زمرے علماءنوں رقت نرمی سکھائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قائد تے لازم شکر تیرا بجائے اوہ　　　تیری حکومت لوکاں کولوں منوائے اوہ
فضل ہے تیرا بندہ تیرا ہو جاوے اوہ　　　سنت رسول اس تھیں جاری کروائیں نوں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

بخشیں محبت دینی لوکاں امیراں نوں　　　ساڈیاں قانوں سازاں دانا وزیراں نوں
جاری نہ کرن اپنی رواں تدبیراں نوں　　　آیت انہاں نوں مَنْ لَّمْ یَحْکُمْ بتائیں نوں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قدرت دے رملی تیرے فال اوہ پائی اے　　دنیا وچہ اجنگ جیہڑی نظری نہ آئی اے
دینی دنیاوی دسدی ہر اک بھلیائی اے　　غیباں دے بھیت دسیں کسے نوں ناہیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

سید مشہور نوری رمضان مہینہ سی　　قدر دی رات کھلا بخشش خزینہ سی
جمعۃ الوداع جمعیاں وچوں نگینہ سی　　چارج بھی دتوئی نالے کیتیاں عطائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

ساڈے نزدیک ایہہ مجموعہ برکات دا　　مہبط تے مورد ہے وحی تے آیات دا
آیا ڈھنڈورا گویا دعا تے حاجات دا　　ڈگیاں دیاں جا اپنے فضلوں پھڑیاں نے باہیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

میرا قیاس آکھے احمق نادان دا　　ہے کوئی ایہہ بندا تیرا صاحب ایمان دا
چمکیا شعلہ سر تے تیرے فیضان دا　　سٹیاں نے جسدیاں میرے دل تے شعائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

اَصْلِحُوْا بَیْنَکُمْ تے عمل کمایا سو　　رٹھیاں بھراواں تائیں واہ واہ منایا سو
دین تے بیڑے اندر سب نوں بٹھایا سو　　کڈھ کے گرداہاں وچوں بنے جالائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

بگڑی ہوئی آ ہی ساڈی حالت تمام دی — کوئی نہیں سی دسدی صورت ساڈے نظام دی
گنڈھیو سوٹی ہوئی تسبیح اسلام دی — کفر دے جنجوں اس دے ہتھوں توڑائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

آپس وچہ جوڑن مومن رشتے پیار دے — دشمن تے قاتل ہوون قوم کفار دے
بخشیں انہاں نوں بازو حیدرؓ کرار دے — ہند دا قلعہ خیبر وانگوں گرائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

رعب چھا جائے ساڈا چین جاپان تے — انگلش امریکہ نالے روس دی جان تے
پہنچن ایہہ کوکاں میریاں تیرے آسمان تے — بدلاں دے پردے رستے وچوں ہٹائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

ہندوآں تے سکھاں ڈاہڈے قہر وسائے تے — مصحف دے نسخے پھڑ پھٹائیں بلائے
تیریاں مسیتاں اندر مندر بنائے نے — ساڈے ایہہ بدلے لبڑے ھوں مکائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

ساڈیاں گناہاں دی رہ گئی حد نہ کائی اے — ایہہ پر کتاب تیری سینیاں وچہ پائی اے
تیرے نبی دی الفت لوں لوں سمائی اے — کفر دے چھاپے وچہ نہ سانوں تلائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

حامی ہاں واللہ تیرے سچے اسلام دے — امتی ہاں سرور سید خیر الانام دے
واسطے گھتیے تینوں تیرے ہی نام دے — نہرو دے ہتھیں ساڈی کنڈ نہ لوائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

ورنہ اوہ ظالم خوشیاں عیداں منان گے   تیرے محبوب اتے دھبہ لگان گے
نس گئے محمدیؐ شور غوغا مچان گے   باطل دے اتے غلبہ حق دا پاویں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قوتاں قدوسی ساڈیاں سینیاں وچہ ڈال دے   حتی یکون والا پیالہ پیال دے
دس ایہہ نظارے اپنی قدرت کمال دے   جموں دے اتے فوجاں قدوسی چڑھائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

بدر دا سماں آوے ساڈیاں جواناں تے   رحمت دی نظر رکھیں شیراں پٹھاناں تے
ہیبت تے لرزہ سٹیں کافر شیطاناں تے   غازیاں دے قدم ودھ کے لوہیوں جمائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

تیرے پیارے اتوں جاناں نوں وارئیے   سکھاں دی پیٹیں بلماں کس کس کے مارئیے
ٹوٹے تے ٹکڑے کر کے دھرتی کھلارئیے   خوناں دیاں ندیاں سانون وانگوں وگائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

کافر دے اگے جے کر سانوں نساناں ایں   کفر دا کلمہ علیا برتر بنانا ایں
دشمن نوں ساڈے اتے غالب کرانا ایں   سانوں پھڑ پھڑ کے پہلے دھرتی دھسائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

واللہ بے ادبی سرور سید ابرار دی   خلقت وچہ...... پیارے احمد مختار دی
موت دے تپنوں سانوں اگے گزار دی   اکھیں نہ دسیں تے نہ کنیں سنوائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

پیارے دی حب پچھے ساڈی امداد کر — جلدی قبول ساڈی آہ تے فریاد کر
نصرت دے وعدے اپنے آپ توں یاد کر — توپاں دے اگے سانوں سدھیاں لے جائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

چاہڑ دے ملکاں اتے چن توحید دا — چانن چمکاوے اپنے مصحف مجید دا
کر دے اندھیرا دور کفر پلید دا — بدعت تے شرک سندا نام مٹائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

صالح تے نیک بندے پیدا زہاد کر — ولیاں دیاں قدماں کنوں دھرتی آباد کر
تینوں اسیں یاد کریئے سانوں توں یاد کر — ذکروں مسیتاں اندر نور برسائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

فخر تکبر کینے بغض نوں دور کر — چوری تے یاری جھوٹ نوں پور کر
دکھاں تے ویراں والا ٹھنڈا تندور کر — جھگڑے تے رٹے ہر اک بدی اٹھائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

رحمت دی نہر وگے تیرے فیضاندی ، پاک ہو جاوے دھرتی پاکستان دی
بلدۃ طیبۃ مادی سکھ تے امان دی — خوبی دیاں دھماں اندر ملکاں دھمائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

عدل والا درہ چلے عمرؓ سالار دا سکا رہے خوفوں خون ہر اک بدکار دا
اکو جیہا پینڈا دسے لیل نہار دا بڈھی نہ تانی کولوں ڈرائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

کھیتیاں وچہ برکت ہووے غلہ بسیار کر کنکاں بھی بہتیاں ہوون باجرے جوار کر
زمین خطہ سارا سبزہ گلزار کر ککھڑیاں ٹینڈے کدو کھیرے اگائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

کوئی بھی نہ بھکھا دسے کوئی بھی غمگین نہ کوئی بھی نہ دکھیا دسے کوئی بھی مسکین نہ
کوئی بھی نہ فاجر دسے کوئی بھی بی دین نہ دین داڈنکا ہر اک طرف کھڑکائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

بخشش دے بوہے کھولیں فضلاں دیاں باریاں کڈھ دے توں ساڈے دیسوں سختیاں ساریاں
تپ تے ہیضے پیڑاں کل بیماریاں بھکھیاں نہ ماریں بھیڑا قحط نہ پائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

قحطوں ودھ ٹکرے سانوں افسر سپلائی دے اتوں چٹ کپڑے بنگلے صاحب صفائی دے
پی گئے نے خون ربا تیری خدائی دے بندیاں دیاں شکلاں اتے گھلیاں بلائیں توں
وتی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

پینڈو فرشتے جیہڑے ڈیپو واں تے لائے نے — پنڈاں دے بندے اوہناں ڈاہڈے گھر کائے نے
جیون تھیں دور نیڑے مرنیدے آئے نے — جیون دی صورت ساڈی جلدی بنائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

سارے زمیندار اپنی سادگی وکھارہے نے — غلے دا نرخ ڈاہڈا کس کے گھٹا رہے نے
ٹوپیوں پڑوپی طرفے گاہکاں نوں لیارہے نے — اپنی زمینوں حصہ سب نوں دیوائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

تولن تے ناپن والے پورا نہیں تولدے — ڈنڈی پئی ڈولے اپیر اوہ نہیں ڈولدے
گھٹ بھی دیندے نالے سچ نہیں بولدے — ترکڑی وانگوں کر کے ٹرائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

پلس نوں اوہا اجے اگلی بیماری اے — اوہا کچہریاں اندر کوک تے زاری اے
لٹ لئی وکیلاں شوہدی خلقت بچاری اے — ساڈی تے سندا کوئی نہیں آپوں سمجھائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں

آخر دی دعا ہے بندے عاجز فقیر دی — تیرے ملنگ ربا سید امیر دی
سفنے وچہ دسیں صورت نبی بشیر دی — مرنے دے ویلے کلمہ طیبہ پڑھائیں توں

وستی جناحؒ دی مولا وسدی وکھائیں توں
جھنڈا محمدیؐ سارے جگ تے جھلائیں توں

